

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RACHEL GIBSON

4

www.webcanavari.net

ÇEVİREN:

BUKET ULUKUT

BÖLÜM 1

Virgil Duffy'nin cenazesinden önceki gece Puget Sound¹ bölgesini fırtına vurdu. Ertesi sabah gri bulutlar dağıldı; yerini Elliot körfezinin ve Seattle şehir merkezinin ufuktaki muhteşem silüetinin görüntüsüne bıraktı.

Rahmetli Bay Duffy'nin Bain Bridge adasındaki evinin yüksek pencerelerinden içeri giren gün ışığı yere süzülüyordu. Tabutunun başında bekleyerek onu onurlandıran misafirlerden bazıları, herkesin alıştığı gri nisan havasını cennetten kontrol mü ediyor diye merak ediyorlardı. Genç karısını da kontrol edebilmiş miydi acaba? Ama en çok merak edilen şey, karısının kendisine miras kalan bir yığın para ve Chinooks hokey takımı ile ne yapacağı idi.

Tyson Savage da bunu merak ediyordu. Girişteki parke döşenmiş yoldan geçerken Hugo Boss elbisesinden ve ayakkabılarından çıkan sesi oturma

odasından yayılan sesler bastırıyordu. Dul Bayan Duffy'nin, takımın kupa şansını berbat edeceğine dair kötü bir his vardı içinde. Bu kötü his adeta ensesini kavramıştı; boynuna sıkıca bağlamış olduğu kravatını gevşetti.

Tyson çift kanatlı bir kapıdan geçerek, eski para ve cilalı ahşap kokan büyük bir odaya girdi. Seattle seçkinlerinin arasında biraz rahatsız görünen muntazam ve iyi giyimli birkaç takım arkadaşını fark etti. Savunma oyuncusu olan Sam Leclair geçen hafta Avalanche takımına karşı oynanan maçta kavga çıkartmış, gözü morarmış ve takım beş dakikalık ceza almıştı. Tyson, kavgadan dolayı kenarda olmaktan ötürü takım arkadaşlarından herhangi birine kızgın değildi. Hatta kendisinin eldiven fırlatmak gibi bir ünü de vardı ama Sam'in aksine, Tyson çabuk sınırlenen biri değildi. İlk eleme maçlarına üç gün kala Sam'in aldığı yaraların işlerini zorlaştıracaklarını düşünüyordu.

Tyson kapının eşiğinde durdu, bakışlarını odada gezdirirken pencereden süzülen güneş ışığının aydınlatığı dul Duffy'yi fark etti. Güneş uzun sarı saçlarını parlatmasa bile, Bayan Duffy yas tutan kalabalığın arasında fark ediliyordu. Kolları dirseklerine kadar uzanan, etekleri dizlerine değen siyah bir elbise giymişti. Harika bedeninden sadelikle dökülen oldukça düz bir kıyafetti bu.

Tyson Bayan Duffy ile hiç tanışmamıştı. Aziz Ja-

mes Kilisesi'ne gitmeden bir kaç saat önce onu ilk defa şahsen görmüştü. Gerçi onun hakkında çok şey duymuştu. Herkes bu milyoner playboy kızının hikâyesini biliyordu. Tyson, Dul Duffy'nin zengin ve yaşlı Virgil'i avlamadan yıllar önce Vegas'da striptizci olarak çalıştığını duymuştu. Dedikoduya göre, bir gece Bayan Duffy akrilik topuklarıyla sahnede salınırken, Hugh Hefner kulübe girip, onu sahnede fark etmişti. Ona dergide iş vermiş ve on iki ay sonra onu, yılın Playboy kızı ilan etmişti. Tyson kızın Bay Virgil ile nasıl tanıştığını bilmiyordu ama zaten ikisinin nasıl tanıştığı da fark etmezdi. Yaşlı adam ölmüş ve takımı hazine avcısı bir kadına bırakmıştı. Tam bir cehennem, çok kötü.

Key Arena'nın soyunma odasında, Bay Virgil'in genç karısını memnun etmeye çalışırken büyük bir kalp krizi geçirdiği konuşuluyordu. Söylentiye göre adamcağızın kalp kapakçığı patlamış ve yüzünde büyük ve eski bir gülümseme ile ölmüştü. Cenaze levazimatçısı adamın yüzündeki gülümsemeyi düzeltmemişti. Yaşlı adam yakılma seremonisine yüzündeki gülümseme ve ereksiyon hali ile gitmişti.

Tyson dedikoduları dikkate almıyordu. İnsanların ne yaptığı, kiminle yaptığı, iyi mi kötü mü olduğu ile de ilgilenmiyordu. Şimdiye kadar... Tyson, Seattle Chinooks ile anlaşmasını sadece üç ay önce imzalamıştı. Yaşlı Virgil'in ona teklif ettiği para, kabul etmesinde kışkırtıcıydı. Teklifi kabul etme-

sinin asıl sebebi kaptanlık ve Lord Stanley kupasına uzanma şansının yüksekliğıydi. Tyson da Virgil de bu kupayı çok istiyorlardı ama farklı sebeplerden ötürü. Virgil zengin arkadaşlarına bir şeyler ispatlamak istiyordu. Tyson ise dünyaya, babasından, Pavel Savagedan daha iyi olduğunu ispatlamak istiyordu. Her ikisi de kupayı çok istiyordu fakat artık sadece Tyson'ın kupanın kazanıldığına şahit olma şansı kalmıştı. Tabii takımın miras kaldığı uzun boylu, sarışın playboy kızı işleri idare edebilirse... Tyson'ın Chinooks hokey takımındaki büyük kupa şansı artık Virgil'in ganimeti olan dul karısının ellerindeydi.

Tyson yaklaşırken Daniel Holstrom "Hey Aziz," diye seslendi.

Tyson'a çaylaklık döneminde, hızlı bir parti gecesi ardından kötü bir oyun çıkardığında "Aziz" takma adını takmışlardı. Antrenörü onu yedek kulübesine aldığında grip virüsü kapıldığını söylemişti. Antrenör "Tıpkı baban gibisin," diyerek bezgince kafasını sallamış, "lanet olası bir Aziz," diye takılmıştı. Tyson o günden beri bir çok defa denemesine rağmen bu ününden bir türlü kurtulamamıştı.

Lacivert takım elbisesinin omzundan, diğer taraftaki takım arkadaşının gözünün içine bakarak "Nasıl gidiyor?" diye sordu.

"İyi, Bayan Duffy'ye taziyelerini ilettilen mi?"
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
"Henüz değil."

“Sence gerçekten karısını becerirken mi öldü? Kaçtı? Doksan mı?”

“Seksen bir.”

Daniel kafasını sallayarak, “Seksen birinde bir adam sence bu işi becerebilir mi?” diye sordu.

“Sam kadının ölüyü bile diriltebilecek kadar ateşli olduğunu düşünüyor. Fakat açıkçası *onun bile* bu kadar eski bir alet üzerinde mucize yaratabileceğini zannetmiyorum.” Daniel genç dul ile ilgili kafasını toparlamak istercesine bir an duraksadı. “Dumanı tüten ateşli.”

“Rahmetli Virgil muhtemelen ilaç takviyesi alıyordu ha? Ne dersin?”

Tyson’ın babası ellili yaşlarındayken halen genç bir delikanlı gibi faaliyettedir, en azından öyle iddia ederdi. Viagra bir çok adamın seks yaşantısını geri kazandırmıştı.

“Bu doğru. Hefner seksenlerinde değil mi? Üstelik hâlâ seks yapabiliyor.”

Ya da öyle olduğunu iddia ediyor. Tyson ceketinin düğmelerini ilikledi. “Sonra görüşürüz,” dedi ve köşede fısıldaşmakta olan yeni yetmelerle yaşlı ihtiyarlardan oluşan kalabalığın arasına karıştı. Tyson dumanı tüten ateşli Bayan Duffy’ye doğru yürürken takım elbiselerini giyinip kışınmış kaba ve hantal görünümlü adamları başı ile selamlayarak geçti.

Önünde durup elini uzatarak “Kaybınız için üzgünüm,” dedi.

“Teşekkür ederim.” Büyük yeşil gözleri ile Tyson’a bakarken hafifçe kaşlarının çatılması ile pürüzsüz alnında kırışıklar oluştu. Yakından çok daha genç ve güzel görünüyordu. O da elini Tyson’a uzattı, cildi yumuşak ve parmakları biraz serindi. “Siz Virgil’in hokey takımının kaptanısınız. Sizden sıkça bahse derdi.”

Hokey takımı artık Bayan Duffy’nin idi ve onunla ne yapacağı tamamen yoruma açıktı. Tyson takımını satacağını duymuştu. Bunun doğru olmasını ve bir an önce gerçekleşmesini ümit ediyordu.

Tyson elini çekti. “Virgil çok iyi bir adamdı,” diyerek herkes gibi sıradan bir konuşma yaptı. Rahmetli Virgil de diğer tüm zengin adamların olabileceği gibi bir baş belası olabilirdi. Fakat Tyson ve yaşlı adam aynı amacı paylaştıklarından iyi geçinirlerdi. “Hokey ile ilgili uzun konuşmalarımız çok hoşuma giderdi.” Bay Virgil seksen birinde olabilirdi ama oldukça kıvrak bir zekâsı vardı ve hokey hakkında bir çok oyuncudan daha fazla şey biliyordu.

Bayan Duffy’nin adeta öp beni diyen dolgun dudaklarının arasından bir gülümseme belirdi. “Evet, hokeyi çok severdi.”

Önceki ismi göz önüne alındığında çok az makyaj yapmış olması Tyson’ı şaşırtmıştı. Makyaj yapmayı

sevmeyen bir playboy kızı ile hiç tanışmamıştı. Pek de fazla samimi olmadan, "Benim ya da çocukların yapabileceği bir şey varsa, söylemeniz yeterli," dedi. Ne de olsa takımın kaptanıydı ve bu kadarını teklif etmesi gerektiğini düşündü.

"Teşekkür ederim."

Virgil'in tek çocuğu olan oğlu öne eğilerek Bayan Duffy'nin kulağına bir şeyler fısıldadı. Tyson, Landon Duffy ile bir kaç ortamda karşılaşmıştı fakat pek sevdiği söylenemezdi. En az babası kadar acımasız ve çalışkandı fakat babasının bu denli başarılı olmasına sebep olan cazibe onda yoktu. Dul Duffy'nin gülümsemesi aksadı ve omuzları gerildi. Yeşil gözlerinde parlayan öfke fark ediliyordu. "Geldiğiniz için teşekkür ederim Bay Savage." Birçok Amerikalı gibi o da ismini yanlış telaffuz etmişti. Adı, vahşi anlamına gelen "savage" gibi telaffuz edilmiyordu. "sah-vahge" olarak telaffuz ediliyordu.

Tyson, Bayan Duffy'nin arkasını dönüp yürümelerini izlerken, Landon'un ona ne söylemiş olabileceğini düşünüyordu. Görünen o ki hoşuna gitmeyen bir şey söylemişti. Bakışları sade siyah elbisesinin üzerinden sırtına dökülen sarı saçlarına kaydı. Virgil'in oğlu Bayan Duffy'ye uygunsuz bir teklif yapmış olabilir miydi? Umursadığından değildi. Tyson'ı ilgilendiren çok daha önemli meseleler vardı. Mesela bu <https://panter.org> açılış maçında Sedin İkizleri takımından gelecek olan çift-

te tehdit gibi. Tyson üç ay öncesine kadar Canucks takımının kaptanıydı. İsveçli oyuncuları hafife almaması gerektiğini herkesten iyi biliyordu. Oyuna odaklandıkları zaman defans oyuncusunun kabusu oluyorlardı.

“Fotoğrafları gördün mü?”

Tyson genç dulun kalçalarından bakışlarını uzaklaştırarak omzunun üzerinden, kendisine seslenen takım arkadaşına doğru baktı, tam bir baş belası, Sam Leclair.

“Hayır.” Hangi fotoğraflar olduğunu bile sormadı. Hangi fotoğraflardan bahsettiğini biliyordu ve araştırarak kadar merak bile etmemişti.

“Göğüsleri gerçek,” dedi Sam. “Baktığımdan değil,” diye ağzının ucu ile ekledi. Masum görünmeye çalışıyordu ama morarmış gözü onu ele veriyordu.

“Eminim değil.”

“Sence playboy evine davet edilmemizi sağlayabilir mi?”

Tyson gülerek “Yarın görüşürüz,” dedi ve çıkışa doğru yöneldi. Tuğla evin çift kanatlı büyük kapısından çıkınca serin esinti yüzüne çarptı. Ceketinin düğmelerini iliklemek için duraksadığında esinti ile beraber genç dul Duffy’nin sesi duyuldu.

“Elbette seni görmek istiyorum, sadece çok kötü bir zaman”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Bayan Duffy, sırtı Tyson'a dönük bir kaç metre ileride duruyordu. Tyson ona doğru baktı. Bayan Duffy "Seni seviyorum, biliyorsun. Tartışmak istemiyorum," dedi. Kafasını salladı ve saçları sırtında dalgalandı. "Şu anda imkânsız ama daha sonra görüşürüz," diyerek evin yan tarafına doğru ilerledi. Tyson da merdivenlerden indi. Bayan Duffy'nin bir âşığı varmış gibi konuşmasına şaşırmamıştı. Elbette öyleydi. Yaşlı bir adam ile evlenmişti. Hokey takımını kendisine bırakmış olan yaşlı bir adam.

Tyson kupadaki şansını berbat edebilecek durumları düşünmekten hoşlanmıyordu. Elbette kupa her zaman ilk ve öncelikli meselesiydi. Virgil'in ölümü daha kötü bir zamanda gerçekleşemezdi. Her türlü belirsizlik oyuncularını etkileyebilirdi ve etkileyecekti de. Takımı kimin alacağı ve yeni sahibin ne gibi değişiklikler yapacağı tepelerinde balta gibi sallanan büyük bir soru işaretiydi. Fakat belirsizlikten daha kötü olanı takımın, önceleri striptiz yapmış, sonra playboy kızı olmuş ve şimdi de genç dul rolünü kapmış bir eşe miras kaldığı gerçeği idi. Bu düşünce ensesine yayılan ağrının biraz daha sıkıştırmasına sebep oluyordu.

Siyah BMW'sine doğru yürürken son takıntısı dahil tüm düşünceleri beyninden uzaklaştırdı. Virgil'in dulunu, eli kulağındaki satışı ve vaklaşmakta olan maçı kafasından uzaklaştırdı. Bir kaç saatliğine dul Duffy'nin takım ile ilgili planları ve

Canucks'a karşı oynayacakları maç üzerine düşünmeyecekti.

Tyson hayatı boyunca onu etkisi altına alabilecek vahşi dürtüleri kontrol altına almaya çalışmıştı. Fakat sürekli teslim olduğu gerçek bir zayıflığı vardı. Tyson güzel arabalara karşı koyamıyordu.

M6'sının deri koltuklarına kayarak oturdu, Ray Ban pilot gözlüklerini burnunun kemiğinden kaydırarak yerleştirdi ve motoru ateşledi. 5.0 litrelik V-10 motorun boğuk sesli homurtusu duyuldu.

Malikanenin kapısından çıkıp Paulsbo'ya doğru hareket ettiğinde aynalı gözlük camları öğlen güneşinin parlak ışıklarına karşı gözlerini gölgeliyordu. Beemer marka BMW motorunu 500 beygire dayadı ve eve doğru uzun bir yola koyuldu.

Faith Duffy cep telefonunu kapattı ve geniş alana yayılmış olan zümrüt yeşili çimleri, özenle yerleştirilmiş şezlongları ve su püskürten fiskiyeleri seyre koyuldu. Şu anda son ihtiyacı olan şey annesinin ziyaretiydi. Kendi hayatı yeterince belirsiz ve ürkütücüydü, Valerie Augustine ise duygusal bir kara delikti.

Bakışları Elliot körfezinin çalkantılı sularında gezindi. Kollarını göğsünün önünde kavuşturdu ve saçlarını yüzüne doğru savuran serin esintiye karşı omuzlarını yuvarladı.

Dün aksam tekrar Afrodite'ye çalıştığını gör-
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://tiny.cc/meyarw9w>

müştü rüyasında. Rüyasında, hoparlörlerden Motley Crue grubunun “Slice of Your Pie” adlı parçası ana sahnenin üzerinden striptiz kulübüne yayılırken, uzun sarı saçlarının kafasının üzerinden arkaya uçtuğunu gördü. Elleri düz karnından aşağı salınırken, pembe lazer ışıklar uzun bacaklarını ve on beş santim yüksekliğindeki akrilik topuklarını kamçılıyordu. Avuçları minik ekose bir etekle örtülmüş olan kasıklarında geziniyordu. Parmakları çıplak kalçalarının arasındaki sandalyeyi sımsıkı kavırıyordu.

Faith bu rüyadan nefret ediyordu. Rüyanın midesinde bıraktığı panik ve düğümlenen korku hisinden nefret ediyordu. Bu rüyayı yıllardır görmemişti fakat ne zaman görse detaylar hep aynıydı. Sandalyede yan tarafa dönüyor, arkaya doğru kıvrılıyor ve küçük beyaz bluzunun düğmelerini çözerken yavaşça sahnenin önüne doğru kafasını eğmeye başlıyordu. Sandalyenin üzerinde doğrulup bacaklarını iki yandan yukarı kaldırırken pembe ışıklar üzerinde geziniyordu. Bir ayağını diğer baldırından kaydırırken büyük göğüsleri bluzundan özgürce sачılıyor ve neredeyse kırmızı pullu sütyeninden dışarı taşıyordu. Adamlar yumruklarının arasına sıkıştırdıkları paralar ellerinde “Layla” diye sahne ismi ile tezahürat yapıyorlardı.

Rüyada bir yandan Vince Neil ve diğer oğlanlar bir başka “Slice of Pie” ve “Sweet Smile” şarkısı söy-

lerken bir yandan da bir tür 'biliyorum beni arzulu-yorsun' gülümsemesi Faith'in ağzının bir kenarında belirliyordu. Las Vegas meydanından üç blok ötede, centilmenler kulübünde, Faith ellerini yere başının iki yanına yerleştiriyor ve ayakları ile elleri arasın-da bir omuz mesafe kalana kadar baş aşağı mükem-mel bir duruş sergiliyordu. Belinden öne doğru kıvrılıp kalçaları salınırken bluzunu çıkartıp kenara fırlatıyordu. Eteğinden dışarı bir adım atıp, sutyeni ile uyumlu iç çamaşırı ile kalıyordu. Erkeklerin fantezi nesnesi haline gelirken bir yandan da yüksek bas ve davul ritmi sahneyi ve akrilik topuklarını gümbür-detiyordu. Böylece heriflerin cüzdanlarına dalıp ne kadar parası varsa kendisine bağışlamalarını sağlı-yordu. Rüya hep aynı şekilde son buluyordu. Zula-daki parası bir serap gibi buharlaşıyor ve nefesi ke-silerek uyanıyordu. Endişe hissi göğsünü sıkıştırıyor ve nefesini kesiyordu. Ve her zamanki gibi çaresiz küçük bir kız gibi hissediyordu. Yalnız ve korkmuş.

Striptiz yapmak yerine açlıktan ölmeyi tercih eden kadınlar herhalde hiç böyle bir seçim yapmak zorunda kalmamışlardır. Ucuz olduğu için beş gün arka arkaya sosisli sandviç yemek zorunda kalma-mışlardır. Muhtemelen hiç bir zaman bir Big Mac, kızarmış patates veya crème-brûlée² hayalleri kur-mamışlardır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

2 Yanık krema ve esmer şekerle yapılan bir Fransız tatlısı.

Faith yüzünü esintiye doğru çevirdi ve derin bir nefes aldı. İçeri girmeliydi. Virgil'in, cenazesinin başında bekleyen arkadaşlarını ihmal etmek saygısızlık olurdu. Gerçi birçoğu zaten onu pek sevmezdi.

Ailesine gelince, onlar da cehenneme gidebilirdi. Hiçbiri kalmayana kadar... Sadece nefretlerini bir kenara bıraktıkları bu acı günde değil, her zaman.

Virgil gitmişti. Faith buna hâlâ inanamıyordu. Sadece bir hafta önce Virgil, uzun yaşamında başından geçen şaşırtıcı hikâyelerini anlatıyordu ona, ya şimdi...

Şimdi o gitmişti ve Faith korkunç derecede yalnız hissediyordu. Kocasını ve bildiği en iyi arkadaşını gömmüş olmaktan ötürü yaralı ve bitkindi. Bazı insanların Virgil'i sevmediğini biliyordu. Seksen bir yıllık yaşamında bir sürü düşman edinmişti.

Fakat o Faith'e karşı hep iyi olmuştu; özellikle de Faith'in kendi kendine iyi davranmadığı dönemlerde.

Ölümünden sonra bile ona karşı iyiydi. Virgil çe-
şitli bağışlarda bulunmuş, milyon dolarlık mülkünü
tek oğlu olan Landon'a, Landon'ın üç oğlu ve sekiz
torununa bırakmıştı. Fakat Faithè Seattle'daki çatı
katı evi, bankadaki 50 milyon dolar nakit parayı ve
hokey takımını bırakmıştı. Bu durumun ailenin di-
ğer üyeleri için birer darbe oldu. Bu arada, Virgil'in
dudaklarının arasında bir gülümseme belirdi.

Tüm bu servete sahip olmak için onun entrikalar çevirip, komplo hazırladığını düşündüklerine emindi. Hatta hokey takımını elde etmek için çarpık seksüel ilişkiye müsaade etmiş olduğunu bile düşünüyorlardı; oysa Virgil onun hokey takımı ile ilgilenmediğini gayet iyi biliyordu. Sporla hiç ilgisi yoktu ve o da en az diğerleri kadar Chinooks takımını ona bırakmış olmasına şaşırtmıştı. Virgil'in bunu özellikle yaptığına dair şüpheleri vardı çünkü Landon takımın ona miras kalacağına dair beklentisini hiç gizlemezdi. Landon Chinooks takımını ele geçirdiğinde Faith şeref tribününe alınmayacaktı. Ki bu gerçekten de Faith için herhangi bir sıkıntı yaratmazdı. Hokeyle hiç alakası yoktu. Elbette kocası ile bazı maçlara gitmişti fakat buz üzerindeki hareketliliğe pek ilgi göstermemişti. Yukarıda tribünde tartışmakta olan Duffy'leri duymazdan gelip dürbünle aşağı koltuklardaki sersem sarhoşları ve çirkin kıyafetlerini izleyerek vakit geçirirdi. Key Arena'daki akşamlarda, sarhoş bir sersemin giydiği komik kıyafetlere takılmak onun daha fazla ilgisini çekerti.

Faith'in aksine Landon oyunlarla çok daha ilgiliydi ve takımın kendisine kalacağı günü, günleri sayarak bekliyordu. Bir spor takımının sahibi olmak son derece varlıklı olmanın bir göstergesiydi. Landon'un çok istediği ayrıcalıklı bir kulüp üyeliği idi bu. Babasının engel olduğu bir üyelik. Landon, Virgil'in Fek Kötü Anımsatması'na rağmen birilerine saygı

duymazlardı. Landon, Virgil'in hayatını onaylamadığını gizlemeye tenezzül bile etmezdi ve beşinci eşi olan Faith'e karşı duyduğu nefreti de hiç gizlemedi.

Faith üst kattaki uzun holden yürüyerek Virgil ile paylaştığı yatak odasına girdi. Taşıma firmasından bir sürü adam kıyafetlerini kutulara yerleştiriyordu. Bir yandan da Landon'ın avukatları, Faith'in kendisine ait olmadığını düşündükleri bir şey almadığından emin olmak için etrafta dolanıp duruyorlardı. Etrafta dolananları görmezden geldi ve Virgil'in eskimiş deri koltuğunun arkasına eliyle dokundu. Koltuğun şekli yıllarca kullanılmaktan bozulmuştu. Gözlükleri masanın üzerinde, öldüğü akşam okumakta olduğu kitabın üstünde duruyordu. Dickens, çünkü Virgil'in David Copperfield'e sempatisi vardı.

Beş gün önce o akşam, kocasının yanındaki kanepede uzanmış, baş aşçı programının tekrarını izliyordu. Televizyonda Padma en iyi *amuse-bouche*³ seçimini yaparken birden Virgil derin bir nefes aldı. Faith ona bakıp "İyi misin?" diye sordu.

"İyi hissetmiyorum," diyerek gözlüklerini ve kitabını bir kenara koyup, elini göğüs kafesine doğru götürdü ve "sanırım yatmaya gideceğim," dedi.

Faith'in kumandayı bırakıp Virgil'e yardım et-

3 Fransızlar sofrasındaki her yemeğin önce meze yemeğini sunmak için hazırladıkları çeşitli mezelere verilen genel ad

mek için yerinden doğrulmasına fırsat kalmadan Virgil aniden öne düştü, nefesi kesildi; yaşlı ve be-nek eli kucağına düştü.

Gecenin geri kalanı tamamen bulanıktı. Onun is-mini haykırdığını, 911 acil servis operatörünü arar-ken Virgil'in kafasını nazikçe kucakladığını hatırlı-yordu. Yere nasıl serildiğini hatırlamıyordu, ruhu-nu teslim ederken sadece yüzüne bakakalmıştı. Ağ-ladığını ve Virgil'e ölmemesi için yalvardığını hatırlı-yordu. Dayanması için ona yakarmıştı fakat işe ya-ramamıştı.

Her şey çok hızlı olup bitmişti. Sağlık görevli-leri geldiğinde Virgil çoktan ölmüştü. Ailesi yalnız ölmediğine şükredeceğine, ölürken onunla olduğu için Faith'den çok daha fazla nefret etmişlerdi.

Faith odaya girdi, bir kaç kıyafet ve Virgil'in beş yıllık evlilikleri boyunca aldığı mücevherleri koydu-ğu Louis Vuitton marka bavulunu aldı. Landon'un avukatı içeri girip "Aramam gerekecek," dedi. Faith'in de bir kaç avukatı vardı. "Arama izni çıkartmanız ge-rekecek," dedi ve yanından geçip gitti. Avukat onu durdurmaya çalışmadı. Faith'in etrafı Landon'ın ka-badayıları tarafından gözü korkutulmak için ger-çekten de çok kötü adamlar tarafından sarılmıştı. Oturma odasından çıkarken siyah Valentino ceket-i ni aldı. Virgil'in David Copperfield kopyasını Her-mes marka çantasına attı ve evin aylyusuna doğru yö-neldi. Arka girişten, hizmetçilerin kullandığı merdi-

venlerden çıkabilir ve Virgil'in ailesi ile karşılaşmaktan kurtulabilirdi ama buna niyeti yoktu. Kötü bir şey yapmış gibi gizlice kaçmaya niyeti yoktu. Merdivenlerin başında ceketini kollarından geçirip üzerine giydi ve bir an için Virgil ile sürekli yaptıkları tartışma aklına gelince gülümsedi. Virgil onun hep Amerikan vizonu ya da gümüş tilki giymesini isterdi ama o kürk giymekten hiçbir zaman hoşlanmazdı. Virgil, kürkü reddedip deri giydiği için bu yaptığının iki yüzlülük olduğunu söylerdi; buna rağmen fikri hiç değişmedi. Ki bu doğrudu, deriyi çok seviyordu, artık bir beğeni ve farklı bir tarz sahibi olmasına rağmen deriden vazgeçemiyordu. Uzun ve sarmal merdivenleri inerken insanlara hafifçe gülümse-di. Virgil'in ona karşı kibar olan bir kaç arkadaşına hoşça kalın dedi ve ön kapıdan çıktı.

Geleceği olabildiğince açıktı. Otuz yaşındaydı ve ne isterse yapabilirdi. Okula gidebilir ya da sıcak bir kumsalda bir yerlerde bir yıl boyunca tatil yapabiliirdi.

Arkasını dönüp beş yıllık evlilikleri süresince Virgil'le beraber yaşadıkları üç katlı tuğla köşke baktı. Onunla iyi bir hayatı olmuştu. Virgil ona iyi bakmıştı ve hayatında ilk defa kendisine bakmak zorunda kalmamıştı. Rahatlayabilmiş, biraz olsun nefes alıp hayatın keyfini çıkartıp, yaşamı mücadelesi vermek zorunda kalmamıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
"Elveda," diye fısıldadı ve kırmızı deri ayakk-

bılarının ucunu geleceğine doğru yöneltti. Merdivenlerden inerken tıkırdayan topuklarıyla arkadaki garaja, Bentley Continental GT marka arabasına yöneldi. Virgil bu arabayı Faith'e geçen eylül ayında otuzuncu yaş günü hediyesi olarak vermişti. Faith valizini bagaja yerleştirdi ve arabaya atlayıp malikâneneden ayrıldı. Eğer acele ederse Seattle'a giden altı buçuk feribotunu yakalayabilirdi.

Kapıdan çıkarken, hayatı ile ilgili ne yapacağını merakla düşündü. Bağışta bulunduğu bir kaç kurum dışında ona ihtiyacı olan kimse yoktu. Virgil'in onunla ilgilendiği kadar o da Virgil ile ilgileniyordu.

Çantasından güneş gözlüklerini çıkarttı ve burun kemiğinin üzerinden kaydırıldı.

Virgil'in o kahrolası hokey takımı ve tüm o zorlu, kaba oyuncularını ne yapacaktı?

Virgil ile her sene katıldığı yılbaşı partilerinde bazı oyuncularla tanışmıştı. Özellikle iri yarı Rus Vlad, İsveçli genç Daniel ve sürekli suratı yaralı olan Sam ile tanıştığını hatırlıyordu ama onlar hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Faith'e göre onlar, kavga edip tükürmeyi seven 20 garip davranışlı adamdan sadece birkaçıydı.

En iyisi takımı satmasıydı. Gerçekten de bu en iyisi olacaktı. Onun hakkında ne düşündüklerini biliyordu. Salak değildi. Onun bir sürtük olduğunu düşünüyordu. PDF Kitap Arşivi: <https://www.pdfkitap.org>

çantası. Playboy geçmişı muhtemelen kulaktan kulağa dolaşmıştı. Umrunda olduğundan değil... Fotoğraflardan utanmıyordu. O zamanlar 24 yaşındaydı ve paraya ihtiyacı vardı. Fotoğraflar sayesinde lanet olası striptiz işinden kurtulmuş, yeni insanlarla tanışmış ve yeni fırsatlar doğmuştu. Bu fırsatlardan biri de Virgil olmuştu.

Bentley marka arabasını dur işareti ne yaklaşırken yavaşlattı, iki yöne de baktıktan sonra kavşaktan hızla geçti.

Faith gözlerini kendisine dikip bakan adamlara alışık tı. Onu göğüslerinin iriliğine göre değ erlendir en, budala, kolay elde edilebilecek ya da her ikisi birden olduğunu düşünen erkeklere alışık tı. İnsanların onu mesleğine ya da kendisinden elli bir yaş büyük bir adamla evlenmesine göre yargılamasına da alışık tı. Aslında gerçekten de dünyanın ne düşündüğü umurunda bile değildi. Çok uzun zaman önce, annesinin Lucky Lady kulübünden ya da Kit Kat Üstsüzler Salonundaki işinden çıkmasını beklediği zamanlar, insanların ne düşündüklerini merak etmekten vazgeçmişti.

Bu dünyaya gelirken beraberinde getirdiği tek şey yüzü ve bedeniydi ve o da bunları kullanmıştı. Bu konuda insanların ne düşündüğünü önemsemedi, insanlara onu incitme gücünü veriyordu. Ve Faith kimseye böyle bir güç vermemişti. Virgil hariç. Bütün dünya PDF Kitap Arşivi - <http://www.birzaman.org>

sürtük gibi davranmamıştı. Asla herhangi bir şeymiş gibi de davranmamıştı. Kesinlikle onun parasızlıktan bıkmış karısıydı ama Virgil için bir ganimet sayılırdı. İnkâr edilemezdi. Faith'i, muazzam egosunu tatmin etmek için kullanmıştı. Hokey takımı gibi Faith de dünyayı kışkandırmak için sahip olduğu bir şeydi. Faith bunu önemsemiyordu. Hem de hiç. Virgil ona kibarca ve saygıyla davranıyordu ve en çok arzuladığı şeyi ona veriyordu: Güvenlik. Beş yıl boyunca, hiç bilmediği türden hoş ve güvenli bir baloncuğun içinde yaşamıştı. Balon patlamış olmasına ve Faith serbest düşüş yapıyor gibi hissetmesine rağmen, Virgil onun mümkün olduğunca yumuşak iniş yapması için her şeyi düşünmüştü.

Tyson Savage'ın derin ve dolu sesini, hafif aksanlı konuşmasını düşündü. Yaşamı boyunca Faith'in etrafında bir sürü yakışıklı adam olmuştu. Bir sürüsü ile de flört etmişti. Tyson gibi bakışları nefesinizi kesebilecek ve başınızı döndürebilecek bir adam insanı sopa gibi çarpar. Koyu lacivert gözleri derinlerde daha açık mavi idi, minik renk hareleri gibi. Siyah dalgalı saçları alnına dökülüyor ve ince tutamlar kulaklarının üzerinde ve ensesinde kıvrılıyordu. Uzun boylu ve Hummer cip gibi iriydi fakat Faith için biraz fazla havaiydi. Belki de erkeklerin bünyesindeki, karşı konulamaz zehirli bir duman gibi süzülen bir aykırılıktı bu. Belki de biraz tehlikeli görünmesine sebep olan çenesindeki yara iziydi. İnce grimsi bir

izden daha fazlasıydı ve Sam'in mor gözünden daha korkunç görünüyordu.

Yardım için ona uzattığı sıcak ve düzgün elini düşündü. Diğer tüm adamlar gibi Tyson Savage da bir sürü doğru ve kibar şey söylemişti ama içten değildi. Zaten erkekler ender olarak içten konuşmalar yaparlardı. Verdiği sözleri tutup, laflarının arkasında duran, tanıdığı tek erkek Virgil'di. Çok mecbur olduğu zamanlarda bile ona hiç yalan söylememişti. Faith'e hayatını yaşaması için, o güne kadar bildiğinden farklı bir yol göstermişti. Faith, Virgil ile güvende ve mutluydu. Bu yüzden onu sonsuza dek özlemle sevecekti.

BÖLÜM 2

7 slık çalan binlerce hayranı, Tyson'ın Vancouver'daki General Motor arenasına dönüşüne seviniyorlardı. Panolarda düzinelerce pankart asılıydı. Sloganlar çok çeşitliydi; "Satılmış Aziz", "Azizlerin yüz karası" ve "Cehenneme git, Savage."

Sekiz sezon boyunca Canucks forması giymişti. Son beş sezondur sol omzunun altında bir C harfi vardı ve yenilmez bir kahraman gibi görülüyordu. Tıpkı bir rock yıldızı gibi. Bu sezon da omzunda C harfi vardı fakat bu defa vahşi bir kaplan yerine, kuyruğu ile hokey diskini ezen bir kedi gibiydi. Sürekli yeni oyuncular transfer ediliyordu. En azından daha fazla parayı ve kupada daha büyük bir şansı kabul etmek için son âna kadar beklememişti.

Bir sezondan fazladır Vancouver yönetiminden ve teknik direktör ekibinin gidişatından memnun değildi. Yeni yıldan kısa bir süre önce Seattle kapitanı Mark Bressler korkunç bir trafik kazası geçirmiş ve takım lidersiz kalmıştı. Böylece Seattle Chihooks, Tyson'a geri çeviremeyeceği bir teklif getir-

mişti ve Tyson da anlaşılmayı imzalamıştı. Basında ve tüm Kanada genelinde, babası dâhil, bir hain gibi kötü hissetmesi gerektiğini düşünen insanlar vardı. Ama o böyle hissetmiyordu.

En azından bu akşam hayranları sahaya herhangibir şey fırlatmıyorlardı. Tyson'ın 120 mil güneye giderek onlara ihanet etmesi üzerine nasıl da aldatılmış hissettikleri göz önüne alınınca, bu durum oldukça şaşırtıcıydı.

Kaskını kafasına geçirdiğinde ağzının kenarında bir gülümseme asılı kaldı ve buz pistinin ortasına doğru, eski takım arkadaşı Markus Naslund ile karşılaşmak için patenleriyle kaydı. İyi şans için karşılaşma çemberinin etrafında iki tur atarak dolandı ve çemberin ortasında durdu.

“Nasıl gidiyor Nazzy, hı?” diye sordu.

Naslund, “Canın cehenneme Aziz,” dedi pis pis sırıtarak.

Tyson güldü. Nazzy'yi severdi. Buzdaki marifetlerine saygı duyardı ama bu akşam Tyson'ın görevi onu arenaya geldiğine pişman etmekte. Tyson karşı takımın oyuncularını kendi takımından daha iyi tanıyordu. Onlarla beraber daha uzun süre oynamıştı. Fakat Chinooks takımı ligdeki ilk beş takım arasında en iyilerden biriydi. Kitap Arşivi: <https://kitapyurdu.com>

power-play⁴ sayısı extra-man gol⁵ sayısının dörtte biri kadardı. Chinooks takımı ateşli olduğu zaman hızları, hayvani güçleri ve hokey sağduyuları ile buz pistine hakim oluyorlardı.

Fakat o akşam Vancouver'da garip bir hava vardı. Tyson bu kadar çok uğursuzluk getirdiğine inanmıyordu.

Elbette karşılaşma çemberine girmeden önce etrafında iki tur atıyordu fakat batıl inançlı biri değildi. Manevi bir kötü talihten ziyade yeteneklere inanırdı. Eleme maçları sırasında tıraş olan bir avuç oyuncudan biriydi.

Bu maçla alakalı gerçekten de bir gariplik vardı. Fırlatılan ilk diskin çıkışından itibaren işler hiç Chinooks takımının lehine gelişmedi. Defans, diski hücum oyuncularına geçirmekte çok zorlanıyordu ve takımın diğer oyuncuları gibi Tyson da uyumlu bir tempo yakalayamamıştı. Ağa saldırıyordu ama bir türlü diski sayı elde edebilecek pozisyona getirememişti. Atışlar kale direklerinden sekiyordu ve ikinci yarının ortalarında oyun daha da kötüleşerek eski zaman hokey maçlarına benzemeye başlamıştı. Sam Leclair ve enforcer⁶ oyuncusu Andre Courtu-

4 Buz hokeyinde karşı takıma verilen bir ve ya daha fazla penaltıdan dolayı diğer takımın sayısal avantaj sağlaması, oyuna ekstra oyuncu katılması.

5 Buz hokeyinde power-play sonucu oyuna katılan ekstra oyuncunun attığı gol.

6 Buz hokeyinde karşı takımın saldırıya geçmesine karşı kendi takımını koruyan, hızlı ve dövüşçü oyunculara verilen ad.

re, 'masum' sendeleme, dirsek mücadelesi, sopa ile dokunma ve köşelerde itişip kakışmaktan dolayı vakitlerinin büyük kısmını penaltı kulübesinde geçiriyorlardı.

Maçın son saniyesinde Tyson kendi bölgesindeydi ve daireler çizerek sopasının ucundaki diskle hücumu başladı. Vancouver'ın golcüsünün sol tarafı tutacağını biliyordu ve bir manevra ile sağ taraftan hamle yaptı. Başındaki zonklama ve kalabalığın çığlıkları pateninden çıkan *shh-shh* seslerini bastırıyordu. Sopasını hızla geri çekip diski kaleci Luongo'nun bacaklarının arasına gönderdi. Sopa buzun üstüne çarptı ve paramparça oldu. Tyson şaşkın bakışlar içinde diskin açığa gidişini izledi ve son ikaz anonsu duyuldu. Skor: Seattle 1, Vancouver 2.

Yarım saat sonra Tyson soyunma odasında oturmuş, bakışları çıplak ayaklarının arasındaki halıya dalmıştı. Beline ve boynuna sarılı bir havlu vardı. Takım arkadaşları dolapların önünde durmuş, kurulanıyorlar ve evlerine dönecekleri uçuş için hazırlanıyorlardı. O geceyle ilgili tek iyi şey, teknik direktör Nystrom'un basın mensuplarına soyunma odasına girmeyi yasaklamış olmasıydı.

Direktör Nystrom, "Bu maçı arkamızda bırakacağız," diyerek soyunma odasına girdi. Ellerini ceplerine sokarak, "ben ve diğer teknik direktörler maçın bant kayıtlarını izleyip bu gece neler olup bittiğini anlamaya çalışacağız," dedi. <https://kayitov.org>

couver ile tekrar karşılaştığımızda daha iyi hazırlanmış olacağız.”

‘Kazıklı Voyvoda’ Fetisov “Oyun lanetliydi,” diyerek pantolonunu ayağına geçirdi. Acemi forvet oyuncusu Logan Dumont, “Bana da öyle geliyor,” dedi.

Tyson doğruldu ve ensesindeki havluyu çekti. Endişelenmek için henüz elemelerin çok başında olduklarını düşünüyordu. “Kötü bir maç çıkartmış olmak, lanetlendiğimiz ya da kötü bir eleme sezonu yaşayacağımız anlamına gelmez.” Pratikte tıkr tıkr çalışan, yenilmez bir makine gibiydiler. Maçtan sonraki akşamlar kafalarını tam olarak toparlayıp bir araya gelemiyorlardı ve bu durumu değiştirebilmek için Tyson’ın aklına tek bir fikir geliyordu. “Poker akşamı,” diye seslendi arkadaşlarına. “Size yer ve zaman konusunda haber vereceğim, nakit para getirin ve kaybetmeye hazır olun,” dedi. Chinooks takımındaki poker oynamayı çok seviyordu ve küçük bir erkek dayanışmasını teşvik etmek için poker sevgilerinden daha iyi bir şey yoktu. Çocuklar Tyson acemiyken hoş geldin seremonisi olarak onu bir striptiz kulübüne götürmüşlerdi. Tyson Vancouver takımına transfer olduğundaysa kadehlere ve testilere sarılmışlardı. Tyson özellikle striptiz kulüplerini hiç sevmezdi. Chinooks’un yeni sahibi düşünüldüğünde bu durum çok mânidardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://fantey.org>

Tyson havluyu bıraktı ve parmaklarını nem-

li saçlarının arasında gezdirdi. O sabah genç dul Duffy'nin, takımı Virgil'in oğlu Landon'a satmayı planladığını duymuştu. Tyson Landon'ın büyük bir piyon olduğunun farkındaydı. Fakat takımın hiçbir şeyden haberi olmayan dul bir eşe kalmasından sa bir piyona kalmasının daha iyi olacağını düşünüyordu.

Defans oyuncusu Alexander Devereaux gömleğinin düğmelerini iliklerken "Puroları kim getirecek?" diye sordu. Tyson elini belindeki havluya uzatırken "Logan," diye cevap verdi. "Küba olsunlar ama, tamam mı?"

Kalın havlu ayaklarına düştü ve banka oturup spor çantasını açtı. Sam'in verdiği Playboy dergisinin eski sayısını bir kenara koydu ve temiz iç çamaşırlarını çıkardı. Bayan Duffy'yi çıplak olarak görmek için özel bir arzusu olmamasına rağmen muhtemelen eve gidince dergiye bir göz atacaktı.

Logan kafasını salladı. "Ben mi? Neden ben?"

Sam alışılmış bir şekilde cevap verdi. "Çünkü sen bir acemisin."

Tyson siyah boxer iç çamaşırını giyip, aletini düzeltti. Vancouver basını onu bekliyor olmalıydı ve soyunma odasından çıkıp otobüse yürümeye hiç de can atmıyordu. Transfer olduğunda spor yazarları olduğunu duymuştu. Tyson daha önceki maçta daha anlayışlı olacaklarını hiç zannetmiyordu.

Ve haklıydı da. Ateşli ilk soru kendisine yöneltildiğinde soyunma odasından dışarı sadece üç adım atmıştı.

Vancouver Sun gazetesinin muhabiri "Chinooks takımı bu akşam sadece on üç gol vuruşu yaptı. 'Ateşli ekibe' ne oldu sizce?" diye forvet hattındaki Tyson, Daniel Holstrom ve Walker Brookes'u ima ederek sordu.

Tyson kafasını sallayarak yürümeye devam etti. "Bizim gecemiz değildi."

Diğer bir muhabir, "Chinooks'un içinde bulunduğu bu karmaşa ve satış durumu oyununuzu ve kupa şansınızı etkiliyor olmalı," dedi.

Tyson ağzının bir köşesiyle "Sezonun çok başındayız, endişem yok," diye yalan söyledi.

"Savage, seni hain. Bir kadına ait olmak nasıl bir his?"

Tyson yürümeye devam etti.

Diğer bir muhabir de "Hayır. Somon balığı, kulaklarına tavşan kulağı tak," diye takıldı.

"Bayan Duffy kuyruğunu takarak mı sizin çekleri imzalıyor?" ve hepsi gülüşmeye başladılar.

Hiçbiri en ufak bir şekilde komik olmadığı halde Tyson da muhabirlerle beraber güldü.

"Bayan Ocak, çekimi imzalarken ne isterse giyebilir, yeter ki imzalasın."
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Takımı satacağına dair yaptığı açıklamalara ne diyeceksiniz?”

“Bu konuda bir şey bilmiyorum.” Tyson’ın tek beklentisi bu meselenin bir an önce kapanmasıydı. Sürüncemede kalan bu tartışmalar takımı gerçekten etkileyebilirdi. Tek elini havaya kaldırarak arenanın arka kapısından çıktı. “İyi akşamlar beyler.”

Doğrusu Bayan Temmuz’du. Faith, Bayan Temmuz seçilmişti.

* * *

“Utanmaz bir define avcısı olduğun yetmiyor-muş gibi bir de babamın takımını maskaraya çevirdin. Tam bir utanç kaynağısın.”

Faith önünde duran masanın üzerindeki gazete-nin spor sayfasına baktı. Tyson madem kendisi hakkında aşağılayıcı bir demeç verecekti, bari ayı doğru söyleseydi. “Baban takımı bana verdi,” dedi Faith. “O benden utanmıyordu.”

Landon Duffy kaşlarını çatarak, masanın üzerinden Faith’e bir bakış attı. Babasına bu kadar benziyor olması çok şaşırtıcıydı. Gerçi Virgil’in buz mavisi gri gözleri ne kadar anlayışlı ise, Landon’ın gözleri bir o kadar soğuktu. Özellikle bugün düpedüz donmuş gibiydiler. Kendisinin olduğuna inandığı takım için yüz yetmiş milyon dolar ödemekten dolayı nasıl da çileden çıktığını belli etmek istercesine “O, yaş-

lı, bunak bir adamdı ve kolayca etki altına alınabiliyordu,” dedi.

Faith “O kadar da kolay değil, aksi halde benim yerime takımın sahibi sen olurdun ve şu an burada olmazdık,” dedi. Landon onun gözünü korkutabilen bir kaç kişiden biriydi. Hem de çok. Fakat bunu belli etmeye niyeti yoktu. Sol tarafında oturan avukatına baktı. Faith’in bugün orada olması gerekmiyordu. Avukatları onun namına tüm işlemleri yürütebilirdi ama Landon’ın, kendisinden çekindiğini düşünmesini istemiyordu. “Hadi şu işi bitirelim.”

Faith’in avukatı teklif mektubunu Landon’a ve avukatlarına uzattı. Bu sırada Faith daha önce avukatının diğer teklifleri de göz önünde bulundurması gerektiği yönündeki tavsiyesini hatırladı. Uzun vadeli vergi avantajları, işletme gideri katiiyetleri ve çapraz satış gibi diğer potansiyel alıcıları etkileyecek ve fiyatı yükseltebilecek hususları düşündü. Faith para ile ilgilenmiyordu. Sadece gelecekte Duffy’lerle oluşabilecek tüm münasebetleri sonlandırmak istiyordu.

Eğer Landon farklı bir adam olsaydı, biraz daha iyi bir adam, muhtemelen takımı bedelsiz olarak ona verirdi. Virgil’in ona bıraktığı elli milyon dolar yeterince çok paraydı. Öte yandan, Landon farklı bir adam olsaydı, iyi bir adam, babasının Chinooks’u zaten ilk başta ona bırakmış olacağını düşünüyordu. Ve eğer Virgil biraz daha bağışlayıcı bir adam ol-

saydı, oğlunun, çekışmeli ilişkilerinin sonucu olarak bu kadar pahalı bir bedel ödemesine göz yummazdı.

Faith ayağa kalktı ve deve tüyü eteğinin kırışıklarını düzeltti. "Beyler, detayları görüşmeniz için sizleri yalnız bırakacağım," diyerek arkasındaki sandalyeden kırmızı yün kabanını aldı. Avukatına dönerek, "Chinooks ofisinde kararımı açıklamak üzere yönetim ile toplantıda olacağım," dedi. Faith ne yönetimden ne de teknik direktörlerden kimseyi tanımıyordu fakat neler olup bittiğini bilmeye hakları olduğunu düşünüyordu. Avukatlardan ya da basından duymalarındansa kendisinden öğrenmelerinin daha doğru olacağını düşünüyordu. Virgil için bu takımın ne kadar değerli olduğunu ve Landon ile daha emin ellerde olacaklarını dile getirmek istiyordu. Her ne kadar Landon'dan nefret etse de bu doğrudu. "Burada işiniz bitince beni arayın," dedi ve çıktı.

Landon isminin altına gösterişli imzasını atıp kafasını kaldırdı ve "O binadan hiçbir şey alma, oradaki hiçbir şey sana ait değil," dedi. Tanrım, onun hırsız olduğuna dair bu sürekli imaları gerçekten çok yorucuydu. Ama şükür ki buna çok fazla katlanması gerekmeyecekti.

"Çekin ödenene ve karşılıklı olarak son imzaları atana kadar o binadaki her şey bana ait."

"Sadece söylediklerimi unutma *Layla*," dedi ona
Ucretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
sahne ismi ile seslenerek.

Faith yumruğunu masadan kaldırıp, düğümle-
nen huzursuzluk hissini bastırmak istercesine mi-
desine götürdü. Hayatının büyük bir kısmında Lan-
don gibi adamlarla baş etmişti. Ateşli gözleriyle onu
soyarlarken bile, bir yandan da küçümseme hakkını
kendilerinde buluyordu bu adamlar. Giydiği kazak
çenesinden bileklerine kadar kapalı da olsa, etekle-
ri dizlerini örtse dahi fark etmiyordu. Onlara göre
Faith para karşılığı kıyafetlerini çıkartabilecek bir
striptizci idi. Sanki parayı her şeyden daha üstün
tutan hayırsever organizasyonların baş yöneticileri
kendileri değilmiş gibi, bir de onların ayrıcalıklı ha-
vasını soluduğu için Faith'e öfkeleniyorlardı.

Landon'a söyleyecekleri tam da dilinin ucu-
na gelmişti. Layla'nın hepsine haddini bildirmek
için meydana çıkmak üzere olduğunu hissediyor-
du. Ama bu tam da Landon'ın istediği şeydi ve Fa-
ith adeta Virgil'in kulağına fısıldadığını duyar gibi
oldu. *Landon önemsiz herifin teki. Kazanmasına izin
verme. Seni rahatsız ettiğini fark etmesine izin verme.*
Faith dişlerini sıkıca kenetledi ve ağzının kenarın-
da hoş bir gülümseme belirdi. Virgil'in eşi olduğun-
da öğrendiği bir kurnazlıktı bu. Onu rahatsız ede-
mediğini ima edercesine başını salladı ve atkuyruğu
omuzlarında dalgalandı. Layla'nın su yüzüne çıkma-
sına izin vermek istemiyordu. Layla tam bir baş be-
lası olabilirdi ve Faith, Landon'ın galip gelmesini is-
temiyordu. *Tyi gümler beyler, dedi ve odadan çıktı.*

Avukatlık bürosunun ahşap merdivenlerinden inerken leopar desenli Christian Louboutin ayakkabılarının topukları tıkırdadı. Arkasından kapıyı kapadı ve temiz havayı ciğerlerine çekerek derin bir nefes aldı. Bu iş çoktan kapanmıştı. Erkeklerin iç çamaşırına para sıkıştırmaları hoşuna gidiyormuş gibi davrandığı zamanlardan beri Layla'nın ortaya çıkmasına izin vermemişti. Layla tam bir mücadeleci ve savaşçıydı ve Landon'a cehenneme gitmesini söyleyebilirdi.

Kapıdan uzaklaştı ve kollarını montundan geçirdi. Takımı satmasının faydalarından biri de Landon'dan ve ailesinden kurtuluyor olmasıydı. Bu dik kafalı cemaatin daha fazla yoluna çıkmasına izin vermeyecekti.

Key Arena'ya varması yaklaşık yirmi dakika sürdü. Bu süre, Faith'e doğru şeyi yaptığına dair kendini telkin edecek zamanı kazandırmış oldu. Virgil, Chinooks'u Faith'e bırakmıştı, Landon'a değil. Fakat muhtemelen niyeti Faith'in takımı üvey oğluna satmasıydı. Yoksa değil miydi? Verdiği karar için ona öfkelenir miydi? Emin olamıyordu. Virgil'in ölmeden önce onunla konuşmuş olmasını dilerdi.

Garajdaki ayrılmış yere park ederken serin bir serpinti arabanın ön camını ıslattı. Chinooks'un büroları ikinci kattaydı. Odaya girdiğinde herkes yerini almıştı bile. Uzun masada oturan insanların çoğunu Virgil'in cenazesinden hatırlıyordu. Oadaki

boş sandalyeye otururken “Merhaba,” dedi. Tam zamanında geldiğini bildiği halde, “Umarım sizi çok bekletmedim,” diye ekledi.

Genel müdür Darby Hogue ayağa kalkıp masanın üzerinden elini uzatarak, “Hiç bekletmediniz,” dedi. Kahverengi gözleri avuç içleri kadar sıcaktı. “Nasılsınız?”

“Daha iyiyim,” dedi. Pek doğru değildi aslında. Her gün Virgil’i özlüyordu ve kalbinde koca bir boşluk vardı. “Sorduğunuz için teşekkürler.”

Darby odadaki herkesi tekrar tanıştırdı. Yönetici müdürlerle başladı, masanın etrafından devam ederek hokey çalışma ekibi ve son olarak da masanın diğer ucunda oturan Chinooks takımının büyük kaptanı ile bitirdi. Sekiz kaba adam ve Faith. Bazıları diğerlerinden daha kabaydı. Daha doğrusu, diğerlerinden kaba olan *bir tanesi* vardı.

Faith, Tyson Savage’ı son gördüğünde takım elbiselerinin içinde çok daha kibar görünüyordu. Bugünse, siyah kaşlarının altından masmavi hoppa gözleriyle ona bakıyordu ve hiç de kibar görünmüyordu. Kollarını beyaz tişörtünün altındaki kaslı göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. “Chinooks Hockey” yazısı siyah harflerle uzun kollarından birine işlenmişti. Kirli sakalları belli ki bir kaç günlüktü. “Merhaba Bay Savage.” Faith, fark etmez diye düşünmesine rağmen takımın kaptanının neden bu toplantıda olması gerektiğini düşündü.

Adeta onu eğlendirmiş gibi Savage'ın ağzının kenarında bir gülümseme belirdi ve "Bayan Duffy," diyerek Faith'i selamladı.

Çantasını masaya koyup, kabanını çıkardı. Teknik direktörlerden biri ayağa kalkıp yardımcı oldu. Kabanını sandalyesinin arkasına yerleştirirken, Faith "Teşekkür ederim," diye karşılık verdi. Krem rengi Angora kazağının kollarını bileklerine doğru düzeltirken dikkatini etrafındaki yüzlere yönlendirdi.

"Eski eşim bu takımı çok severdi. Hokeyi çok se-verdi. Transferler, müzakerelerin bitiş ve başlangıç aşamalarından sıklıkla bahsederdi. Onu saatlerce dinlerdim ama konuştuğu şeylerle ilgili hiçbir fikrim yoktu."

Eteğinin arkasını düzeltti ve oturdu. "Bu yüzden hokey ile ilgili Virgil ile aynı tutkulara sahip birine takımı satmaya karar verdim. Boğazında yine bir düğüm oluştu ve tekrar doğru şeyi mi yapıyorum diye endişelenmeye başladı. Keşke doğru şeyi yaptı-ğımdan emin olsaydım diye düşündü. "Yarım saat önce Bay Duffy satış hakkını almak üzere bir tek-lif mektubu imzaladı." Faith bir tür onay bekledi. Bir ibare. Bir tür rahatlama ibaresi görmek için gözleri-ni masada gezdirdi fakat ilginçtir ki göremedi. "Satış tamamlandığında basın açıklaması yapacağız."

Teknik direktör Nystrom, "Bu ne zaman olacak?" diye sordu.

“Bir kaç hafta sonra,” diyerek ellerini masanın üzerinde kavuşturdu. “Landon hiçbir değişiklik olmayacağına dair bize teminat verdi.”

Masanın ucundan biri “Takımı taşımayı düşünüdüğünü duyduk,” dedi.

Faith bunu duymamıştı. Eğer böyle bir şey gerçekleşirse Virgil mezarında ters döner diye düşündü. “Ne zaman duydunuz bunu?”

“Dün spor merkezinden haberi doğrulamamı isteyen bir telefon aldım.”

“Bundan hiç bahsetmedi, sanırım takımı burada, Seattle’da tutmayı planlıyor.” Kafasını sallayarak ekledi, “Hem takımı neden taşımak istesin ki?”

“Para,” diyerek açıklamaya başladı Darby, “hâlâ lokavttan kurtulmaya çalışıyoruz ve başka bir şehir, daha imtiyazlı sözleşmelerle yeni bir stadyum ve daha düşük işçi maliyetleri demek. Yeni bir şehir ona daha kârlı televizyon sözleşmeleri ve daha cazip vergi teşvikleri sağlayacaktır.”

Bir hoşnutsuzluk Faith’in alnını buruşturdu ve arkasına doğru sandalyesine yaslandı. 2004-2005 yılındaki NHL grevini biliyordu. Virgil’in aceleyle Oyuncular Birliği ile toplantıya gidişini ve tüm hockey sezonunun iptal edilmesiyle sonuçlanan zor durumunu da hatırlıyordu. Uçuşan bir sürü küfürü de.

Ücretsiz Spor Kulübü'nde duyduğundan çok daha kötü küfürlerdi.

Konferans salonunun kapısı açıldı ve Landon içeri girdi; beraberinde iki avukatıyla. Faith onu gördüğüne pek de şaşırmamıştı. Landon sırtarak "Onlara iyi haberi verdin mi?" diye sordu. Adeta Chinooks'u Faith'in pençelerinden kurtarmaya, intikam almaya gelmiş bir melek gibi...

Faith ayağa kalktı. "Halen detayları konuşuyoruz."

Dört bin dolarlık takım elbisesinin içinde sanki kulübün yönetim kurulu başkanıymış gibi "Bundan sonrasını ben hallederim," dedi.

"Henüz takımın sahibi değilsin Landon. Yasal olarak herhangi bir şey tartışabileceğini sanmıyorum."

Landon elini sallayarak Faith'i kovarcasına "Artık gidebilirsin," dedi.

Faith yüzünün kızardığını hissetti. Kızgınlıktan mı utançtan mı bilemedi. Belki de her ikisi birden. Omuzlarını yuvarladı ve başını dik tutarak, "Eğer teknik direktörlerle ve diğer ekiple konuşmak istiyorsan biz bitirene kadar dışarıda beklemen gerekecek," dedi.

Landon'ın yüzü düştü. "Hiç de bile Layla."

Artık bu kadarı da fazlaydı. Hem kızgındı hem de utanç içerisindeydi. Avukatların ofisinde ona 'Layla' diye seslenip PDF kitap versiyonunu/görüntüsünü de bir oda dolusu adamın önünde bunu yapıyordu; bu

daha da kötüydü. Odadaki tüm adamlara eski mesleğini hatırlatarak onur kırıcı olmaya çalışmıştı. Eğer Virgil hayatta olsaydı Landon bu kadar saygısız olamazdı. En azından toplumun içinde. Şimdi ise herkesin içinde onu küçük düşürmek için özgür hissediyordu. Faith "Dışarıda beklemeni söyledim," diyerek nefret ettiği takma adını kullandı "Yeni Yetme." Landon'ın takma adından neden bu kadar nefret ettiğini bilmiyordu. Bir nevi sevimlilik ibaresi idi, birçok çocuk ergenlik çağına girerken çok daha kötü tabirlere maruz kalırlardı.

Görünen o ki, Landon böyle düşünmüyordu; buzlu bakışları tekrardan dondu ve Faith'e doğru yürüdü. Alnındaki damarlar fırlamıştı. "Beş yıl boyunca seni idare etmek zorunda kaldım," dedi sinirle. "Ama artık değil. Eğer şimdi çıkmazsan güvenliği çağırıp seni ve geri kalan çöplüğü de senle beraber atmalarını sağlayacağım."

Faith'in midesini öfke kapladı ve yanakları kızardı. Hiç düşünmeden ağzını açıp konuşmaya başladı, "Fikrimi değiştirdim, takımı satmıyorum, ben de kalacak."

Landon şaşkınlıktan kala kaldı. "Bunu yapamazsın!"

Bir an için Faith onu diğerlerinin önünde küçük düşürmekten dolayı korkmuş ve gülmüşse de, "Ne istersem yapabilirim. Ve istediğim şey babanın

bana verdiği takımı elimde tutmak,” dedi. Gerçekten de onu yaralamak istemişti. Ona lakaplar takıp suratına tükürmek, bacaklarının arasına sert ve sağlam bir diz darbesi indirmek istemişti. Başka koşullarda bir an bile tereddüt etmezdi ama Bayan Duffy erkeklerin bacak aralarına diz atmazdı. Virgil ona bunu öğretmişti. “Hokey takımımından uzak dur,” diye tekrarladı Faith.

Landon bir kaç adım daha atarak Faith’in üzerine yürüdü. Faith tepki gösteremedi, önünde dikişlen büyük beden bir beyaz tişörtün içerisindeki geniş sırta bakakaldı.

Tyson Savage “Bay Duffy, en iyisi şu an gitmeniz olacaktır,” dedi. “Kimsenin zarar görmesini istemem.” Faith, kendisinden mi Landon’dan mı bahsettiğinden emin olamamıştı. “Ve elbette gazetelerde Bayan Duffy’nin sizi yaka paça dışarı attırdığını okumaktan hiç hoşlanmazdım.”

Faith, Tyson’ın arkasından Landon’ın avukatlarının bir şeyler söylediğini duydu ve ardından Landon “Bu iş bitmedi Layla,” dedi. Bir kaç saniye sonra da kapı hızla kapandı ve Faith tuttuğu nefesi bırakarak rahatladı. Yanakları alevler içerisindeydi. Kendi payına düşen aşağılanmaya katlanmak zorunda kalmıştı. Kuşkusuz bir kısmına kendisi sebep olmuştu. İlkokul yıllarında Eddie Peterson çeşme başında elbisesinin arkasından çektiğinde pembe iç çamaşırı ile kaldığı zaman aklına geldi.

Tyson Faith'e dönüp "Bu adamın sizden bu kadar nefret etmesi için ne yaptınız?" diye sordu.

Faith, çenesindeki beyaz yarayı saran kirli sakalına, ağzına ve masmavi gözlerine bakarak "Babası ile evlendim," dedi. Cansız dizlerine teslim oldu ve oturdu. "Araya girdiğiniz için teşekkür ederim."

"Lafını bile etmeye gerek yok," diye cevap verdi Tyson.

Faith titreyen ellerini dizlerinin üstüne koydu. "Sanırım takımı satmıyorum," dedi sersemlemiş bir halde. Dönüp etrafında şaşkınlık içerisinde ona bakan suratlara baktı. Kendisi de yaptığı açıklamaya en az onlar kadar şaşırmıştı.

Darby kafasını sallayarak "Bir adamın bir bayanı böylesine tehdit ettiğini hiç görmemiştim," dedi.

Landon onu bir bayan olarak görmüyordu ve Faith'in son istediği şey, Landon'ın onun hakkında ne düşündüğü üzerine konuşmaktı. "Sanırım hokeyle ilgili hızlandırılmış bir kursa ihtiyacım olacak." Suratı şoktan dolayı biraz uyuşmuştu.

Teknik direktörlerden biri "Bir asistan kiralayabilirsiniz," dedi. "Greve kadar Virgil'in bir asistanı vardı. Sonrasında Jules'a ne oldu bilmiyorum."

Faith daha önce Jules ismini hiç duymamıştı. "Jules?" Sesi bir tuhaf çıkıyordu ve kafasını masaya dayayıp sızlanmamak için kendisini zor tutuyordu.

Az önce ne yapmıştı?

Darby "Julian Garcia," diye cevapladı ve "sizin için numarasını bulmaya çalışacağım," dedi.

"Teşekkür ederim." Virgil'in takımını elinde tutmaya karar vermiş görünüyordu. En azından şimdi-lik. Başka ne söyleyebileceğini bilemeden, "Stanley kupasını alabilmeniz için elimden geleni yapacağım. Bu Virgil'in hayali idi. Takımı daha güçlü yapabil-mek için yeni oyuncuların arayışındaydı." En azın-dan bundan bahsettiğini hatırlıyordu.

Masanın diğer ucundan biri "Transfer zamanı geçti. Oyuncu listemiz tamamlandı ama elbette ge-lecek sezon mavi bölgede sağlam bir sağ kanat oyun-cusu kullanabiliriz," dedi.

Faith ne demek istediğini anlamamıştı; neyse ki kimse de fark etmiş gibi görünmüyordu. Sanki o orada değilmiş gibi, herkes hep bir ağızdan hararet-le konuşmaya başlamıştı.

"Hem savunma hem saldırı yapabilecek biri."

"Sam var."

Tyson masadaki yerini alırken "Dövüşmeyi sev-mekle rakiplerle yakın temasta olmak farklı şey-ler," diye ekledi. "Sam dövüşmekten çok, diski buz üzerinde kaydırma konusunda iyi. Kimse ondan korkmuyor."

"Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
"Bu doğru."

"Andre ve Frankie de yetişiyorlar."

“Yeterince hızlı değiller. Mücadele için George Parros gibi birine, öte yandan da diske Patrick Sharp gibi vurabilecek birine ihtiyacımız var.”

“Ted Lindsay gibi biri.”

Teknik direktör Nystrom “Evet korkunç Ted gibi,” diye doğruladı.

Hepsi sanki ‘Korkunç Ted’ aradıkları adammış gibi kafalarını salladılar. Faith’in başı dönüyordu. Etrafında dönen konuşmalar onu nefes nefese bırakacakmış gibi hissediyordu. Nefes nefese kalmaya her türlü hakkı vardı. Hayatı kontrolden çıkıyordu. Fakat takımın sahibi olarak ilk günden mızımızlanmaya başlamaması gerektiğini fark etti. Hoş olmaya bilirdi. Konuşmaya katılabilmek ve bihaber görünmemek için “Bu adamı almak için ne kadar lazım? Şu ‘Korkunç Ted’i?” diye sordu.

Bir anda konuşmalar kesildi ve tüm kafalar ona doğru çevrildi. Bir şekilde sus pus olmalarına neden olmuştu. Tyson Savage hariç. Acı çekiyormuşçasına gözleri kısıldı ve “Sıçtık,” dedi.

Chinooks ekibinden biri “Tanrı aşkına aramızda bir bayan var,” diye uyardı.

Tyson kafasını arkaya doğru eğip “Pardon,” dedi. “Ödeme gününde köşeye sıkışmış kokain bağımlıları gibiyiz, değil mi?”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Darby, Faith’e teselli edici bir tebessüm gönder-

meye çalışarak, "Ted 1965'de emekli oldu," dedi. Fakat kısılmış gözleri sanki acı ile dolmuştu. "Sen doğmadan önce."

"Oh." Faith, Korkunç Ted'e artık ulaşamayacaklarını anlamıştı.

BÖLÜM 3

Sonra da büyük, yeşil gözleriyle bize bakarak, Korkunç Ted'in Chinooks'la oynaması için ne kadar lazım diye sordu."

Pavel Savage ağzına götürdüğü biradan bir yudum aldı ve bardağı masaya koydu. "Köşeye sıkışmışsınız," dedi ve elinin tersi ile ağzını sildi.

Tyson kafasını salladı ve Labatt'ından⁷ büyük bir yudum aldı. Babası her zamanki gibi beklenmedik bir anda, bir saat önceden çıkagelmişti. "Evet ben de öyle söyledim." Şişeyi koyup golf sopasını aldı. Babası geldiğinden beri dün akşam Vancouver'a karşı oynadıkları maç üzerine konuşuyorlardı. Virgil'in ölümünü ve bu durumun Tyson'm kupa şansını nasıl etkileyeceğini konuşmuşlardı. "Genel müdür, Faith'e Virgil'in eski asistanını bulmasını tavsiye etti." Golf topundan bir omuz mesafede duracak şekilde ayaklarını yerleştirdi ve sopayı topun arkasına yaklaştırdı.

⁷ Kanada'nın en büyük bira markası

dı. “Çapraz kontrol⁸ ile müdahale⁹ arasındaki farkı anlamak için kaç asistan kiralayacağı umrumda değil, o asla bunları kavrayamayacak.” Golf sopasını omzunun arkasına götürüp salladı. Top odanın bir ucundan diğer ucuna giderek büyük fileye takıldı. Bir ay önce Mercer’deki bu evi, basın odası olarak ayrılmış büyük odasında uzun atışlar yapabilmek için almıştı. Duvarı kaplayan pencerelerden dışarıdaki göl ve ilerideki Seattle şehri görünüyordu. Akşamları şehrin silueti muhteşemdi. “Yaşlı adam daha kötü bir zamanda ölemezdi. Ama en azından ölmenden önce sağlam bir forvet hattı oluşturdu.”

Pavel “Evet, bu bir teselli. Tanrı ruhunu rahat ettirsin,” diye Tyson’ın kalp atışlarını ve hızını ölçen monitöre bakarken mırıldandı. Hız 101’i gösteriyordu, Pavel’in koyu kaşları aşağı süzüldü. “Fotoğraflarındaki kadar güzel mi?”

“Fotoğrafları görmedim.” Tyson sopasıyla yeni bir topu matın üstündeki radarın yanına yerleştirdi. Babasına kimin hakkında konuştuğunu sorma ihtiyacı bile duymadı. “Fotoğraflar umrumda değil.” O öğleden sonra Chinooks takımını satmayacağını açıkladığında, Chinooks halkla ilişkiler departmanı Faith Duffy’nin kararının yerel kanallardaki

8 Buz hokeyinde bir oyuncunun diğer bir oyuncuyu, hokey sopasıyla elle tutmak koşulu ile ve sopa hiçbir koşulda buza değmevecek şekilde atıp kakması. Bir tür manevra.

9 Bir oyuncunun diğer bir oyuncuya hokey sopasını sallaması sonucu oluşan küçük faul.

tüm haberlere dağıtılacağı bir basın bildirisi hazırladı. Virgil ile beraber bir etkinliğe katılırlarken çekilmiş bir fotoğrafı bulup çıkarmışlardı. Fotomontaj ile Faith'in, Playboy günlerinden kalma bir fotoğrafındaki mini elbiseli, Hugh Hefner ile gülümserkenki halini de eklemişlerdi.

Tyson'ın telefonu durmaksızın çalmıştı. Yeni patronla ilgili ne hissettiğini merak eden gazetecilere cevap vermek yerine, telefonunu kapattı. Landon'ın davranışlarından sonra Tyson, Virgil'in oğlunun daha iyi bir alternatif olmadığına emindi. Landon'ın tavrı kesinlikle hatalıydı, duygularından ve kişisel dürtülerinden etkileniyordu ki bu da bir patron için hiç iyi değildi. Şimdi bir Playboy kızı, aralarındaki en iyi alternatifti. Nasıl olmuştu bu? "Fotoğrafları gördüğünü tahmin ediyorum."

"Hayır, görmedim." Pavel'in gözleri Tyson'ın salınışını izlerken kale çizgilerine takıldı.

Top odanın bir ucundan diğer ucuna gitti ve filenin merkezindeki kırmızı bölüme çarptı.

"Bu şaşırtıcı." Tyson önce radara, sonra da babasına baktı. Yan yan bakan gözlerindeki kıvılcımı fark etti. Pavel altmış beşindeydi ve her zaman olduğu kadar hırslıydı.

"Pek de değil." Pavel, Tyson'a sopayı uzatmasını işaret edercesine omuz silkti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Yaşlı bir playboy kızı bulamazdın."

“Hayır.” Pavel radarın yanına bir top yerleştirdi.

Tyson babasına, odanın diğerk ucunda duran spor çantanın içindeki dergiden bahsetmemişti. Dergiye yaşlı adama göstermenin bir şekilde yanlış olacağını düşünüyordu; özellikle de kendisi henüz bakmamışken.

“Gerçekten denemedim ki. Dünyada bir sürü güzel kadın var, neden biriyle vakit ve enerji kaybedeyim?” Pavel’in kadınlarla olan ilişkisini özetler nitelikte bir konuşma olmuştu. Evlendiği kadınlar dâhil. Sallanarak topa vurdu ve top odanın diğerk ucundaki ağa doğru uçtu. Radar yanıp sönüyordu. 83. Pavel’in yaşındaki bir adam için hiç de fena değildi. Fakat elbette oğlunu yenmek için yeterince iyi değildi. Pavel “Golf sopasının tutacağında bir sorun var,” diyerek Tyson’a sopayı uzattı. “Yorgunum, yatmaya gidiyorum.”

Sopanın tutacağında bir sorun yoktu ve Tyson bunu ispatlamak istercesine birkaç atış daha yaptı. Saat akşam 10’u biraz geče televizyonun büyük ekranını çevirip, haberleri izlemek üzere iči tıka basa doldurulmuş yosun rengi kanepesine oturdu. Yarın akşam oynanacak maçı ve Sedin İkizlerini düşünüyordu.

Tyson, Faith Duffy’yi düşündü. Takımı satmaya-
cağına dair yaptığı acıklamanın Chinooks’u ovundan
uzaklaştırmamasını ümit ediyordu. Chinooks’un sa-

hibinin kim olacağının belli olması, olmamasından daha iyiydi fakat yeterince değil.

O öğleden sonra Faith'in nasıl görüldüğünü düşündü. Önce sakın ve kendi halinde, sonraysa aşikâr bir şekilde sarsılmış. Landon, Faith'e 'Layla' diye seslendiğinde Tyson bu ismin onun striptizci adı olduğunu tahmin etmişti. Virgil'in oğlu tam bir aşağılıktı. Bu işin lamı cimi yok. Bir kadını başka insanların önünde kasten küçük düşürmek çok kötü bir davranıştı. Özellikle de bunu bir oda dolusu insanın önünde üvey annene yapmak saygısızlık ve küstahça bir davranıştı. Ve bu davranış Bayan Duffy'nin daha zarif ve kusursuz olarak algılanmasına sebep olmuştu. Faith orada başı dik, sırtı sağlam durmuş ve Landon'a karşı dirsek dirseğe mücadele vermişti. Tyson, göz yaşlarına boğulmadığı ve bir zamanlar olduğu öfkeli bir striptizci gibi küfür edip sayıp sövmeyeceği için Faith'e artı puan vermek zorunda kalmıştı.

Birasını dudaklarına götürdü ve büyük bir yudum aldı. Bir striptizci gibi giyinmemişti. Hatta hafif bir playboy kızı gibi de giyinmemişti. Parlak renkler ya da dekolte yerlerinden yırtılmış dar bluzlar da yoktu. Dar pantolonlar ya da kısa etekler, gergin yüksek topuklu botlar da. O öğleden sonra, çenesinden dizlerine kadar tam da bir sosyete kadını gibi tutarlı giyinmişti. Elbette üzerindeki hırka dikkati büyük göğüslerine çekiyordu ve odadaki herkes,

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi için <https://raketezi.org>

Tyson bira şişesini koydu ve spor çantasına bir bakış attı. Bazı adamların çoktan görmüş olduğunu tahmin ediyordu. Birasını sehpanın üzerine koydu ve odanın diğer ucuna yürüdü. Onun fotoğraflarına bakmak için işini gücünü falan bıraktığı yoktu, fotoğraflar orada duruyordu ve o da en nihayetinde bir erkekti. Çantaya uzanıp beş yıl öncesine ait dergiyi çıkardı. Derginin köşesindeki Sam amca gibi boyanmış kadınları fark etmedi. Kanepede arkasına yaslanırken ortadaki resimli bölümü çevirdi. Faith Duffy'nin, bir tarlanın ortasında yabani çiçeklerin arasında sapsarı bir elbisenin içerisinde çekilmiş fotoğrafını görünce durdu. Işık arkasından geliyordu ve elbisesinin içerisinde çırılçıplaktı. Bir sonraki fotoğrafta sırtı kameraya dönüktü. Yeşil gözleriyle omzunun üzerinden kameraya bakıyordu, elbisesi uzun bacaklarından yukarı sıyrılmıştı ve saçları düzgün sırtından dökülüyordu.

Tyson sayfayı çevirdi; Faith bu defa da koyu yeşil çimenlerin üzerine serilmiş bir battaniyenin üzerine elleri ve dizleri ile çömelmişti. Bir çift pembe yüksek topuk, baldırlarına kadar uzanan beyaz jartiyerler ve kalçalarını saran küçük beyaz bir külot giymişti. Sırtı kavis oluşturacak bir şekilde eğilmişti ve göğüsleri ince, beyaz bir sutyenin içinde öne fırlamıştı. Ağır, yuvarlak ve mükemmel. Tyson, hava soğuk olmalı, diye düşündü. Büzüşmüş göğüs uçları ince dantele yaslanmıştı. Vahşi saçları omuzlarının üzerinden dal-

galanıyordu ve pembe dudaklarının arasında hafif bir gülümseme vardı. Bir piknik sepetinin yanında ki battaniyede diz çöktüğü diğer fotoğrafa geçti. Baş parmaklarını iç çamaşırının kenarına geçirmiş, kalçalarına doğru indiriyordu. Tyson kafasını yana eğdi ve bir kaşı havaya kalktı. Küçük bir şeftali kadar pürüzsüz görünüyordu.

Diğer fotoğrafa geçti. Orta sayfaya bakarken şaşkınlıkla "Vay be," diye mırıldandı. Faith battaniyenin üzerinde beyaz jartiyerleri ve sol göğsünden dökülen bir dizi beyaz inci hariç tamamen çıplak uzanmıştı. Cildi parlıyordu. Ağırlaşmış göz kapaklarının arasından yeşil gözleriyle adeta sevişmek istercesine kameraya bakıyordu.

Tyson, düzgün ve yuvarlak göğüslerine bakarken, ne yazık, diye düşündü. Ne yazık ki bu vücudu yaşlı bir adamla harcamıştı. Çünkü kim ne derse desin Viagra, zamanı elli yıl öncesine götürüp, seksen bir yaşındaki bir adamı otuz yaşında bir kadını mutlu edebilecek noktaya getiremezdi.

Faith'in kişisel bilgilerinin olduğu sayfaya geçti ve Nevada, Reno'da doğduğunu ve 1.70 boyunda olduğunu öğrendi. 56 kiloydu ve ölçüleri 85-60-80 idi. Faith'i Virgil'in cenazesindeki siyah kıyafeti içinde hayal etti ve çok da değişmediğini düşündü. Hayatta başarmak istediği şeyin "İyi niyet elçisi olmak ve üçüncü dünya ülkelerindeki yetimlere yardım etmek" olduğunu okudu.

Tyson'ın dudaklarından kahkahalar saçıldı. Hayatta başarmak istediği şey "*Hazine avcısı olmak ve herhangi bir üçüncü dünya ülkesinden daha fazla paraya sahip olmak*" yazmalıydı. Playboy dergisinin böyle bir şeyi yayınlamayacağını tahmin ediyordu ama en azından daha doğru olurdu ve dürüstlüğünden dolayı Faith'e saygı duyabilirdi.

Favori tatlısı cr me-br l e, en sevmediği yemek sosisli sandvi miş. Favori filmi, Sweet Home Alabama.¹⁰ Sosyal adaletsizlikten ve kaba insanlardan nefret edermiş.

Tyson kendi kendine gülümsedi ve derginin orta sayfasını tekrar açtı. Foto raflarda oynama yapıldığını biliyordu. Zaten Faith onun tipinde bir kadın da değildi ama kahrolası gerçekten de iyi bir parçaydı. G   slerinin ortasındaki sert göğüs uçları pembe, m kemmел birer dut gibiydi. Ve üzerinde herhangi bir leke, hatta iz bile yoktu. Onun gibi görünen bir kadının m kemmел vücudunun en azından bir yerlerinde bir a k ısırığı olmalıydı.

Faith'i ya lı kocasının yanında kıvrılmış yatarken düşündü. Virgil'i severdi ama bu imge biraz mide-sini bulandırmıştı. Belki sadece o böyle düşünüyordu. Ama bu düşüncede yalnız olmadığina dair de bir his vardı içinde. Seksen bir ya ında bir adamın aleti,

10 Alabamalı beyaz bir kadının kocasını terk edip New York'ta bir sosyete olarak kendini yeniden bulmasını konu alan 2002 yapımı bir Amerikan filmi.

otuzunda bir kadını yatakta hoplatacak kadar mutlu etmeye yetmezdi. Virgil'in yüzyıllara dayanan tecrübesi ve dünyalar kadar parası olabilirdi ama bu iş çok daha fazlasını gerektiriyordu. Böyle bir kadını tatmin etmek için sağlıklı bir kudrete ihtiyaç vardı.

Faith şehrin yirmi altı kat tepesinden, çift katlı camlarından Seattle'in ışıklarına ve Elliot körfezini kaplayan sise bakıyordu. Bu puslu gecede bile neredeyse Virgil'in malikânesinin olduğu yeri tam olarak saptayabiliyordu. Görebildiğinden değil. Orada beş yıl yaşamıştı ve nerede olduğunu çok iyi biliyordu.

Tanışmalarından bir ay sonra Vegas'da aceleyle yapılan düğünün ardından Virgil'in onu ilk defa evine getirdiği zamanı düşündü. Adadaki büyük eve bir bakış atmış ve kalbi sıkışmıştı. Bu büyük, hantal ve şekilsiz konakta kaybolacağından endişe etmişti.

Palm'ın evinde düzenlenmesine ön ayak olduğu Playboy partisinde Virgil'i ilk gördüğü zamanı düşündü. O akşam Virgil, Faith'e geri çevirdiği bir teklifte bulunmuştu. Aynı teklifi Playboy köşkündeki yılın playboy kızı seremonisinden sonra da yapmıştı. Ona dünyayı ve dünyadaki her şeyi göstereceğini söylemişti. Yapması gereken tek şey onu parasından daha çok seviyormuş gibi davranmasıydı. Onunla evli kaldığı her sene için Faith'e bir milyon dolar sözü vermişti. Faith teklife evet dedi.

Başlangıçta, onunla bir iki sene evli kalıp sonra giderim diye düşünmüştü. Fakat kısa süre sonra çok iyi arkadaş oldular. Virgil ona kibar davranıyor ve saygı gösteriyordu. Faith hayatında ilk defa güvende olmanın ne demek olduğunu öğrenmişti ve hiçbir şey için endişe duymasına gerek kalmamıştı. İlk on iki aydan sonra Faith onu sevmişti. Bir baba gibi değil, daha ziyade onun sevgisini ve saygısını hak eden bir erkek gibi.

Virgil sözünü tutmuştu ve evliliklerinin ilk bir kaç yılında dünyanın birçok yerini dolaşmışlardı. Her kıtaya gitmişler ve en ayrıcalıklı otellerde kalmışlardı. Akdeniz’de tekne ile dolaşmışlar, Monte Carlo’da kumar oynamışlar ve Belize’in beyaz kumlarında tembellik yapmışlardı. Evliliklerinin ikinci yılından kısa bir süre sonra Virgil ciddi bir kalp krizi geçirdi ve bu olaydan sonra ülke dışına seyahate çıkmadılar. Seattle’da kalıp Virgil’in arkadaş çevresinde sosyalleşmeye başladılar. Fakat daha çok adadaki büyük evde kalmayı tercih ediyorlardı. Faith için fark etmiyordu. Onu ve onunla ilgilenmeyi seviyordu.

Fakat gerçekte hiç beraber olmamışlardı.

Tüm o para, ameliyatlar ve mucize haplar Virgil’in yaşlılığına engel olamıyordu. Şeker hastalığı tüm o haplar ile çakışıyor ve onun tam bir erkek gibi hissetmesine engel oluyordu. Faith’le tanışmadan çok önce ereksiyon problemi yaşamaya başlamıştı. Hiçbir şey

işe yaramamıştı ve muazzam övünç kaynağı ve devasa egosu diğer en iyi alternatifi kabul etmesi için ısrar ediyordu. Seksin kendisinden ziyade genç bir kadınla olan görüntüsü. Bir kapak kıızıyla.

Faith gerçekten tamamen dürüst olsaydı, birlikte olmamalarını umursamadığını itiraf ederdi. Sadece kendisinden elli bir yaş büyük bir adamla evli olduğu için değil. Ki ilk zamanlarda bunu da düşünüyordu. Ama aslında Faith, seksin belirsizliğini sevmediği için bu konuyu umursamıyordu. Bir adama bakarak yatakta iyi mi kötü mü olduğunu asla bilemezsiniz. Çok geç olana ve iç çamaşırlarınızı kaybedene kadar bilmek mümkün değildi.

Virgil'den önce bir sürü erkek arkadaşı olmuştu ve birçok kez seks yapmıştı. Bazı seferler gerçekten güzeldi. Bazen de gerçekten çok kötü. Onun için seks, içinden ne çıkacağını bilmediği bir kutu çikolata gibiydi. Faith kesin olmayan hiçbir şeyden hoşlanmıyordu. Harika ve lezzetli bir şey için kıvranırsen korkunç bir portakal jölesi ile yetinmek zorunda kalmak kadar berbat bir şey yoktu.

Virgil'le evlendiğinden beri seks yapmamıştı. Başlangıçta biraz zor olmuştu; özellikle bu kadar genç ve aktifken. Birkaç yıl geçtikten sonra ise artık gerçekten özlemişti. Virgil öldüğüne göre, kafasına bir tokat inercesine seks dürtüsü aniden geri gelir mi diye şüpheleniyordu. Ve kendini başka bir adamla hayal edemiyordu.

Çalan kapı zili Faith'i sekse ve erkeklere dair daldığı düşüncelerden çıkardı. Oturma odasından geçerken traverten fayanslar çıplak ayaklarının altına çok serin geldi. Faith ve Virgil dört yatak odalı bu çatı katını geçen sene satın almışlardı. Fakat sadece şehir merkezinde gecelemleri gereken ender akşamlarda kullanmışlardı. Çok modern görünümlü, çoğunluğu mermer ve fayans kaplı bir evdi. Virgil dekorasyonu Faith'e bırakmıştı. Faith de beyaz deri ve düzinelerce kırmızı ve mor yastık seçmişti. Daire boydan boya cam kaplıydı. Elliot körfezine bakan üç yüz atmış derecelik kesintisiz şehir manzarası, su kanalları ve ötedeki Rainier dağının manzarası ile göz alıcı bir teras katıydı.

Faith kapıyı açtı. Beyaz bir yün topağı jet gibi fırladı ve minik ayak tırnakları fayans üzerinde tıklardayarak içeri daldı. Faith havada uçan topa bir tekme atmamak için kendini zor tuttu.

"Anne." Faith omzunun arkasından beyaz deri koltuğa atlayan Pekin köpeğine bakakaldı. "Ve Pepples." Yer yüzündeki en haylaz köpek. "Aramalıydın."

"Neden? Bize gelmememizi söylerdin." Valerie Augustine büyük pembe bavulunu tekerleklerinden çekerek daireye soktu. Aşırı boyanmış dudaklarıyla Faith'in yanaklarına havadan birer öpücük gönderdi ve içeri geçti.

Faith "Seni görmek istemediğimden değil," dedi

ve arkasından kapıyı kapattı. "Sadece çok yoğunum." Annesinin arkasından içeri girip camı ve paslanmaz demirden yapılmış sehpanın üzerindeki bir yığın kitabı gösterdi.

Annesi "Ne için böyle çalışıyorsun?" diye sorarken bir yandan da valizin çekçeğini yuvasına itti ve on üç santim yüksekliğindeki topuklarıyla deri kanepeye doğru yürüdü. Ayakkabıları elbette pembeydi, deri pantolonu ile uyumlu. Kitaplardan birini kaptı ve okumaya başladı. "*Aptallar için hokey kılavuzu*. Neden okuyorsun bunu? Takımı sattığını düşünüyordum."

"Satmamaya karar verdim."

Valerie'nin büyük yeşil gözleri açıldı ve kafasını salladı. Tüylerle bezenmiş olan Farrah model saç sallandı. 70'lerde biri Valerie'ye Farah Fawcett'e benzediğini söylemişti. Buna hâlâ inanıyordu. "Ne oldu da vazgeçtin?"

Tüm hikâyeyi annesiyle paylaşmaya niyeti yoktu. "Sadece elimde tutmaya karar verdim," dedi. Landon'ın üzerine yürüyüşü ve Tyson'ın araya girişi aklına geldi. Orada olduğu ve araya girdiği için minnettardı. Neredeyse gazeteye verdiği "*Bayan Ocak*" demecini dahi affedecek kadar minnettardı.

"Neyse senin adına seviniyorum. Yaşlı moruk da gitti, meşgul olacak bir şeye ihtiyacın var."

"Anne"

“Kusura bakma ama yaşlıydı.” Annesinin Virgil’den hoşlanmadığı bir sır değildi. Bu hissiyat karşılıklıydı. Virgil, Valerie’ye iyi bir maaş sağlamıştı. Valerie çekleri her bozdurduğunda gücenmesine ve sinirlenmesine sebep olan bir dizi şart ile beraber. Şartlardan bir tanesi de istediği zaman dilediği gibi çıkıp gelememesi idi.

“Genç ve güzel bir kız için çok yaşlı,” diye ekleyerek elindeki kitabı kanepenin üzerine fırlattı ve köpeği kucakladı. Pebbles simsiyah boncuk gözlerinin ardından Faith’e baktı. Sanki Faith çenesinden bir makas almak istemiş gibi, hırlayıp ısırmaya çalıştı. Valerie büzdüğü dudaklarının arasından “Oh sus,” diyerek Pebbles’ı suratını yalaması için havaya kaldırdı.

“İyhh, bu gerçekten mide bulandırıcı.”

“Pebbles’m öpücüklerini seviyorum.”

“Poposunu da yalıyor.”

Valerie kaşlarını çattı ve köpeği kolunun altına yerleştirip “Hayır yalamıyor, o çok temiz bir köpek,” dedi.

“Yatağa işiyor.”

“Benim yatağıma değil. Ayrıca o sefer sen ona bağırdığın için ilk defa yatağa işemişti.”

Faith içini çekti ve mutfığa yürüdü. “Ne kadar kalacaksınız?”

Faith içinden söylenirken küçük şarap mahzeninin kapısını açtı. Annesini sevmediğinden ya da onu görmekten memnun olmadığından değildi. Sadece şu aralar böyle bir sorumluluk istemiyordu; ne Valerie'nin ne de şeytan Pebbles'in sorumluluğunu.

Hatırlayabildiği zamanların hiçbirinde annesi gerçek bir anne olmayı becerememişti. Bir anne çocuk ilişkisinin aksine 'arkadaş' gibiydiler. Valerie'nin hayatındaki en iyi gün Faith'in sahte kimlik alabildiği ve bunu beraber kutladıkları gündü.

Ve Faith on sekizine bastığında annesinin akrallık topuklarıyla, sahnede onun ayak izlerini takip etmeye başlamıştı.

Mükemmel bir şekilde soğumuş bir şişe Chardonnay kaptı ve ardından kapıyı kapattı. Annesinin bir şişe kaliteli şarap, sağlam bir ağlama ya da yeni bir adam ile her şeyin çözülebileceğini düşündüğünü biliyordu. Faith kendisi artık buna inanmasa da bir Waterford¹¹ içinde servis yapılan her şeyin daha lezzetli olduğuna inanıyordu, eski kocasından öğrendiği bir şeydi. Ve bir çift kristal bardağı siyah mermer setin üstüne koydu.

Valerie pembe tırnaklarını köpeğinin beyaz tüylerinde gezdirirken "Geçen hafta sonu Ceasars gazinosunda Ricky Clemente ile karşılaştım. Seni sordun," dedi.

11 Kanada'da cam, porselen vb. malzemelerden bardak, tabak, süs eşyaları gibi ürünler yapan lüks bir marka.

Annesinin, kendisini ve Vegas'daki dansçıların yarından fazlasını dolandıran 'Tavşan Ricky' ile konuşmuş olması mı yoksa Ceasars gazinosuna gitmiş olması mı daha korkunç diye düşündü Faith. Virgil'in favorilerinden bir şişe şarap açarken annesine bakakaldı.

"Bana öyle bakma. Akşam yemeği için Mesa Kebap'da Nina ile buluşacaktım. Jeton makinelerinden uzak durdum."

Faith söylediklerine inanmak istiyordu ama inanmadı. Söz konusu gazinolar olduğunda annesi defalarca aynı hatayı yapmıştı. Bu yüzden ona güvenmiyordu. Annesi sürekli haz peşindeydi. Oksijen gibi, buna ihtiyacı vardı. Jeton makineleri onun için tek kelimeyle bir neşe kaynağıydı. Tanrıya şükür ki kartlara ya da zarlara dair aynı memnuniyeti geliştirmemişti.

"Ricky onu araman gerektiğini söyledi."

Faith ağzıyla öğürtü sesi çıkardı ve bir yandan da şarap doldurdu.

"Ricky değilse bile başka biri. Etrafına bakınmaya başlayıp biraz takılmak sana iyi gelecektir." Eliyle kadehe uzandı. "Ah, kaliteli içki. Bu senin daha iyi hissetmeni sağlayacaktır."

"Ben iyiyim. Flört etmeye başlamak için çok erken."

"Kim flört etmekten bahsetti ki? Ben sadece se-

nin yaşlarında genç ve eğlenceli bir adamla biraz takılmadan bahsediyorum.”

“Ben kimseyle *takılmak* istemiyorum.”

“Yüzündeki üzüntülü ifadeden kurtulmanı sağlardı.”

“Kocam yeni öldü.”

“Evet. Geçen hafta.” Pebbles’i yere bıraktı. Köpek paytak paytak kiler kapısına doğru yürüyerek etrafı koklamaya başladı.

“Dışarı çıkıp biraz eğlenmene bakmalısın. Her ikisini de yapacağından emin olmak için buradayım.”

Çoğu anne böyle bir durumda kızlarına herhangi bir şey için acele etmemelerini, yavaş olmalarını tavsiye ederdi. Ama Valerie değil. Valerie eğlence istiyordu.

“Yarın önce alışverişe sonra da akşam yemeği için güzel bir yere gideceğiz.”

“Yarın Virgil’in eski asistanı ile buluşmam gerekiyor.” Darby onu, Julian Garcia ile bağlantıya geçirmişti ve o öğleden sonra buluşmak üzere sözleşmişlerdi. Eğer Julian onunla çalışmayı kabul ederse ve Faith de Julian ile anlaşabileceğine karar verirse, o akşam çalışmaya başlayacaklardı. Vancouver’a karşı oynanacak rövanş maçından başlayacaklardı. Eğer anlaşamazlarsa Faith ne yapacağını bilmiyordu.

“Görüşmenden sonra o zaman.”

“Görüşmeden sonra hokey kitaplarımı okumak istiyorum.”

“Neler oldu sana böyle?” diyerek annesi kafasını salladı. İnce ve sarı saçları tutamlar halinde dalgalandı. “Sen eskiden o kadar hayat doluydun ki. Çok eğleneliydin.”

Eskiden sabahın ilk ışıklarına kadar eğlenen bir striptizciydi. Eskiden, bugün artık olmadığı birçok şeydi.

“Eskiden cesur ve seksiydin. Virgil seni zamanından önce yaşlandırdı. Artık kendin gibi bile giyinmiyorsun. Her an ağlayabilirim.”

Hayır, artık annesi gibi giyinmiyordu.

“Belki yemeğe daha sonra çıkarız. Resmi patron olarak yarın akşam Canucks’a karşı oynayacağımız maç ilk deneyimim olacak. Berbat etmek istemiyorum.”

“Nasıl berbat edebilirsin ki zaten?”

Çok, birçok şekilde. “Eminim maçtan sonra basın benimle konuşmak isteyecektir. Çocukları utandırmak istemiyorum.” İçkisinden bir yudum aldı ve Korkunç Ted’i kiralamayı önerdiği zaman Tyson’ın gözlerinde beliren acıyı düşündü. “Kendimi de.” Özellikle kendini küçük düşürmek istemiyordu. “Budala görünmek istemiyorum. Cevaplarını bilemeyeceğim sorular sormalarından endişe ediyorum.” Ve bunun olma ihtimali kuvvetle muhtemeldi.

Valerie çelişkiyi çok iyi anladığını ima edencesine kafasını salladı. Bir anne tavsiyesi olarak "İyi bir dış görünüşe ihtiyacın var. Şöyle dar bir şey," dedi büyük göğüslerini işaret ederek. "Düşük kesim bir şey. Dekolteyi fark eden her adamın gözlerini kamaştıracak bir model seç; böylece akıllarındaki tüm zeki soruları unutturabilirsin..."

BÖLÜM 4

*J*ulian Garcia, İrlanda asıllı bir İspanyol'du. Doktor 90210, diğer adıyla Robert Rey'in¹² moda meziyetleri ile tam bir melez adayı haline bürünmüştü. Faith ile ilk buluşmasında mor-pembe çizgili gömleğinin yakasından görülen, Saint Christopher marka altın bir kolye takmıştı. Siyah pantolonu oldukça dardı ve saçları jöle ile havaya dikilmişti. Çok şık giyinmişti. Fakat onunla ilgili göze çarpan şey ne renkleri ne kadar cesur kullandığı ne de yeşil gözleriydi; kaslarıydı ilk göze çarpan. 1.70 boylarındaydı ve ağaç gövdesi kalınlığında bir boynu vardı. Belli ki adam antrenmanları konusunda ciddiydi. Öyle ki Faith bu ciddiyetin eşcinsellikten kaynaklanabileceğini düşündü. Umursadığından değil. Fakat strip-tiz kulüplerinde çalışan kaslı korumaların çoğu eşcinseldi.

Faith, Jules ile bir öğleden sonra Virgil'in Key

12 Beverly Hills' de ünlü bir estetik cerrah.

Arena'daki ofisinde tanışmıştı, şimdi kendisinin olan ofis. Sorduğu ilk soru "Virgil mi sizi kovmuştu? Siz mi istifa etmişsiniz?" oldu.

"Kovulmuştum."

"Neden?"

Gözlerinin içine bakarak cevap verdi. "Çünkü sizin hakkınızda konuştuğumu duymuş."

En azından dürüsttü. Yalan söyleyebilirdi ve Faith bunu asla bilemezdi. "Ne dediniz ki?"

Jules tereddüt etti. "Kabaca, koca memeli bir striptizci ile evlendiğini ve aptalın teki olduğunu."

Virgil aptal biri değildi ama gerisi doğruydı. Daha fazlası olduğuna dair bir his vardı içinde ama sormadı. Onun yüzünden işten çıkartılmış olması ve şimdi beş yıl sonra kendisinin ona işini geri teklif ediyor olması tam bir ironiydi. Virgil ile olan ilişkisi ve iş münasebetleri ile ilgili bir kaç soru daha sordu. Konuşurken Faith'in göğüslerine değil, gözlerine bakıyordu. Ona aşağılayıcı bakmıyor ve sorularının anlamsız ya da salakça olduğunu da ima etmiyordu.

Jules "Her şeyi bilmemekten dolayı endişelenmeyin. Bu takımın neredeyse on beş değişik departmanı var ve kendi kendini idare ediyor," dedi. "Virgil gayet uyanık bir işadamıydı ve bu takımı bir kurum gibi görüyordu. Ve durum tam da böyle olduğundan, yaptığı en iyi şeylerden biri de akıllı insanlara verdiği mevkilerle işlerin yürütülmesini sağlamaktı."

“Kulağa kolay gelmesini sağlıyorsunuz,” dedi Faith; fakat öyle olmadığını biliyordu.

“Kolay değil; ama zor da değil. Virgil organizasyonun işine karışarak alt birimleri denetlemeye çalışmazdı. Ve sizin de kesinlikle bunu yapmanıza gerek yok.” Jules pantolonundaki potluğu düzeltmek için duraksadı. “Aslında bunu yapmamanızı tavsiye ederim. İdari yönetim bu zorlu işi sizin yerinize yapar.”

Toplantının sonunda Faith, Jules ile çalışmak istediğine karar vermişti fakat Jules işi kabul etmek istediğinden pek emin değildi. Jules “Aslına bakarsanız Boeing’deki işimi seviyorum. Geri gelmek istediğimden emin değilim,” dedi.

Faith doğruyu mu söylüyor yoksa daha fazla para için ayak mı diriyor pek emin değildi. “Neden bu akşamki maça gelmiyorsunuz?” diye teklif etti. “Ondan sonra karar verirsiniz.”

Jules, yedi saat sonra şeref tribünündeki bir koltukta, ofisten getirdiği bir yığın dosyaya gözlerini dikmiş bakıyordu. Faith siyah Armani takımını, içine beyaz gömleğini ve siyah uzun topuklu ayakkabılarını giymişti. Ciddiye alınmak istiyordu. Onun mini bir etek ve dekolte bir bluz ile çıkagelmesini bekleyen bir sürü insan olduğunu biliyordu.

İşle ilgili birincil öncelik oyuncuların isimlerini

tı. Jules takım listesinin üzerinden geçerken sahanın aşağısından tezahürat ve yuhalama sesleri müzik tesisatından çıkan bölük pörçük müzik ile karışarak lüks odaya yayılıyordu.

Annesi "Evet!" diyerek sahaya tepeden bakan balkondan aşağı seslendi. "Faith çabuk gel. Kamera beni çekiyor, Pebbles da kucagımda. Büyük ek-randa biz varız."

Faith annesine bir bakış attı. Şeytan köpeğini kucaklamış film yıldızı gibi etrafa öpücükler savuruyordu. Bileklerinde turuncu pembe bilezikler sallanıyordu. Parlak pembe dar bir pantolon giymişti ve dantel bluzunun altında da pembe bir sutyen vardı. Sarı saçları kat kattı. Saçı mükemmel Farrah modeli gibi kabartılmıştı. "Aman Tanrım," diye fısıldadı Faith.

Jules "Hoş bir bayan," dedi ve arkasına yaslandı. Kesinlikle annesinin ilginç tesir gücü hâlâ işe yarıyordu. Faith şaşırmamıştı. Eşcinsel ya da değil, tüm erkekler Valerie'den etkilenirlerdi.

"O gerçekten de utanç verici."

Jules güldü. "İyi vakit geçiriyor."

"Senin annen olmadığı için gülebilirsin tabii."

"Ben sekiz çocuktan en küçüğüyüm. Benim annemin böyle bir enerjisi yoktu." Bir dosyaya uzanıp bir yığın kâğıt aldı. Faith'e uzatarak "Burada ön elemelerin ilk yarısının programı var," dedi. "Ayrıca

her oyuncunun kısa özgeçmişini gösteren dosyaları da hazırladım. Takıma biraz daha alıştıktan sonra oyuncuların kontratlarının üzerinden de geçeriz; böylece 'serbest ajan' ve 'sınırsız serbest ajan' oyuncuların kim olduğunu da öğrenmiş olursun."

Faith uzun saçlarını kulağının arkasına geçirdi ve programı dikkatle okudu. Takımın sık sık maç yaptığını biliyordu ama her hafta birkaç maç yaptıklarını bilmiyordu. "Serbest ajan oyuncu ile sınırsız serbest ajan oyuncu ne demek? Aralarındaki fark nedir?"

Jules serbest ajanların kontratsız olarak takımda oynayan oyuncular olduklarını ve diledikleri zaman takımdan ayrılacaklarını söyledi. Sınırsız serbest ajan oyuncu ise kontrat süresi dolmuş, kulübü tarafından serbest bırakılmış ve henüz takıma katılmamış oyunculardı.

"Toplu pazarlıklardan dolayı ligde kısıtlayıcı anlaşma şartlarının kullanımı durduruldu ve tüm bu terimler kullanılmaya başlandı."

Her ne demekse. Faith "Serbest ajan oyuncumuz var mı hiç?" diye sordu. Bir yandan da ortamı bir borazan sesi sardı ve aşağıdaki buz sahadan müzik sesi yayıldı.

"Şu anda yok. Elemelerden önce yönetim hepsi ile kontrat yaptı." Jules kafasını kaldırıp seslendi "Skor ne Valerie?"

"İkide takılı kaldı. Sizin takımından yirmi bir numara golü şimdi attı."

Yirmi bir numara takımın kaptanıydı ve Faith, Tyson Savage'in özgeçmişine göz attı; istatistiklerini okudu. 35 yaşındaydı, Kanada, Saskatchewan'da doğmuştu. Şimdi aksanının nedeni belli olmuştu. 1.90 boyundaydı ve 108 kiloydu. Solaktı ve hokey liginde on beşinci sezonuydu. NHL tarafından seçilip Pittsburgh ile sözleşme imzalamadan önce, London Knights için oynamıştı. Penguenler, Blackhawk'lar, Vancouver için de oynamıştı ve şimdi de Chinooks için oynuyordu. Bir sonraki bilgileri okuyunca Faith'in ağzı açık kaldı. "Otuz milyon," diye mırıldandı. "Virgil ona otuz milyon mu ödüyormuş? Otuz milyon dolar ha?"

Jules "Üç yıllıkına," diyerek sanki çok anlamlıymış gibi açıklama yaptı.

Faith kafasını kaldırıp baktı ve masada duran su şişesini aldı. "Bu kadarını hak ediyor mu sizce?"

Jules mavi yeşil ipek gömleğinin altındaki iri ve yapılı omuzlarını silkerek, "Virgil öyle olduğunu düşünüyordu," dedi.

Faith bir yudum su alıp, "Siz ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"O ayrıcalıklı bir oyuncu. Her kuruşu hak ediyor." Jules ayağa kalktı ve gerindi. "Hadi oyunu izleyelim ve bakalım siz ne düşünüyorsunuz."

Faith kâğıtları masanın üzerine bırakıp ayağa kalktı ve balkona doğru Jules'u takip etti. Öğrenecek çok şey vardı. Bu gerçekten ümit kırıcıydı. Düşünemeyecek kadar çok şaşkına dönmüştü. Stadyumun minderlerle kaplı koltuklarından oluşan üç sırayı geçip parmaklıkların önünde duran annesinin yanına oturdu.

Buzda oyun durmuştu ve takımlar yerlerini almıştı. Tyson koyu lacivert tişörtü ile karşılaşma çemberinin etrafında iki tur attı, içeri girdi ve durdu. Ayaklarını genişçe açtı, sopasını baldırlarının arasına yerleştirdi ve bekledi. Disk yere düştü ve savaş başladı. Tyson sopası yere çarptıkça diske vuruyor ve rakibini omuzu ile itip kakıyordu. Bir keresinde, her iki takımın da tüm oyuncuları harekete geçmişti, tam anlamıyla organize olmuş baş döndürücü bir kaos. Beyaz numaralı koyu mavi Chinooks formaları ile Vancouver'ın beyaz yeşil renkleri birbirine karışıyordu.

On bir numaralı Daniel Holstrom kayarak Canucks'un kalesine yöneldi ve diski buzun diğer ucuna, forvet oyuncusu Logan Dumont'a gönderdi. O da diski Tyson'a yolladı. Tyson, disk sopasının ucunda kalenin arkasına doğru kaydı ve diğer taraftan dolanarak atışını yaptı. Disk kalecinin dizliğine çarpıp geri sekti ve bir çatışma daha patlak verdi. Sopa çarpışmaları ve itiş kakışları arasında Faith diskin izini kaybetti. Bulunduğu noktadan tek gö-

rebildiği şey itişmeler, omuz omuza çarpışmalar ve ucan dirseklerdi.

Hakem düdüğü çaldı ve oyun durdu...

Tyson, Vancouver'lı oyuncularından birine sert bir omuz attı ve neredeyse oyuncu yere yuvarlanıyordu. Geri devrilmeden az önce güçlkle dengesini toparladı. Birbirlerine bir şeyler söylediler ve Tyson eldivenlerini çıkarıp buzun üzerine fırlattı. Hakemlerden biri kayarak ikisinin arasına girdi ve Tyson'ı lacivert tişörtünden kavradı. Hakemin kafasının üzerinden Tyson diğer hakemin suratına ve sonra da karşı takımın oyuncusuna eli ile işaret etti. Hakem Tyson'a bir şeyler sordu. Tyson kafasını salları sallamaz hakem yakasını bıraktı ve gitmesine izin verdi. Tyson eldivenlerini aldı ve kulübeye doğru kayarken bir anda büyük ekranlardan bir bant kaydı verildi. "Karmaşaya hoş geldiniz," arena hoparlörlerinden patlak veren ses ve pistin üzerinde asılmış olan büyük ekranlardaki görüntü. Faith, Tyson'ın elini hakemin kafasının üzerinden kaldırıp, etkileyici lacivert gözlerine işaret edişini izliyordu. Tyson beyaz kaskın içinden siyah kirpikleriyle bakıyordu. Ardından elini çevirip karşı takımın otuz üç numaralı oyuncusunu işaret etti. Tehdit edici bir gülümseme ile dudakları kıvrıldı. Faith'in omurgasını bir ürperti sardı ve tüyleri diken diken oldu. Eğer Faith otuz üç numara olsaydı, çok korkardı.

Birileri görüntüleri kaçırmış olabilir diye ağır çe-

kimde bir kez daha oynatıldı. Kalabalık çıldırmıştı, Tyson'ın koyu lacivert gözleri rakibine bir kez daha kilitlenince, çığlıklar atıp ayaklarıyla tepiniyorlardı. Çenesindeki beyaz yara izi kirli sakalının arasından parlıyordu.

“Tanrı aşkına merhamet et.” Valerie olduğu yerde geri bir adım attı ve koltuğuna çöktü. “Ve sen onun patronusun.” Valerie, Pebbles’ı yere bıraktı ve küçük köpek Faith’e doğru paytak paytak yürüyüp ayakka-bılarını kokladı. Valerie derin bir nefes aldı ve “Hep-sinin patronusun,” dedi iç çekerek.

“Onlar köleymiş gibi konuşuyorsun.” Pebbles büyük siyah gözlerini Faith’e dikti ve havladı. *Aptal köpek.* “Onların işvereniyim.” Öte yandan dünyada kaç kadın disklerin arkasında salınıp, diğer oyunculara çarpan hoş görünümlü ve çılgın yirmi kadar adamın işvereni olduğunu söyleyebilirdi ki?

Muhtemelen Faith bu konuda tekti. Bu hem heyecan verici hem de ürkütücüydü. Faith aşağıda sıra halinde Chinooks kulübesinde oturan adamlara baktı. Yere, ayaklarının arasına tükürüyorlar, yüzlerindeki teri siliyorlar ve ağız koruyucularını ileri geri çığnıyorlardı. Tüm bu tükürme ve terleme görüntülerinden midesi bulanması gerekiyordu ama bulanmadı.

Jules, Faith’e, “Virgil maçlardan sonra hep soyunma odasına gidip futbolcularla konuşurdu,” dedi.

Evet Faith bunu biliyordu ama o Virgil ile hiç gitmemişti. "Eminim beni soyunma odasında görmeyi hiç beklemiyorlardır." Faith iç çamaşırına para sıkıştırıldığı günlerden beri onca erkekle kısıtlı bir alanda bir arada olmamıştı. Birçoğu İskoçyalıydı. Genelde İskoçyalıları pek sevmezdi. İskoçyalılar ve rock yıldızları kurallara uymaları gerektiğini hiç düşünmezlerdi.

Annesi Faith'in dikkatini buz pistinden çekerek, "Bunu yapmalısın Faith; Virgil için yap bunu," dedi.

Virgil için yap? Annesi yine ot mu içiyordu yoksa?

"Gazeteciler orada olacak," diyerek konuşmaya devam etti Jules "O yüzden orada olman önemli. Eminim bir açıklama yapmanı bekleyeceklerdir."

Buz pistinde bir ısıklık sesi duyuldu ve oyun kaldığı yerden devam etmeye başladı. Faith "Nasıl bir açıklama?" diye sordu bir yandan oyuncuları incelerken. Hepsisi bir arada sürü halinde beyaz ve mavi formalar içerisindeydi.

"Basit bir şey olsun. Mesela neden takımı satmaktan vazgeçtiğinden bahset."

Faith, Jules'a bir bakış attı ve oyunu izlemeye devam etti. "Takımı satmamaya karar verdim çünkü Landon Duffy'den nefret ediyorum."

Jules "Oh," diye kıkırdadı. "Sordukları zaman, hokeyi seviyorum, Virgil takımı tutmamı isterdi, diyebilirsin. Ardından insanları çarşamba gecesi dör-

düncü maçı izlemek için arenaya davet etmelisin,” dedi.

Faith bunu yapabiliirdi. “Ya bana oyunla ilgili bir şey sorarlarsa?”

“Ne gibi?”

Bir an düşündü. “Mesela icing¹³. Icing çağrısı nedir? Geçen akşam kuralları okudum ama anlamadım.”

“Merak etme. Pek çok insan da anlamıyor zaten.”

Jules kafasını salladı ve “Gazetecilerle konuşmadan önce bir kaç basit cevap üzerinde konuşacağız. Ama eğer anlamadığın bir şey sorarlarsa sadece “Şu an için yorum yapamayacağım,” demen yeterli. Bu, standart cevap vermeme taktiğidir,” dedi.

Bunu yapabiliirdi. Belki. Annesinin yanına oturdu ve maçın devamını izledi. Son üç dakikada, Tyson rakiplerden birini aşağı indirdi ve diskle beraber buzun diğer ucuna doğru adeta yarışmaya başladılar. Key Arenadaki kalabalık bağışmaya başladı. Beyaz çizginin içindeki bölümde sopasını geri çekti ve hızla vuruşunu yaptı. Disk buzun üzerine o kadar hızlı vurdu ki Faith gol olduğunu bile fark edemedi; ta ki düdük sesi duyulup ağların arkasındaki ışık yanana kadar. Taraftarlar ayağa kalkıp bağırmaya başladılar “Rock and Roll Bölüm 2” diye bağırarak ade-

13 Buz hokeyinde küçük bir faul.

ta Faith'in ayakları altındaki beton zemini titretiyorlardı. Chinooks oyuncuları Tyson'ın etrafında toplandılar ve Tyson elleri havada şampiyon edasıyla kayarak tur atarken arkadaşları da arkasından tokat atıp takılıyorlardı. Sam hariç. Birkaç oyuncuyu kafasından yaralamıştı.

Jules bir elini kaldırdı; hem Faith hem de Valerie ile tokalaştı. "Bu şapka kurnazlığı Azize ödediğin otuz milyonun nedeni."

Faith şapka kurnazlığının ne demek olduğunu bilmiyordu ve Salakların Hokey Rehberi'ne bakmak için aklına not aldı.

Jules sırtarak "Vay be, Virgil bu sezon takımdan tam bir cehennem yaratmış. Onları izlemekten çok keyif alacağım," dedi.

"Bu asistanım olacağın anlamına mı geliyor?"

Jules kafasını sallayarak "Evet," dedi.

Seattle'in Vancouver'a karşı 3-2'lik zaferinin neticesinde, oyun sonrası Chinooks soyunma odasındaki basın kalabalığı, geçen sefer Key Arena'da oynadıkları zamana kıyasla çok daha neşeliydi. Teknik direktörler gazetecilerin bir kaç dakika sonra içeri girmesine izin vermişti. Oyuncular duşlarını almışlardı ve kurulanırken gülüşüp şakalaşıyorlardı.

Seattle Times gazetesinin muhabiri Jim Davidson Tyson'a "Elemelerde yoruldunuz. Bir sonraki aşamaya geçebilmek için ne yapacaksınız?" diye sordu.

“Bu akşam yaptığımız şeyi yapmaya devam edeceğiz,” diye cevap verdi pantolonunun fermuarını çekerken. “En son yenilgimiz olan Canucks maçından sonra kendi sahamızda puan kaybetmeye tahammülümüz yoktu.”

“Hem Canucks takımının hem de Seattle takımının kaptanlığını yapmış biri olarak sizce aradaki fark nedir?”

“Her iki takımın da teknik direktörlük felsefeleri farklı. Chinooks istediğim tarz oyunu oynayabilmem için daha fazla özgür bırakıyor beni,” diye cevap verdi ve şapka kurnazlığı ile ilgili ne zaman soru soracaklarını merak etmeye başladı.

“Ve tarzınız?”

Tyson gazetecinin kafasının üzerinden Kanada haber ajansından bir muhabir tarafından kafese alınmış olan Sam’a baktı. Gülümsedi ve “Teknik direktör Nystrom tarzımızın dövüş dışı olduğunu düşünüyor,” dedi.

“Takımın zaten toplamda yirmi dakikalık penaltı süresi vardı bu maçta. Geçen hafta direktör Nystrom her maç için penaltı sürelerini mümkün olduğunca düşük tutmak istediğini açıklamıştı. Sizce yirmi dakika yeterince fazla değil mi?”

Tyson kollarını gömleğine sokuşturdu ve düğmelerini ilikledi. “Hiç de değil Jim. Vancouver’ın power play’lerden avantaj sağlamasını engelledik. Bu yüzden bu akşam işimizi yaptık diyebilirim.”

“Sezonun ilk şapka kurnazlık sayısını kendi sahanızda yaptınız. Bu nasıl bir his?”

Sonunda. “Gerçekten güzel. Bu akşamki galibiyet için tüm takım övgüyü hak ediyor. Sadece Daniel diski bana gönderdiğinde çok doğru bir yerd. Monty çağırıldığından beri ilk pası-”

“Bayan Duffy salonda!” Post Intelligencer’dan biri seslendi ve Jim kapıdaki kargaşaya doğru yöneldi. “Teşekkürler Savage,” dedi ve soyunma odasının dışındaki izdihamı takip etti.

Tyson mavi gömleğinin düğmelerini ilikledi ve eteklerini gri yün pantolonuna sokuşturdu. Etrafına bakındı. En az kendisi kadar şaşırmış olan takım arkadaşlarına baktı. Bu elemelerin ikinci maçıydı. Kendi sahalarında galibiyet almışlardı ve teknik direktör basının takıma tam olarak erişimine izin vermişti. Gazeteciler kesintisiz erişimi çok severlerdi. Bir çocuğun keki sevdiği gibi severlerdi. Fakat Faith Duffy’nin aniden ortaya çıkması tam bir insan kalabalığı yaratmıştı. Batan bir gemiden yığınlar halinde dökülen fareler gibi. Ne halt oluyordu böyle?

Tyson çoraplarını ayağına geçirdi ve ayaklarını ayakkabılarının içine itti. Parmaklarını nemli saçlarının arasında gezdirdi ve takımın salon kısmına yöneldi. Bayan Duffy, mavi halıya işlenmiş olan Chinooks takım ambleminin önünde durmuş, kameralara gülümseyerek bir yığın gazeteci tarafın-

dan kendisine yöneltilen sorulara cevap veriyordu. Tamamen erkek egemen olan bu ortamda çok kırıl-gan görünüyordu. Parlak ışıklar ve kamera flaşları ardında yumuşak saçları ve cildi parlıyordu. Dudak-ları bir nevi ışıldayan pembeydi. Belini saran, göğ-sünün altından düğmelenmiş ceketiyle, siyah bir ta-kım elbise giymişti. Tyson ve takım arkadaşları bu gece maçı alabilmek için kendilerini paralamışlar-dı fakat görünen o ki, basındaki heriflerin heyecan-dan budalaya dönmeleri için Faith'in yapması gere-ken tek şey parıltılar ve ışıltılar içinde boy gösterme-si olmuştu.

“Takımı satmaktan vazgeçmenize sebep olan ne-dir?” diye sordu biri.

“Eski eşim Virgil hokeyi ne çok sevdiğimi bilir-di. Beni mutlu etmek için takımı bana bıraktı. Takı-mı elimde tutmak doğru olacaktı.”

Nasıl da su katılmamış palavra. Tyson odaya doğru yaklaştı ve tek omzunu kapının eşiğine yas-ladı.

“Takım için planlarınız nedir Bayan Duffy?”

Dudaklarının kıvrımlarında bir gülümseme be-lirdi. Kahrolası hem masum hem de aynı zaman-da uyuşturucu etkisindeydi. Gerçekten kayda de-ğer bir striptizci olmalıydı. “Stanley Kupasını kazan-mak. Virgil çok iyi oyuncularını bir araya getirdi. Ben de kupayı Seattle’a, evimize götürebilmek için elim-den gelen her şeyi yapmayı planlıyorum.”

“Gelecek sezon Fetisov’u transfer ettirmek için herhangi bir planınız olmadığını duyduk.”

Ağzının kenarlarındaki gülümseme kayboldu ki tam o sırada Darby Hogue öne atıldı ve Faith’i kurtardı. Darby, “Bu bilgileri nereden alıyorsunuz bilmiyorum,” dedi. “Ama Vlad’i transfer ettirmek gibi bir planımız yok.” Ardından teknik direktör Nystrom öne atıldı ve transfer kısıtlamaları ile ilgili birkaç soruyu yanıtladı. Bayan Duffy de neden bahsedildiğini biliyormuş havalarında gülümsemeye devam ediyordu.

Tyson odadaki takım arkadaşlarına bakındı ve bakışları babasına takıldı. Teknik direktörler odasının yakınında, pembe sutyen ve dantel bluz giymiş elinde şu tüylü, sürekli havlayan cins köpeklerden birini tutan bir kadınla sohbet ediyordu. Kesinlikle yaşlı erkeklerin tarzında bir kadındı. Abartılı, fazlaca kabarmış sarı saçlar. Kötü değil ama uçları biraz yıpranmış. Yaşlı adamın bu iki saatlik süreçte bu kadını nereden bulduğunu merak etmişti.

Muhabirlerden biri “Playboy köşküne en son ne zaman gittiniz?” diye sordu. Tyson’ın dikkati, takımın sahibine doğru yöneldi.

Faith’in kızgın bakışı düzgün kaşının buruşmasına sebep oldu. “Beş yıldan fazla oldu.”

“Hef ile görüşüyor musunuz?”

“Hayır. Her ne kadar Bay Hefner’i takdir etsem

ve kendisine minnettar olsam da, hayatım artık çok farklı.”

Tyson gazetecilerin neredeyse ona telefon numarasını sormasını bekliyordu; ne de olsa artık bekârdı. Playboy’daki çıplak fotoğrafları aklına geldi ve kaç tanesinin sayfalar dolusu pozlarını görmüş olduğunu merak etti.

Jim “Takım bu akşam toplamda yirmi dakikalık penaltı cezası aldı. Elemelerin başında teknik direktör Nystrom maç başına toplam penaltı süresini mümkün olduğunca az tutmak istediklerini belirtmişti. Yirmi dakikanın çok fazla olduğunu düşünmüyor musunuz?” diyerek, bir kaç dakika önce Tyson’a sorduğu soruyu Bayan Duffy’ye de sordu.

Faith gülümsedi ve kafasını yana doğru eğerek, “Üzgünüm şu an için bu konuda yorum yapamayacağım,” dedi. Mavimsi yeşil ipek gömlek giymiş siyah saçlı bir adam Faith’e yaklaşarak kulağına bir şeyler fısıldadı. Faith “Ah tamam. Penaltı süremiz biraz fazlaydı ve biz bundan hoşlanmıyoruz,” diyerek papağan gibi tekrarladı.

Tyson bu kadar kızgın olmasaydı bu duruma gülerdi. Gazeteciler birbirlerine baktılar ve ona ne kadar dangalak olduğunu söylemek yerine, aralarından biri resmen oltadan kurtulmasına yardım edeceğine, “Bu akşamki oyunla ilgili ne düşünüyorsunuz?” diye sordu.

“Harikaydı. Beylerin hepsi çok iyi oynadı.”

“Virgil çok sağlam bir takım oluşturmuş. Sean Toews ile sözleşme imzalamaya çalışıyordu. Ne oldu?”

Toews ederinden fazla istemişti, tek olan buydu.

“Bu konuda yorum yapmayacağım.”

“Kaptanınızın şapka kurnazlığı için ne düşündünüz?”

Sersemler en sonunda şapka hilesini sormuşlardı. Faith gülümsedi. Tyson onun şapka hilesinin ne olduğunu bildiğinden şüphe ediyordu.

“Elbette hayran kaldık. Eski eşim, Bay Savage’ın yeteneklerine inanırdı,” dedi bir kez daha ismini yanlış telaffuz ederek.

“Adım Sah-vahge,” diye yüksek sesle hiç düşünmeden seslendi.

Basın dönüp Savage’a baktı. Savage kapı eşiğinden doğruldu ve “Takımın patronu olduğunuza göre adımı nasıl telaffuz etmeniz gerektiğini bilmelisiniz. Sah-vahge. Savage değil,” dedi.

Faith gülümsemesini takındı ve “Teşekkürler. Affedersiniz Bay Sah-vahge. Ve çeklerinizi ben imzaladığıma göre siz de doğrusunun *Bayan Ocak* değil, *Bayan Temmuz* olduğunu bilmelisiniz,” diyerek cevap verdi.

BÖLÜM 5

Gloria Thornwell Cemiyeti her ayın üçüncü perşembe günü toplanırdı. 1928 yılında Gloria Thornwell kurucu üyesinin ismi ile kurulmuş ve ülkenin en seçkin organizasyonu olarak anılmıştı. Bugünlerde taze para girişi için her türlü ayak takımını dahi içeri alan Junior Lig'inden bile daha seçkindi.

Bu cemiyet zengin kadınlarla doluydu, kocaları tarafından hem pahalı kıyafetleri hem de bağışları için finanse edilen zengin kadınlar. Bu seneki hedef Rio de Janeiro'da varoştaki bir okuldu. İtiraf etmek gerekirse çok değerli bir amaçtı. Fakat Faith bu sene oyunu daha yerel bir bağış için kullanmıştı. Ve her zamanki gibi veto edilmişti.

Faith, Madison-Fourth binasının yakınındaki toplantı binasına doğru yürürken bir yandan da yağmurluğunun yakasının arasından uzun, antik, inci kolyesini parmaklarıyla ovuyordu. Cemiyet kıyafet tarzıyla alakalı olarak gerçekten çok katiydi. Faith ön kapıya yaklaşırken kaygan yağmurlu-

ğunun altından ipek kaşmir kazağının uzun kollarını düzeltti. Kapıda onu Frederick Longstreet'in karısı, Tabby Rutherford Longstreet karşılaşmıştı. Frederick, Longstreet Finans'ın yönetim kurulu başkanı ve genel müdürü, aynı zamanda da Virgil'in eski arkadaşlarından ve iş ortaklarındandı.

Bir yandan kolunu sıyırıp Rolex'ine bakarken "Merhaba Tabby," dedi. Öğle yemeği tam 12'de başlardı ve henüz on dakika vardı. Faith "Herkes burada mı?" diyerek asansöre doğru yürüdü. Tabby düğmeler ile Faith'in arasına girdi.

"Evet. Herkes burada ve seninle konuşmam için beni gönderdiler."

"Ne hakkında?"

"Hepimiz Dodie Farnsworth Noble'in bu yılki bağış toplama etkinliğinde eğlenceden sorumlu komitenin başına geçirilmesine karar verdik."

Faith, Tabby'nin göz kalemi çekilmiş mavi gözlerine ve pudralanmış suratına bakarken "Bu benim isim," dedi. "Ben eğlence komitesinin başkanayım."

"Hepimiz Dodie'nin bu pozisyonu almasının en iyisi olduğunu düşünüyoruz."

"Ama..." Virgil'in ölümünden önce bu yılın yararına yorulmak bilmeden çalışmıştı. Çoktan Seattle Filarmoni ile konuşmuştu bile, kalbi sıkıştı. "Peki benim görevim ne olacak?"

Tabby suratına yapmacık bir gülümseme yer-

leştirdi ve “Hepimiz hayatında şu sıralar olup biten şeyler göz önüne alındığında, sorumlulukların için yeterince vakit ayıramayacağını hissediyoruz.”

Elbette, şu sıralar bir hokey takımının sahibi ydi ve yapması gereken çok fazla şey vardı ama cemiyetin işleri çok önemliydi. “Endişenizi anlıyorum ama size garanti ederim ki vakit yaratacağım.” Ve devam etti, “Bunun için endişelenmenize gerek yok.”

Tabby elini kendi boynuna götürdü ve boynundaki incileri burarak “Beni kaba olmaya zorlama,” dedi.

“Ne?”

“Cemiyet üyeliğinden kendi rızan ile vazgeçmenin en iyisi olacağını düşünüyoruz.”

Neden diye sormak için ağzını açmıştı fakat bu lafın üzerine susmaya karar verdi. Aslında Faith’in hayatındaki her şeye rağmen zaman bulamayacak olması falan değildi önemsedikleri. Bir keresinde Virgil, bir gün ölürse tüm arkadaşlarının hanımlarının ve ortaklarının tüm kulüplerden onu atacaklarına dair Faith’e takılmıştı. Onu kapının öne koyacaklardı çünkü kocalarının etrafında onun gibi genç ve güzel bir kadını görmek istemiyorlardı. Virgil yanılıyordu. Arkadaşlarının çoğunun metresi vardı ve karıları da bunu biliyordu. Onu istememişlerdi çünkü bunu hak edecek bir soyadı ile doğmamıştı. Onu ilk toplantıdan beri cemiyetin saygın bir üyesi ola-

rak görmemişlerdi. Zaman içerisinde Faith onlardan biri olmadığını unutmuştu. O bir süprüntüydü. Ne kadar çok çalıştığı ya da ne kadar çok bağış yaptığı önemli değildi.

"Anlıyorum." Tabby, Faith'in cemiyet tarafından aylarca üzerinde konuşulacak bir sahne sergileyeceğini düşündüyse çok yanılmıştı. Faith "Sizlere bol şans," dedi. "Umarım bu yılın bağış toplama etkinliği koşulsuz bir başarı olur." Gülümseyerek binanın ön tarafına yöneldi. Ateş göğsünden yukarı yükseldi ve boğazını sıkıştırdı. Kapıyı açarken elleri titriyordu, dışarı yürüdü ve akşam üstü serinliğine çıktı. Göz yaşları gözlerinin arkasını çimdikiyordu, el yordamıyla çantadan güneş gözlüklerini çıkardı. Ağlamamalıydı. Onu önemsemeyen insanları önemsememeliydi.

Avukat takımını onların üzerine salıp başlarına bela olabilirdi ve özür dilemelerini sağlayabilirdi. Onun gününü berbat ettikleri gibi, o da onların gününü berbat edebilirdi. Ama bu neyi çözerdi ki? Hiçbir şeyi. Zorla cemiyete yeniden kabul edilirdi. İstenmediği bir dünyaya geri dönmüş olurdu.

Faith güneş gözlüklerini burnunun üzerine yerleştirdi ve arabasını park ettiği sokağa bakındı. Chinooks'un reklam departmanı ile buluşmasına iki saat vardı. Çatı katı dairesine arabayla kısa sürede gidip, yorganları kafasına kadar çekip yatakta kıvrılabilirdi. Çıkarken annesinin duşta olduğunu

ve Pebbles'ın ağzından Valentino marka burnu açık ayakkabılarını kurtarmaya çalışırken, köpeğin havlayıp onu ısırmaya çalıştığını hatırladı.

Annesiyle de, şeytan köpeğiyle de uğraşmak istemediğini hissetti ve amaçsızca bir süre sokaklarda dolandı. Tabby'nin suratını ve soğukkanlı gülümsemesini düşündü. Bu kasvetli ve bulutlu hava ruh haline tam uymuştu. Gaza basıp toplantıya dönmeyi ve tüm o kadınlara ne korkunç, kibirli, kendini beğenmiş orospular olduklarını söylemeyi düşündü. Bunun yerine kendini Fairmont otelinin önünde buldu ve tanıdık olan bekleme salonuna yürüdü. Shucker'ın İstridy Bar'ı Virgil ile öğle yemeği yemek için en sevdikleri yerdı. Ona bir masa gösterildi, sandalyeye oturdu ve tanıdık olan bu ortamda kendini rahat hissetti.

Gloria Thornwell Cemiyetinden atılmış olmak korkunç derecede aşağılayıcıydı. Suratına sıcak bir tokat gibi çarpmasını istemişlerdi ve bu yaptıkları Faith'e fena batmıştı. İtiraf etmek istediğinden çok daha fazla canı acımıştı. Bir zamanlar bu tip olayların onu böylesine rahatsız etmesine izin vermezdi. Virgil'le yaşamak onu çok yumuşak yapmıştı.

Bu kadınların gerçek arkadaş olmadığını her zaman biliyordu. Fakat kocasının ölümünden sadece iki hafta sonra hayırsever bir organizasyondan bu şekilde atacaklarını da hiç düşünmemişti. Virgil'in evde olmasını ve gidip neler olduğunu onunla ko-

nuşabilmeyi deliler gibi istiyordu. Elbette eğer Virgil evde olsaydı onu bu şekilde poposunun üzerine dışarı atamazlardı. Evde bağırıp çağırabileceği, kendini ifade edebileceği ya da konuşabileceği kimse yoktu.

Garson elinde bir menü ile yaklaştı ve Faith menüyü açtı. Aç değildi ama Shuckers'da her zaman sipariş ettiği balıklı sebze çorbası, Dungeness yengeci ve bir bardak Chardonnay sipariş etti. Kadehi yudumlamak için dudaklarına götürdüğünde restoranda etrafına bakındı. Birden yalnız başına yemek yiyen tek kişinin kendisi olduğunu fark etti. Bu durum yıpranmış sinirlerine ve aşağılanma hissine tuz biber olmuştu. Fakat hayatı bu sıralar böyleydi ve en iyisi bu duruma bir an önce alışmasıydı. Faith'in yapmayı becerebildiği en iyi şey yeni durumlara hızla adapte olabilmesiydi. Beş yıl evlilikten sonra yalnız olmak, uyum sağlaması gereken yeni bir durumdu.

İstiridye Bar'ın meşe kaplı, tamamen oyma panellerden oluşan ortamında oturmuş balıklı sebze çorbasını içerken ilgisini yaldızlı tavanlara vererek bakınıyordu. Restoran insanlarla doluydu ama Faith kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Kendi kendine olma bilincinin bu kadar farkına vardığı en son zaman, iç çamaşırı ile striptiz yapmaya başladığı zamanlardı. Tek başına orada oturmak, insanların önünde çıplak kalmak gibiydi.

Son beş yıldır sosyalleştiği insanlar Virgil'in arkadaşlarıydı. Yengecinden bir lokma alıp yeni bir

kadeh şarap ısmarladığında bir yandan da bu *arkadaşlardan* ne kadarının onu dışlayacağını merak ediyordu. Virgil hariç, kendine ait arkadaşları olmamıştı. Bu nasıl olmuştu. Evlenmeden önce Vegas'daki arkadaşları onun geride bıraktığı bir hayat tarzını yaşıyorlardı. Bazıları gerçekten harika kızlardı ama şu günlerde tekrar onların kapısını çalıp, gün doğana kadar partilerde eğlenmeyi düşünemiyordu. Playboy'da edindiği birkaç arkadaşıyla da bağlantıyı kaybetmişti.

Bu beş yıl içerisinde bir yerlerde kendini kaybetmişti. Ya da en azından, kim olduğunu... Başka biri olmuştu ama, eğer artık Seattle sosyetesine ait değilse, nereye aitti? Eski bir striptizci ve playboy kıızıydı. Annesi güvenilmez biriydi, babasını ise 1988'den beri görmemişti. Son beş yılda zengin bir adamın karısı rolünü oynamıştı. Peki o gittiğine göre şimdi Faith kimdi?

Yemek artıkları masadan kaldırıldıktan sonra garson tatlı menüsünü bir çırpıda saydı. Reddetmek Faith'in dilinin ucuna kadar gelmişti. Restorandan ve içinde bulunduğu rahatsız edici durumdan kaçmak istedi ama tıpkı ilk defa striptiz sahnesine çıktığı zamanki gibi kendini bu duruma dayanmaya zorladı.

Vanilya parçacıklı crème-brûlée sipariş etti. Ek olarak da son bir kadeh şarap. Muhtemelen iyi bir fikir değildi, ne de olsa kısa süre sonra bir toplantısı vardı ama gerçekten çok kötü bir gün geçirmişti.

Beş yıldır ait olduğu hayırseverlik cemiyeti tarafından kapının önüne konulmuştu. Bir de buna ek olarak yaşadığı kimlik krizi, cehennem gibiydi, lanet olası şişenin tamamını hak ediyordu.

Birkaç dakika sonra, tatlı geldi ve Faith üstteki şekerli kısmı kaşığı ile kırdı. Bir çocuk gibi, crème-brûlée hayal etmişti. Kuzeydoğu Reno'da yetiştirilmiş fakir bir çocuk için zengin işiydi.

Bir lokma aldı ve yoğun muhallebi dilinin üzerinde çok güzel kaygan bir tat bıraktı. Halkla ilişkiler ve pazarlama bölümleri ile toplantısını düşündü. Bilet satışlarını arttırmak için harika bir fikirleri olduğunu söylemişlerdi. Neyle geleceklerini merak ediyordu.

* * *

Teknik direktör Nystrom soyunma odasının kapısından "Savage," diye seslendi. "Yukarıda konferans odasında bekleniyorsun."

Tyson antrenman eşofmanını kafasından geçirdi ve "Ne var?" dedi.

"Bilmiyorum." Teknik direktör elindeki panoya baktı ve "Diğerleri, siz devam edin," dedi.

Tyson ayaklarına parmak arası Nike terliklerini geçirdi, soyunma odasından çıkıp bekleme odasına yürüdü. Terliğin lastik tabanları holden asansöre doğru yürürken topuklarına çarparak ses çıkarttı.

yordu. Önemli bir şey olmasını ümit etti. Sabah bir uçağa atlayıp, beşinci maç için Vancouver'a gitmesi gerekiyordu. Chinooks takımı grupta 3-1 öndeydi ama bu kolaylıkla değişebilirdi ve takımın buzda pratik yapmaya ihtiyacı vardı.

Yukarı düğmesine basmadan önce kapılar açıldı ve Bayan Duffy içeride belirdi. Bir çift güneş gözlüğü gözlerini örtmüştü ve dudakları tamamen kırmızıya boyanmıştı. Tyson kapının açık kalmasını sağlamak için elini bir tarafta tuttu ve "Merhaba Bayan Duffy," dedi.

"Merhaba." Bir koluna asılmış olan yağmurluğu, çirkin bej rengi kazak takımı ve inciler ile tıpkı elli yaş üstü sosyete kadınları gibi görünüyordu. Adeta "açlıktan ölmekte olan yetimleri kurtarın" toplantısına gider gibi bir hali vardı. Ağırbaşlı kıyafetleri haricinde olabildiğince ateşli ve fazlaca seksiydi.

Faith orada durmuş bej rengi gözlük camlarının arkasından Tyson'a bakıyordu. "Bu katta mı ineceksiniz?" diye sormak durumunda kaldı Tyson.

"Aslında yukarı çıkıyorum," diyerek gözlüklerini rüzgâr-dan savrulmuş saçlarının arasına yerleştirdi. "Biraz dikkatim dağınık, yanlış düğmeye basmışım."

Tyson içeri girdi ve kapı arkasından kapandı. İkinci kat düğmesine bastı ve asansör hareket etti. "Sıvı bir öğlen yemeğiydi galiba?" Faith göz ucuy-la Tyson'a baktı ve ağzını sıkıca kenetledi. Faith "Ne-

den bahsettiğinizi anlamadım,” dedi kısılmış olan dudaklarının arasından. Aynah duvara omzunu dayadı ve açıklamaya başladı. “İçkili kokmanızdan bahsediyorum,” dedi.

Faith'in büyük yeşil gözleri genişledi ve çantasını açıp içinde aranmaya başladı. “Çok zor bir gün geçirdim.” Bir parça tarçın sakızı çıkardı. “Çok zorlu bir gündü.”

Yaklaşık iki yüz milyon dolar değerinde bir hockey takımının sahibiydi. Ne kadar zorlu olabilirdi ki? “Tırnağınız mı kırıldı?” Tyson neredeyse sakızı ağzına tıkmadan önce kırmızı tırnaklarından birini kontrol etmesini beklemişti.

“Hayatım kırık bir tırnaktan daha fazlası için endişe duymamı gerektirecek kadar karışık.” Sakızı çiğnedi ve ekledi, “Çok karmaşık ve şimdi Virgil de gitti, her şey değişti. Ne yapacağımı bilemiyorum.”

Tyson bir an için Faith'in şu yabancılarla kendi problemlerini konuşmaktan hoşlanan kadınlardan biri olduğundan endişe etti. Tanrı aşkına, öyle olmasını ümit etti ve bakışlarını tavana çevirdi. Göz temasını özellikle kesti; böylece rahatlıkla içini dökemeyecekti.

Şükür ki kapı açıldı ve Tyson, Faith'i konferans odasına giden holde takip etti. Bir adım önüne geçip kapıyı açtı.

Faith geçerken, Tyson'ın gözlerinin içine baktı; o

kadar yakındı ki, geçerken antası Tyson'ın eşofma-
nına sürtündü. “Teşekkürler,” dedi, tarçın ve iek
gibi kokuyordu.

“Rica ederim.” Tyson'ın bakışları Faith'in arka-
sından poposuna kaydı, bej rengi sıkıcı bir pantolon
ile kaplı kalçasına. Tyson kadının vücudunun bu sı-
kıcı kıyafetlerle bile neler yapabildiğini kendine iti-
raf etmek zorunda kaldı. Odaya adımını atar atmaz
durakladı. Elini beline götürdü ve reklam panola-
rına bakakaldı. Manken maketler ayaklı sehpalara
yaslanmış birbirine zıt yönlerde duruyorlardı.

Faith “Herkes merhaba,” diye neşeli bir eday-
la ceketini sandalyeye astı ve konferans masasında
asistanının yanına oturdu.

Bayan Duffy'nin neşesinin aksine, Tyson “Bu
kahrolası şey de ne? şaka mı?” diye sordu.

Halkla ilişkiler bölümünden ‘Bo bilmem ne’ is-
minde bir kadın kafasını salladı ve “Medyada elde
ettiğimiz ilgiden ve basında bize ayrılan sayfalar-
dan mümkün olduğunca faydalanmalıyız,” diyerek
Üzerlerinde ‘*Güzellik Yabani Canavarı Evcilleştirebi-
li mi?*’ yazılı bir manşet olan sırt sırta vermiş iki ki-
şinin çizimini gösterdi. “Basın ikiniz arasında bir so-
run olduğunu düşünüyor ve biz de bu durumu ken-
di avantajımıza kullanmak istiyoruz.”

Halkla ilişkiler direktörü Tim Cummins ekledi
“Biz elbette bir problem olmadığımızı biliyoruz.”

Fakat bir problem vardı. Hem de büyük bir problem. Tyson, Faith'in karşısına oturdu ve kollarını göğsünün ortasında birleştirdi. Son dört maçta o ve takım arkadaşları resmen kıçlarını yırtarcasına oynamışlardı ve basının tüm yazabildiği Bayan Duffy ile aralarında geçen 'aşıkâr sürtüşme' olmuştu. Geçen pazar günü, Seattle Times gazetesinin spor bölümü şapka taktığından ve golcü Marty Darche'in etkileyici otuz altı kurtarışından bahsedene kadar dolu dolu üç paragrafı varsayılan 'sürtüşme' olayına ayırmıştı. Frankie Kawczynski parmağını kırmıştı ve basın onu köşedeki Doug Weight ile karıştırmıştı. Ve basın heyetinin lanet olası aklını başından almak için Faith'in yapması gereken tek şey beklemek salonuna sarı saçları ve koca memeleri ile eserek girmek olmuştu. Eğer bir isteği varsa, bu kesinlikle onun daha az ortalıklarda görünmesiydi. Basınla daha az muhatap olmasıydı. Daha fazla değil.

Faith gazete kupürlerinden kafasını kaldırıp önüne baktı. "Bu durumu büyüttüklerine ve bundan bir haber yarattıklarına dair hiçbir fikrim yoktu." Büyük yeşil gözleriyle Tyson'a baktı ve "Ya senin?" diye sordu.

"Elbette. Chinooks haberlerini okumadın." Ne yapıyordu ki?

"Jules haber kupürlerini bana vermişti ama mesguldüm."

Neyle? Virgil'in cenazesinde konuştuğu âşığı ile mi? *Zorlu bir gün* derken bundan mı bahsetmişti?

"Bu manşetlerin koltukları taraftarlarla dolduracağım düşünüyoruz," diyerek konuşmaya devam etti Tim, "hepimiz bilet satışlarının grev öncesi rakamlara ulaşmadığının farkındayız. Eğer hayranlarımız takımın kaptanı ve bayan patronu arasında bir tür sürtüşme olduğunu düşünürlerse, bu durumu bizzat kendileri görmek için gelebilirler."

Bo, soyadı her neyse, "Bunun iyi bir bakış açısı olduğunu düşünüyoruz. Seksi ve herkesin bildiği gibi, seks ve sürtüşme satış yapar."

Tyson arkasına yaslandı ve kaşlarını çattı. Bu fikri hiç sevmemişti. Ne yapmayı planlıyorlardı? Bayan Duffy'yi seksli sahnelerle teşhir etmek mi? Gerçi bu konuda hiç yardıma ihtiyacı yoktu. Ya da kendisini? Bir tişört ve jean pantolon sahip olduğu en seksli şeylerdi. O saçı jöleli, göz alıcı erkeklerden biri değildi ki.

Jöle ve göz kamaştırma kralı olan Jules Garcia '*Güzellik ve Yabani Canavar*' yazılı başlığın olduğu panolardan birini göstererek "Bence iyi bir fikir" dedi. "Tyson'ın üstü çıplakken, Faith'in Tyson'ın tişörtünü giymesi fikrini sevdim."

Tyson kaşlarını çattı. Takım arkadaşları bu utanç verici durumu asla unutturmazlardı ona. "Unutun gitsin. 'Yabani canavar' olmayacağım."

"Sanırım Sah-vahge canavarı," diye masanın diğer ucundaki sarhoş kadın çarpıcı bir şekilde telaffuz etti.

Tyson'ın bakışı Tim'den Bayan Duffy'ye yöneldi. "Bu doğru Bayan Temmuz."

Uzun parmaklarından biriyle boynundaki incile-ri kıvrıyordu ki Tyson'ın hain zihni Faith'in bir dizi inci ile çevrelenmiş göğsünün olduğu çıplak fotoğrafı getirdi gözlerinin önüne. "Belki gazeteciler benim fark etmediğim bir şey görmüşlerdir. Benimle bir probleminiz var mı Bay Savage?"

Bir forvet ve defans oyuncusu arasındaki farkı bilmemesi mi? Basının ona ulaşabilmek için birbirlerini ezmeleri mi? Yoksa Faith'in çıplak şeftalilerini görmüş olması ve aklından çıkaramıyor olması dışında mı? "Hayır. Problem yok," dedi.

"Mükemmel." Gülümserken parmaklarıyla lanet olası incileri kıvrırmaya devam ediyordu. Kırmızı tırnakları, üzerindeki tüm bej renklerle parlak bir kontrast oluşturuyordu.

Tim "Her şey ön hazırlık aşamasında," dedi ve Tyson'ı güvence altına alırcasına devam etti. "Senin kendini rahat hissetmeni istiyoruz."

Bu gerçekleşmeyecekti. "Pekâlâ Tim, bir çift hockey şortu giymiş bir 'yabani canavar' olarak kendimi asla rahat hissetmeyeceğim."

"Peştamal içinde yabani bir canavar olsaydın kendini daha rahat hisseder miydin?" Faith'in ağzı-

nın bir köşesi diğerinden daha fazla yukarı kalktı ve Tyson onu kızdırmaya çalıştığından emindi.

“Allah aşkına!” Tyson ayağa kalktı ve kapıya doğru yöneldi.

“Başka bir dallama bulun.”

Tim bakışlarını Faith'e dikti. “Faith şaka yapıyordu. Sanırım. Öyle değil mi Faith?”

“Elbette.”

Halkla ilişkiler müdürü telaşla, “Senin hoşuna gidecek bir fikir geliştiririz biz de,” dedi. “Bunun gerçekten de satışları arttıracığını düşünüyoruz.”

Şaka ya da değil, yarı çıplak halde reklam panolarında boy göstermek onun tarzı değildi. Onun tarzı sert bir şekilde oyununu oynamak ve puanları ekranlara taşımaktı. Kapı tokmağına uzandı ve “Unuttun,” dedi.

“Bebek.”

Tyson durup yavaşça arkasını dönerken bir anda herkes nefesini tuttu. “Ne dedin sen?”

Jules öne eğildi ve Faith'in kulağına bir şeyler fısıldadı. Faith kafasını salladı ve “Bilet satmak için bir sürtüşme yaratma fikrinden ben de hoşlanmıyorum ama bir bebek gibi mızızlanıp fırtına gibi esmiyorum.”

Bu durum belki de tişörtünü çıkartmak zorunda olmadığı içindi. Ki öyle olsa da bu ilk olmayacaktı.

"İzninizle sizin için birkaç hususu netleştireyim Bayan Duffy. Öncelikle ben bir bebek değilim ve asla mızımızlanmam." Kemikleri kırıldığında veya kasları koptuğunda bile mızımızlanmamıştı. Bir maçta Rangers'a karşı kırık ayakla oyunu tamamlamıştı. "İkincisi Bayan Duffy, ben hokey oynuyorum. Bana bunun için para ödüyorsunuz. Sözleşmemin hiçbir yerinde reklam panolarında ve otobüs duraklarında üstsüz şekilde poz vermemi şart koşan bir madde yok."

Faith bir omuzunu silkerek, "Eğer tişörtünüzü çıkartmak istemiyorsanız bence bir mahsuru yok," dedi. "Bazı insanlar kendi cinsellikleri ile alâkalı pek rahat değillerdir. Bunu anlayabiliyorum ama en azından Tim ve Bo'yu dinleyebilirsiniz. Belli oluyor ki bu iş için çok emek harcamışlar, çok da kısa sürede." Dikkatini halkla ilişkiler müdürü ve asistanına yönlendirerek "Teşekkür ederiz," dedi.

"Elbette."

"Rica ederiz."

"Bay Savage mantıksız davranıyor," diye de ekledi.

Cinselliği ile rahat olmamak mı? Şimdi ona eşcinsel mi demişti?

Tim "On dakika," diye teminat verdi ve "fikrini değiştirmemiz için bize on dakika ver," dedi.

Tyson, Faith'e yanlışlığını kanıtlamak ve tama-

men mantıksız olmadığını gösterebilmek için sandalyesine geri döndü ve oturdu. "On dakika." Bitkinlikten ölene kadar konuşabilirlerdi fakat fikrini değiştiremeyeceklerdi.

BÖLÜM 6

“Çeneni biraz aşağı eğ ve bu tarafa bak Faith.” Faith çenesini biraz içeri çekti ve bakışını fotoğrafçının kafasının beş altı santim yukarısındaki eline kaydırды. Fotoğrafçı “Bakışlarını bende tut Tyson,” diye ekledi.

Faith, oyuncuların bekleme odasında, büyük Chinooks logosunun tam ortasında, takım kaptanının hemen arkasında duruyordu. Faith ve Tyson’ın halkla ilişkiler toplantısındaki görüşmelerinden bu yana neredeyse bir hafta geçmişti. Chinooks Vancouver’ı altıncı maçta yenip elemelerde tur atlayalı dört gün olmuştu.

Saat akşam yediyi geçiyordu, takımın geri kalanı çoktan eve gitmişti. Salon mobilyaları çıkartılmış ve yerini fotoğraf ekipmanları doldurmuştu. Faith’in annesi beyaz reflektör bir ışık tutarak işe yarıyordu. Bir kereliğine de olsa Faith annesini, köpeğini evde bırakmaya ikna edebilmişti. Gerçi Pebbles’in mobilyaları dişleyerek intikam almasından korkuyordu.

“Biraz daha sağa Faith.”

Çekimler için Faith siyah, dizlerine kadar inen dar bir etek, siyah ipek jorjet bir bluz, siyah bir ceket ve kırmızı timsah derisi ayakkabılar giymişti. Karanlıktan dışarı adım atıp sahne ışıklarına ayak basmayalı epey bir zaman olmuştu. Biraz paslanmış hissediyordu. Saçları ve makyajı profesyonel olarak yapılmayalı çok zaman olmuştu ve kendini biraz abartılı hissediyordu. Kaşlarının kıvrımından kırmızı dudaklarına kadar her şey kusursuzdu. Aslında odadaki her şey kusursuzdu, ışıklandırmadan fotoğrafçıya kadar. Tam önünde duran iki yüz kırk bin dolarlık mutsuz adam hariç. Tyson’dan dalgalar halinde hararet ve memnuniyetsizlik yayılıyordu. Tyson’un kolları göğsünün önünde kenetlenmişti. Onun bu duruşunu Faith daha önce pek de hoşnut olmadığı bir durum için takındığını hatırlıyordu. O durum bugün Faith ile beraber fotoğrafının çekilmesine sebep oluyordu.

Gözlerinin koyu mavisi ile uyumlu düz bir tişört ve eskimiş bir Levi’s kot giymişti. Yüzüne makyaj yapmalarına ya da az da olsa saçlarına jöle sürmelerine izin vermemişti. Tam bir baş belasıydı, ama aksine harika kokuyordu. Sabun ve deri karışımı. Faith öne eğilip tişörtünden ya da boynundan koklamak için garip bir dürtü hissetti.

Fotoğrafçı deklanşöre bastı, “Faith, elini Tyson’ın omuzuna koy,” dedi ve objektifi ayarladı. “Valerie şunu biraz yukarı kaldır. Tamamdır, işte bu.”

Faith Virgil'le evlendiğinden beri, sıradan toka-
laşmalar dışında herhangi bir erkeğe dokunmamış-
tı. Elini hafifçe Tyson'ın omuzuna koydu. Kaslarının
sıcaklığı yumuşak mavi penye üzerinden avuç içle-
rini ısıttı. Uzun zamandır ilk defa, bir kadın olduğu-
nu hissetti, bir erkeğin yakınında duran bir kadın.
Genç ve sağlıklı bir erkeğin. Daha önce fark etme-
diğinden değil. Tyson gibi bir erkeği fark etmemek
mümkün değildi fakat onu daha önce Chinooks ta-
kımının asik suratlı kaptanından başka biri olarak
görmemişti.

"Parmaklarını öne kaydır. Kırmızı tırnaklarını
Tyson'ın mavi tişörtünün üzerinde görmek istiyor-
um." Faith elini Tyson'ın omzundan aşağı kaydırdı
ve parmaklarını yaydı. "Evet. Tam böyle."

Şlak. Şlak.

Elini omzundan çekmişti ama hâlâ sıcaklığını
avucunun içinde hissedebiliyordu.

Faith çok uzun zamandır biraz da olsa herhan-
gi bir erkeğe karşı seksi duygular hissetmemişti.
Tyson'ın maaşını ödüyordu. Tyson Faith'den hoşlan-
mıyordu bile. Öyleyse neden midesini çok fazla hava
yutmuş gibi şişkin hissediyordu.

Tim "Tyson iyi misin?" diye sordu.

"İşimiz bitiyor mu?"

"Henüz başladık."

"Lanet."

Fotoğrafçı kamerasını biraz aşağı indirdi ve "Faith biraz daha öne gelebilirsen," dedi.

Faith gayet memnun öne ilerledi ve böylece Tyson tam sol omzunun arkasında kalmış oldu. Faith derin bir nefes aldı ve Tyson'ın, o insanı boşuna ümitlendiren serap gibi yaydığı ateşli cazibeden zihnini arındırdı.

"Ayağını biraz aç ve ellerini kalçana koy." Kame-rayı kaldırdı. "Ve Tyson kavgacı görünmeye devam et."

"Evet. Mükemmel." *Şlak.*

Faith güldü ve omzunun üzerinden Tyson'ın suratına ve çatık kaşlarının arasındaki derin çizgiye bakarak, "Şu an vahşi değilsen seni büsbütün saldırgan görmek hiç istemezdim," dedi.

Tyson masmavi bakışlarını Faith'e kaydırdı. "Ben hiç vahşi değilim."

Faith Vancouver'a karşı oynadıkları son maçı düşündü ve sessizce güldü. Canucks oyuncularından birini gövdesiyle panolara yapıştırmış ve dirseğini geçirmişti. "Çok şekersin."

Tyson'ın ağzının bir köşesi yukarı kıvrıldı ve Faith'in midesindeki his biraz daha belirdi. "Sizin yerinizde olsam o kadar ileriye gitmezdim Bayan Duffy."

"Faith. Bana Faith diyebilirsin."

Gülümsemesi bir anda düştü ve bakışlarını fotoğrafçıya çevirdi. "Bu iyi bir fikir değil."

"Mükemmel." Şlak. Şlak. "Haydi soyunma odasına geçelim."

Bo, "Faith, antrenman odasında üzerini değiştirmen için seni bekleyen kıyafetler var," dedi. "Tyson seni kendi üniformanla istiyoruz."

Faith, Tyson'ın odadan çıkışını izlerken, ona kendi adıyla hitap etmenin neden kötü bir fikir olacağını düşündüğünü merak etti. Faith ve annesi bekleme odasından geçerken halkla ilişkiler asistanını takip ettiler ve arkalarından kapıyı kapadılar. Muhtemelen sadece profesyonel ibarelere sadık kalmak istiyordu. Ki bu da en iyisiydi. Ama Virgil'e her daim "Bay Duffy" diye hitap etmediğinden de kesinlikle emindi.

Bir raf dolusu kıyafet, odanın orta yerini işgal ediyordu. Elbiselere bakınırken hâlâ, Tyson'ın ona ismiyle hitap etmesiyle Virgil'e ismi ile hitap etmesi arasında ne gibi bir fark gördüğünü tahmin etmeye çalışıyordu. Bilmediği ve aşmaması gereken bir çizgiyi mi aşmıştı?

Bo ayakkabıları düzeltirken, "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu. "Gülümsemekten suratın çatlayacak gibi mi mesela?"

Faith siyah, dar ve düz bir elbise çıkardı ve yerine koydu. "Kamera önünde olmak başta biraz garip geldi ama tekrar havaya giriyorum."

Annesi raftan sıcak pembe bir Betsey Johnson el-bisesi çekti ve "Bunu dene," dedi.

Faith kafasını sallayarak, "Bunun bir hokey ta-kımı sahibi için uygun olduğunu düşünmüyorum," dedi.

Bo "Biz bunu düşündük," diyerek, canlı kırmızı, yakası derin yuvarlak kesim bir elbise ve tamamen ipek bir etek çıkarttı. Elbise kolsuzdu ve metalik gü-müş deri kemer haricinde, 1950'lerden kalma görü-nüyordu.

Faith "Bu çok parlak," dedi.

"Renkler üzerinde harika duracak."

Virgil'le evlendiğinden beri böyle kırmızı bir renk giymemişti. Faith, kısa atkuyruklu kumral saçlı kadına "Kim seçti bunları?" diye sordu.

"Jules bir stilist ile çalıştı. Bunu seçtiler çünkü Tyson'ın üniformasındaki kırmızıya da vurgu yap-a-cağını düşünüyorlar."

Jules? Onun halkla ilişkiler departmanına danış-manlık yaptığını biliyordu ama kıyafetlerin seçilmesi-ne de yardımcı olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu.

Jules'un iflah olmaz pastel renk düşkünlüğüne ve yapılı kaslarına rağmen ondan gerçekten hiç eşcin-sel titreşimi almamıştı ama yine de merak ediyordu.

Faith'in annesi Valerie "Onun eşcinsel olup ol-madığını merak etmişim," dedi.

Bo rafların arasından bakarak, "Ben de," dedi.
"Çok sevimliydi."

Faith düğmelerini açarken ayakkabılarını ayağından iterek çıkardı ve "Sevimli olması bir adamın eşcinsel olduğunun göstergesi değildir," dedi. Afrodit'te eşcinsel bir güvenlik görevlisi çok hızlı bir bisiklet sürücüsü gibi görünüyordu.

Bo siyah bluzu Faith'den alırken "Her zaman değil," dedi. "Mesela Tyson Savage sevimli bir adam ama seçimleri konusunda tereddüt bile etmezsin."

"Ya da babası."

Faith pantolonunun fermuarından kafasını kaldırdı ve annesine baktı. "Babasını tanıyor musun?"

"Geçen akşam maçtan sonra tanıştım."

"Hiç bahsetmedin."

Valerie omuz silkti ve "Etkilenmedim," dedi.

Aslında bu, adamın annesine çıkma teklif etmediği anlamına geliyordu.

Bo'nun yardımıyla elbiseyi kafasından geçirdi ve annesi sırtındaki fermuarı çekti. Dekoltesi, alıştığından biraz daha fazlaydı. Elbisenin etek kısmı dizinden iki buçuk santim kadar yukarıdaydı.

Bo, Faith'e bir çift Versace aynalı, deri ve on santim yüksekliğindeki sivri topuklu ayakkabıyı "Bunu seviyorum," diyerek uzattı.

Faith içini çekerek "Bir de bana sor," dedi ve ayaklarını ayakkabının içine sokup, bileğinin etra-

findan bağcıklarını bağladı. Bir metre ötede bir boy aynası duruyordu, aynanın önünde durdu. Sıkı kor-senin içindeki göğüslerini düzeltti ve kemeri belinin etrafına bağladı.

Bo "Mükemmel," dedi.

"1950'lerden kalma bir reklam gibiyim. Koca-mın kapıdan içeri girmesini beklerken elimde bir de Martini olmalıydı."

Bo katılarak "Biraz *Leave it to Beaver*¹⁴ gibi," dedi. "June'un biraz daha dekolteli hali. Bence çok sofistike ve eğlenceli görünüyorsun."

Valerie elinde tuttuğu akik şamdan küpeleri göstererek "Bunlar nasıl?" diye sordu.

Faith "Şu anda kulağымda olanları beğeniyorum," dedi birileri saçını ve makyajını düzeltirken. Virgil yirmi dokuzuncu yaş günü hediyesi olarak bu üç karat elmas düğme küpeleri vermişti. Faith bu küpeleri duru ve kaliteli görünümü için seviyordu. Son defa aynada kendisine baktı. Böylesine parlak bir rengin içinde kendisini görmek gerçekten çok şaşırtıcıydı. Ne zamandan beri renkli giyinmekten vazgeçmiş olduğundan emin değildi. Acaba kendi tercihi miydi yoksa Virgil'in mi? Antrenman odasından şu an boş olan bekleme salonuna geçerken bunun önemi olmadığına karar verdi.

Tyson kapağı açık, hokey sopaları ile dolu bir do-

labin önündeki banka oturmuştu. Fotoğrafçı ve asistanı, Tyson'ın etrafındaki ışıklandırmayı ayarlıyorlardı. Kasketi ve sokak kıyafetleri dolabın içerisinde askıda sallanıyordu ve adı kafasının üzerindeki mavi-kırmızı bir plakaya işlenmişti. Kaskı hariç tam teçhizat giyinmişti.

Faith daha önce hiç soyunma odasına girmemişti. Biraz pis kokuyordu. Biraz deri, ter ve kimyasal temizlik malzemesi. Tüm açık dolaplar hokey sopaları ile doluydu ve hepsinin üzerinde oyuncuların isimlerinin yazılı olduğu plakalar vardı.

Faith yaklaşırken Tyson baktı ve "On beş dakikadır hazırım," dedi.

Tanrım, bu ne dırdır. Faith, "Birilerinin saçını taramasına izin verseydin bu kadar uzun beklemezdin," dedi.

Tyson "Ben kendim tarayabiliyorum," diyerek ispat etmek için parmaklarını saçlarının arasına geçirdi fakat bir tutam siyah saç öne fırlayarak kaşlarının arasından döküldü.

Faith hiç düşünmeden elini kaldırıp Tyson'ın saçını düzeltti. Tyson'ın ince tutam saçları parmaklarının arasında kıvrıldı ve avucu sıcak şakaklarında gezindi. Bakışları birbirlerine kilitlendi ve Tyson'ın bakışlarının gerisinde bir parlama belirdi. Ateşli ve arzulu bakışları gözlerindeki açık mavi hareleri şehvetli koyu lacivert bir renge dönüştürdü. Bir süre

geçmişti ki Faith, Tyson'ın gözlerindeki ısıyı fark etti. Dudakları bir tür uyarı ve karmaşa ile aralandı. Elini pırpır eden midesine doğru indirdi.

Fotoğrafçı "Siz ikiniz, hazır mısınız?" diye sordu. Tyson bakışlarını Faith'den ayırdı ve ileriye baktı. "Haydi şu işi bitirelim. Sabah erkenden bir antrenmanım ve yarın akşam San Jose takımına karşı kazanmamız gereken bir oyun var," dedi. Tekrar Faith'e baktı, bakışları çok netti. "Bana bunun için para ödüyorsunuz."

Faith "Evet" diyerek kafasını salladı ve az önce Tyson'ın gözlerindeki ateşli bakışın kendi hayal ürünü mü olduğunu merak etti.

Jules soyunma odasına girerken "Nasıl gidiyor?" diye sordu.

Faith dudaklarını yaladı ve asistanına gülümse-di. "Ben çok iyiyim," diye Jules'a teminat verirken bir yandan da az önce zihninin gerisinde oluşan karmaşayı uzaklaştırdı. "Başlarda biraz paslıydım ama tekrar havaya giriyorum. Bisiklet kullanmak gibi."

Jules tetkik eder bir bakışla Faith'i tepeden tırnağa taradı ve "Gerçekten harika görünüyorsun," dedi.

Zihnindeki düşünceleri bastırmaya çalışırken "Teşekkürler. Sen de," dedi. Tyson bir metre ötede otururken bu imkânsızdı. "Kazağını beğendim," diye ekleyerek, gri örgü kazağının koluna dokunmak için uzandı. "Güzel renk. Ustaca işlenmiş. Kaşmir mi?"

"Kaşmir ipek karışımı."

Tyson "Allah aşkına," diye söylenmeye başladı. "Siz iki kız bitirdiniz mi? Bu akşam bir ara buradan gitmek istiyorum da artık."

Jules başparmağı ile işaret ederek "Nesi var bunun?" dedi. "Hâlâ beşinci maçta Vancouver'a karşı işi berbat ettiği için mi öfkeli?"

Tyson Jules'a öyle bir bakış attı ki adeta büyük eleriyle onu gebertecekmiş gibiydi.

Faith'in gözleri açıldı ve kafasını sallayarak "Ayıyı dürtme Jules," dedi.

Jules güldü. "Dinle. Burada olmamın sebebi şu: Az önce Sports Illustrated'ın editöründen bir telefon geldi. Seninle röportaj yapmak istiyorlar."

Faith en son bir dergide boy gösterdiğinde, çıplaktı ve sorular basitti. Sports Illustrated'da görünme düşüncesi ve cevaplamakta zorlanacağı zorlu soruların geleceğini bilmek, onda koşup kaçma isteği uyandırdı. Bir oda dolusu personele ve yöneticiye cahilce potlar kırmak yeterince küçük düşürücüydü. En son istediği şey dünyaya cahil ve görünmekti.

Jules "Halkla ilişkiler departmanı görüşmeni istiyor ama bence takım ile ilgili halkın önünde açıklamalar yaparken rahat hissedene kadar beklemelisin," diye tavsiye etti. Faith kalkıp Jules'u öpebilir. "Teşekkürler. Evet haklısın, hazır değilim."

Fotoğrafçı "Hazırız," diye seslendi ve Valerie'ye reflektörü uzattı. "Faith, tam olarak Tyson'ın önünde durmanı istiyorum. Ve ayağını da belki bankın üzerine koyabilirsin."

Faith, Tyson'ın mavi ve yeşil şortunun altındaki kalın bacaklarına baktı. Beyaz çorapları kalın kaval kemiğini ve dizliğini kavıyordu. Üst kenarları baldırlarına bantlanmıştı. "Bankın neresine koyayım ayağımı?"

"Tyson'ın baldırlarının arasına."

Faith, Tyson'm kısılmış gözlerine baktı; yüksek sesle itiraz edip, herkesin kulakları patlayana kadar küfür etmesini bekliyordu. Aksine, "Ayağına dikkat et ha? Koruyucu giymedim," dedi.

Faith, Versace ayakkabılarını dikkatlice, Tyson'ın geniş baldırları arasından banka yerleştirdi. Bakışlarını kasıklarına indirmemek için özellikle yüzüne bakıyordu. Aletin bacağına yakınlığını düşünmek dahi istemiyordu. Elbette bunu düşünmemeye çalışmak sadece daha fazla düşünmesine sebep oluyordu.

Gergin bir gülümseme ile "Beni ürkütmesen iyi olur; böylece canını acıtmam," dedi.

"Beni ürkütmesen iyi olur böylece canını acıtmam, ha? Bu daha sonra işime yarayacak."

Faith fotoğrafçıya döndü ve dudaklarını bir gülümseme ile kıvırdı. Biraz paslanmış olabilirdi ama duygularını belli etmeden poz vermeyi biliyordu.

"Demek bu yüzden gitmek için acele ediyorsun. Er-
kenden uçağın olduğu için değil."

Fotoğrafçı birkaç poz çekti. "Faith sağ omzunu
hafifçe bana döndür. İşte bu."

Faith kameraya gülümserken bir yandan da
"Ateşli bir gün müydü?" diye sordu. Ve fotoğrafçıya
yüzünün başka bir açısıyla poz verdi.

"Öyle gibi."

"Karın mı?"

"Evli değilim."

"Kız arkadaş?"

"Tam değil."

Yoksa arkadaşlığa dayalı bir cinsellik miydi? Fa-
ith bir arkadaşıyla takılmayalı, bir sevgilisi olmaya-
lı, tek gecelik bir ilişkisi dahi olmayalı ne çok zaman
olmuştu. Burada Tyson'ın zehirli testosteron hor-
monları arasında ona bu kadar yakın olmak, arada-
ne çok zaman geçtiğini hatırlatmıştı Faith'e. Tyson'ın
sesinin derin tınısı Faith'in cildini süpürüyordu; ona
güçlü ve sağlıklı bir erkek tarafından dokunulmay-
ne çok özlediğini hatırlatıyordu.

"Faith, biraz öne doğru eğil. Biraz daha agresif,
patron edasıyla."

"Ellerimi kalçalarımın koymamı ister misin?" Fa-
ith öne eğildikçe elbisesinin eteği baldırlarından yu-
karı sıyrılıyordu.

“Evet. Bu harika. Ve Tyson, sıkılmış ve sinirlenmiş görünmeye devam et.”

Tyson kararlı bir ifadeyle fotoğrafçıya bakarak “Sinirli değilim ve de sıkılmadım,” dedi. Genelde rakiplerinin gözünü korkutmaya yarayan, ateş püskürten yoğun bakışları fotoğrafçıda işe yaramamıştı.

“Mükemmel. Tam olarak istediğim bu.” Birkaç poz daha çekti. “Faith biraz öne eğil ve omuzlarını biraz bana doğru çevir.” Şlak. “Saçlarını savur. İşte bu. Güzel.”

* * *

Tyson bu kadar tahrik olduğu başka bir zaman hatırlayamıyordu. Abaza olduğu on beş, on altı civarı yaşlarında babasının Plymouth arabasının arka koltuğunda yarı çıplak olan Brigit adındaki kızla dolanırken bile bu kadar tahrik olmamıştı.

Chinooks soyunma odasında duşa girdi ve soğuk suyun ensesinden sırtına ve kalçalarına akmasına izin verdi. Herkesin soyunma odasını boşaltması ve aletini çıkartıp duşa yürüyebilmek için yarım saat beklemek zorunda kalmıştı. Bu akşam duşa girmesinin garip olduğunu düşünenler olduysa bile kimse bunun lafını etmedi.

Döndü ve soğuk su göğsüne, karnına ve kasıklarına çarpmaya başladı. Geçen sezon Hedican'ın kaskını kırdığından beri böylesine zonklayan bir acı

çekmemişti. Sadece bu sefer zonklama daha aşağı-
lardaydı ve acıya sebep olan, diski almaya çalışan öf-
keli bir defans oyuncusu değildi. Yaşayan, nefes alan
bir kapak kıızıydı; sarkık dudakları, yumuşak elleri
ve ateşli bedeniyle onu baştan çıkarmaya çalışan...

Tüm bu olanlar kötü bir fikirdi. Gidişatından
bunu anlamıştı. Onun hakkında ne düşünürlerse
düşünsünler, saldırgan biri değildi ve takımın çık-
arı için onu reklam tanıtımına ikna etmişlerdi. Taraf-
tarları koltuklara çekmek için.

Avuçlarını duvara dayadı ve kafasını düşün altı-
na soktu. Bayan Duffy'yi yok sayarak çok iyi bir şey
yapıyordu. Ilık cildine yayılmış olan parfüm koku-
sunu, kahkahasının sesini ve kırmızı dudaklarını
göz ardı ediyordu. Ve sonra Faith ona dokunmuştu
da. Elinin ağırlığı ve parmaklarının omzundan aşağı
kayışı, omurgasından aşağı ve tam bacaklarının ara-
sına alevler göndermişti.

Elini omzunda gezdirmesi kötü olmuştu ama sa-
çına ve yüzüne dokunması daha da beterd; boğaz-
ının düğümlenmesine sebep olmuştu. Ağzını avu-
cuna götürüp cildini yalamamak için kendiyile çok
mücadele etmişti. Ve ardından ayağını bacak arasına
koymuş, öne eğilmiş ve göğüslerini suratına yapış-
tırmıştı. Bundan sonra düşünemediğı tek şey avucu-
nu yumuşak baldırlarından yukarı kaydırıp popo-
sunu avuçlamaktı. Onu yakına çekmek ve kafasını
elbisesinin ön tarafına gömmek istedi. Faith kame-

raya karşı gülümseyip saçlarını savururken Tyson, ona neler yapmak istediğine dair vahşi fanteziler kuruyordu. Onu dizine yatırıp kırmızı dudaklarından öpmek gibi şeyler. Faith, Smarty Jones' a¹⁵ biner gibi uzun bir yol boyunca onun üzerinde olsaydı ve o da parmaklarını Faith'in saçlarına dolasaydı... Ve evet, aslen bu durumdan sıkılmıştı. En son istediği ve ihtiyaç duyduğu şey, hokey takımının sahibine karşı penisinin sertleşmesiydi. Fakat açıklanamaz bir sebepten ötürü, bedeni ne istediği ya da neye ihtiyacı olduğu ile ilgilenmiyordu.

Tyson doğruldu ve ellerini saçlarının arasında gezdirdi. Sanki o kadar da güzel değilmiş gibi. Gözlerindeki suyu temizledi ve kafasını salladı. Tamam bu doğru değildi. Onunla ilgili her şey cehennem kadar ateşliydi. Ama sanki güzel kadınların etrafında hiç bulunmamış gibi davranmasına gerek yoktu. Tyson bir hokey oyuncusuydu ve güzel kadınlara dair payına düşeni almıştı.

Faith, bana Faith diyebilirsin, demişti, sanki iyi bir fikirmiş ya da olasıymış gibi. Tyson'a onun kim olduğunun ve kendisi için ne anlama geldiğinin sürekli hatırlatılması gerekiyordu. Öyle bir hatırlatma ki, Tyson'ın kaderini elinde tutan... O istekli olsa bile Chinooks'un sahibi ile seks yapmasının son derece yanlış olduğunu hatırlaması gerekecekti.

15 Amerika' da meshur bir yarış atı.

Tüyleri diken diken oldu ve Faith Duffy'yi aklından çıkarmaya çalıştı. Eve gitmeden önce uğrayabileceği birkaç yer vardı. Onunla birebir zaman geçirmekten hoşlanacak kadınların olduğu birkaç gece kulübü.

Bir iki dakika daha duşta kaldı; ta ki kontrol altında hissedene ve nefes alabilene dek. Suyu kapattı ve beline bir havlu doladı. İkinci bir havlu daha aldı ve saçlarını kuruladı. Babası hâlâ evinde, ayakta olmalıydı. Belki de eve gidip neler yapıyor diye bakabilirdi.

Jules Garcia soyunma odasının ortasında onu bekliyordu. Tyson, Faith'in asistanına "Ne istiyorsun?" diye sordu.

"Faith'in bu kadar üstüne gitmemeni." Ellerini büyük göğsünün önünde kavuşturdu, kocamanmış gibi, kötü bir baş belası.

Tyson bunun için ona bir nevi saygı duydu. "Bayan Duffy'nin üzerine gittiğimi kim söylüyor?" diye sordu dolabına yürürken, bir yandan da yüzünü kuruladı ve işverenine asılan bir işçi durumu ya da başka bir durum mu diye merak etti. Çocuklardan bazıları Jules'un eşcinsel olabileceğini düşünüyorlardı. Tyson buna ikna olmamıştı.

"Ben söylüyorum."

Tyson içini çekti ve banka oturdu. Ona zor zamanlar yaşatmak gibi bir isteği yoktu. Sadece onun-

la mümkün olduğunca az vakit geçirmek istiyordu ve asistanı ile arasındaki ilişkiyle de ilgilenmiyordu.

“Faith sokaktaki herhangi bir sarışın değil. O takımın sahibi.”

“Bu doğru.” Tyson, Jules’a katıldığını belirtti ve havluyu kafasına geçirdi. “Ve hokey hakkında hiçbir şey bilmiyor. Beni kupayı kazanmam için Virgil kiraladı. Chinooks takımının kaptanım ve en önemli sorumluluğum takımı final turuna taşımak. Fakat kaderimizi ellerinde tutan ve röportajlarda salak gibi görünmemize sebep olan eski bir playboy kızı ile bunu nasıl yapacağım konusunda ciddi endişelerim var.”

“*Sports Illustrated*’ den mi bahsediyorsun?”

“Evet.”

“Kapağa onu koymak istedikleri için kışkırtıyor musun?”

Tyson çıplak göğsünün önünde kollarını birleştirdi. Kapaktan haberi yoktu. “Üç defa kapağa çıktım ve kapağa çıkmakla en ufak şekilde ilgilenmiyorum. Umursadığım tek şey dergiyi elime alıp, cevaplayamadığı basit soruları okuyacak olmam. Ya da dergiyi alıp, onun Playboy yıllarının, takımın güllünç görünmesine sebep olacak olan özetini okuyacak olmam.”

“Bu anlaşılır. Herkes takımın imajıyla ilgileniyor. Özellikle Faith.” Ellerini iki yana indirdi. “İtiraf et-

meliyim ki beni arayıp görüşmek istediğinde, işi kabul etmekten daha çok onu merak ediyordum. Virgil beş yıl önce onun hakkında ileri geri konuştuğum için beni işten kovmuştu.”

“Kovulmana sebep olacak ne söyledin ki?”

Jules, Tyson’ın gözlerinin içine baktı ve cevapladı. “Baş müfettişe torunu olabilecek yaşta striptizci bir kızla evlendiğini söylerken bize kulak misafiri olmuş.”

Tyson havluyu yanındaki sıranın üstüne attı. “Kovulmayı gerektirecek bir şey gibi gelmedi bu bana.”

“Bu değildi zaten, bununla kalsaydım, işimden olmazdım. Ama onun model halini görmüştüm ve tüm detaylarıyla adama anlattım. Büyük göğüslerinden ve tüysüz...biliyorsun işte.”

Evet, biliyordu.

Omuzunu silkti ve “Her neyse, ona yıllarca kızdım ama kovulmam onun suçu değildi. Virgil’in ölümü de, takımı ona bırakması da onun suçu değil. Takım adeta kucağına düştü ve o da elinden gelenin en iyisini yapmak için çok çalışıyor.”

“Onun suçu olmadığını farkındayım.” Arkasına dönüp dolabına uzandı ve çantasını çıkardı. Takımın ona miras kalmış olması onun suçu değildi ve penisinin sertleşmesi de onun suçu değildi. İlki Virgil’in işiydi, ikincisi ise kendisinin azgın hayal

gücünün. Her ikisi ile de baş etmek için daha iyi bir yol bulması gerekiyordu. "Daha..."

"Daha iyi? Onu mutlu etmelisin."

Tyson "Daha saygılı. Onu mutlu etmek senin görevin. Belki ikiniz alışverişe falan çıkabilirsiniz. Birbirine uyumlu kazaklar alırsınız ve bir kızlar akşamı yaparsınız," dedi.

"Ne?" Jules yine ellerini göğsünün önünde birleştirdi sanki kocamanmış gibi, kötü bela.

"Ben eşcinsel değilim."

Tyson ayağa kalktı ve havlusunu yere bıraktı. "Eşcinsel ya da erkek ya da arada bir yerlerde olman umurumda bile değil." Diske nakliye treni gibi vuran bir sürü eşcinsel oyuncu tanıdığı vardı.

Jules gerçekten şaşırılmış görünüyordu. "Neden eşcinsel ya da erkek ya da arada bir yerlerde olduğumu düşünüyorsun? Diğerleri benim eşcinsel mi olduğumu düşünüyor?"

Tyson omuz silkti.

"Saç ürünleri kullandığım için mi?"

"Hayır." Tyson iç çamaşırını giydi ve "saç ürünü" ibaresini kullandığın için," dedi.

BÖLÜM 7

Seattle Key Arena'dan kulak tırmalayıcı cıgıllıklar ve çan sesleri yükseliyordu; bu sesler, şeref tribününden yayılan şarap kadehlerinin sesleri ile karışıyordu. Faith öne eğildi, Chinooks kalesinin önünde itişip kakışan kalabalığa bakarken bir yandan da parmaklarıyla sandalyenin kolunu kavramıştı. Kalabalığın içinde dirsekler ve sopalar havada uçuşuyordu ve elbette Tyson Savage çarpışmanın tam ortasındaydı. Kaleci Marty Darche kelebek pozisyonuna indi ve iki takımın oyuncuları mücadele ederken dizliklerini birbirine yapıştırdı.

Faith tam kalenin arkasındaki mavi ışık yanıp skoru ikiye eşitlediğinde "Diski uzaklaştırın," diye heyecanla mırıldandı.

Jules, bir grup sadık Sharks taraftarı aşağı tribünde çıldırırken "Kahretsin," diye söylendi.

Hoparlörlerden "Who Let the Dogs Out" şarkısı yayılmaya başladı ve Faith gözlerini eliyle kapattı. Artık oyuna dahil olmuştu ve izlemek acı veriyordu.

Sinirlerine dokunuyor, midesi düğümleniyor ve sağ ayağının yanında duran diyet koladan daha sert bir şeylere ihtiyaç duymasına sebep oluyordu.

Sanki Valerie, Faith'in zihnini okumuş gibi elini gözlerinden çekti ve avucuna bir kadeh şarap tutuşturdu. "Bu işe yarar." Ardından arkadaşını memnun etmek için getirttiği açık büfe yemeğe doğru tribüne yöneldi. Sandy, Vegas'dan birkaç günlüğüne gelmişti. Valerie, Sandy'yi çağırmadan önce Faith'e birkaç gün kalabilir mi diye danışmamıştı bile. Faith, Sandy'yi kendini bildi bileli tanırdı ve severdi, bu yüzden umursamamıştı. Ama annesinin yine de en azından sormuş olmasını tercih ederdi.

Oyundan sonra annesi ve Sandy birkaç bara gidip, 'ortalığı birbirine katmayı' planlıyorlardı. Faith hangisinin daha acınası bir durum olduğunu düşündü. Onların o yaşta tayt giyip 'ortalığı birbirine karıştırmaları'mı, yoksa kendisinin bu genç yaşta eve gidip erkenden yatması mı?

Arenanın orta yerindeki ekranlardan vedikleri gol tekrar tekrar yayınlanırken, Faith Char-donnay'ından bir yudum daha aldı.

Buzun diğer ucunda, kaleci Marty Darche avağa kalktı ve filenin üzerinde duran su şişesine uzandı. Ağzına suyu boca ederken, Tyson onun önünde duruyordu. Marty kafasını salladı ve Tyson kulube-ye doğru yönelirken kalecinin kafasını buvuk eldivenli eliyle sıvazladı.

Dev ekranda kamera Tyson'ın geniş omuzlarını ve sırtındaki büyük harflerle mavi formasına yazılmış olan beyaz SAVAGE yazısını yakın çekim gösteriyordu. San Jose taraftarları yuhalıyordu. Chinooks taraftarları çığlıklar atarken, Tyson kafası önde buzun bir ucundan diğer ucuna ilerliyordu. Ensesindeki saçlar kaskından dışarı kıvrılmıştı. Geçen akşam Chinooks soyunma odasında parmaklarını Tyson'ın saçları arasında gezdirdiğinde küçük ılık bir telaş midesini gıdıklamıştı. Yıllardır hissetmediği türden bir şey. Fakat o gece eve döndükten sonra o küçük telaş hissi, yakıcı bir suçluluk hançeri gibi saplanmıştı midesine. Virgil öleli bir aydan daha kısa bir süre olmuştu ve hiçbir erkeğe karşı en ufak *sıcak bir his* beslememesi gerekiyordu, hele de Virgil'in hockey takımının kaptanına karşı asla. Daha doğrusu, Faith'in hockey takımı.

Tyson kulübenin önünde durdu ve omzunun üzerinden yukarı baktı. Mavi gözleri ekranlardan belirdi. Sanki taraftarların yuhalamaları ve çığlıkları hoşuna gidiyormuş gibi ağzının bir köşesi yarım yamalak bir gülümseme ile kıvrıldı. Ve Faith'in midesine bir kez daha o hain ve korkunç ılık telaş yerleşti. Herhangi bir adam için böyle telaşlar ve ürpermeler hissetmeyeli epey uzun zaman olmuştu. Neden Tyson Savage? Evet o erkekçe gücüyle yakışıklı, kendinden emin ve rahattı. Karşı konulmaz bir şehvet içinde etrafına yaydığı enerjiye yerleşmişti bu ama

Faith'den hoşlanmıyordu. Faith de ondan memnun değildi.

Kamera kalabalığına yönelmiş; diziler halinde sıralanmış olan Chinooks hayranlarını gösteriyordu. Yüzlerini yeşil ve maviye boyamış iki adamı göstermeye başladığında Faith'in midesindeki telaş duruldu. Faith arenada bulunduğu yüksek yerden bakışlarını Chinooks kulübesine doğru çevirdi ve bir suredir elemeler için tıraş olmaktan vazgeçmiş oyunculara bakmaya başladı. Sakalları az olanlar, karmakarışık olanlar ve Miami Vice gibi berduş olanlar vardı. Tyson, geleneklere karşı çıkıp tıraş olmayı tercih etmiş olan bir avuç dolusu hokey oyuncusundan biriydi.

Tyson, Vlad Fetisov'un yanına oturdu. Bekleyen antrenörlerden birinin elinden bir su şişesi kaptı ve ağzına su püskürttü. Ayakları arasına tükürdü ve vüzünü bir havluyla kuruladı.

* * *

Jules ayağa kalkıp "Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu.

Faith kafasını salladı ve kırmızı beyaz baklava desenli, vücuduna ve geniş kaslarına ikinci bir deri gibi yapışan çok dar bir kazak giymiş olan asistanına bakarak "Hayır teşekkürler," dedi.

Faith koltuğuna geri yaslandı ve bir sonraki gün

yapacakları uçuşu ve akşamında da San Jose'ye karşı oynayacakları oyunu düşündü. Faith, asla takım-la beraber seyahat etmeyi planlamamıştı. Fakat o sabah Jules bunun takıma destek olacağı ve iyi bir fikir olduğu konusunda onu ikna etmişti. Faith'in takımı için oynayan yirmi dört adamı tanınması için iyi bir fırsat olduğunu söylemişti. Onu ne kadar sık görürlerse yeni patron olarak ona alışmaları da o kadar kolay olurdu. Asistanının onun için en iyi olanla mı yoksa ikinci maçı izlemekle mi ilgilendiğinden pek emin değildi.

Virgil, sağlığı izin verdiği zamanlarda Chinooks ile seyahat eder ve eve dönmeden önce bir iki maç izlemiş olurdu. Fakat Faith ona hiç eşlik etmemişti. Oyunu izlemek ve teneffüs etmek için yeterince istek duymamıştı. Henüz yeni yeni 'kazanılan puanlar' ve 'averaaj' kavramlarının ne demek olduğunu anlamasına rağmen tamamen anlayabileceğinden şüpheliydi. Bir nevi hokeyi yıllarca izleyip, içinde yaşayıp, teneffüs etmekle beraber gelecek olan bir anlayış.

Jules, Corona birası ve mısır gevreği ile gelip Faith'in yanına oturdu. Tam da Faith'in duyabileceği bir ses tonuyla "Bana bir şey söyle," dedi. "Sen bir adamın sırf 'saç ürünleri' dediği için eşcinsel olduğunu düşünür müsün?"

Faith, Jules'un koyu yeşil gözlerine baktı ve "Hayır," diye dikkatle cevapladı. "Annem ya da Sandy, eşcinsel olduğunu mu ima ettiler?"

"Hayır." Mısır gevreğinden ısırıldı. "Biliyorum bunu şaşırtıcı bulacaksın ama takımındaki bazı çocuklar eşcinsel olduğumu düşünüyor."

Bakışlarını ifadesiz tutarak "Gerçekten mi?" dedi. "Neden?"

Koca omuzlarından birini silkti ve şişeyi kafasına dikti. "Çünkü görünüşüme önem veriyorum." Bir yudum aldı ve ekledi: "Ve anlaşılan o ki erkekler 'saç ürünü' demezler."

"Bu çok saçma." Renk seçimleri ve giyim tarzından dolayı onun eşcinsel olduğundan şüpheleniyorlardı. Faith, Walker Brooks karşılaşma çemberine doğru yaklaşıırken, dikkatini buz pistine kaydırdı. Bu arada Tyson da yan taraftan izliyordu. Kamera Chinooks kulübesini gösteriyordu. Bazıları Tyson gibi rahat ve maçı izlemeye konsantre olmuşlardı, bazılarıysa karşı takımın oyuncularını geçerken bağırıyorlardı.

Walker karşılaşma çemberine girdi, ortada durdu ve sopası aşağıda beklemeye başladı. Disk yere düştü ve oyun başladı. Faith "Kim 'saç ürünü' diyemezsin dedi ki?" diye sordu.

"Tyson Savage."

Dönüp Jules'a baktı. "Tyson'ı dinleme." Yargıda bulunmak için fazlaca testosteronu vardı. "Erkekler de her zaman 'saç ürünü' derler."

"Bir isim ver."

Faith'in birkaç dakika düşünmesi gerekti ve "Şu parlayıp sönen yıldız, Jonathan Antin."

Jules suratını ekşitti çünkü Faith'in söyledikleri Tyson'ı doğrular nitelikteydi.

Jules homurdanarak "Artık televizyonda yayınlandığını bile sanmıyorum," dedi. "Adam eşcinsel. Ben değilim." Faith'in suratındaki bir ifade Jules'un aldatılmış hissetmesine sebep olmuş olmalıydı çünkü Jules'un bakışları derinleşti. "Sen de öyle düşünüyorsun!"

Faith kafasını salladı ve gözlerini devirdi.

"Evet öyle düşünüyorsun." Eliyle işaret etti.

"Neden?"

"Fark etmez."

"Söyle."

Faith omuz silkti. Aşağıda buz pistinden ışıklar yükseliyordu ve Sam Leclair penaltı kulübesine yönelmişti. Sam iyi bir dövüşçü olmayabilirdi ama bu durum onun eldivenlerini fırlatmasına ve oyun başına ortalama yedi dakika penaltı kulübesinde oturmasına engel olmuyordu.

"Bu senin giyim tarzınla ilgili. Genelde hep dar şeyler giyiyorsun ve renk seçimlerin normal bir erkeğe göre çok güçlü."

Jules kaşlarını çatarak kollarını geniş göğsünün önünde birleştirdi. "Ben en azından renklerden korkmuyorum. Sen her zaman siyah ve bej renk kı-

yafetler giyiyorsun.” Bir an için buz pistine baktı ve sonra tekrar Faith’e döndü. “Bir kaç yıl önce şişman-
dım. 46 beden giymekten çok sıkılmışım. Bu yüz-
den hayatımı değiştirmeye karar verdim. Bedenimle
sıkı çalışıyorum. Öyleyse neden göstermeyeyim ki?”

Faith “Çünkü bazen daha azı daha iyidir,” diye
cevapladı. “Bazen de bol giyinmek insanı olduğun-
dan daha güzel gösterir.”

Jules omuz silkti. “Belki ama senin giydiğin her
şey o kadar bol ki, kıyafetlerinin altında bir şey sak-
lıyormuşsun gibi duruyor.”

Faith dönüp siyah boğazlı kazağına ve siyah pan-
tolonuna baktı. Virgil’den önce dar kıyafetler giverdi
ve dekoltesinde kesikler olan bluzlar. Bir uçtan diğere-
rine geçerek Virgil’in yaşamına ayak uydurmaya ça-
lışmıştı. Şimdi ise hiçbirine ait değildi.

“Fakat sanırım senin ne giydiğin fark etmez. Gü-
zelsin ve bunun üzerine düşünmene gerek yok. Ba-
zen adamın birinin, senin koruman olduğumu sa-
nacağından ve bana sarkıntılık yapacağından endi-
şe ediyorum.”

Faith Jules’un saçmaladığını ve biraz olavı dra-
matize ettiğini fark etti. “Kimsenin sana zarar ver-
mesine izin vermem. Bir nevi metro seksüel vok
oluş gibi giyinebilirsin ama ben seni etrafımda gör-
mek istiyorum. Sana ihtiyacım var.” Faith gülümse-
yerek ekledi “Ayrıca saçın çok etkileyici.”

Jules Faith'e bir bakış attığı sırada arenanın ho-
parlörlerinden "Sallanmaya hazır mısınız?" sesleri
yükseliyordu. Jules "İlk defa bu kadar içten gülüm-
sediğini görüyorum," dedi.

"Ben hep gülümsüyorum."

Jules birasını kaldırdı ve "Evet ama içten değil,"
dedi.

Faith dikkatini hakeme ve sahadaki hareketliliğe
verdi. Virgil'i tanımadan çok uzun zaman önce içi-
den gelmese de gülümsemeyi öğrenmişti. Sahneye
akrılık topuklarla çıkıp kendini Layla olarak tanı-
maya başlamadan önce gerçek duygularını bir gü-
lümseme ile gizlemeyi öğrenmişti. Bazen hayat bu
şekilde daha kolaylaşıyordu.

Fakat hayatın öyle garip çalımları vardı ki... Yüz
yıl düşünse bir gün bir hokey takımının sahibi ola-
cağı aklına dahi gelmezdi. Hatta herhangi bir vah-
şi fantezi de bile yaşayamazdı bu durumu; oysa şu
hâle bakın. Oturmuş takımındaki oyuncuların dis-
ke vuruşunu ve yumruk savuruşunu izliyordu. Er-
tesi gün onlarla uçağa bindiğinde ne düşünecekle-
rini merak etti.

* * *

Ertesi sabah BAC-111'e doğru teknik direk-
tör Nystrom'u takip ederken merakını giderdi.
Nystrom'un geniş omuzlarından bir şey göremi-

yordu ama 40 kişilik uçağı dolduran uğultu şeklin-
de sesler yükseliyordu. Sabahın yedi buçuğuydu ve
hâlâ geçen akşam Sharks'a karşı kazandıkları galibi-
yetin sevinci ve heyecanı içindeydiler.

Uçağın arkasından biri herkesin duyabileceğı ka-
dar yüksek sesle "o piç kurusu sopasını kıcıma sok-
maya çalıştı," diye şikayet etti.

Bir diğeri "senin için kıcında sopayla dolaşmak
ilk olmayacaktı," dedi. Bu şakalaşma bir sürü erke-
ğin hep bir ağızdan gülüşmesine ve sayısız "kıcına
sok," gibi geyiklere sebep oldu.

Uçağın ön tarafından teknik direktör Nystrom
"Dinleyin," diye seslendi. "Bayan Duffy bizimle San
Jose'ye doğru yolculuk yapıyor." Sanki dur düğme-
sine basılmış gibi bir anda tüm gülüşmeler ve şaka-
laşmalar kesildi. "O yüzden biraz daha efendi olun."

Teknik direktör yerine oturdu ve Faith aniden
düzinelerce erkeğın suratlarında beliren ani ve dik-
katli bakışların hedefi oldu.

Bir sıra geride oturan Tyson Savage elinde tuttu-
ğu USA Today dergisinden kafasını kaldırıp baktı.
Tepesindeki okuma lambası koyu saçlarının arasın-
da parlıyordu. Tekrar kafasını aşağı eğmeden önce
birkaç saniye boyunca bakışları Faith'e kitlendi.

Jules, Faith'i üçüncü sırada pencere kenarında
bekliyordu. Faith Jules'un yanındaki yerine yerleşti.
"Uçuş ne kadar sürer?" diye sordu.

“Bir saatten az.”

Arka taraftan birkaç uzun fısıldaşma ve ardından kıs kıs gülüşme sesleri duydu. Kemerini taktı. Duyamayacağı kadar kısık olan birkaç konuşma sesi ve Tyson'ın gazetesinin hışırtısı hariç kabin sessizdi. Uçuş pistine girdiler ve kalkış yaptılar. Kalın, gri bulutların içinden geçtikten sonra sabahın ilk ışıkları oval pencerelerden içeri süzölmeye başladı.

Faith uçaktakilerin neden sessiz olduklarını merak etti. Acaba dün akşam oynadıkları ve 4-3 ^{NE} kazandıkları zorlu maçtan dolayı çok yorgun mu düşmüşlerdi yoksa bu durum, onun uçakta olmasından mı kaynaklanıyordu?

“Peki bunlar normalde de bu kadar sessizler mi?”

Darby gülümsedi ve “Hayır,” dedi.

“Benimle yolculuk yapıyor olmaktan dolayı rahatsızlar mı?”

“Bir bayanla seyahat ediyor olmaktan ötürü biraz batıl inançlılar. Birkaç yıl önce bayan bir gazeteci takım ile seyahat etmişti. Başta bu durumdan hoşlanmadılar ama sonra ona alıştılar. Sana da alışacaklar.” Dönüp arkasındaki koltuğa baktı ve “O kayıt yanında mı Dan?” diye sordu.

Darby, Dan'in verdiği DVD'yi bilgisayarına tak-tı ve ekranı, görmesi için Faith'e çevirdi. “Bu Jaroslav Kobasew. İkinci savunma hattındaki boşluğumuzu doldurması için onu düşünüyoruz.”

Faith ikinci savunma hattında ya da herhangi bir yerde boşluk olduğunu bilmiyordu. "Transfer yapamayacağımızı sanıyordum."

Darby, "Sezon sona erene kadar yapamayız ama biz her zaman yeni yetenekleri keşfederiz," dedi.

Faith ekrandan kırmızı forması ile diski almak için köşede adeta savaş veren adamı izliyordu. Dev gibi adam rakibini yere indirip diski aldı. "Aman Allah'ım."

Jules, Faith'e doğru eğildi ve "Nasıl vuruyor ama?" diye sordu.

Darby "Eldivenlerinde beton varmış gibi," diye cevapladı.

"Nasıl kayıyor baksana?"

"Şortunda beton varmış gibi."

Faith normalde şortta beton olmasının kötü bir şey olduğunu düşünürdü. Fakat bu hokeydi ve Faith bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Belki de bu, darbe alabileceği anlamına geliyordu. "Ve bu kötü, öyle değil mi?" dedi.

Jules kafasını salladı ve geri yaslandı.

Darby "O, dikkate aldığımız oyunculardan sadece biri," dedi ve ekranı kendisine doğrulttu. "Olasılıkları daralttığımızda sana haber vereceğim."

Faith "Tamam," dedi ve Jules'a dönerek ağzının ucuyla "Transferleri benimle görüşmek zorundalar

mi?" diye sordu. Jules kafasını salladı ve evrak çantasını kucağına yerleştirdi. "Sana bundan bahsetmeyi unutmuş muyum?"

Faith "Evet, unuttun," dedi. Bu durum her ne kadar şikayet edemese de oldukça önemliydi. Jules olmasa kendini iyice kaybederdi. Hatta şu an hissettiğinden çok daha fazla kaybolmuş hissederci.

Jules bir yığın hokey dergisi çıkardı ve Faith'e verdi. "Göz at."

Birkaç geçmiş sayıyı kenara ayırdıktan sonra, Tyson Savage'in kapakta yer aldığı şubat sayısına göz atmaya başladı. Tyson beyaz kaskının ardında boncuk boncuk terlemiş yüzü ve keskin mavi gözleriyle kameraya bakıyordu. Korkutucu ve şiddet dolu görünüyordu. Sol taraftaki başlıkta "Tyson Savage, Lord Stanley kupasını Seattle'a götürebilecek mi?" yazılıydı.

Dergi, Virgil'in ölümünden bir ay önce yayınlanmıştı. Faith, Jeremy Roenick'den bahseden bir yazıyı geçerek derginin orta sayfasını açtı. Sağ tarafta Tyson'ın üstsüz, renkli bir fotoğrafı vardı. Elleri kafasının arkasında kavuşturulmuş, göğsü belirgin ve düzgün kaslarla dalgalanıyordu. Koltuk altından kot pantolonunun beline kadar siyah harflerle soyadının yazılı olduğu bir dövmesi vardı. Faith'in de sırtında küçük bir playboy tavşanı dövmesi vardı. Canı çok acımişti, Tyson'ınki kadar büyük bir dövme yaptırmayı hayal bile edemiyordu.

Eğer Tyson'ın kim olduğunu bilmeseydi "Aynın yakışıklısı," takvimine baktığını zannederdi. Fotoğraf belden yukarısını gösteriyordu ve sadece ağzının kenarında hafif bir gülümseme vardı. Orta sayfanın sol tarafı tamamen kariyer istatistikleri ile doluydu. Satır başında acemilik günlerine dayanan listenin üzerine yerleştirilmiş "Aziz ya da hain" yazılıydı. Makale şöyle başlıyordu:

Hiç şüphesiz ki Tyson Savage, NHL'nin en iyi ve sağlam oyuncularındandır. Açık saha buz üzerinde büyük vuruşlara imza atmasıyla tanınır. Böylece rakiplerinin gözlerini her daim açık tutup, Selke kupasını kazanmış bu oyuncuya karşı oynarken iki kere düşünmelerini sağlar.

Tyson Savage hokeyi takip eden herkesin bildiği gibi büyük hokeyci Pavel Savage'ın oğludur. Kendisinin konuşmaya pek meraklı olmadığı bir ilişki bu. En asık suratlı Savage halivle, "Babam NHL hokey tarihindeki en iyi oyuncudur," diyor.

Faith gülümsedi. Muhabirin neden bahsettiğini çok iyi biliyordu. Tyson'dan başka kimse onun kadar iyi asamazdı suratını.

"Ama ben babam değilim. Farklı oyun tarzlarımız var. Patenlerimi son kez astığımda buzun üzerindeki yeteneklerimle anılmak istiyordum, soyadıyla değil.

Yeterince konuştum.”

Tyson Savage affedilemez bir günah işlemediği sürece, tarih bu Art Ross Kupa'sını kazanan oyuncuyu da benzerleri Howe, Gretsky, Messier ve söylememiz gerekir ki Pavel Savage gibi saygıyla anacaktır.

Kanada'da Tyson Savage'ın ulusal kayıtlardan silinmesini isteyenler de var. Bu durum geçen ay Tyson'ın Vancouver Canucks'tan Seattle Chinooks'a geçmesiyle ortaya çıktı. Bir çok Kanadalıya göre 'Savage' ismi kutsaldır, tıpkı Macdonald, Trudeau ve Molson gibi. Belki adil değil ama bu yerli oğlan bir zamanlar kahraman olarak anılırdı; şimdi ise bir hain olarak anılıyor. Geçen haftalarda Vancouver medyası Tyson'ı lanetledi. Hatta daha da ileri giderek büstünü yaktı. Savage bu duruma sadece omuz silkiyor ve “Onların duygularını anlıyorum,” diyor. “Kanadalılar hokey konusunda çok tutkulu. Ben de bunu seviyorum ama onların malı değilim.”

Fiziksel olarak çok sert olan oyun tarzına dair ünü ile ilgili soru sordüğümüzdaysa “Benim işim bu,” diyor.

Faith kafasını dergiden kaldırdı. Tyson gülüyor? Son birkaç haftadır birçok defa onunla aynı ortamda bulunmuştu ve bu adam asla en ufak bir gülüm-

seme ibaresi bile göstermemişti. Faith dikkatini ve-
niden kuağıında duran dergiye verdi ve sayfayı e-
virdi. Tyson'ın buzun ortasında bir oyuncu ile çarpı-
şırken ve Pittsburgh'a karşı bir gol atarken çekilmiş
fotoğraflarına baktı.

“Bazılarına göre, bu fiziksel tarzınız birilerine
zarar verebilir, centilmen olmadığınız dşunu-
lebilir.”

“Ben sert bir hokey oyuncusuyum. Bu benim
işim ama elinde disk olmayan hiçbir oyuncu-
ya müdahale etmem. Bu durumda centilmen
olmadığım dşnlyorsa, bununla yasayabi-
lirim. Hiçbir zaman Bayan Byng Kupasıyla il-
gilenmedim ve insanlar acaba centilmen olma-
dığımı mı dşnyor diye uykularım kamava-
cak. Bazen baş belası biri oluyorsam o zaman
insanlar benden borç para ya da çöplerini at-
mak için kamyonetimi ödünç istemeyecekler.”

“Bu başınıza geldi mi?”

“Bu aralar pek değil.”

“Paradan bahsetmişken, Chinooks, kaptanı için
30 milyon dolar dedi. Birçok insan, buna Chi-
nooks organizasyonundakiler de dahil, bütçe-
nin defans alanında daha iyi kullanılabileceği-
ni dşndler. Fakat takımın sahibi Virgil Duffy.
Savage kalitesinde bir oyuncuyu elde etmenin
nemini biliyordu. Bay Duffy şu sözleriyle anlı-

yordu "Tyson sahaya her adım attığında Chino-oks hisselerinin değerini arttırıyor."

Faith birkaç sıra arkasından homurtu sesleri ve gazete hışırtısı duydu. Eğer Virgil, Tyson'ın 30 milyon dolar edecek kadar iyi bir oyuncu olduğunu düşünmüşse o zaman öyledir hatta daha da fazlasıdır, diye düşündü.

Hain ya da Aziz, Tyson Savage'ın pek umurunda değil. O sadece kendi tarzında hokey oynamak ve kupayı kazanmak istiyor. "Final turuna çıkacağımıza dair şüphem yok. Bizi oraya taşıyacak yeteneğimiz var. Bu aşamadan sonrası kimin daha sert oynadığına ve ekrana daha çok sayı yazdırabildiğine bakar." Ender bir gülümseme beliriyor suratında. "Ve bir de artık adamın kesesinde ne varsa."

Faith dergiyi kapattı.

San Jose Havaalanı'nda ılık bir esinti vardı; beraberinde asfalt ve uçakların yakıt kokusunu getiriyordu. Tyson, BAC-111'in merdivenlerinden indi ve asfalt meydanda yürümeye başladı. Ceketinin düğmelerini açtı ve ellerini yün pantolonunun ceplerine sokup transfer otobüsüne doğru yürüdü.

"Bu benim Louie şapka çantam."

Tyson, Bayan Duffy'nin durduğu kargo alanına doğru baktı. Rüzgâr siyah kabanını dizlerinin üzerine doğru kamçılıyordu.

Faith diğerk bölümü işaret ederek, "Bu da diğerk parçası," dedi.

Jules kargo bölümünde bavul ve eşyaları boşaltan yetkililerden büyük bir Louis Vuitton bavul ve yuvarlak bir çanta aldı.

Tyson etrafındakilere bakındı. Güneş gözlüğü-nün camlarından çocukların şaşkınlığını görebili-yordu. O da şaşır-mıştı. İki günlük bir seyahat için iki koca bavula ne gerek vardı? Özellikle de bir şapka çantasına? Bir kadın 48 saat içerisinde kaç tane şapka takabilirdi ki?

Tyson otobüse bindi ve koridor tarafında bir kol-tuğa oturdu. Faith Seattle'da uçağa binene kadar ne çocuklar ne de Tyson, Faith'in onlarla geleceğinden haberdar değildi. Tyson pencereden Faith'in asfalt yoldan Darby'ye doğru ilerleyişini izledi. Faith'in şapka çantasının askılığı bileğine geçirilmişti, diğerk eliyle büyük güneş gözlüğünü yüzüne yerleştir-di. Sarı saçları çenesine doğru kayıyordu ve saçını bir eliyle kulağının arkasına itti. Washington'dan gelirken uçak sessizdi. 35.000 fit yükseklikte saçma sa-pan konuşmalar yapmakla ünlü bir grup erkek için çok sessizdi. Eğer Faith uçakta olmasaydı, San Jose oyuncularının çoğunun soyunu sopunu sorgularlar-dı. Ve tabii havada poker kâğıtları uçuşurdu. Fran-kie 500 Frank içerdeydi. Tyson, Nişancı'nın bunu geri kazanmak istediğinden emindi. Tyson ilişkile-ri güçlendirmek için poker oynamayı teklif ettiğin-

de bunun biraz da hiç bitmeyecek bir oyun olduğu-
nun farkındaydı.

Sam "Onu tekrar bir striptiz direğinde görmek için çok para ödeyebilirdim," diyerek Tyson'ın yanındaki koltuğa oturdu ve ardından "mesela, kısa ve küçük bir hemşire kıyafetini üzerinden çıkarırken," diye ekledi. Bir porno fantezisinin tam ortasındaymış gibi iç çekti. "Ve kızların giydiği o akrilik topuklu ayakkabılar. Bir de bileklerine taktıkları hal hal. Kızların ayak bileklerine hal hal takmasına bayılıyorum."

Tyson, Sam'in takma adını kullanarak "Rocky, sanırım bu rüyandan vazgeçmen gerekecek," dedi. "Özellikle de kadın senin patronun olduğu sürece, ha?"

Sam ceketinin düğmelerini açtı. "Faith'in patronumuz olması umrumda değil. Diğer çocuklar gibi düşünmüyorum. Etrafında hata yapmasını engelleyecek bir sürü akıllı insan var. Jules'u beş yıl öncesinden hatırlıyorum. Şu an hokey hakkında çok şey biliyor. O zamanlar şişko bir sazandı. Henüz zincirlerini kırmamıştı."

Diğer oyuncular da otobüse doluştu. Tyson camdan dışarı bakıyordu; bu sırada Faith, Jules'un söylediği bir şeye kafa sallıyordu. "Eşcinsel olmadığını iddia ediyor."

Sam omuz silkerek "Gerçekten mi?" dedi. "Dok-

sanlarda böyle giyinen bir kuzenim vardı. O da eşcinsel değildi." Sam tekrar omuz silkti ve "Ama kuzenim Long Island adasındandı," diye ekledi sanki bu bir şey ifade ediyormuş gibi. Kafasını çevirip pencereden baktı. "Sence şu çantada ne var? Kelepçe? Kamçı? Fransız kostümleri?" Tyson kendi kendine gülererek "Sanırım şapka," dedi. "Bir kadının neden o kadar çok şapkaya ihtiyacı olsun ki?" Şimdi omuz silkme sırası Tyson'a gelmişti ve "Ben hiç evlenmedim," dedi. Aslında bir kez evliliğin yakınına gelmişti. Eğer bunu bir örnek olarak sayabilirsek, eski kız arkadaşı LuAnn ona evlenme teklif ettiği zamandı bu. Aslında Tyson bunun iyi bir örnek olduğundan emin değildi çünkü çıgıllıklar atarak bu durumdan uzaklaşmıştı. Evliliğe karşı değildi. Sadece başka insanlara göre olduğunu düşünüyordu.

Sam "Eski karım seyahat ederken hiç şapka çantası taşımazdı," dedi.

Tyson "Evlendiğini bilmiyordum," dedi ve teknik direktör Nystrom ve kaleci koçu Don Boclair otobüse binerken o yöne doğru baktı.

Sam "Evet. Beş yıl önce boşandım. Küçük bir oğlum var. Annesi hayatla pek baş edemiyor. Bilirsin işte," dedi.

Tyson hokey oyuncularının boşanma oranlarının yüksek olduğunu biliyordu. Hokey oyuncuları bir sezonun yarısını evden uzakta geçirirlerdi. Çok

sıkı çalışmaları gerekir, rahat yaşar ve pon pon kızları başından savuşturmakla uğraşırlardı. Evde kalması gerekense güçlü kadınlar olurdu.

Bir hokey oyuncusu ile evli olmak Tyson'ın annesini delirtmişti. Belki de tek sebep bu değildi ama babası böyle iddia ediyordu. Kim bilir? Kesin olan şu ki, annesi zehirli bir Klonopin, Xanax, Lexapro ya da Ambien kokteylinden ölmüştü. Doktorlar bu durumu tesadüfi bir kaza sonucu oluşan yüksek doz ile açıklıyordu. Tyson ikna olmamıştı. Tyson'ın annesinin hayatı her zaman çok duygusal iniş çıkışlarla dolu olmuştu. Doğuştan bir akıl hastalığı vardiysa da ya da sonradan oluşmuş olsa da sonuç aynıydı. Annesi hayatına mâl olan bir depresyonla savaşmıştı. Tyson, annesi gibi üzgün ve depresif bir sonu olabileceği için değil de babası gibi umursamaz olabileceği için endişeleniyordu.

Tyson montunun kalın kolunu sıyırıp saati ne baktı. Seattle'da saat sekizi biraz geçiyordu. Babasının o yokken ne yapacağını merak ediyordu. Tyson'ın tüm biralarını içip ESPN programını izlemek dışında ne yapacağını merak ediyordu. Pavel kapıda belirip Tyson'a misafir geleli neredeyse iki haftadan fazla olmuştu. Babası golf pratiklerine ve striptiz kulüplerine takılmaya başlayalı ise iki haftadan fazla olmuştu. İki haftadan fazla olmuştu ve belli ki babasının gitmeye pek niyeti yoktu.

Otobüsün kapısı açıldı ve Jules içeri girdi. Arından da Faith girdi. Jules pencere kenarına, Faith de Tyson'ın iki sıra arkasında koridor tarafına oturdu. Şapka kutusunu kucağına yerleştirdi, ellerini de kutunun iki yanına. Işık parmağındaki altın ve pirlanta olan büyük nikah yüzüğüne çarpıp oradan da kırmızı tırnaklarına yansiyordu. Tıpkı uçağa bindiğinde olduğu gibi sessizlik kalın bir duvar gibi ortama indi. Tekil olarak ya da beraberce, otobüsteki bütün oyuncular daha önce güzel kadınların etrafında bulunmuşlardı. Bir sürü striptizci ile aynı ortamda da bulunmuşlardı. Hatta bazıları Playboy evindeki partilere de katılmışlardı. Fakat bu playboy kızından bozma striptizci bir şekilde bu kendini beğenmiş hokey oyuncularının dilini yutmasına sebep oluyordu. Muhtemelen üzerlerinde çok fazla gücü olduğundandı. Hatta kuvvetle muhtemel çok göz kamaştırıcı olmasından kaynaklanıyordu. Ya da her ikisi birden.

Teknik direktör Nystrom otobüsün ön tarafından "Çocuklar dinleyin," diye seslendi. "Bu akşam üstü bir antrenmanımız var. Sonrasında yarın sabahki hafif antrenmana kadar serbestsiniz. Yarın akşam önemli bir maçımız var. Beladan uzak durmanızı söylememe gerek yok herhalde," dedi. En ön sıraya oturdu ve "Tamamdır şoför, hareket edelim," dedi. Şoför kapıyı kapattı ve otobüs asfalt yolundan ilerlemeye başladı.

San Jose Marriott, şehrin merkezindeydi ve HP Pavilion'dan da uzak değildi. Otele varan kısa yolculukta Tyson kollarını yün ceketinin önünde kavuşturarak güneşin binalara yansıyışını ve palmiye ağaçlarının arasından süzülüşünü izledi. Halen elemelerin başındaydılar fakat yarın akşam Sharks takımına karşı kazanılacak zafer çok önemliydi. Tyson bugünkü antrenmandan sonra San Jose savunmasını ve kaleci Evgeni Nabokov'un bant kayıtlarını çalışmak istiyordu. Geçen akşamki maçta Nabokov tam yirmi üç gol vuruşunu kurtarmıştı. Nabokov baskı altındayken çok serin kanlı ve tutarlı olabiliyordu. Fakat en serin kanlı ve tutarlı kalecilerin bile şanssız zamanları olabilirdi. Tyson'ın görevi Nabokov'un acemi gibi hissetmesini sağlamaktı.

Birkaç sıra arkada, Faith kucağındaki şapka kutusunun iki yanından ellerini kaydırarak çantanın üstüne ve yanlarına dokunup duruyordu. İnce uzun parmakları adeta Louis Vuitton yazısını okşuyordu, ileri geri sanki sevgilisini okşar gibi. Parlak kırmızı tırnakları çantanın sert yüzeyini kazıyordu. Sanki Faith, Tyson'a tekrar dokunuyormuş gibi Tyson'ın kafa derisi gerildi.

Tyson "Tanrım," diye fısıldayarak kafasını arkasına yasladı. Yorgundu ve sağ ayak bileği çok ağrıyordu. Düşünmesi gereken Sharks takımına karşı oynayacakları bir maç vardı ve bu düşünceler onu çileden çıkarıyordu. Lanet olası şapka çantasının içinde

ne vardı? Sam hemşire fantezileri kuruyordu ama Tyson'ın fantezilerini iç çamaşırlar süslüyordu. Dantel jartiyerleri ve kusursuz bir kalçayı saran dar külotlu çorapları çok seviyordu.

BÖLÜM 8

Süs bebeği gibi bir eş olmak çok zor işti. Şampanya dileklerinden ve havyar hayallerinden çok daha fazlası. Hep mükemmel görünmesi gerekmişti. Eğlenmeyi öğrendiği gece kulüplerine ve partilere gitmesi gerekmişti. Bazen de sevmediği ve hatta onu sevmeyen insanlarla bir arada olması... Virgil, Faith'in en yakın arkadaşı olmasına rağmen o her zaman patrondur. Bundan hiç şüphe yoktu. Zaten bunca süre tek başına yaşam mücadelesi vermiş biri olarak Faith'in kendisini bir başkasının sorumluluğuna bırakması da iyi olmuştu. Arkasına yaslanıp, faturalarını ödemek için endişelenmediği günlerinin en önemli konusu Rainier Kulübe giderken hangi kıyafeti giymesi gerektiği idi.

Virgil hiçbir zaman Faith'in karşı olduğu bir şey yapmasını istemedi ve her zaman için kararları o verdi. O hem kendi hayatının hem de Faith'in hayatının kaptanıydı. Faith onun hayat tarzına uygun giyinmeyi öğrenmişti. Algı ve imajın, kıvrak bir ze-

kaya sahip olmanın ne demek olduğunu öğrenmişti. Şu seksi olmak denilen şeyin ortalığa saçılardan ziyade gizlenen şeyle alakası olduğunu da... Daracık kıyafetler ve abartılı bir makyajdan çok daha azının yetebildiğini de öğrenmişti, annesinin halen öğrenmesi gereken bir şeydi bu.

Faith yıllardan sonra ilk defa sadece kendini -başka kimseyi değil- memnun etmek için alışverişe çıktı. Kendini San Jose şehir merkezinin sokaklarına vurup Burberry, BCBG ve Ferragamo mağazalarından alışveriş yaptı. Gucci'den ve yeni yükselen bir Fransız tasarımcıdan hatları daha keskin olan kıyafetler aldı. Diesel'den uzun yıllardır giymediği renklerde, daha günlük kıyafetler aldı. Yumuşak pamuklu tişörtler ve kot pantolonlar aldı. İşten ziyade evde rahatça giyebileceği kapüşonlular aldı. Alışverişi bitirdiğinde altı saat geçmişti ve ayakları sızlıyordu.

Güneş batmıştı. Colw Haan'ın yanındaki kaldırımında taksinin geçmesini bekledi. O sırada cep telefonu çaldı ve telefonu bulmak için Fendi marka çantasını karıştırmaya başladı.

Jules "Çocuklar otelden birkaç sokak ötede bir İrlanda barındalar," dedi. "Oraya gidip onlarla bir şeyler içmelisin."

Faith "Ne?" diye seslendi. Sabah Jules ile beraber Sharks takımının antrenmanına casusluk yapmak için gitmişti ve tüm öğleden sonrayı da alışveriş yaparak geçirmişti. "Çok yorgunum."

Jules "Çocukların seni daha yakından tanıması için güzel bir fırsat olur. Eğer fark etmediysen söyleyeyim, sen etraftayken fazla gerginler," dedi.

Faith'in yanından kalın sürmeli, dar siyah pantolonlu ve ilginç kesimli saçlarıyla iki genç kız geçti. Hüsranda dolu bakışlarıyla Faith'in dağ gibi alışveriş paketlerine baktılar ve asi kafalarını sallayarak Faith'in o mide bulandırıcı tüketim çılgınlığına tepki gösterdiler. "Fark ettim ama onlara ne söylemem gerektiğini bilmiyorum Jules."

"Sadece kendin ol."

Bu bir problemdi. Artık kim olduğundan emin olamıyordu.

Jules "Espritüel ve sevimli olabileceğini biliyorum," diye alenen yalan söyledi.

"Biraz olsun kim olduğunu görmelerine izin ver. Takımın sahibi olmandan, eski bir playboy kızı ve Vegas striptizcisi olmandan başka bir şey. Şu an seni böyle görüyorlar." Jules bir an duraksadıktan sonra "İtiraz istemiyorum," dedi.

Şehir taksisi kaldırırma doğru yanaşırken Faith elini sallayarak durması için işaret etti ve "Üstüme alınmadım," dedi. Gerçeklerden dolayı hiç darılmazdı. Ve gerçek şuydu, en son o kadar çok adamla bir arada olduğunda iç çamaşırına para sıkıştırıyorlardı ve ona bu vesileyle ona dokunmaya çalışıyorlardı.

“Onlarla aranda dostane bir ilişki geliştirmelisin Faith. Seninleyken rahat hissetmelerini sağla, öte yandan da Chinooks’un sahibi olduğun için sana saygı duysunlar.”

Kulağa oldukça kurnazca geliyordu. Faith şoföre işaret ederek, “Bunları bagaja koyabilir misiniz?” dedi. İnce yün hırkasının kolunu manşet kısmından sıyrarak saatine baktı “Neredeyse yedi olmuş,” dedi.

“Biliyorum. Mutlu saatler yakında son bulacak o yüzden bir an önce gitmelisin.”

Şu an, otelin güzellik salonunda küvette hoş ve uzun bir banyo keyfinden ve yumuşacık otel bornozunu üzerine geçirip oda servisini çağırmaktan başka bir şey istemiyordu. “Pekâlâ seninle lobide buluşuruz,” dedi ve taksicinin açtığı kapıdan arabaya bindi.

“Lobideyim, seni bekliyorum. Bara gitmeden önce üzerinde konuşmamız gereken birkaç şey var.”

“Ne? Neden?”

“Sen tüm öğleden sonra alışveriş yaparken ben Chinooks antrenmanına gittim ve bazı notlar aldım.”

“Yorgunum, resmen duvara toslamış gibiyim. Daha fazla bilgi kaldıramayacağım. Biraz sakinleşmen lazım Jules,” dedi ve bu sırada şoför arabaya bindi. Faith şoföre otelin adresini uzattı. “Sana saat ücreti ödemiyorum Jules.”

"Çocukların önünde salak gibi görünmek istemediğini söylemiştin."

"Peki," diye homurdandı ve "kıyafetlerimi değiştirirken konuşabiliriz," dedi. Uzun bir sessizlik oldu. "Kıyafetlerimi değiştirmem lazım Jules, sabahtan beri aynı kıyafetlerleyim."

"Sana eşcinsel olmadığımı söylemiştim."

Araba geniş park alanından çıkarken Faith gözlerini çatarak "Biliyorum," dedi.

"Benim önümde giyinemezsin," dedi ve Faith'i azarlarcasına "Bu hiç profesyonel değil," diye çıkıştı.

Faith gözlerini devirerek "Banyoda giyinmeyi düşünüyordum," dedi.

Gittikleri İrlanda barı, San Jose'de bilinen en otantik bardı. Tyson barın arka tarafından on kadar takım arkadaşıyla oturuyordu ve mekânın otantikliğiyle falan ilgilendiği yoktu. Çoban tatlısı yiyip Guinness birasını yudumluyordu. Etrafı ligin sakallı oyuncularıyla çevrenmişti; Vlad'in Sibiryadan çıkma karmakarışık sakallı görüntüsü ve Logan'ın yeni yetme sakalları. Tyson batıl inançlara göre davranıp, onlar gibi kaşınan sakallılardan değildi.

Bardaki hoparlörlerden U2'nun "*With or Without You*" isimli şarkısı yayılırken, Tyson "Sharks savunması tamamen hızla ilgili ve temeli yok," dedi ve koyu birasından bir yudum içip dudaklarının etrafını yaladı. Tüm sabah ve öğleden sonra da uzun bir

süre San Jose bant kayıtları üzerine çalışmıştı. Sayı elde etme taktiklerindense defans taktikleriyle daha çok ilgileniyordu. Tyson "Hız kalabalığı eğlendirebilir ama diski ağlarla buluşturmak için yeterli değil. Clowe en çok gol atan golcülerini ama golleriyle ya da puanlarıyla kayda geçebilmiş değil," dedi. Keskin nişancı Frankie "Defansları iyi," dedi bifteğinden bir ısırık alarak. "Nobakov kendi alanında olursa Clowe sayı elde etmekte zorlanabilir."

Sam sırtarak "Bir mücadele hoşuma giderdi," dedi.

Tyson tatlısından bir ısırık daha alıp tabağını ileri itti. Tyson kendi golcülerini ima ederek "Eğer Marty geçen akşam oynadığı gibi oynarsa," dedi "onları hücum ve savunma taktiğimizle yenmemek için hiç bir nedenimiz yok."

Alexander Devereaux ayağa kalktı ve masanın ortasına para attı. "Şehrin diğer ucunda bizim çocuklardan birkaçıyla buluşacağım. Duyduğuma göre iyi müzik ve küçük kıyafetleri içinde ateşli garson kızlar varmış," dedi ve sandalyesinin arkasında asılı olan ceketini aldı. "Benimle taksiye atlamak isteyen var mı?"

Tyson kafasını salladı. Lanet olası ayak bileği çok ağrıyor olmasaydı bile gitmezdi. Yüzlerce şehirde yüzlerce bara giderek sırasını savmıştı ve kısa bir süre önce, gitmediğinde en ufak bir şey bile kaybetmediğini fark etti.

Daniel ve Logan ayağa kalkıp cüzdanlarına uzandılar. "Ben varım."

Vlad "Ben de," diyerek masanın üzerine iki yirmilik bıraktı. "Ka-li-for-ni-ya'lı kızlara biraz Vlad lazım."

Tyson gülerek "Pantolonunu dans pistinde düşürüp de Ka-li-for-ni-ya'lı kızları korkutma sakın," dedi. Birden fazla Amerikalı kız Vlad'in sünnetsiz kazığını görünce çığlıklar atmıştır.

Vlad'in derin Rus aksanıyla "Bunu artık yapmıyorum," derken ki gülüşü U2'nun parçasının son sözleriyle karıştı. Vladimir Fetisov on yıldır NHL'de oynuyordu ve hem buz pistinde hem de pistin dışında fazlasıyla aksiyon yaşamıştı. Birkaç yıl önce bir ponpon kızla ilişkisi olmuştu ve belli ki sünnetsiz oluşu kız için önemli değildi.

Gerçi kız Yugoslavyalıydı.

Tyson "Dikkatli olun çocuklar," demek zorunda hissetti. Takımın kaptanı olarak çocuklara göz kulak olması gerekiyordu. "Küçük bir saha faresiyle kendinizi tüketmek istemezsiniz herhalde. Fazla içip barda tanıştığınız biriyle takılıp da antrenmana kışınızı sürükleyerek gelmeyin. Aslında bu gece takılmaları sizden çok şey götürebilir. Aslında en iyisi enerjini zi maça saklamanız."

Masadan uzaklaşırken hepsi bir ağızdan gülüşüyorlardı. İki garson gelip masayı Tyson ve kalan di-

ğer beş kişi için silip temizlediler. Sam ve Blake yıllardır tartışılan NHL'nin en iyi maçı hangisiydi ge-yiğine başlamışlardı. Tyson arkasına yaslandı ve bir Guinness daha ısmarladı.

Sam "1971" diye ısrar ediyordu. "Boston ve Montreal arasında oynanan ilk elemelerin ikinci maçı."

Blake "Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet-ler Birliği arasında 1980 Olimpiyatlarında oynanan maç," dedi, "hani şu Wisconsin'den tınamı Ameri-kalı olan çocuklarla oynanan oyun."

Jules masaya yaklaşırken "Aslında 1994'de New York ve New Jersey arasında oynanan oyun," dedi. "Doğu Kupası finallerinde oynanan son maç. Ma-çın bitişine iki dakika kala Messier'in kısa vuruşuy-la attığı gol bence NHL'nin tarihindeki en iyi andı."

Tyson kafasını kaldırıp baktı ve "1996," dedi. "Çeyrek finalin dördüncü maçında oynanan Pitt-sburgh ve Washington maçı. O maç dört kere uzat-malara gitti. Yüz kırk dakikalık vahşi hokeyden sonra Pens takımının galibiyeti ile sonuçlanmış-tı." Tyson'ın bakışı Jules'un arkasından yaklaşmak-ta olan kadına kaydı. Siyah yün bir pantolon kalça-larını sıkıca kavramış ve paçaları bacaklarından aşı-ğrı rahatça inip, kırmızı ayakkabılarına dökülüyordu. Siyah tüylü hırkasının önündeki inci düğmeler iri göğüslerini kapatıyordu. Sarı saçları arkadan atkuy-

ruğu yapılmıştı. Büyük pırlanta tek taşlı küpe takmıştı. Dudakları koyu kırmızıya boyanmıştı. Muhteşem ve şık görünüyordu. Bir striptizci ile alakası yoktu. Peki öyleyse neden hırkasının düğmelerini açıp, göğüslerini gösterdiği hayalini görüyordu. Şu kahrolası çıplak fotoğraflar yüzünden olmalıydı.

Tyson ayağa kalktı ve "Merhaba Bayan Duffy," dedi.

Faith "Merhaba Bay Savage," dedi bardaki gürültü ve müzik sesleri arasından. Masada ayağa kalkmakta olan diğer adamları fark edene kadar birkaç dakika bakışları Tyson'a takılı kaldı. "Merhaba beyler. Size katılmamızda bir sakınca var mı?"

Tyson sandalyesine geri otururken basitçe omuz silkti. Diğer çocuklar oturmasının onları ne kadar memnun edeceğini belirtircesine sendeleyerek Faith'e yer gösterdiler. Tyson bu durumun tamamen zıvalık olduğunun farkındaydı.

Blake patronunun ilgisini çekmek istercesine, "Bütün gün neyle vakit geçirdiniz Bayan Duffy?" diye sordu.

Faith "San Jose şehir merkezine gidip kredi kartıma yükledim," diyerek Tyson'ın yanındaki sandalyeye oturdu ve menüye uzandı. "Bitkin düşene kadar alışveriş yaptım. BCBG'den bugüne kadar gördüğüm en güzel kazağı aldım. Mor renk." Parlak kırmızı tırnaklı iki zarif parmak menünün üzerinden

kaydı. “Ve Gucci’de gördüğüm o harika ceket. Kırmızı renk. Normalde asla böyle parlak renkler giymem. Çok cesurlar ve adeta ‘buradayım’ diye bağıryorlar. Kalabalığın içinde dikkat çekmek için salınıp zıplıyorlar gibi.” Parmakları menünün sonunda durdu. “Yıllardır deri almadım, yani çanta ve ayakkabılar hariç, ama...” Omuz silkerek devam etti: “Tehlikeli şekilde yaşamaya karar verdim.” Ki bu da baldırı saran yüksek botları ve ona uygun kuzgun derisi serseri kıyafetleri açıklıyordu. “Bir serseriye daha kesinlikle ihtiyacım yok.” Faith kafasını kaldırıp şaşkınlıkla kendisine bakmakta olan adamlara göz attı.

Gevezelikle kendinden bahsederken yaklaşımakta olan garsona “Somon ızgara ve Guinness alacağım” dedi. Tyson, Faith’in gergin mi sarhoş mu ya da ikisi birden mi olduğunu bilemedi.

Jules masanın diğer ucundan bir biftek ve Harps sipariş etti. “Oteldeki zavallı görevli tüm bunları odana taşımak zorunda kaldı.”

“İyi bahşış verdim,” diyerek menüyü garson kıza uzattı. “Fakat tüm eşyaları yatağın üzerine çıkaran kadar ne kadar çok şey aldığımı fark etmemişim. Uçağın kargosunda tüm çantalarımı taşıyacak kadar yer olmayabilir.”

Johan Karlsson “Oh. Ah,” diye ses çıkarmayı başarabildi. Faith masadakilere yeşil gözleri, bembeyaz parlayan dişleri ve kırmızı dudaklarının arasından

bir gülümseme ile baktı. Tyson masadakilerin top-
luca yutkunduklarını duyar gibi oldu. Faith "Sizler
bazı eşyalarınızı burada bırakmak konusunda her-
hangi bir sıkıntı yaşamazsınız, değil mi?" dedi.

Sam birasını kaldırmıştı ki "Ne gibi?" diye sor-
du. "Gereksiz eşyalarla seyahat etmiyoruz," diye ek-
ledi ve birasından bir yudum aldı. "Tabii eğer Jules'u
saymazsak, her bir kiloyla bir sürü gereksiz yer iş-
gal ediyor."

Jules "Her bir kilo ile," diye atladı ve "senin egon
gereksiz bir sürü yer işgal ediyor," dedi.

Faith durumu fark etmişçesine kafasını öne eğdi.
"Hayır, Jules'a ihtiyacım var. Ama sizler, o kadar çok
sopaya ihtiyacınız yok," diyerek hepsine teker teker
bir bakış attı. "Kişi başına bir tane yeter. Doğru mu-
yum?"

Hepsi birden korku dolu ifadelerle iç çektiler.
Herkes bir oyuncunun kıvrımları mükemmel hale
gelene kadar saatlerce tıraşlanmış sopasının ne ka-
dar kutsal olduğunu bilirdi. Eski bir playboy kızı ve
şimdi de takımın sahibi olan bir kadın için kimse
gönüllü olarak sopasını bırakmazdı. Dizlik ve kask-
lar, evet; ama sopalar, asla.

Masadaki oyuncular kaptanın araya girip bir şey
yapmasını istercesine Tyson'a şüpheli bakışlar attılar.
Mesela belki bir eldiven hareketi falan.

Faith güldü. "Hey çocuklar sadece şaka yapıyor-

dum." Sol eline taktığı iri yüzük hâlâ parlarken elini salladı ve endişeleri gidermek istercesine "Eğer yeterli yer yoksa otel yönetimine paketleri kargo ile göndermesini söylerim," dedi.

Tyson neredeyse gülümsedi. Kimse bir hokey oyuncusu kadar iyi zırvalayamazdı. Zırvalayan biri olarak Bayan Duffy iyi değildi ama bir acemi olarak hiç de fena değildi.

Faith "Jules ve ben sabah Sharks antrenmanını izledik," dedi ve o sırada birası geldi. "Yukarıda tribüneydik ve dürbünle izledik. Tamamen gizlenmiştik, tam bir gizli ajan işi," dedi ve birasından bir yudum alıp üst dudağındaki köpüğü yaladı. "Oldukça hızlı görünüyorlar ama diske bizim kadar sağlam vurabildikleri konusunda ikna olmadım."

Tyson kaşlarının alnına doğru kalktığını hissetti.

Faith "Sanırım onları hücum taktığımızla vane biliriz," dedi ve arkasına yaslanıp kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. "Diski çevirme konusunda daha iyiyiz ve onların hamle kaybından faydalanabiliriz."

Sam masalarına bir yaratık oturmuşçasına şaşkın şaşkın Tyson'a baktı. Hokey hakkında ne konuştuğunu gayet iyi biliyormuş edasıyla konuşan cehennem kadar ateşli bir yaratık. Sadece birkaç hafta önce korkunç Ted ile sözleşme imzalamak istemişti. Az önce ne söylediği hakkında bir fikri var mı acaba diye merak etti.

Samı konuşmaya dahil olarak "Ah evet. Biz de az önce hücum gücümüzle onları nasıl yenmemiz gerektiğini ve kalecilerini ezip geçebileceğimizi konuşuyorduk," dedi.

Tyson bira ve yemek kokuları arasından Faith'in parfümünü fark etti. Geçen akşam ki fotoğraf çekiminden bu kokuyu hatırlıyordu.

Faith elini kaldırdı ve hırkasının üst düğmesini kurcalayarak "Kalecileri hakkında fazla şey bilmiyorum," dedi. "Ama okuduğum kadarıyla tutarlı olmadığımı biliyorum."

Tyson "Okuduğun şeylere inanma," dedi. Faith omuzunun üstünden yeşil gözleriyle Tyson'ın gözü-nün içine baktı. "Birçok insan burada hata yapıyor."

"Okuduklarına inanarak mı?"

"Evet."

"Kanada'da istenmeyen kişi olduğunu okumuştum. Bu doğru mu?"

"Evet. Oldukça."

"Ayrıca Stanley Kupası'nı kim daha çok istiyorsa onun alacağını düşündüğünü de okumuştum."

"Bunu nerede okudun?"

"Hokey News'de."

"Bunu söylediğini hatırlamıyorum."

"Ben özetledim." Sesini biraz kısıp ekledi "Aslında kimin en büyük *aleti* varsa onun alacağını söylüyordun."

Bu biraz daha fazla onu anlatıyordu. "Bu yete-
rince istemekten daha farklı." İçkisinden bir yudum
alıp bardağı masanın üzerine koydu. Alet meselesiy-
le ilgili konuşmak istemedi. Faith'le değil. Özellikle
de aleti onun kokusunun bu kadar farkındayken
ve göğüsleri, üzerindeki kazaktan fırlarcasına yanın-
da dururken.

"Nasıl farklı?"

Tyson, Faith'in kalın kirpiklerle çevrili büyük ye-
şil gözlerine baktı. "Farklı işte." Yanakları pürüzsüz
ve mükemmeldi. Tyson gözlerini Faith'in ağzına,
oradan da çenesine ve kazağının düğmesinin üze-
rindeki boşluktan boynuna kaydırdı. Ona karşı his-
ler besliyordu ve bir şeyler yapmak istiyordu. Hoş ve
ateşli şeyler, bedenlerini birbirine yapıştıracak şey-
ler. Tyson'un başını belaya sokacak vahşi şeyler.

Faith "Nasıl farklı?" diye zorladı.

Tyson nasıl cevaplaması gerektiğini düşünürken
barın hoparlörlerinden "*Angel of Harlem*" duyuldu.
Eğer o bir erkek olsaydı bir an bile tereddüt etme-
den yanıtlardı. O bir erkek olsaydı şu an aleti sert-
leşmiş de olmazdı. "Bir şeyi isteyebilirsiniz Bayan
Duffy ama bu onu elde edebileceğiniz anlamına gel-
mez. Bazen istemek yeterli değildir." Ve ısrar ettiği
için de ekledi "Bazen öyle bir noktaya gelinir ki, du-
rum gırtlığınızda ne olduğuna ve aletinizin ne ka-
dar büyük olduğuna bağlıdır."

Faith birazcık bile şaşırmamış gibi kıkırdayarak güldü. "Makalede aletin büyüklüğünün öneminden bahsetmiyordu Bay Savage."

"Ebat her zaman önemlidir. Büyük bir alet en az büyük yetenekler kadar önemlidir." Faith'in onun hakkında okudukları üzerine konuştuklarından Tyson ona doğru eğilip fısıldayarak "Ben de senin hakkında okudum. Sosisli sandviçten nefret ediyormuşsun ve crème-brûlée'yi çok seviyormuşsun," dedi.

Faith göz kapaklarını kafası karışmış bir ifadeyle aşağı doğru indirdi. "Nasıl...? Ah." Kafa karışıklığı dağıldı ve gülümsedi. "Bu doğru. Dergiyi nereden buldun?"

"Çocuklardan biri verdi."

"Elbette." Faith kafasını Tyson'a doğru çevirdi. Onlara bakan herkes, müziğin sesinden dolayı bu kadar yakından konuştuklarını düşünürdü. Faith'in ağzı onunkine sadece birkaç santim uzaklıktaydı ve "Sanırsam elden ele dolaşmıştır," dedi.

"Birkaç hafta önce elime geçti."

"Bu kadar geç olmasına ne sebep oldu acaba?"

"Sam'den bana anca sıra geldi."

Faith birasına uzandı ve güldü. Hiç utanmamıştı. "O fotoğraflar çok uzun zaman önce çekilmişti."

Tyson onu uzun inci kolyeyle hayal ederken o kadar da uzun zaman geçmediğini düşündü.

Bardağının arkasından "O fotoğrafları düşünüyorsun, öyle değil mi?" diye sordu.

Tyson cevap vermedi.

Faith gülümseyerek "Sadece adil görünüyor," dedi.

"O neden?" diye sordu Tyson.

"Çünkü tamamen iradem dışında, kafama ne sokmaya çalışırsam çalışayım, 'büyük aleti' düşünmeden duramıyorum. Çok rahatsız edici."

Tyson kıkırdayarak güldü ve Faith sanki Tyson'ın alnından boynuz çıkıyormuşçasına şaşırarak ona baktı.

"Ne? Gülebildiğini hiç düşünmemiştim."

Elbette gülerdi.

Masanın diğer ucundan Sam "Hey, Bayan Duffy," diye seslendi. "*Girls Next Door*' u biliyor musunuz?"

Jules vaaz verir gibi uyararak "Bunun uygun olduğunu sanmıyorum," dedi ve Tyson da Jules'un doğru bir noktaya değindiğini itiraf etmek durumunda kaldı. Bu durum ayrıca az önce yaptıkları konuşmayı da tamamen uygunsuzluk sınıfına sokuyordu.

Faith gülümseyerek "Tamam sorun yok Jules. Holly ve Bridget ile playboy evinde tanışmıştım. Başka kızlar da vardı. Ama Kendra o zamanlar orada yaşamıyordu," dedi.

“Hef nasıl biri?”

“İyi biri.” Somon balığı servisi geldi ve Faith peçetesini dizlerine yerleştirdi.

O da yaşlıydı. Virgil gibi. Neydi bu yaşlı adamlarla olan alakası? Ah evet. Para.

“O ayrıca çok akıllı bir iş adamı,” diye devam etti.

“Partilere çok gider miydiniz?”

“Yılın Playboy kızı olarak bir sürü partiye ev sahipliği yaptım. Virgil’le de böyle tanıştık.” Balığının üzerine limon sıkıp çatalını aldı. “Virgil ve Hef iyi arkadaşlardı.”

“Hâlâ davet alıyor musunuz?”

“Ara sıra. Ama son birkaç yıldır Virgil’in hastalığından dolayı pek seyahat edemiyorduk. Bu yüzden gitmedik.”

Bir tür tanımlanamaz nedenden ötürü, Virgil’in yaşlı ellerinin Faith’in pürüzsüz ve genç bedeninde dolaştığı düşüncesi Tyson’ın hoşuna gitmedi. Neden umursadığını bilmiyordu. Belki sebebi Guinness’di. Kanada mayasına alıştı ama ne zaman sert bir bira içse, birkaç kadehten sonra çarpılıyordu.

Sam üzerine basarak “Belki hepimizin bir partiye davet edilmesini sağlarsınız,” dedi.

Faith gülümseyerek baktı. “Stanley kupasını kazanın, ben de neler yapabileceğime bakarım.”

* * *

Faith'in kırmızı ayakkabılarının topuklarından çıkan tıkırtı asansöre doğru yürürken lobiden duyuluyordu. Az önce Jules ve Darby Hogue'u barda hockey ve satın alma işleriyle ilgili konuşurken bırakmıştı. Onu biraz geçiyordu. Tyson ve diğer çocuklar saat dokuz gibi bardan ayrılmışlardı. Nereye gittiklerini bilmiyordu. Bir şey söylememişlerdi ama cumartesi gecesi idi ve Faith diğer çocuklara katılıp şehirdeki birkaç bara gitmiş olabileceklerini düşünüyordu.

Faith düğmeye bastı ve asansörün kapısı açıldı. Kapı kapanırken karşı duvardaki aynada kendine baktı. Asansör yukarı çıkarken atkuyruğunu açtı ve kafasını kaşıdı. Uzun ve çok yorucu bir gün olmuştu. Çok yorgundu. Ya atkuyruğundan ya İrlanda birasından ya da her ikisinden birden, biraz başı ağrıyordu.

Birkaç kat yukarıda asansör durdu ve kapı yavaşça açıldı. Santim santim, aynada Tyson Savage belirdi. İçeri adımını atarken aynada göz göze geldiler. Üzerinde hâlâ lacivert bluzu ve kot pantolonu vardı. Faith'in göğüs kafesine küçük bir telaş hissi yerleşti. Heyecanını gizlemek için dönüp konuşmaya başladı. "Tekrar bir asansörde buluşuyoruz." Neden böylesine heyecanlı olduğunu bilmiyordu. Belki uzun boyundandı. Uzun boylu erkekler eskiden onu hiç heyecanlandırmazdı.

"Çocuklarla eğlenmeye gittiğinizi düşünmüştüm." Kapı kapandı ve Tyson bir omzunu ayna-

ya yasladı. "Elemeler sırasında eğlenmeye gitmem. Sam'in odasında oğluyla telefonda konuşuyordum."

"Sam'in çocuğu mu var?" Oysa çok genç görünüyordu.

"Evet. Beş yaşında." Asansör yukarı çıkarken Tyson'ın bakışları yere doğru kaydı. Faith kafasından başlayarak, yüzüne, boğazına ve göğüslerine doğru kalp atışlarını hissetmeye başladı. Tyson'ın bakışları Faith'in karnına, bacaklarına ve ayakkabılarına kayarken "Çocukların seni çıplak görmüş olması seni rahatsız ediyor mu?" diye sordu.

Erkeklerin vücuduna bakmasına alışıkta ama Tyson ile durum farklıydı. Küçük, sıcak heyecan hissi Faith'in göğsünden mide boşluğuna yerleşti. "Yaklaşık dört buçuk milyon adam Playboy dergisinde çıplak fotoğraflarımı görmüştür. Eğer kimin beni çıplak gördüğüne dair en ufak bir endişem olsaydı evden hiç dışarı çıkmazdım."

Tyson yavaşça Faith'in bedenine, oradan da gözlerinin içine baktı. "Öyleyse bu hiç—eh?"

"Bu hiç—eh."

Kapı açıldı ve Faith dışarı doğru adım attı.

Tyson, Faith'in arkasından çıkarken "Ne kadar zamandır Virgil'le evliydin?" diye sordu.

"Beş yıl."

"Kaç yaşındasın? Otuz mu?"

“Otuzuma yeni bastım,” diyerek Tyson’a baktı.

“Beni yargılama. Hayatım hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Bazen hayatta kalmak için yapılması gerekeni yaparsın.”

“Bütün kadınlar hayatta kalmak için çıplak olmayı ya da yaşlı bir adamla evlenmeyi seçmezdi.”

Tyson sinirli gibiydi. Sanki onu ilgilendirirmiş gibi. “Kadınların hepsi benim hayatımı yaşamadı.” *Ön yargılı ahmak.* Faith holün sonuna doğru odasına yürürken Tyson da yanından yürüyordu. Faith “Odan bu katta mı?” diye sordu.

“Hayır. Seninki bu katta.”

Faith “Beni odama mı götürüyorsun?” diye rahatsız olduğunu gizlemeden sordu.

“Evet,” diye cevap verdi ama bu durumdan hoşnut değilmiş gibiydi.

“Neden? Beni odama kadar götürmene gerek yok.”

“Ben kibar bir adamım.”

Faith komik olmayan bir kahkaha ile gözlerinin ucuyla Tyson’a bir bakış attı. “Eğer buna inanıyorsan hayal görüyor olmalısın. Belki de kafana birden fazla darbe almışsındır.” Holün sonunda odasının önünde durup çantasından anahtarını çıkardı. “Kibar değilsin.”

“Bazı kadınlar gerçekten kibar olduğumu düşünüyor.”

Faith elindeki oda kartıyla Tyson'ın göğsüne dokunarak, "Sizi tanımlamak için kullanabileceğim bir sürü sıfat var Bay Savage ama kibar bunlardan biri değil," dedi.

Tyson elini kaldırıp Faith'in avucunu çekerek göğsüne bastırdı ve "Ne gibi?" dedi.

Dokunuşunun sıcaklığıyla Faith'in parmakları Tyson'ın göğsüne doğru kıvrıldı. O kadar yakındaydı ki teninden hararetle yükselen kokuyu alabiliyordu. Faith "Ne nedir?" dedi.

"Beni nasıl tanımlardınız Bayan Duffy?"

Elini çekmek istedi ama Tyson daha sıkıca kavradı. "Akla gelen ilk kelime kaba olurdu."

"Ve?"

Faith dudaklarını yaladı ve Tyson'ın masmavi gözlerine bakarak "Suratsız," dedi.

"Ve."

Elinin sıcaklığı kolundan göğsüne doğru yayıldı. Zor yutkunuyordu ve birden düşünemez oldu. Guinness'den mi yoksa Tyson'ın erkeklik hormonlarından mı emin olamıyordu ve "Büyük," dedi.

Tyson'ın gözlerinin kenarında hafif bir gülümseme belirtisi gördü ve güleceğini zannetti. Tyson'ın bakışları Faith'in dudaklarına kaydı ve kısık sesle "Neresi?" dedi.

Faith bir an için onu öpse nasıl olur diye düşün-

dü. Dudaklarını onunkilere yapıştırırsa. Öne doğru eğilip boynundan onu öpmek ve diliyle teninin tadına bakmak istedi. "Ne?"

"Boşver. Başka ne düşünüyorsun benimle ilgili?"

Faith derin bir nefes aldı ve nefesini tuttu. Onu yalamak nasıl olurdu diye düşündü.

"Ne düşünüyorsun?"

Faith birden ateşli ve bulanık hissetmeye başladı ve kazara Layla'nın geri gelmesine izin verdi. "Dövmeni yalamak istiyorum," dedi.

Tyson'ın kaşları alnına doğru gerildi ve şaşkınlıktan sessizliğe büründü. Faith bir kez daha elini göğsünden çekmeyi denedi ama Tyson elini hâlâ sıkı sıkı kavriyordu. Dövmesini yalamak? Utanç dolu sıcak bir dalga boynundan yanaklarına doğru yayıldı. Yorgun ve kafası karışık. Bu yüzden Layla ortaya çıkıvermişti. Bayan Duffy yalamaktan falan bahsetmezdi. Özellikle dövmeleri. "Bunu söylememeliydim." Faith bir adım geri attı. Tyson da ileri bir adım atarak Faith'e yaklaştı. "Bu uygunsuz. Geri alıyorum."

Tyson Faith'i kendine doğru çekerken Faith'in yanağında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Artık geri alamazsın, çok geç," diyerek diğer eliyle koluna, omuzuna ve oradan da boynuna dokundu. "Saçlarını açmışsın."

"Başım ağrıyordu."

"Açık halini beğeniyorum." Yüzünü yukarı doğru kaldırıırken dilini çenesinde gezdirerek sıcak bir iz bıraktı. Faith geri doğru bir adım atmaya niyetlenmesine rağmen öne doğru sallandı ve "Ne?" dedi.

"Sen. Ben." Yüzünü öne eğerek dudaklarını Faith'in dudaklarında gezdirdi. "Bu." Dudaklarının yumuşak ve nemli dokunuşu boğazının düğümlenmesine ve ayaklarının birbirine dolanmasına sebep oluyordu. Ne yutkunabiliyor ne nefes alabiliyor ne de düşünebiliyordu. Sadece daha fazlasını arzuluyordu. Dimdik duruyor ve hareket etmeye korkuyordu. Kendi yapabileceklerinden korkuyordu ama daha çok da onun durmasından korkuyordu.

Çok uzun zaman olmuştu. Bu öpücük bedeni- ne ateşli bir his yaymıştı. Son beş yıldır yok saydığı tüm yalnızlık hisleri uyanmış ve hisleri uyarılmıştı. Tyson diliyle dudaklarının kenarına dokunurken göğsü sıkıştı ve dizlerinin bağı çözülmek üzereydi. Faith düşmemek için ellerini Tyson'un omzuna koydu ve kafasını yana eğdi. Dudakları aralandı ve Tyson'un dilinin sıcak ve kaygan dokunuşu, bir benzin bidonuna yanan kibrit atmak gibiydi ve şimdi alevler içerisinde yanıyordu. Faith yanmak ve onu da beraberinde yakmak istiyordu. Göğsünden hafif bir inilti sesi duyuldu, göğüsleri ağırlaştı ve uçları zevkten sertleşip kıvrıldı.

Tyson eliyle kalçalarını buldu ve bel kemiğinden kavrayıp kendine doğru çekti. Yumuşak ve nazik bir

hamleyle, aralarındaki mesafe kapanıp göğüsleri tişörtüne değene kadar onu kendine çekti. Faith bir eliyle Tyson'ın boynundan yukarı doğru parmaklarını saçlarının arasına götürdü. Tyson tüm gücüyle sıkı bedenini Faith'inkine yapıştırdı ve Faith kasıklarındaki sertleşmeyi hissetti. Düzgün kasları ve ılık nefesi Faith'inkine karışıyordu. Uzun ve sert penisi göbeğini dürterken baldırlarının arasına ateşli bir his yayılıyor ve bir erkeğin dokunuşu için acıyla kıvranıyordu. Ellerinin ve dilinin tüm vücudunda dolaşmasını arzuluyordu. Bu mantık dışı kıvranişla sonuçlanan gelişmeden sonra kontrolünü kaybedip her şeyi unutmuştu ve sürebildiği kadar sürmesini istiyordu. Kıyafetleri çıkmadan önce bu doyumsuz ve ihtiras dolu kısmın devam etmesini istiyordu.

Tyson geri çekildi ve koyu mavi gözleriyle Faith'e baktı. Sanki bir maratondan yeni çıkmışçasına nefes alıp veriyordu. Tekrar Faith'e yaklaştı ve daha ateşli öpmeye başladı. Tyson onu öptükçe Faith'in ağzı açılıp kapanıyordu. Derin bir inilti Tyson'ın boğazını titretiyordu. Faith Tyson'm başladığı işi bitirmeye niyetli olduğunu anlamıştı. Baldırları arasından ve teninden yükselen ateşi söndürmek için ihtiyacı olan şeyi ona verebilecekti. Hokey oynayışı kadar iyi seks yapabiliirdi. Başladığı işi sonuna kadar götürebilecek bir adamdı.

Koridorun sonundan bir kapı açılıp kapandı ve Tyson Faith'i ileri itti. Nefesi daralarak "Bunu yapamayız," dedi.

Faith kafasını sallayarak ona uzandı. Bir eliyle kafasının arkasından kavradı ve boynundan öpmeye başladı. "Mmm," diye inleyerek ılık tenini yalamaya devam etti. Çok lezzetliydi. Gerçek bir erkek gibi. Her tarafını öpmek istediği bir erkek.

Tyson ellerini Faith'in omuzuna koydu ama onu itmedi. Parmakları tenine doğru kıvrıldı. "Bu hiç iyi değil Bayan Duffy."

Faith "Çok iyi," diyerek daha sert emmeye devam etti.

Tyson parmaklarıyla onu kavramıştı ve hızlıca bir nefes alıp "Dinle beni," dedi.

Faith kulak memesini ısırarak fısıldadı: "Durma. Dokun bana Tyson. Her yerime dokun."

Tyson "Tanrım," diye inleyerek "Sen çok konuşkansın," dedi.

Faith "Lütfen dokun bana, seni yemek istiyorum," diye mırıldandı.

Tyson bir adım geri atıp Faith'i bir kol mesafesi ötede tutarak "Bu olamaz," diye tekrarladı. Bu sefer gerçekten ciddiymi.

Hayal kırıklığı ile karışık bir iniltiyle "Neden?" diye sordu Faith.

"Kaybedecek çok fazla şeyim var." Tyson bir adım daha geri atarak ellerini Faith'in omuzlarından indirdi. "Kariyerimden daha önemli değilsin."

BÖLÜM 9

United Hava Yolları'yla San Jose'den gelen uçak, Seattle Sea-Tac hava limanına inerken, sürekli yağan sağanak yağmurla Seattle sırılsıklam olmuştu. Uçak kapıya yanaştı. Faith ekonomik sınıfta oturuyordu, kucagında Fendi marka çantası vardı. Ekonomik sınıfta uçmayalı yıllar olmuştu, ne kadar kalabalık olduğunu unutmuştu. Fark ettiğinden değildi, bu durumu önemsemiyordu. Eğer Jules ona bu uçuşu bulmasaydı kanat takıp yine de eve dönerdi. Araba kiralandı. Lanet olsun, hatta yürüyebilirdi. Neye mâl olacağı umurunda bile değildi; Kaliforniya'dan bir an önce ayrılması gerekiyordu.

Korkağın tekiydi. Sanki bir cinayetden suçlanıyormuş da yaptığı şeyle yüzleşmek istemiyormuş gibi kaçıyordu. Belki ileriki bir zamanda Tyson'la tekrar yüzleşmeye cesaret edebilirdi. Belki haftaya, belki gelecek aya ya da seneye. Ve belki o zaman tekrar onu öpmenin dayanılmaz derecede acı veren detaylarıyla, ona dokunmanın ve onu bugüne kadar hatırladığı

tüm erkeklerden daha çok arzulamanın verdiği acıyla yüzleşebilirdi. Onu kendinden uzaklaştırdığı anı ve koridorda onu kafası karışmış ve yalnız başına bırakıp giderken ki geniş omuzlarının ve kara kafasının silüetini düşündü.

Elbette onu tekrar görmesi gerekecekti. Ama bugün değil. San Jose'den dönüş yolculuğunda onu görmeye katlanamazdı. Muhtemelen yarın da. Onu reddedişi ve kendi tutumu hafızasında bu kadar tazeleyen olmazdı.

Kesinlikle bir korkaktı. Fakat kocasını aldatmış olduğu düşüncesi korkak olduğu düşüncesinden daha berbattı. Tyson'ı öpüp kendini salak yerine koyduktan sonra odasına gitmiş ve saatlerce uyuyamadan, o, benliğini saran suçluluk duygusu içinde çalkalanıp durmuştu ve adeta midesinde bir delik, alevler içinde yanıyordu. Virgil ölmüştü ama o hâlâ evli gibi hissediyordu. O öpüşme —Tyson'la paylaştıkları o ateşli ve şiddetli öpüşme— ölmüş kocasını arkasından bıçaklamak gibiydi. Kötü hissettiği için değil, tam aksine bunu yaşarken çok iyi hissettiği için. O kadar iyiydi ki devam etmesi için her şeyi yapardı. Daha uzun süre ve daha ateşli olarak yanmak isterdi. Onu adeta içmek ve Virgil'e karşı hiçbir zaman hissetmediği hisleri yaşamak isterdi. Ona karşı ateşli ve acı dolu şeyler yapan bir adama karşı, o da ateşli ve acı dolu şeyler yapmak istiyordu.

Ceketini ve şapka valizini yukarıdaki dolaptan

alıp çıkışa doğru ilerledi. Ertesi gün öğleden sonra olmuştu ama o, Tyson'ın onu otele bırakıp gittiği an içinde bulunduğu utanç ve karmaşayı hâlâ yaşıyordu. Onu nasıl bırakıp gidebilmişti? O da en az onun kadar baştan çıkmıştı. Faith bedenine değen sert penisini hissetmişti ama buna rağmen çekip gidebilmişti. Bu durum her ne kadar utanç verici olsa da, iyi ki bunu yaptı diye düşündü. Hokey oyuncularından biriyle çıplak uyanmak aşırı derecede yanlış olurdu. Kabul edilemez. Tyson onun için çalışıyordu. Aman Allah'ım, işyerinde tacizden dolayı ona dava bile açabilirdi. Ne felâket.

Kollarını ceketine geçirdi ve çantasını omuzuna astı. Peki nasıl olmuştu tüm bunlar? Onunla? Tüm insanlar arasından onunla? Olası tek açıklama vardı.

Layla.

Bir striptizci olarak hayatın en sert gerçekleriyle yüzleşmek için kendinden yarattığı bir parça. Öyle ki ucunda para olduğu için kucak dansı yapmaktan çekinmeyen bir kadın. Gün doğana kadar partilerde eğlenebilen ve tekila içmeyi seven. Güzel bir adamla ateşli, iyi ve hoş seksi seven yanı.

O şimdi Bayan Duffy'di. Artık Layla'ya ihtiyacı yoktu. Layla bir baş belasıydı.

Louis Vuitton marka tekerlekli çantası çıkışta onu bekliyordu. Sürükleyerek park yerine doğru ilerledi.

Uzun uçuştan dolayı boynu ve omuzları ağrımıştı. Bentley arabasının bagajına valizlerini yerleştiren epey zorlandı. Dairesine vardığında tek yapmak istediği şey yatağa girip yorganı kafasına çekmekti.

Faith kapıyı açtığında Pebbles'ın havlamalarıyla karşılaştı. Şapka kutusunu ve tekerlekli valizini içeri aldı. Elliott körfezine bakan pencerelerdeki perdeler çekilmişti ve büyük odayı karanlık bir gölge sarmıştı. Yalancı şöminede göstermelik odunlardan alevler yükseliyordu ve ses sisteminden Marvin Gaye'in 'Let's Get It On' isimli şarkısı odaya yayılıyordu.

Faith salona girerken "Anne?" diye seslendi ve lambalardan birini yaktı.

Annesi şaşkın bir şekilde "Faith!" diyerek odanın ortasında dikildi. Arkasında adamın biri diz çökmüştü ve şaşkın ifadelerinin haricinde ikisi de çıplaktı.

"Oh!" Boş bir duvara doğru yüzünü döndü ve yorgun zihninin adeta titrediğini hissetti "Aman Allah'ım."

"Ne işin var burada?"

"Burada yaşıyorum!" Bu sırada Marvin şarkısında çallara toslamamaktan bahsediyordu. Karşılaştığı şeyin dehşetinden Faith'in yanakları yanıyordu. Annesini basmak en az on dört yaşındaki kadar rahatsız ediciydi. Ve on. Ve yedi. Lanet olsun, bir yıl seç. Annesinin arkasındaki adamı işaret ederek "Bu kahrolası da kim?" dedi.

Adam "Pavel Savage," dedi.

Gözünün önünde duvarda duran sütlü kahve rengi ve pürüzlü tabloya bakarken ağzı açık kaldı. "Tyson'ın babası?"

Annesi "Bu gece geç geleceğini zannediyordum," diyerek açıklama yaptı.

Faith "Bunun olanlarla ne alakası var? Seks yapıyorsun. Benim oturma odamda," dedi ve "Ne sorunun var senin?" diye ekledi.

"Hiçbir sorunum yok."

Faith "Oyuncularımdan birinin babası ile!" diyerek elini sıcak yanağına koydu ve devam etti konuşmasına. Adam herhangi bir hokey oyuncusunun babası değildi. Bir akşam önce beraber olmak üzere olduğu oyuncunun babasıydı.

"Biz yetişkiniz Faith."

"Umurumda değil."

"Bu tarafa dönebilirsin şimdi."

Marvin 'günahlarından arınmak' diye mırıldanırken, Faith yavaşça arkasını döndü; bir yandan da göreceklarına güvenemiyordu. Annesi kırmızı ipek bir sabahlığı üzerine geçirirken Pavel de kotunun fermuarını çekiyordu.

"Sandy seninle kalıyor sanıyordum."

"Eve döndü."

Pavel, Faith'e doğru yöneldi ve elini uzatıp "Seninle tanışmak bana şeref verdi Faith," dedi.

Faith ellerini arkasına çekti ve kafasını salladı, "Belki başka bir zaman. Az önce ellerinizi... Bilirsiniz."

Annesi "Faith!" diye seslendi sanki onu utandıracak bir şey yapmış gibi.

Pavel kafasını geri atarak gülerken gözlerinin etrafında kırışıklar oluştu. Kırışıklar ve gülüşü dışında oğluna çok benziyordu. "Anlıyorum," dedi ve kanepenin arkasına atılmış olan siyah tişörtüne uzandı. "Yolculuk nasıldı?"

"Ne?" Adam seyahatini öğrenmek istiyordu. Allah'ım, bu insanlar hiç normal değildi.

"Ayak bileği ne durumda?"

Faith "Ne?" diye sordu tekrar. Annesi iki haftadan kısa süredir şehirdeydi ve şimdiden Faith'in evinde seks yapıyordu. Bu çatı katında Faith henüz kendisi bile seks yapmamıştı.

Pavel, "Tyson'ın ayak bileği ne durumda?" diye sordu.

"Umm. Bilmiyorum. Maçtan önce ayrılmak zorunda kaldım. Hasta hissediyordum bu yüzden eve geldim."

Annesi bilmek istercesine "Neyin var?" diye sordu.

"Aşağıya geliyorum, bir şeyler getiriyorum."

Pavel gömleğinin düğmelerini iliklerken "Grip

salgını olduğunu duydum. Belki de dinlenip bol bol sıvı tüketmek iyi gelir,” dedi.

Faith gerçekten de Tyson’ın babası ile durmuş grip hakkında konuşuyor olduklarına inanamadı. Üstelik de adam giyinirken.

Annesi elini Faith’in alına koyarak “Otursan iyi olur, ateşin varmış gibi hissediyor musun?” dedi.

Sıcaklığın sebebi kanın beynine çıkmış olmasıydı.

Faith annesinin elini iterek “Ben iyiyim,” dedi. En azından son yirmi dört saatin üstesinden gelirse, gelebilirse iyi olacaktı.

Valerie müzik setine yaklaşıp, Marvin’in kasetini çıkarırken “Kusura bakma Pavel,” dedi.

Üzgünmüş, Pavel? Faith az önce annesini dizlerinin ve ellerinin üzerinde çıplak yakalamıştı. Bir çocuğun asla görmemesi gereken bir şey. Kendi gözlerini bıçaklamak istiyordu.

Pavel gömleğini pantolonuna sokuştururken “Endişe etme Val,” dedi. “Birlikte bir sürü eğlenceli vakit geçireceğiz.” Botlarını ayağına geçirdi ve deri ceketini kaptı.

Valerie, Pavel’i kapıya doğru yolcu ederken, “Bir dahaki sefere otel ayarlarız,” dedi.

Faith şapka çantasını aldı ve tekerlekli bavulu odasına sürüklerken “Lütfen yapın bunu,” dedi. Tam

odasının kapısını kapatacak ki öpüşüklerini duydu. Şapka çantasını yatağın üzerine fırlattı, fermuarını açtı ve temiz çamaşırlarını çıkardı. Yıllar önce bir keresinde bavulunu kaybetmişti. O yüzden artık mücevherlerini ve diğer değerli eşyalarını kabin alıp yanında taşıyordu.

Annesi kapıyı açıp odadan içeri girerken "Sana inanamıyorum," diye çıkıştı. "Pavel'in önünde rezil ettin beni."

Faith dolaba doğru ilerlerken omzunun üzerinden dönüp annesine bir bakış attı. "Yeni yetme kızlar gibi oturma odamda seks yapıyordun. Utanması gereken sensin. Allah aşkına elli yaşındasın anne."

"Elli yaşındakiler de seksten keyif alır."

Konu kesinlikle bu değildi. Faith çekmecelerden birini açıp pantolonlarını yerleştirdi. "Kızlarının evinde ve yabancı adamlarla değil."

"Sen gitmiştin, ayrıca Pavel yabancı değil."

Faith dolabın kapağını kapatıp kırmızı ipek yorgan kaplı yatağa doğru yürürken "Biliyorum," dedi. Annesi ve Pavel, her ikisi de her an olması beklenen bir felâketti. Ve olacaktı da. Her zaman olurdu. "O, Tyson Savage'ın babası. Takımın kaptanının babasından başka birini bulamadın mı?"

Valerie sanki konuya açıklık getirirmişçesine "Tyson'ı gördün mü?" diye sordu. Ne yazık ki o konuyla alâkalı olduğunu düşünüyordu.

“Evet. İstemediğim kadar çok.”

Valerie kollarını geniş göğüslerinin önünde kavuşturdu ve “Gerçekten hiç anlayamıyorum. Hem eski bir playboy kızı hem de bir striptizci olarak nasıl oluyor da seks konusunda böyle erdemlilik taslayabiliyorsun?” dedi.

Faith asla erdemli olmamıştı. Hatta bundan çok uzaktı ama annesi gibi erkek delisi de değildi. İnsanların ne düşündüğü, önceki işi ve giyim tarzı bir kenara, gerçekten de hiçbir zaman sekse meraklı bir tip olmamıştı. Her zaman kendini kontrol edebilmişti. Geçen akşam hariç, her neyse. Ve açıkçası geçen akşam yaşanan şeyin seks arzusu mu yoksa beş yıldır bastırıldığı duyguların tatmini mi olduğundan da emin değildi. Bu bastırılmış duyguların tamamının Tyson Savage’la açığa çıkmış olması gerçekten çok kötüydü.

“Playboy dergilerinde boy gösterip sonra da bekâr bir rahibe gibi yaşamayı nasıl düşünebilirsin? Bu bana hiç mantıklı gelmiyor.”

Striptiz yapmak ya da Playboy dergisine poz vermek asla seks ile alâkalı olmamıştı. Bunlar tamamen para ile ilgili şeylerdi. Faith her zaman bu ikisini kafasında ayrı tutmuştu. Bunu daha önce annesine anlatmıştı ve tekrar anlatmak istemiyordu. Annesi için seksi olmak ve seks yapmak aynı şeylerdi ve hiç bir zaman da aradaki farkı anlamadı. Deneseydi de an-

layamazdı. Ki zaten denemedi. “Ben de bu kadar az tanıdığın adamlarla nasıl yatabiliyorsun onu anlamıyorum.”

“Pavel’i tanıyorum.”

“Anne sadece iki haftadır buradasın.”

Valerie, “Kimyayı hissetmek sadece bir an meselesidir tatlım,” dedi ve yatağın kenarına oturdu; Pebbles’da kucağına atladı. Valerie, “Bu tamamen...” diye başladı ve parmaklarını çitirdatarak devam etti: “Bir kıvılcım, o erkeğe karşı hissedersin ya da hissetmezsin.”

Pebbles şapka çantasının içine atlayıp bir iki tur etrafında döndükten sonra rahatça yerleşirken Faith, “Ama her zaman harekete geçmen gerekmez,” diye cevapladı.

Valerie, “Eğer bu tutkuyu bastırırsan bir yerde patlar ve aceleci bir şekilde kendini başka bir şey yaparken bulursun. Anlamadan bir bakarsın ki penisinde dövme olan Dirk adında bir adamla çıplak bir şekilde yatağa kelepçelenmişsin,” dedi.

Faith annesinin susmasını istercesine eliyle işaret etti. “Asker uygulamasına ne dersin? ‘Soru yok cevap yok.’ Ben sana sormayacağım, sen de anlatmayacaksın.” Gerçekten de annesinin patlak veren tutkularını dinlemek istemiyordu. Özellikle de geçen akşam kendisi Marriott koridorlarında bir nevi ‘patlama’ yaşamışken. Fakat kendine âdil olması gere-

kiyordu, uzun zamandır böyle bir şey yaşamamıştı. En son hatırladığı eski bir erkek arkadaşı ile onun Harley'indeydi. En azından Harley'de seks yapmaya çalışmışlardı. Ama pek işe yaramamıştı.

Valerie "Seni anlamıyorum," dedi.

"Biliyorum. Ben de seni anlamıyorum. Erkeklerle sürekli aynı hataları nasıl yapabildiğini anlamıyorum. On beşimdeyken hayatımıza girip çıkan adamları saymaktan vazgeçtim."

Valerie "Hatalar yaptım, biliyorum," diyerek sanki hataları pek de önemli değilmiş gibi iç çekti. "Hangi ebeveyn birkaç hata yapmaz ki?"

"Birkaç?" Valerie yedi kere evlenmişti ve en azından bir düzine de sevgilisi olmuştu.

Faith şapka kutusuna eğilerek Pebbles'ın uzun tüylerinin altından mücevher kutusunu aradı. Küçük köpek hırıldayarak beyaz minik dişini gösterdi. Faith "Eğer beni ısırırsan seni tutup balkondan aşağı atacacağım," diye uyardı.

Valerie, "Onu dinleme Pebs," diyerek uzanıp Pebbles'ın kafasını okşadı ve "sadece kısıkanıyor," dedi.

"Bir köpeği mi kısıkanıyorum?"

"Sen değil, o kısıkanıyor. Seni benim ilgim için rekâbet eden bir kız kardeş olarak görüyor. Bunu bir kitapta okumuştum."

Valerie genelde kitap okumadığından Faith uy-
durdüğünü düşündü. Mücevher çantasına uzandı ve
köpeğin altından çekerek aldı.

“Anne, bence Pebbles senin ders verir gibi konu-
şmandan hoşlanmıyor.”

Anne. Faith neredeyse lafı ağzına tıkarak, “Sana
ders vermeye çalışmıyorum anne. Sadece kendine
daha fazla saygı duyman gerektiğini düşünüyorum,”
dedi.

Valerie kemerini bağlayıp bacaklarının üzerine
dökülen ipeği düzelterek, “Ben kendime saygı du-
yuyorum. Sen ahlâk polisi değilsin Faith. Yaşlı bir
adamla parası için evlendin. Ahlâk konusunda bana
ders veremezsin,” dedi.

Evliliğinin başlarında bu doğruydü. “Sen ha-
yatında bir adam varsa kendini güvende hisse-
dersin,” diyerek ipek heybeyi açıp pırlantalarını avucu-
na döktü. “Bense güvenliği parada buluyorum. Her
ikimiz de ahlâki değerlerimizin birbirinden üstün-
lüğünden bahsedemeyiz.”

“Para aşka kıyasla çok hafif kalır.”

“Ben Virgil’le her ikisine de sahiptim.”

Annesi gözlerini devirip iç çekti.

“İyi bir evlilikti.”

“Deden yaşındaki yaşlı bir adamla tutkusuz ve
sekssiz bir evlilikti.”

Faith bej, beyaz ve siyah tonlarında bir sürü kıyafetle dolu olan giyinme bölümüne yürürken "Virgil'le ilişkimi hiç anlamayacaksın. O bana muhteşem bir hayat verdi," dedi ve kasanın şifresini girip kapağı açtı.

Valerie "Hayatından beş yılın karşılığında sana para verdi. Asla geri getiremeyeceğin gençliğinden beş yıl," diye arkasından seslendi. Faith, Virgil'in ona da para verdiğini hatırlatmamak için kendini zor tuttu. Çalışmamasını sağlamaya yetecek kadar para. "Tutku olmadan harika bir hayat yaşayamazsın," diye ekledi Valerie.

Faith kasanın kapısını açtı; Tiffany ve Cartier küpelerin olduğu mavi kadife bir kutuyu çıkardı. Tutku ne çocuğunun tabanı yırtılmış ayakkabılarına çare olur, ne de karın doyurur. Bankadan gelen adamların karavanının önündeki arabayı çekiciye koyup götürmelerini ve etraftaki diğer çocukların en azından senden daha iyi durumda oldukları için kahkahalar atmasını da engelleyemez.

Faith avucunun içinde parlayan taşların renklerine ve şekillerine bakıyordu. Tutku çeklerini ödemediğinde Hard Rock sokakta bir çöp bidonunun arkasında yaşamana ramak kala midene oturan o hastalıklı hisse de çare olamaz.

"Tüm bunlar seni akşam ısıtmaz."

Faith birkaç adım öteden annesine baktı. Yeşil

gözlerinin etrafındaki derin kırışıklara ve bir adamın elleriyle dağıtılmış olan Farrah model saçlarına baktı. Faith akşamları onu sıcak tutması için beyaz Macar kazlarının tüyünden yapılma bir yorgan ile uyuyordu. Bunun için bir erkeğe ihtiyacı yoktu.

Pırlantalarını lacivert kadife kutuya yerleştirdi. Ne para için ne de sıcaklık için bir erkeğe ihtiyacı yoktu. Tutku da zaten hep abartılırdı ve sonsuza dek de sürmezdi. Annesi kesinlikle buna iyi bir örnekti.

Faith ihtiyacı olan her şeye sahipti. Hiçbir şey için bir erkeğe ihtiyacı yoktu. Ah evet, insanların bu konuda ne söyleyeceğini iyi biliyordu. İstediklerini elde etmek için aklını değil bedenini kullandığını söyleyeceklerdi.

Ne olmuş yani? Umrunda bile değildi. Tek önemli olan sahip olduklarıydı ve onları kimse elinden alamazdı.

BÖLÜM 10

*P*azartesi sabahı Faith, teknik direktör, Darby Hogue ve oyuncu geliştirme bölümünden ajanlarla otururken midesindeki sinirlerin düğümlendiğini hissetti. Önlerine bir ekran yerleştirilmişti ve kayıt üzerine kayıt izliyorlardı. Serbest ajan oyuncularını ve amatörler liginden adayları izliyorlardı. Her ne kadar sezon sonuna kadar tüm transferler ve alımlar durdurulmuş olsa da oyuncu geliştirme bölümü yeni yetenekler bulmak için hâlâ çalışıyordu. Jules, Faith'in toplantıya katılmasının önemli olduğunu düşünmüştü. Odadaki adamlar ekrandaki adaylar üzerine tartışırken Faith kilisede günah işleyenler kadar gergin hissediyordu. Tyson'ın ateşli ve seirinkanlı haliyle kapıdan içeri girip girmeyeceğini merak ediyordu. Odadakilerden herhangi biri, takımın kaptanına dudaklarıyla saldırdığını biliyor mu diye merak ediyordu. Faith, Tyson'ın olanları anlatacak türden bir adam olmadığından neredeyse emindi. Ayrıca böyle bir şeyin ortalıkta konuşulmasını da

istemezdi ama yine de çocuklardan biriyle bunu konuşmuş olabileceğini düşünüp emin olamıyordu. Ki o kişi de diğerlerine anlatmış olabilirdi.

Evet ilk Tyson öpmüştü onu. Ama Tyson'ın iki elini kavrayarak durmak istemeyen Faith olmuştu. Bu şekilde bitmesini istememişti. Çıplak kalana kadar bitmemeliydi.

Teknik direktörün asistanı bir başka bant kaydına geçerken, "Size bir şeyler getirmemi ister misiniz Bayan Duffy?" diye sordu.

Bir *Xanax*. Faith gülümsedi ve kafasını sallayarak "Hayır. Teşekkür ederim," dedi. Elleri kucağında rahat ve sakin bir şekilde duruyordu fakat damarlarındaki kan her pompalandığında sinirleri seğiriyor ve teknik direktör Nystrom'un kapısından birileri her geçtiğinde daha çok geriliyordu. Fakat Tyson gelmedi ve kimse de San Jose'de yaşanan talihsiz olaydan bahsetmedi.

O akşam Chinooks, Sharks'ı yenerek üçüncü maçında ikinci galibiyetini aldı. Faith o akşam bir hayır kurumunun toplantısına katılmayı tercih edip maçı izlemedi. Geçen yaz Virgil'le ikisi 'Bir tabağa bin dolar' etkinliğine bilet almışlardı. Etkinliğe tek başına katılıp, sessizce açık arttırmada 'Sınır Tanımayan Doktorlar' için para yatırdı.

Siyah Donna Karan düz ve uzun elbisesini giyip, uzun inci kolyesini takmıştı. Four Seasons

otelin davet odasına girdiğinde Gloria Thornwell Derneği'nden tanıdığı bir sürü kadını fark etti. San-ki onu tanımıyorlarmış gibi kafalarını çevirdiler. Geçen garsonlardan birinin tepsisinden bir kadeh Moet aldı. Parlayan avizelerden süzülen ışık Seattle elitlerini aydınlatıyordu. Odanın ön tarafında Lan-don ve karısı, Virgil'in bir grup arkadaşıyla beraber yaptıkları satın almaları kutluyorlardı. Şampanyası-nı dudaklarına götürürken gözü, yükseltilmiş sah-nedeki Seattle Senfoni Orkestrası'na takıldı. Bu in-sanların çoğunu tanıyordu. Açık arttırmanın ser-gilendiği masaya doğru yürürken, beş yıl boyunca muhatap olduğu o süslü kadınların bakışlarını üze-rinde hissetti. Gözlerinde acıma ve korku vardı. Fa-ith' le göz göze gelmekten korkarcasına kafalarını çevirdiler.

“Merhaba Faith.”

Faith omuzunun üzerinden kafasını çevirip Bru-ce Parsons'un karısı Jennifer Parsons'a baktı. O da Faith'den sadece birkaç yaş büyük olan süs bebeği bir ești.

“Merhaba Jennifer. Gördüğüm kadarıyla kalaba-lığa karşı geliyorsun.”

Jennifer hafifçe gülümseyerek “Nasılsın?” diye sordu.

“Biraz daha iyiyim. Hâlâ Virgil'i özlüyorum.”

Birkaç dakika konuştuktan sonra asla gerçekleş-

meyecek olan vaatlerle birbirlerini aramaya ve hatta bir öğle yemeyi yemeğe sözleştiler.

Yemek zili çaldığında Faith kendisini Virgil'in boş bırakılmış olan sandalyesinin olduğu masada, yan sandalyede otururken buldu. Virgil'in yokluğunun üzüntüsü kalbine çöreklenmişti. Virgil'in varlığının dengeleyici bir etkisi vardı ve onu çok özliyordu. Artık o gitmişti ve Faith'in tek başına çok güçlü olması gerekiyordu.

Masanın diğer ucunda, Landon ve karısı Ester, nefret dolu dalgalarla aşağılayıcı bakışlarını yayıyorlardı. Eğer Virgil hayatta olsaydı, Faith'in suratına bir gülümseme yerleştirmesini beklerdi ve herkesi meşgul olmaya davet ederdi. Fakat açıkçası Faith, seçkin bir ortamda olduklarında Landon ve Ester'i kibar davranmaya zorlamaktan sıkılmıştı. Odadaki bazı insanlar için o her zaman para için soyunabilecek bir kadındı. Fakat onun seçtiği bu hayatta özgürlükle alakalı bazı şeyler vardı ki, bunun soyunmakla hiç alakası yoktu ve aslında insanların ne düşündüğünü önemsememekle çok alakalıydı. Sosyal hiyerarşide striptizciden daha aşağı olan sadece birkaç kademe vardı.

Başlangıç olarak sunulan haşlanmış kaburga ve kırmızı lahana salatası ile birkaç bir şey yerken etrafındakilerle küçük konuşmalar yaptı. Masadaki servisler temizlenirken gerçekten de artık önemsemediğini fark etti. Sadece Landon ve karısını değil,

aynı zamanda Virgil yokken onu kabullenmeyen diğer insanları da umursamadığını fark etti. Cenazeden bu yana hayatı çok farklılaşmıştı. Bir ay gibi kısa bir sürede hayatı hızla değişmişti.

Faith'in sol tarafından Virgil'in iş ortaklarından biri "Chinooks'un hâlâ elemelerde olduğunu duydum," dedi. Faith biraz öne eğilerek Jerome Robinson'ın kahverengi gözlerine baktı. "Takımın durumu nedir?"

Faith "İyi gidiyoruz," diye cevap verdi; bu arada taze dutlarla süslenmiş Panna Cotta tatlısı masaya servis yapılıyordu. "Bressler ile olan maçı kaybettiğimizde gidişatla ilgili oldukça fazla endişe vardı ama Savage araya girerek takımı motive etme konusunda çok iyi bir iş çıkardı. Amacımız elemelerden önce oyuncuların kendilerini bulmaları ve adapte olabilmeleri için birkaç maçı gözden çıkartmaktı ama o kadar iyi adapte oldular ki, fazla karışıklık olmadı." Yaklaşık olarak teknik direktör Nystrom'un dün bahsettiği şeylerdi. Faith omuzlarını silkip masanın üzerinden tatlı kaşığını aldı. "Takımın şu ana kadar elemelerde yirmi üç golü ve seksen dokuz puanı var. Sanırım bu yıl kupada büyük şansımız var." Bunlar kendi tespitleriydi.

Jerome gülümseyerek "Virgil seninle gurur duyardı," dedi.

Böyle olduğunu düşünmek Faith'in hoşuna git-

mişti. Ama daha da önemlisi hayatında ilk defa Faith kendisiyle gurur duyuyordu.

Landon masanın diğer ucundan, "Babam yaşlı bunağın tekiydi," diye lafa karıştı.

Jerome Landon'a dönerek "Baban bir sürü özelliği olan bir adamdı ama bunak bunlardan biri kesinlikle değildi," dedi.

Faith gülümseyerek tatlısıyla beraber gelen şarabından bir yudum aldı. Yemek servisleri masadan kalktıktan sonra sessizce birkaç fiyat teklifi verecek kadar daha kaldı. Vestiyerin önünde beklerken Virgil'in ölümünden sonraki bir aylık kısa sürede İrlanda barında hokey oyuncularıyla oturup bira içerken, beş yıl boyunca muhatap olduğu bu elit kalabalığın içinde olmaktan daha rahat hissederek hâle geldiğini fark etti. Bu tüm Seattle seçkinlerinin ukala züppeler olduğu anlamına gelmiyordu. Hepsi değildi. Birçoğu Jerome gibiydi. Dünya kadar parası olan hoş insanlar. Sadece Faith artık değişmişti; başka biri olmaya başlamıştı. Kendisinin de bilmediği biri. İşin en ilginç yanı yeni Faith'i kendisi de tanımmasına rağmen, onu sevmeye başlamıştı.

Eve vardığında Valerie hokey maçından dönmüştü. Pavel ile ikisi tribünde oturup Chinooks'un Sharks takımına karşı kazandığı 2-0'lık zaferi izlemişlerdi. Çarşamba akşamki maç San Jose'de oynanacaktı ve eğer Chinooks kazanırsa bir sonraki tura

geçmek için avantaj sağlayacaklardı. Eğer kaybederlerse altıncı maç için Seattle'a geri döneceklerdi.

"Pavel şeref tribününü kullanmamıza müsaade ettiğin için sana teşekkür etmemi istedi."

"Pavel'i tekrar gördüğünde ona rica ettiğimi söyle, ne zaman isterse," dedi ve odasına çekildi. Garip bir şekilde huzur dolu hissederek hemen yattı. Saat bire kadar kütük gibi uyudu; ta ki Pebbles yatağa atlayıp midesinin üzerine kıvrılana kadar.

Faith köpeğe "Ne yapıyorsun sen?" diye uyku mahmurluğu ile seslendi. "İn aşağı." Pebbles karanlığın içinden boncuk gözleriyle bakarken odaya derin bir inleme sesi yayıldı. Faith birbiri arkasına gelen inlemeleri fark etti. Belli ki Valerie ve Pavel bir otel bulmamışlardı.

Ertesi sabah Pavel gitmişti ve Valerie sanki o hiç gelmemiş gibi davranıyordu. Faith annesini sıkıştırdığında Valerie sessiz kalmayı tercih etti.

Faith annesine "Otele gitmekten söz ettiğinizi hatırlıyorum," diye hatırlattı.

"Her gece mi? Bu pahalı olurdu."

Her gece? "Onun evine gidebilirdiniz."

Valerie kafasını sallayarak "Bilmiyorum. Tyson'la beraber yaşıyor. Belki Tyson seyahatleyken. Onunla yarın bu konuda konuşacağım." Bileziklerini kolundan çıkarttı ve "Çarşamba akşamı buraya gelip maçı bizimle izlemesinde bir sakınca yok, değil mi? Onu

tek başına koca ekran karşısında düşünmekten nefret ediyorum,” dedi.

Faith annesinin neden oraya gitmediğini merak etti. “Umrunda değil, yeter ki yeni yetmeler gibi davranıp ‘seks kürüne’ başlamayın.”

Valerie Faith’in endişesini gidermek için “Pavel maç izlerken kendini çok kaptırıyor ve kendini alamıyor,” dedi.

Fakat hemen ertesi gece ikisi birden ilk arada Valerie’nin yatak odasına daldılar.

* * *

Jules mutfığa doğru girdi ve Faith’in bir şarküteriden aldığı üç uzun sandviçten birine uzanırken “Ne yapıyorlar içeride?” diye sordu.

Duvarda büyük bir çarpışma sesi duyuldu ve ardından gülüşmeler. Faith “Bilmek istemezsin,” dedi ve kafasını sallayarak bir sandviç de kendine aldı. “Ben ve annem ‘soru sorma, söyleme’ politikasını benimsedik,” dedi ve içkisinden bir yudum alıp oturma odasına geçti.

“En azından bu politikaya sadık kalmasını sağlamaya çalışıyorum.” Pebbles koltukta her zaman Faith’in oturduğu yere oturmuş, bir ayağı havada uzanıyordu. “Ama köpeği gibi o da söylenenlere pek aldırış etmiyor.”

Jules, Pebbles’in yanına oturup köpeğin karnını

kaşdı. “Geçen akşam iyi bir oyun kaçırдын.”

Faith kanepenin kenarına oturdu ve omzunun üzerinden Jules’un yeşil gözlerine baktı. “Bir hayır işindeydim.” Landon aklına geldi ve sinirlendi. “Ne yazık ki pek fazla bağış etkinliğine katılmayacağım. Landon ve arkadaşları beni istenmeyen insan ilan ettiler.”

Jules “Eğer bir bağış etkinliğine katılmak istiyorsan,” dedi sandviçinden ısırırken “bu yaz Chinooks federasyonunun bağış için düzenleyeceği golf maçında oynamalısın.”

“Chinooks federasyonunu daha önce hiç duymadım.”

“Her sene bağış için golf turnuvası düzenlerler. Eminim ki katılmadan mutlu olurlar, senin için de eğlenceli olur.”

Koca memeler ve golf pek birbirine uygun değildi. “Hayır teşekkürler. Bağış etkinliklerine katılıp çek imzalamak benim için daha uygun.”

“Bildiğim kadarıyla federasyonun başka bağış etkinlikleri de var. İstersen senin için araştırırım.”

Aslında bu çok hoşuna giderdi. En azından bu bildiği bir şeydi. “Tamam.”

“Darby seninle konuştu mu?”

Faith “Hayır,” dedi ve televizyona bakmaya başladı, ikinci yarının başlamasına birkaç dakika kalmış-

tı. Oyunun iki bölümünden sonra Chinooks bir gol. le öne geçmişti ama daha üçüncü bölüm vardı ve her şey olabilirdi. Faith "Neden?" diye sordu.

Jules "Jane Martineau adında yerel bir gazeteciyle röportaj yapmanı istiyor," dedi.

Faith, Jane'in adını duymuştu. Post Intelligencier dergisinin 'Hayat' bölümündeki makalelerini okumuştı. "Seattle hayatı ile ilgili yazmıyor mu o?"

"Evet ama Seattle Times gazetesinde spor bölümündeydi. Kocasıyla da orada tanıştı. Luc Martineau. Bilmiyorum hatırlıyor musun ama Luc birkaç yıl önce Chinooks'un kalecisiydi."

Faith' in tek bir sorusu vardı. "Ne zaman bu röportaj?"

"Darby ayarlar ayarlamaz. Muhtemelen haftaya bir gün. Böylece Tyson ve senin yayınlanacak olan reklam panolarınızla aynı zamana denk gelecek."

"Hangi fotoğraf kullanılacak?"

"Bilmiyorum ama yarın ki halkla ilişkiler toplantısında karar vereceğiz."

Pavel ve Valerie odaya geri geldiler ve Jules garip sessizliği bozmak için "Dominik Pisani hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

"Pittsburg'un defans oyuncusu mu? Hızlıdır ve diske hâkimdir." Pavel ve Valerie ikili koltuğa oturdular ve Pavel elini koltuğun arkasına götürüp Valerie'nin saçını okşadı. "Neden soruyorsun ki?"

“Eğer final turunda Pittsburgh ile oynarsak hücumumuza karşı sağlam oynayacak.”

Pavel “Doğru,” dedi. “Faith, nasıl hissediyorsun?” diye Tyson’a benzeyen mavi gözleriyle bakarak sordu.

“Pisani hakkında mı?”

Pavel kafasını salladı. “Seni son gördüğümde San Jose’den iyi hissetmediğin için erken dönmüştün.”

Oh evet. Onu çıplak gördüğü şu gün. Marriott Otel’de oğluyla kırıştırdıkları gecenin sabahı. “Daha iyiyim, teşekkürler.”

‘Who Let the Dogs Out’ şarkısı stadyumun hoparlörlerinden duyuldu ve Faith dikkatini tünelden sahaya çıkan oyunculara verdi. Garip koşma tarzları, patenleri buza değdiği an yumuşak ve oldukça atletik görünüyordu.

Tyson piste çıkan son oyunculardandı. Öpüşükleri o geceden beri onu ilk görüşüydü. Göğsünde garip bir sıkışma ve midesinde dinmek bilmeyen bir bulantı hissetmeye başladı. Kamera, karşılaşma çemberinde buluşan Tyson’ı ve Sharks takımının kaptanını yakın çekimde gösteriyordu.

İkisi de kasklarının ardından birbirine baktı ve sopaları ellerinde dizleri bükük olarak pozisyonlarını aldılar. Dudak hareketlerinden birbirleriyle konuştukları anlaşılıyordu. İkisi de gülümseyerek ka-

falarını salladılar ama Faith nedense bir şekilde hava durumundan bahsettiklerini düşündü.

Faith bardağını dudaklarına götürdü. "Sence neden bahsediyorlar?"

Pavel "Sadece iyi dileklerini sunuyorlar birbirlerine," diye cevap verdi. Jules güldü.

* * *

Sharks'ın kaptanı Tyson'ın gözlerinin içine bakarken, Tyson "Neyin var?" diye sordu. "Ay başı sancın mı tuttu?"

Diğer adam güldü. "Kapa çeneni ve beni yen bakalım Savage."

Komik. Kız kardeşin de en son onu gördüğümde aynı şeyi söyledi."

Hakem yanlarına doğru ilerlerken Tyson hakemin elinde tuttuğu diske odaklandı.

Diğer kaptan "Duyduğuma göre yeni patronunuz hepinizi kediye çevirmiş," diye dalga geçti.

Hakem diski yere bıraktığında gülme sırası Tyson'a gelmişti. Kaptanlar disk için mücadele etmeye başladı ve üçüncü bölüm de Sharks kalesine hücumla başladı.

Tyson üç dakikalık değişim ile oynuyordu ve yedek kulübesine doğru kayarak su şişesini kaptı. Bu arada şeref tribününe göz attı. Tanrıya şükür Faith gelmemişti.

Yüzünü bir havluyla kuruladı ve havluyu boynuna astı. Faith'le öpüşeli dört gün olmuştu ve onu aklından çıkaramıyordu. Tüm detaylar aklına geliyordu. Yumuşak dudaklarının basıncını ve ağzındaki tadı hatırlıyordu. Tadı çok güzeldi, biraz bira gibi, sıcak bir tutku ve hoş bir sevişme. Bedenini kavrayıp kendine doğru çekmişti, göğüslerini kendi bedene bastırmıştı ve aklını kaybetmek üzereydi. O da aklını kaybetmiş olmalıydı ki hiç itiraz etmedi. Boynunu öpmesini ve her yerine dokunmasını istemişti. Oh Tanrım o da gerçekten bunu çok istemişti. İçindeki tüm hisler, odanın anahtarını elinden almasını ve kapıyı açıp onu odanın içine götürmesini söylüyordu. Onu yatağa atıp kafasını da göğsüne gömmek istemişti. "Dövmeni yalamak istiyorum," diye fısıldamıştı, tamamen ateşli ve çok seksi bir halde. Kahretsin nasıl onun diliyle her yerine dokunmasını istemezdi ki...

Faith çok güzeldi ve Tyson ona sahip olmak istiyordu. Hâlâ onu arzuladığını kendine itiraf edebilecek kadar dürüsttü. Onu bırakıp gidebilmek yaptığı en zor şeydi.

Düdük sesiyle Tyson, dikkatini oyuna ve piste verdi. Chinooks takımındaki kaptanlık görevini ciddiye alıyordu. Takımdaki yirmi dört adam da onu örnek alıyordu. Hem bir lider hem de örnekti. Hem pistte hem de pistin dışında. Gerçekten de çocukların, Faith'in boynunu ısırıldığını öğrenmeleri

durumunda ne tepki vereceklerini bilmek dahi istemiyordu. Pazar günkü antrenmanda Sam söyleyene kadar izin farkında bile değildi. San Jose'de bir garson kızla takıldığı yalanını uydurmuştu. Daha önce hiç olmamış bir şey değildi. Ama tam da çocuklara bu konuda kaptan olarak nasihat verirken böyle bir şey olması iyi olmamıştı.

Walker Brookes, Chinooks'un defans alanındaki karşılaşma çemberine yöneldi ve diskin atılması nı beklemeye başladı.

Çocuklar Tyson'a, sarhoş olup garson bir kızla takıldığı için epey takıldılar ama inandılar. Elbette inandılar. Kimsenin aklına gelmezdi ki takımın yeni patronu ateşli ağızıyla boynuna yapışıp iz bıraksın. Kendisi bile hâlâ inanmakta zorlanıyordu.

Takımın sahibi ile öpüşmek gerçekten de Stanley kupasını kazanma şansını olumsuz yönde etkileyebilirdi. Ve hâlâ bir kadına karşı nasıl bu kadar çaresiz kalabildiğine inanamıyordu. Her ne kadar onu çok öpmek istemiş, ona dokunmak istemiş olsa da buna izin vermemeliydi.

Disk yere çarptı ve Walker mücadeleye devam etti; ta ki disk arkasına düşüp Sharks takımının hücum oyuncularından birinin sopasının önüne düşüne kadar. San Jose diski buzun üstünde kaydırarak hamleye başladı. Teknik direktör Nystrom, Tyson'a seslenerek taktik değiştirmesini söyledi. Tyson ağızlığını takıp eldivenlerini eline geçirdi.

Pavel Savage uçkuruna düşkünlüğü ve yaptığı hatalarla tanınırdı. Bir sürü ailenin parçalanmasına sebep olmuştu. Ve bu yüzden de kupayı kazanma şansını hep berbat etmişti.

Tyson sopasını aldı ve panolara doğru zıpladı. Kafasını dik tutup Walker yedek kulübesine ilerlerken o da ortaya doğru kaymaya başladı. Tyson babasından farklıydı. Bayan Duffy ile öpüşmek çok büyük bir hataydı ama tekrarlanmayacaktı.

Kupayla arasına kimse giremezdi. Ne aynı kupa için mücadele eden diğer takımlar ne biraz daha hıza ve fazladan adama ihtiyacı olan eksik bir savunma ne de büyük göğüslü ve yumuşak dudaklı eski bir playboy kızı, hiçbir şey engel olamayacaktı.

BÖLÜM 11

Faith halkla ilişkiler toplantısından önce, tüm sa-
bahını gardirobunu boşaltıp giymeyeceği kıyafetle-
ri ayıklayarak geçirdi. Bütün kaşmir kazaklarını ve
resmi takım elbiselerini kutulara doldurup hayır ku-
rumunu aradı.

Gerçekten patlamak üzereydi. Hiddetten ve
uykusuzluktan düşüp bayılabilirdi. Sadece Chi-
nooks'un dün akşamki maçı ilerleyen saatlerde kay-
betmiş olması değildi sorun; ayrıca tüm gece anne-
sinin sevişme seslerini duymak zorunda kalmıştı.
Bir de buna Pebbles'in tüm yatağı kaplaması eklen-
mişti. Küçük bir köpek nasıl bu kadar yer işgal ede-
biliyordu? Pebbles'i her iteklemeye çalıştığında kö-
pek sanki 10 kilo daha ağırlaşmış yerinden oynamaz
hale geliyordu.

Daha da önemlisi neden tüm bunlara göz yumu-
yordu? Kendi kendine sordu. Bir yandan da halk-
la ilişkiler ve reklam toplantısı için giyinip hazırla-
nıyordu. Annesi sormadan evine yerleşmişti ve on

altı yaşındaki yeni yetmeler gibi geceleri erkek ar-
kadaşını eve atıyordu. Ve bir köpek. Faith çoğu ak-
şam onunla uyumaktan ve yatağı istila etmesinden
nefret ediyordu. Kendi hayatını tanıyamaz olmuştu.
Ne Virgilden önceki Vegas yaşamına ne de Virgil ile
olan yaşamına benzemiyordu artık. Kafasını tama-
men hokey ile dolduruyordu ve mümkün olduğun-
ca fazla şey öğrenmeye çalışıyordu. Hata yapıp ba-
şarısız olmak istemiyordu. Fakat hâlâ bilmediği çok
fazla şey vardı.

Kaliforniyadan gönderilen kıyafetler bir önceki
gün gelmişti. Toplantı için kot pantolon ve pembe
bir Ed Hardy tişört giydi. Önünde kırmızı bir kalp
ve kanatlar vardı. Koyun tüyünden örme, dizine ka-
dar dantelli Ugg botlar bulmuştu. Pantolonun paça-
larını da çizmesinin içine yerleştirdi. Nisan sonuy-
du. Emerald'da hava hâlâ serin ve nemliydi.

Key Arena'ya giden yolda trafik vardı. Tahminin-
den on dakika daha uzun sürdü varması.

Faith, Jules'un yanındaki yere otururken Bo
"Bunun eğlenceli olduğunu düşünüyoruz," dedi ve
Tyson'la çekilmiş olan fotoğraflarından birini aldı.
"Biraz şakacı ama yine de diğerlerine göre daha faz-
la şans var."

Faith ayaklarının Tyson'ın baldırları arasında ol-
duğu fotoğrafa baktı. Yüzü kameraya dönüktü ve
tamamen keyfi yerinde görünüyordu. Öte yandan

Tyson tamamen rahatsız olmuş bir ifade ile bakıyordu; ki olmuştu da. Tişörtünün lacivert rengi gözlerinin ışıltısını ortaya çıkarmıştı. Ağzının keskin ve güçlü hatları çenesindeki beyaz yara izini daha da belirginleştirmişti. Muhteşem görünüyordu. O kızgın ve öfkeli ifadenin ardındaki her şey çok iyi ve lezzetliydi. Bir kızın nefesini kesebilecek, kalbini durdurabilecek ve midesinin titremesine sebep olabilecek biriydi. Onu hayatta görkemli kılmak için ne posterlere, ne afişlere ne de ekranlara ihtiyacı vardı. Tek yapması gereken nefes almaktı.

Tyson'ı son gördüğü an, televizyonda San Jose maçında karşı takımın kale sahasına girdiğinde yuhalandığı andı. Hakem ile tartışıp sopasını yere fırlatmıştı. Penaltı kulübesine giderken yuhalamalar ışıklara dönüşmüştü ve yanağı bir gülümseme ile kıvrılmıştı. Bu Tyson'ın çok hoşuna gittiğinin göstergesiydi.

Jules "Bence sol taraftaki fotoğraf daha iyi," dedi. Faith toplantı için gayet rahat kıyafetler seçmişken Jules parlak turuncu ve siyah çizgili gömlek giymişti. Jules "Faith'in, Tyson'm önünde ayakta durması fotoğrafa derinlik veriyor. Reklam panoları için daha boyutlu bir şey kullanmak istersiniz herhalde," dedi.

Faith, "Tyson'ın hangisini tercih edeceğini nereden bilebiliyorsunuz?" diye sordu. Jules ve o, kendisi ortallıklarda yokken konuşmuşlar mıydı acaba?

"Çünkü bu fotoğrafta ayağını aletinin üzerine basmış gibisin."

Ohh elbette bu iyi değildi, değil mi?

Bo favori fotoğrafını işaret ederek, "Reklam alanında diploması olan bir grafik sanatçısı olarak, bence bu daha iyi bir hikâye anlatıyor," dedi.

Faith önce asistanına sonra da Bo'ya baktı. Birbirlerine öfkeyle bakıyorlardı. Faith, bir şey mi kacırdım diye düşündü.

Halkla ilişkiler direktörü Tim bir adım öne atılarak "Ben eğlenceli hatları olan fotoğrafın önünde eğiliyorum," dedi. "Eğer olumlu tepki alırsa bir sonraki ay da diğer fotoğrafı basarız."

Faith'in herhangi bir diploması yoktu, grafik sanatçısı da değildi ama Jules'a katılıyordu. "Eğer bu iki fotoğrafı birkaç hafta arayla yayınlayacaksak bence de ilk önce Tyson'ın kızgın ve haşın görüldüğü, benim onun önünde ayakta durduğum fotoğrafı yayınlamalıyız."

Tyson "Kızgın değildim," diyerek içeri girdiğinde bir anda oda Faith'e dar gelmeye başladı. Kot ve siyah yarım balıkçı yaka kazak giymişti. Takımdaki diğer çocukların iyi şans sakallarıyla kılı görünümlerinin aksine Tyson tertemiz tıraş olmuştu. Duştan yeni çıkmış gibi saçları nemliydi. Faith onu görmeyi hiç beklemiyordu. Takımın antrenman yaptığını duymuştu ve Tyson'ın toplantıya gelmeyeceğini

düşünmüştü. Birkaç kalp atışı süresince parlak mavi bakışları Faith'inkilerle buluştu. Maketlerin önünde dikildi. Kollarını göğsünün önünde birleştirdi ve bacaklarını bir omuz mesafesi aralayarak durdu. Tişörtü geniş sırtını hafifçe sararak dökülüyordu. Uçları Levi's kotunun içine yerleştirilmişti ve üzerine geçirdiği pantolonun cepleri kaslı kalçasını kavırıyordu. Faith'in ayağının baldırları arasında olduğu fotoğrafı işaret ederek, "Bu fotoğrafta Bayan Duffy aletime basıyormuş gibi duruyor," dedi.

Jules güldü, Faith de gülmemek için üst dudağını ısırırdı.

Bo atkuyruğundaki tokayı çekerek çıkarttı ve "Bir hikâyesi var," dedi.

Tyson onaylayarak "Evet," dedi. "Ayağının aletime basma hikâyesi."

Bo, hantal Doc Martens ayakkabıları ile Tyson'ı tekmelemek istercesine baktı.

Tim Chinooks kaptanının içini rahatlatmak istercesine, "Yansıttığımız imajın kesinlikle bu olmasını istemeyiz," dedi.

Tyson tam Faith'e bakarken Faith "Oh, bilemiyorum," dedi. "Eminim birkaç kadından fazlası böyle bir imajı görmek ister." Faith'in bakışları Tyson'ın kaslı karnına, oradan da beş düğmenin arkasında gizlenen kabarıklığa kaydı. Bakışlarını tekrar kaslı göğsüne doğru kaçırdı. Oradan yaralı çenesine ve

mavi gözlerine baktı. Dün akşamki maçı ve penaltı kulübesinde geçirdiği dakikaları düşündü. "Birden fazla adam da."

Jules "Evet," diye atladı. "Ama bu kampanyanın amacı bu değil. Amacımız bir çatışma yaratmak. Fakat, Faith Aziz'in toplarını eziyormuş gibi bir izlenim istemeyiz."

"Teşekkürler Jules."

"Bir şey değil Aziz."

Faith kafasını öne eğip gülümsemesini gizledi. Erkekler aletleriyle ilgili çok garipti.

Bo kumral saçlarını tekrar atkuyruğu yaparak, "Bunu yayınlamak çok esprili ve tensel olacaktır," diye tartışmaya başladı. Bo ve Jules fotoğraf hakkında konuşurken Tyson'ın bakışları Faith'e kilitlendi. Güzel gözlerinin etrafındaki düzgün hatlar kıvrılmaya başladı ve Faith ağız dolusu gülümseyeceğini zannetti.

Elbette böyle olmadı ama bu durum Faith'in omurgasından aşağı inen ateşli ve tensel bir duygunun bedenine karışmasını engellemedi. "Sanırım Aziz'in aletini ezmek istemiyorum, en azından bugün değil. Bana kupayı getirmesini istiyorum."

Önce aleti, şimdi de topları. Gerçekten de Faith'le bu konuşmalara bir son vermesi gerekiyordu. Özellikle de odada başka insanlar varken. Hastalıklı bir şekilde sinirine dokunuyordu.

Tim Faith'in, Tyson'ın önünde ayakta durduğu fotoğrafı işaret ederek "Sanırım bununla başlayacağız," dedi. "Soyunma odasındaki pozu başka bir zaman kullanırız. Ya da o çekimlerden başka bir tane seçeriz," diyerek kapıya doğru yorulmuş hissederek yöneldi. "Biraz Tylenol'a ihtiyacım var."

Bo, Tim'in arkasından giderken "Bo bekle," diye seslendi Jules. "Manşetlerle ilgili fikirlerimi duymadın henüz."

Bo durmayıp gidince Jules ayağa kalktı ve "Bu adam için üzülüyorum," dedi.

"Ben Bo'yu beğeniyorum."

"Bence Bo küçük bir köpek gibi saldırgan ama kendini Pitbull zannediyor."

Faith "Sanırım ben onun bu yönünü seviyorum," diyerek ayağa kalktı. Tyson bakışlarını Faith'in dudaklarından göğsünü kavrayan uzun kollu, önünde kalp ve kanatlar olan tişörtüne kaydırıldı. Siyah pantolonu ve bej kazağı yoktu. Kalçasını ve baldırlarını saran bir kot giymişti. Koyu renkli bol kıyafetleri olmadan daha genç görünüyordu. Daha yumuşak ve kesinlikle daha az gergin.

"Bence cadalozun teki."

Faith sarı altın zincirli deri bir çantayı masanın üzerinden aldı ve "Bence o heyecanlı biri, bir nevi kalp atışlarının hızına göre hareket ediyor," dedi.

"Annen de kalp atışlarının hızına göre hareket

ediyor ama onun heyecanlılığı konusunda aynı anlayışı göstermiyorsun.”

“Annem heyecanlı değil, onun problemleri var.”

Faith kapıya doğru hareket etmeden önce Tyson’a bir bakış attı. “En büyük problemi de on altısındaymış gibi davranması.”

Tyson “Bayan Duffy,” diye seslenerek “bir dakika kalabilir misiniz?” dedi. Aralarındaki bazı meseleleri aydınlatması gerekiyordu.

Faith tam kapının eşiğinde durarak “Elbette,” dedi. Asistanına “Birazdan geliyorum,” derken Tyson’ın bakışları sarı saçlarından sırtına, oradan da kalçalarını saran pantolonunun arka ceplerine kaydı. Onunla öpüşmek işleri fazlaca karıştırmıştı. Hiç olmamış gibi davranabilirdi ama Tyson işler daha büyük problem haline dönüşmeden onlarla yüzleşmeyi tercih ediyordu.

Faith kapıyı az aralık bırakarak Tyson’a doğru döndü. “Geçen gece ile mi ilgili?” diye sorarak ona doğru yürüdü.

“Evet.”

“İyi o halde, hatırlıyorsun.”

Elbette hatırlıyordu. Boynunu emerken o da oradaydı.

Faith “Bu meseleyle ilgili bütün hafta boyunca çok fazla rahatsız oldum,” diye devam etti.

Tyson masanın ucuna yaslandı ve kollarını göğsünün önünde birleştirdi. Bu konuşmanın gidişatını beğenmemiştir.

Faith "İlk önce dehşete kapılmıştım," diyerek kafasını salladı ve kulağının arkasındaki bir tutam saç yüzüne doğru düştü. "Çok...çok iğrenmişim," diyerek kollarını göğsünün önünde birleştirdi. "Tek yapabildiğim orada öylece durmaktı."

İğrenmek? Sanki işi buymuş gibi onu öperken hiç de iğreniyormuş gibi davranmamıştı. Tyson'ın yüzünden rahatsız olduğu anlaşılıyordu. "Sadece durmaktan çok daha fazlasını yaptın."

Faith ayakkabılarının ucuna bakarak "Bir şeyler söylemiş olabilirim. Bilmiyorum, şoktaydım," dedi ve saçları yanlardan dökülerek yanaklarını örtüp yüzünü gizledi. "Sonsuza dek aklıma kazındı."

Tyson'ın da öyleydi. Problem de buydu zaten.

"Tanrı biliyor ya, bir buz kazması alıp aklımdan kazımak istiyorum."

Tyson'ın rahatsızlığı kızgınlığa dönüştü ve "Bunu boynumu emercesine ısırmadan ve her yerine dokunmam için bana yalvarmadan önce düşünmen gerekirdi," dedi.

Faith "Ne?" diyerek Tyson'a baktı. "Neden bahsediyorsun sen?"

Tişörtünün yakasını sıyırıp boynunda bıraktığı küçük morluğu gösterdi "Bı." Tyson'ın elleri iki

yana düşüp masayı kavradı. “Ertesi sabahki antren-
manda Sam gösterene kadar fark etmemiştim bile.”

Faith çantasını yakındaki bir sandalyeye asıp bir
adım yaklaştı. Tyson’ın tişörtünü geri sıyırırken par-
maklarının serin uçları tenine dokundu. Bu serin
dokunuş Tyson’ı omurgasından kasıklarına kadar
ısıttı. “Çok zor fark ediliyor.”

“Pazardan bu yana yok olmuş.” Tyson Faith’in
gözlerinin içine baktı, ağzı onunkinden sadece bir-
kaç santim uzaktaydı. “Bir garson kızla ilgili hikâye
uydurmak zorunda kaldım.”

Faith de onun gözlerinin içine bakarak “İnandı-
lar mı?” dedi. En son ona bu kadar yakın olduğunda
ağzı onun ağzındaydı ve kulak memesini yalıyordu.
“Dokun bana,” diye fısıldamıştı ve Tanrım, Tyson da
ona dokunmak ve daha fazlasını yapmak istemişti.
“Evet. İnandılar.”

Kaşlarını çatarak “Özür dilerim,” dedi ve bir
adım geri attı. Yanakları kızardı ve omuz silkerek
“Sanırım o anda kitlenip kaldım ve heyecanıma ka-
pılıp gittim,” dedi.

“İğrendiğin ve endişeye kapıldığın halde mi?”

“Ne? Ha! Ben ondan bahsetmiyordum,” diyerek
boynunu işaret etti. “Eve geldiğimde babanı annem-
le beraber çıplak basmaktan bahsediyordum. Seks
yaparken.” Yeri işaret ederek “Ateşin önünde,” dedi.

Şimdi şaşırma sırası Tyson’daydı “Ne?”

"Senin baban ve benim annem... Bastım onları."

"Bekle," diyerek bir elini kaldırdı Tyson ve "bambam anneni tanıyor mu?" diye sordu.

"Görünen öyle."

Fotoğraf çekimlerinin olduğu akşamki kadını düşündü. Kötü görünmüyordu, sadece biraz abartılı ve bayağı idi. Tam babasının tipiydi. "Ve onları seks yaparken mi bastın?"

"Evet ve iğrençti. Onlar..." Avucunu havaya kaldırarak acı veren bir anıyı unutmak ister gibi yaptı. "Onlar köpekler gibiydiler evet."

"Şaka yapıyorsun."

"Keşke."

Babasıyla annesinin ilişkisi tek kelimeyle bir felaketle sonuçlanacak olsa da Faith çok dertli görünüyordu. Tyson kendini tutamayıp güldü.

Faith Tyson'ı işaret ederek "Oh. Bunun komik olduğunu düşünüyorsun, ha? Hiç gülmeyen adam," derken kısa pembe tırnakları Tyson'ın dikkatini çekti.

"Ben gülerim."

Zarif parmağını Tyson'a yönelterek "Evet, bana," dedi.

"Tamam çok çıldırmışsın. Komik işte." Ayrıca pembe tişörtü ve çizmelerinin içinde çok öfkeli, şirin ve seksi görünüyordu.

“Benim gördüklerimi görseydin sen de deliye dönerdin.”

Tyson hiçbir zaman seksüel başarıları ile ilgili hava atmazdı ama o kadar da ketum değildi.

“İlkini yedi yaşımdayken görmüştüm.” Oturma odasına girdiğinde babasını annesinin antika büfesinin üzerinde seks yaparken bulmuştu. Annesi evde değildi.

Faith’in pembe dudakları aralandı ve derin bir nefes alarak “Ben beş yaşımdaydım. Annem onu gizlice eve alırdı ve sabah ben uyanmadan giderdi. Hayalet gibiydi. Eğer o kadar çok gürültü çıkarmasalar orada olduğunu anlamazdım bile,” dedi.

Bu babasının aniden yok olup aniden ortaya çıkmasını açıklıyordu. Tyson yaşlı adamı ortalıklarda pek görmüyordu ve bunun bir kadınla alâkalı olduğunu anlamıştı.

“Ve Pebbles’ı kovuyorlar, böylece o da benimle uyuyor.”

“Pebbles?”

“Annemin köpeği.” Faith saçını kulağının arkasına yerleştirdi ve kollarını iki yana indirdi. “Pebbles benden nefret eder ve bu his karşılıklı. Sürekli hırlayıp beni ısırmağa çalışır.”

Tyson kafasını eğip Faith’e baktı. “Neden dışarı atmıyorsun?”

“Denedim,” dedi iç çekerek. “Ama o boncuk gözleriyle bana öyle bir bakıyor ki kıyamıyorum. Şimdi ne zaman benimle beraber yatağa atlasa Pavel’in yan odada annemle beraber ve çıplak olduğunu anlıyorum.” Suratını ekşitti ve kafasını salladı. “İnleyen ve sanki biri onu öldürüyormuş gibi sesler çıkaran benim annem olmasaydı muhtemelen bu kadar rahatsız olmazdım.”

Eski bir playboy kızı ve striptizciden beklenecek tarzda tepkiler değildi bunlar. Gerçi Tyson ne beklediğini de bilmiyordu. Belki de seksi, her kim yapıyor olursa olsun sorun etmeyen birini bekliyordu. En azından tanıdığı diğer striptizcilerin tavrı buydu. “Huh.”

“Huh ne?”

“Hayatını idame ettirmek için soyunan biri için oldukça tutucusun.”

“O bir işti,” diyerek kafasını salladı Faith ve Tyson’ın gözlerinin içine baktı. “Striptiz yapmanın seksle hiçbir alakası yoktu.”

Bu Tyson’a hiç mantıklı gelmemişti. Bir kadının soyunması her zaman seks ile alakalıydı. Faith “Playboy kızı olmanın da,” diye ekledi.

Bunu fotoğrafına bakan tüm erkeklere söylemeliydi. Çünkü o fotoğraflar gerçekten de cehennem kadar ateşliydi ve seks ile alakalıydı. Seks yapmak gibi hissettiriyordu. Tyson Faith’i o incilerle ha-

yal etti ve kasıklarının kasıldığını hissetti. "Saçmalık. Sen seks satıyordun."

Faith omuz silkerek "Onlar roldü," dedi.

Tyson ona inanmadı. Fakat tüm bu sekse dair konuşmalar ellerini Faith'in pantolonundan kaydırıp, pürüzsüz çıplak poposunu yuvarlayarak nemli ağzını gırtlığına kadar sokmak isteği uyandırdı. Ondan uzak durması gerekiyordu ama henüz gitmek istemiyordu. Tyson'ın pantolonu genişti ama o kadar da değil. Sanki yetişmesi gereken bir yer varmış gibi Rolex saatine bakarken, "Geçen akşam seni öptüğüm için tekrar kusura bakma," dedi. "Biraz fazla bira içmiştim. Bu bir mazeret değil belki ama özür dilerim."

Faith ip ucunu kapmıştı -Tanrıya şükür— yakında duran çantasına uzandı ve "Her ikimiz açısından da uygunsuzdu," dedi.

"Alkole verelim ve olanları unutalım."

Faith çantasının altın sapını omuzuna asarken "Bunu yapabilirim," dedi. "Sen yapabilir misin?"

Sonuna kadar elinden geleni yapacaktı. "Kesinlikle. Tekrar olmayacağına dair sözüm var sana." Faith, Tyson'ın önünde bir tutku menüsü gibi duruyordu. "Önümde çıplak koşabilirsin ve sana dokunmam bile."

Faith şüpheyle bir kaşını kaldırarak "Gerçekten mi?" dedi.

“Evet,” diyerek gözlerini tişörtünün altındaki kıvrımlara doğru indirip tekrar kaldırdı. “Şu üstündekini hızla çıkartmaya başlayabilirsin mesela, ben- se burada sıkılarak otururum.”

“Kılını bile kıpırdatmazsın ha?”

Tyson tek omuzunu silkerek “Muhtemelen esne- rim,” dedi.

Faith çantasını yere bıraktı ve kollarını göğsünün etrafına dolayarak tişörtünün ucunu kavradı. “Bir şey hissetmeyeceğine emin misin?”

Lanet olası. “Evet.”

Faith’in parmakları tişörtün ucunu kavradı ve yukarı çekmeye başladı; ta ki beyaz teni ortaya çıka- na kadar. “Hâlâ bir şey hissetmiyor musun?”

Tyson on beş yıldan fazladır NHL’de oynuyordu. Oyuncu ifadesini takınacak kadar bir iki şey biliyor- du. “En ufak bir şey bile hissetmiyorum.” İspatlamak için esnedi. Nefes almakta bile zorlandığı düşünü- lürse oldukça zor olmuştu bu.

Faith güldü. Tişörtünü göbek deliğine doğru kal- dırırken adeta insanı uyuşturan bir kıkırdamayla “Hiç bir şey?” diye sordu.

Tyson’ın beynindeki kan kasıklarına hücum etti ve yere çömelip göbeğini yalamamak için kendini zor tuttu. “Kusura bakmayın Bayan Duffy.” Ve gü- nün en büyük palavrasını salladı “Yeterince çekici değilsiniz.”

Faith tişörtü biraz daha kaldırarak ince kaburgalarını gösterdi. "Çekici olmadığımı mı düşünüyorsun?"

"Hayır."

"Birçok adam çok güzel olduğumu söyledi."

"Bir sürü adam kadınları soyabilmek için yalan söyler." Tişört birkaç santim daha açıldı.

"Kadınlar da etkilenmez mi?"

Tişörtü biraz daha kaldırırken göğüslerini saran pembe sutyeni göründü. Tyson "Duruma bağlı," dedi.

"Hangi duruma?"

"Eğer gece yarısını geçmişse ve bar kapanmak üzereyse." Tyson nefesini tuttu ve daha fazlasını beklemeye başladı. "Birçok insan kapanış saatlerinde daha çok etkilenirler. Ama ben ilişkiye girebilmek için o kadar çirkinleşebilecek erkeklerden değilim. Gelip bana kucak dansı yapsan bile uyumaya devam ederim."

Faith sanki beynini okuyormuş ve yalan söylediğini biliyormuş gibi daha derinden kıkırdadı. "Yıllar önce Aphrodite'ten ayrıldığımdan beri kucak dansı yapmadım ama eminim bisiklete binmek gibidir." Tişörtünü tek eliyle kavradı ve diğer elini yavaşça göbeğinde gezdirmeye başladı. "Garanti ederim ki uyumazdın." Bir kadının kendine dokunması ile alakalı günahkâr ve ateşli bir şeyler vardı insa-

nı drten. "Saniyeler içinde bebek gibi sızlanıp yal-
varmaya başlırsın."

"Bu çok cesur bir iddia bayan Duffy."

"Sadece bir gerçek Bay Savage." Küçük parmağı
pantolonunun kemerinde dolanmaya başladı ve üst-
teki düğmeden içeri gömüldü. "Hâlâ uykulu hisse-
diyor musun?"

"Sen devam et. Ben sana söylerim."

Yüzük parmağının ucu bel kemerindeki pembe
Çamaşırı takip ediyordu. "Sıkıldın mı?"

"Neredeyse."

"Bekle." Faith'in eli durdu ve o an Tyson'ın da kal-
bi duracaktı.

"Sence kucak dansı uygunsuz bir davranış olarak
görülmez mi?"

Oh Hayır.

Faith güldü ve tişörtünü bıraktı. "Ve tam da tek-
rarlanmayacağını sylememizden hemen sonra."

Tyson onu kendine doğru çekmemek için elleriy-
le masanın kenarını sıkıca tuttu. Ona istediği kadar
uygunsuz davranabileceğini söylemek istedi. Nere-
de isterse. Aklına yatağı geldi fakat Faith'in net ve
hesaplayan bakışları onu durdurdu. Faith onu by-
lesine alt üst etmişti ama kendisi hiç etkilenmemişti.

Faith çantasına uzandı ve "Bu yaşananları da
unutabilecek miyiz?" diye sordu.

Tyson, aleti bacaklarına değer vaziyette "Problem değil," dedi. "Çoktan unuttum bile."

Faith kapıya doğru yürürken dönüp omuzunun üzerinden Tyson'a baktı. "Ben de. Tek sıkılan sen değildin." Faith kapıya uzanmadan kapı aniden açıldı ve asistanı içeri girdi. "Ne haber Jules?"

Jules Faith'in arkasından Tyson'a baktı. "Chinoks federasyon direktörü ile önümüzdeki hafta için bir toplantı ayarladığımı söylemeye gelmiştim."

Faith "Kulağa hoş geliyor," dedi ve çaritasını omuzuna yerleştirip bir kere daha Tyson'a bakıp "Görüşürüz Bay Savage," dedi.

Jules Faith'in gidişini izledikten sonra "Faith'le aranızda bir şeyler mi oluyor?" diye sordu.

Tyson dobra bir şekilde "Hayır," dedi. Hiçbir şey yoktu ve olamazdı da.

"Bir şeyler varmış gibi görünüyordu."

Tyson ellerini kaldırıp yüzünü sıvazlarken "Ben onun hokey takımının kaptanıyım," dedi. Lanet olsun az önce neler olmuştu. "Bu kadar."

Jules "Umarım bu doğrudur. O benim patronum ve onunla ilgili böyle şeyler düşünmek için kendime izin vermiyorum," dedi.

Tyson ellerini indirdi ve "Ne gibi?" diye sordu.

"Ona baktığın gibi. Sanki önünde çıplak duruyormuş gibi."

Gerçeğe çok yakındı. Tyson Jules'a bakakaldı. "Bu doğru olsa bile, seni ne ilgilendirir ki, ha?"

"Çünkü kocası yeni öldü ve o yalnız. Onun zarar gördüğünü görmekten hiç hoşlanmazdım."

Tyson ellerini göğsünün önünde birleştirip "Onun hisleriyle fazla alakadar görünüyorsun," dedi.

"Evet. Onunla ilgileniyorum ama o hayatta kalmayı bilen bir kadın. Ben daha çok Chinooks'la ilgileniyorum." Şimdi kollarını göğsünün önünde birleştirme sırası Jules'a gelmişti. "Takımdaki diğer çocuklar onunla kırıştırdığınızı öğrenirse ne düşüncelerini sanıyorsun?"

"Sen biliyor gibi konuşuyorsun. Neden sen söylemiyorsun?"

Jules kafasını sallayarak Tyson'ın gözlerinin içine baktı. Tyson her ne kadar Jules'un kafasına bir şey geçirmek istese de her zaman doğru bildikleri konusunda geri atım atmayan insanlara hayran olurdu. Ve her ne kadar Tyson kabul etmek istemese de Jules haklıydı. "Herhalde bu durumun birçok açıdan ne kadar aptalca olacağını saymama gerek yok. Sharks takımını yenip üçüncü tura çıkmamamız için hiçbir neden yok. Böylece kupa için yarışan ilk iki takımdan biri olacağız. Herhalde bu durumun hem senin için hem de diğerleri için ne kadar kafa karıştırıcı olacağını söylememe gerek yok."

Tyson ayağa kalkarak "Haklısın. Söylemene gerek yok," dedi. "Bu yüzden babamın Faith'in anne-

siyle takılmasından bahsediyorduk.” Ki bu doğruydu. Arada ona çıplakmış gibi bakmasına rağmen. “Seni beğeniyorum Jules. Eğer öyle olmasaydı işime burnunu sokmamamı söyledim.” Kapının eşliğinde durup Jules’a baktı. “Bu yüzden sana dürüst olacağım. Takımdaki herkes onun Playboy’daki çıplak fotoğraflarını görmüştür. Bunda inkâr edecek bir şey yok. Lânet olsun sen de gördün onları. Zaten Bayan Duffy de fotoğraflarla ilgili hiç endişeliymiş gibi görünmüyor. Ama onu o fotoğraflardaki haliyle düşünmekle bir adım öteye gitmek arasında dünyalar kadar fark var. Finale giden yoldan hiçbir şeyin önüne çıkamayacağını sana garanti ederim.”

“On beş yıldır kupayı kazanamamak sırtında büyük bir yük. Kupaya adımı yazdırmak için sadece bir kaç adım mesafem kaldı ve son yapacağım şey bunu berbat etmek olur.” Tyson son kez sertçe baktı ve odadan çıktı.

BMW’sini garajın en alt katma park etmişti. Eve giderken yarın akşamki maçta neler yapması gerektiğini düşündü. San Jose’nin defansını kapatmaları gerekiyordu. İkinci yarıda da iyice maça sarılıp üçüncü bölüme geçmeliydiler. Faith’i ve Jules’u düşündü. Ardından da Faith’in annesini ve kendi babasını. Seattle’daki onca kadın arasından neden onunla takılmak zorundaydı ki? Bir türlü anlayamıyordu. Pavel adeta fareli köyün kavalcısı gibiydi ve tüm kadınlar peşinden gidiyordu.

Washington gölünden Mercer adasına giden köprüyü geçti. BMW'sini Bugatti Veyron'u ile babasının Cadillac'ının arasına park etti.

"Tanrı aşkına baba," diyerek mutfağa girdi ve anahtarları koyu kahverengi granit mermer kaplı tezgâhın üzerine atarak "neden Faith Duffy'nin, annesiyle seks yaparken sizi bastığından bana bahsetmedin?" dedi.

Pavel buz dolabının kapısını kapatıp ona doğru dönerken omuzunu silkti ve "Onun Kaliforniya'da olması gerekiyordu," dedi. Molson kutusunun kapağını açarken omzunu silkti sanki bu söylediği her şeyi açıklıyormuş gibi. "Ama hastalanmış ve eve erken geldi."

Tyson hasta olduğundan şüpheliydi ve San Jose'den ani dönüşünün bir balık zehirlenmesi veya soğuk algınlığından ziyade koridordaki öpüşmeleri olduğundan şüphelendi. "Neden bana söylemedin?"

"Ön yargılısın." Pavel bira kutusunu kafasına dikti ve büyük bir yudum aldı.

"Hayır. Söylemezdin çünkü hoşuma gitmeyeceğini biliyordun." Tyson içini çekerek kafasını salladı.

"Seattle büyük bir şehir baba. Üzerine atlamak için Faith Duffy'nin annesinden başka bir kadın bulamadın mı?"

Pavel yavaşça bira kutusunu indirdi ve "Saygısızca konuşma Tyson," dedi.

Pavel’le ilgili garip bir çelişkiydi bu. Kadınlara berbat davranabilirdi ve bunda hiçbir sakınca görmezdi. Ama karşısındaki kişi saygısızca konuşamazdı. “Kadını terk ettiğinde ne olacak?” Tyson’ın böyle olacağına dair en ufak bir şüphesi yoktu. “Kadınların, Pavel’in evli olduğunu fark ettiği zamanlardaki gibi ya da onları başka bir kadın için aldattığında olduğu gibi.”

“Valerie fazla bağlanacak cinsten bir kadın değil. Sadece kısa süreliğine kızına zor zamanlarında destek olmak için şehirde. O kendini adamış bir anne.”

Bu konuşma Tyson’ın uzun süredir konuşmak istediği bir konuyu gündeme getirdi. Direkt olarak babasına ne zaman kendi evine döneceğini soramıyordu. Onun yerine “Senin planların nedir?” diyerek buzdolabına yöneldi ve paslanmaz çelik kapısını açtı.

Pavel omuz silkerek birasını kafasına dikti. “Bir bira içip Valerie’ye gideceğim. Eminim iki bayan da bize katılmadan rahatsız olmazdı.”

Faith’le son yaptıkları konuşmalardan ve onu deliye çevirmesinden sonra böyle bir şey olması mümkün değildi. “Çocuklarla Contes’te buluşup poker oynayacağız.” Tyson kesinlikle poker masasında birilerini alt etme havasındaydı.

Pavel “Erkeklerle çok fazla vakit geçiriyorsun ve bu da seni asabi yapıyor,” dedi.

“Ben asabi değilim! Tanrım keşke insanlar beni bu konuda biraz rahat bıraksa.”

Pavel kafasını salladı ve “Hep çok hisliydin zaten tıpkı annen gibi,” dedi.

Babası yine işkembeden konuşuyordu. Hisli? Annesi gibi? Tyson hiçbir açıdan annesine benzemiyordu. Annesi hayatını yanlış adamı severek geçir-mişti. Tyson ise hiç âşık bile olmamıştı.

Pavel “Bir kadın bulmalısın,” diye nasihat etti. “Sana bakacak bir kadın.”

İşte bu, yaşlı adamın onu ne kadar tanıdığını çok iyi ispatlıyordu. Tyson’ın hayatında ihtiyacı olan son şey bir kadındı. Biraz takılmak ayrı bir şeydi. Ama bu bile şu aralar çok fazla bölünmesi anlamına ge-lirdi. Ve şu dönemde böyle bir bölünmeyi bile kal-dıramazdı.

BÖLÜM 12

Razartesi sabahı Jane Martineau, Faith'in Key Arena'daki ofisinden içeri girdi. Koyu saçlı, gözlüklü ve minyon bir tipti. Çok az makyaj yapmıştı ve tepeden tırnağa siyahlar giymişti. Güzelden ziyade şirindi. Faith hem hayat köşesinde yazan bir muhabir olarak hem de eski seçkin kaleci Luc Martineau'nun eşi olarak böyle birini beklemiyordu.

Jane, Faith'in elini sıkarken "Benimle buluştuğun için teşekkür ederim," dedi. Masanın üzerine siyah deri bir evrak çantası koyup içini açtı. "Eğer Darby bir mülakat için yardımcı olmasaydı onu fiziksel olarak tehdit etmem gerekecekti. Ayrıca karısını da üzerine saldım."

Faith "Darby'nin evli olduğunu bilmiyordum," dedi. Toplantı için ne giymesi gerektiğini bilememişti ve beyaz gömleği ile dar eteğini giymişti. Ayakta da bağcıklı deri botları vardı. Belli ki fazla abartmıştı.

Jane bir tomar kâğıt ve kalem çıkardı. "Liseden

en yakın arkadaşımı Caroline ile evli. Onları ben tanıştırdım.”

“Vaovv. Demek hâlâ liseden arkadaşlarıyla görüşüyorsun.” Neden bu kadar ilginç bulduğunu bilmiyordu. Zira kendisi lise arkadaşlarını on beş yıldır belki de daha fazla süredir görmüyordu.

“Her gün konuşuruz.”

Faith kafasını sallayarak “Onca yıldır görüştüğün bir arkadaşının olması hoş olmalı,” dedi ve ardından “Acınacak durumda olduğumu imâ etmek istemedim,” diye ekledi.

Evrak çantasını karıştırırken kafasını kaldırıp gözlüklerinin arkasından bakarak “Öyle anlaşılmadın. İnsanlar gelir ve gider. Caroline ve ben hâlâ birbirimizin hayatlarında olduğumuz için şanslıyız,” diye cevap verdi.

Faith Jane’in çantasından çıkardığı kayıt aletine bakarak sordu. “Bunu kullanmak zorunda mısın?” Tanrı affetsin ki acınacak bir şey söylemişti ve bu gazetelerde olduğu gibi yayınlandı.

Jane evrak çantasını yere koyup bandı ayarladı ve “Hem senin hem de benim için kullanmam gerekli,” dedi. “Merak etme. Seni utandıracak bir şey sormayacağım. Bu bir skandal ya da manşet değeri olan bir röportaj değil. Seattle hayranları elemelerle ilgili heyecanlılar ve ayrıca seni merak ediyorlar. Faith Duffy hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorlar. Seni

rahatsız hissettirecek hiçbir soruyu yanıtlamak zorunda değilsin. Yeterince adil mi?”

Faith biraz rahatlamış olarak “Yeterince adil,” diyerek onayladı.

Jane oturdu ve röportaja Faith’in nerede doğduğu ve Virgil ile nasıl tanıştıkları gibi birkaç basit soruyla başladı. Ve ardından sordu: “Henüz daha otuz yaşındasın. Bu yaşta NHL yatırımı olan bir hokey takımının sahibi olmak nasıl bir duygu?”

“Çok şaşırtıcı. İnanılmaz. Ben bile hâlâ inanamıyorum.”

“Takımın size miras kalacağından haberiniz yoktu, öyle mi?”

“Hayır. Virgil hiç bahsetmemişti. Vasiyetin okunduğu gün öğrendim.”

Jane “Vaovv. Bu oldukça hoş bir miras,” diyerek gözlüklerinin camından baktı. “Muhtemelen sizin yerinizde olmak isteyebilecek bir sürü kadın vardır.”

Doğru. Harika bir hayatı vardı. “Çok çalışmak gerekiyor.”

“Chinooks gibi büyük bir organizasyonu idare etmekle ilgili ne biliyorsunuz?”

“İtiraf etmek gerekirse, pek fazla şey bilmiyorum. Ama her gün yeni bir şey öğreniyorum. İş başında eğitim alıyorum. Ve açıkçası hokeyi ve organizasyonun nasıl işlediğini anlamaya başladım. Birkaç hafta

önceki kadar ürkütücü gelmiyor. Elbette Virgil doğru insanları işe alarak işlerin yürümesini sağlayacak kadar akıllıydı. Bu yüzden işim kolaylaşıyor.”

Jane gol durumları, puanlar ve Chinooks’un Stanley kupasını alma şansı hakkında sorular sordu. Geçen cumartesi 4-2’lik bir galibiyetten sonra Chinooks altıncı maçta Sharks’ı yenmiş ve perşembe günü Detroit’te Red Wings’e karşı oynanacak maç ile üçüncü tura çıkmıştı. Jane iki Detroit oyuncusunu imâ ederek “Zetterberg ve Datsyuk normal ligde kendi alanlarında en hızlı golcüler. Bu ikisini yavaşlatmak için planınız nedir?” diye sordu.

“Biz sadece oynamaktan hoşlandığımız tarzda hokey oynamaya devam edeceğiz. Geçen Cumartesi akşamı Sharks’ın on yedi vuruşuna karşılık bizim otuz iki vuruşumuz var.”

Jane ve Faith ofisten çıkıp takımın antrenman yapmakta olduğu arenanın yolunu tuttular. Faith “Herkes Detroit’ten korkmamız gerektiğini düşünüyor,” dedi ve koridor boyunca ilerlemeye başladılar. Testosteron hormonunun kokusu giderek etrafa hakim olmaya başlıyordu. “Çok yetenekliler ama biz de yetenekliyiz. Sanırım olay hangi takımın daha...” derken bir an Tyson aklına geldi; gülümsedi ve “ateşli olduğuna bakar,” dedi.

Keskin nişancı Frankie Kawczynski Faith ve Jane kendisine doğru yaklaşıırken “Hey Bayan Duffy,”

diye seslendi. Tüneldeki lehim lambasının önünde sopasının ucunu ısıtmak için duruyordu.

Faith “Merhaba Bay Kawcznski,” dedi topukları kalın tabana batarken. Frankie otuzlarının sonundaydı ve tank gibi iriydi. Şu anda kalçaları düşük bir pantolon giymişti ve ayağında bir çift sandalet vardı. Çıplak sırtında bir pitbull dövmesi vardı. Faith’in dikkati sopasını ısıtırken hareket eden kaslarına takıldı. “Nasılsın?”

Koyu sakalları tam bir dağ adamına döndürmüştü onu ve “Harika,” diye cevap verdi. Kendinden çok emin ve sırnaşık bir şekilde güldü. Faith bir anda erkekler tarafından etrafının sarılmış olduğunu fark etti. Ona ve Jane’e tepeden bakan iri ve sağlam adamlar. Frankie “Bugün bizimle antrenman mı yapacaksınız?” diye sordu.

Walker Brooks soyunma odasından çıkarak bileme aletinin önünden patenlerini aldı. Faith kafasını çevirip daha detaylı bakma arzusuyla mücadele etti. “Ayar âletlerimi unuttum.” Layla bedeninden dışarı çıkmak için mücadele ediyordu. Layla küçük bir dikizleme için onu zorluyor ve çığlıklar atıyordu. Küçük bir an için; ama Bayan Duffy erkeklerin kalçalarını dikizlemezdi. En azından etrafında bir gazeteci varken. “Belki başka bir zaman.” Faith’in bakışları Frankie’nin yüzüne kilitlenmişti.

Vlad Fetisov bir elinde kaskı diğer elinde sopa-

siyla soyunma odasından çıktı. Onlara doğru pa-
tenleriyle yürürken suratında büyük bir gülümse-
me vardı.

Vlad, Jane'i selamlayarak "Merhaba işini bilen
hanım," dedi.

Jane de "Merhaba Vlad," diyerek yanıt verdi.
"Nasıl gidiyor?"

"Hayat iyi. Bay şanslı nasıl?" diye Jane'in kocası-
nı imâ ederek sordu.

"İyi."

Vlad buz pistine yönelir yönelmez Faith "Neden
sana işini bilen dedi?" diye sordu.

Jane "Çocuklar bana bu adı taktı çünkü dart oyu-
nunda onları hep yeniyorum. Yaptıkları her şeyde
çok rekabetçiler," dedi.

Çocuklar tünelin sonunda durdular ve Faith buz
pistinin bir ucundan diğer ucuna baktı. Adamlar iki
gruba ayrılmıştı. Hücum bir uçta antrenman yapı-
yordu ve defans diğer uçta. Daha darmadağınık ve
hırpani görünüyorlardı. Fakat iyi zamanlanmış bir
duyarlılık ve yetenekle kayıp, oradan oraya eserek
diski birbirlerine gönderiyorlardı. Buzun üstünde
yaklaşık on beş kişiydiler. Hepsı koyu lacivert ant-
renman takımlarını giymiş ve beyaz kasklarını tak-
mışlardı. Fakat sanki gizli bir güç tarafından yön-
lendiriliyormuş gibi Faith'in bakışları geniş omuz-
lu, beyaz kaskının altından dalgalar halinde dökü-

len siyah saçlı, arkası Faith'e dönük adama kilitlendi. Onun Tyson olduğunu anlaması için yüzünü görmesine gerek yoktu. Mide boşluğundaki sıcaklık onun Tyson olduğunu fark etmişti.

Jane "Vlad biraz sapık," diyerek şükürler olsun ki Faith'in dikkatinin dağılmasına sebep olmuştu.

Faith Rus oyuncudan rahatsız edici bir enerji hiç almamıştı. Yine de "Sapık mı?" diye sordu.

"Hayır. Sadece kadınların önünde havlusunu indirmekten hiç rahatsız olmuyor. Sanırım beni şaşırtmayı seviyordu. Hepsi beni şaşırtmayı seviyor." Jane kafasını sallayarak çantasının askısını düzeltti. "Takımla seyahat etmemi sevmiyorlardı. Uçakta bir kadın olması kötü şans sayılıyor."

Belki de bu yüzden Faith onlarla seyahat ettiğinde o kadar sessizlerdi. "Bu çok saçma ve ayrımcı."

Jane gülerek "Kesinlikle," dedi. "Onlar hokey oyuncusu." İkisi de teknik direktör asistanının kırmızı çizgiye diskleri yerleştirişini izliyorlardı. Jane "Bana Tyson Savage'dan bahsetsene," dedi.

Faith o sabah toplantı odasında durup tişörtünü sıyırdığı anı düşündü. Ateşli mavi gözlerini ve aklını kaçırıp ikinci kez Layla'nın ortaya çıkışına izin verişini hatırladı. Sadece ona yanıldığını ispatlamak için adeta bir striptizci gibi tişörtünü kasten, yavaşça sıyırdığı aklına geldi. Tyson'ın gözlerindeki ateşin biraz daha ısındığını görmek için ellerini beline koyuşu aklına geldi. "Ne bilmek istersin?"

“Takımı finallere taşıyabilmek için gerekli yeteneğe sahip mi sence?”

“Doğrusu aldığı puanlar her şeyi anlatıyor zaten,” diyerek Tyson’ın buzun üzerinde bir uçtan diğer uca ateşler içindeymiş gibi kayışını izledi. Kırmızı çizgiye doğru kayarken rüzgâr göğsündeki Chinooks yazısını dalgalandırıyordu. Buzun üzerinde sopasının izini bırakarak tam orta çizgide bir dönüş yapıp tek atışla diski kaleciye gönderdi. Kaleci eğilip bükülerek her gelen atışı durdurmaya çalışıyordu. Bir diski tutarken diğerleri dizliklerine çarpıyordu. Disklerden biri kaçıp ağırları boyladı. “O çok dikkatli ve ciddi bir adam.” Onu kucak dansı yapması için ikna etmeye çalışırken kullandığı psikolojik taktikler hariç. “Çok kontrollü ve disiplinli. Kendini tutmasa neler olur diye merak ediyorum.” O gün toplantı odasında onun o ateşli bakışları karşısında kendi bedeni de ateşler içerisinde tüterken, onun orada oturup sıklıkla gibi davranmasını hiç beklemiyordu. “Gerçekten rahat bıraksa,” diye ekledi Faith; bir yandan da o akşam Marriott Otel’de onu bırakıp gidişi aklına gelmişti. “Belki bu kadar kaba ve suratsız olmazdı.”

Jane “Kaba ve asık suratı iyi görünüyor,” dedi. Bu bir hafife almaydı.

Jane “Çok yakışıklı bir adam,” diye ekledi.

Faith gülümseyerek “Fark etmedim,” dedi.

Tyson kaleye yaklaşırken sanki onları duymuş

gibi durup baktı. Sahanın yarı mesafesi uzaklıktan bile Faith, buz kadar serin olan bakışlarını hissetti. Oturduğu yerde buz kesmesine ve bir yandan içinin de ısınmasına sebep olmuştu.

“Kaptanınızla tartışmalı bir ilişkiniz olduğuna dair birçok haber yapıldı. Bu doğru mu?”

Tyson, Faith’in gözlerinin içine bakarken, bir şişe su alıp kafasına dikti. Su dudaklarının arasından dö-küldü ve durdu. Yutkundu ve büyük eldivenli eliyle ağzını sildi. Son bir ayda Faith’in hayatı bir kasır-ga hızıyla değişmiş ve bir sürü aktivite ile dolmuş-tu. Bazen bir gün önce ne yaptığını dahi hatırlayamıyordu. Fakat Tyson’m ağzının içinde olduğu her anı en ufak detayına kadar hatırlıyordu. “Çekişmeli diyemem.”

“Nasıl adlandırırsınız peki?”

Şu yeryüzünde arzulayabileceğiniz en uygunsuz adama karşı hissedilen karşı konulmaz ve ateşli etki-leşime ne ad verirsiniz? Faith “Karmaşık diyebiliriz,” dedi. İmkânsızdı. Tam bir felaket.

Jules tünelden çıkıp Faith’e doğru yürürken “İşte buradasınız,” dedi. Arkasından da kırmızı saçlı, bı-yıklı bir adam geliyordu.

Jane “Faith’in takımla beraber bir fotoğrafını al-malıyız,” dedi.

Faith kendinden kısa olan Jane’e bakarak “Şimdi mi?” diye sordu.

“Evet.”

Jules “Tyson’la beraber bir tanıtım kampanyası için çekilmiş bir sürü fotoğrafı var. Neden takımda-ki diğer çocuklarla çekmiyoruz?” dedi.

Jane yabancı adamı tanıştıracak “Faith bu Brad Marsh,” dedi. “Post Intelligencer’ın kadrolu fotoğraf-çısı. Brad, bu da Faith Duffy.”

Brad Faith’in elini kavrayarak “Sizinle tanıştığı-ma sevindim. Tam bir Chinooks hayranıyım,” dedi.

“Tanıştığımız için heyecanlandım, özellikle takı-mımın hayranısanız.”

Jules piste çıkarak defans oyuncularına seslendi “Post Inteligencer için Bayan Duffy’yle gönüllü ola-rak fotoğraf çektirecek birkaç kişiye ihtiyacım var,” dedi.

Sam ve Alexander Devereaux öne doğru kayan ilk oyunculardı. Fakat diğerleri de hemen arkasın-dan takip etti.

“Ben yaparım.”

“Beni de hesaba katın.”

Sonunda Vlad dahil sekiz dev gibi defans oyun-cusu gönüllü oldu.

Brad “Fotoğrafları buz pistinin ortasında çeke-lim,” diye önerdi. “Logolardan bazılarını kareye da-hil etmeye çalışacağım.”

Faith dikkatlice buza bastı ve Blake Conte kolu-

nu uzattı. “Dikkatli olun Bayan Duffy. Düşüp bir yerinizi yaralamak istemezsiniz.”

Sam de diğer taraftan kolunu uzatarak yardımcı oldu. “Biri size suni teneffüs yapmak zorunda kalabilir.”

Blake “Ben ağızdan ağıza olanını biliyorum,” dedi ve Faith samimiyetle onun bu teklifini kabul etmek zorunda kalmamayı diledi. Garip bir sebepten ötürü Blake elemeye şans getirsin diye bıyığını, burnunun altından çenesine doğru kıvrımsı bir tutam halinde kesmişti. Suratına ağda yaptırmış gibi görünüyordu.

Sam “Bir de göğüs masajları var,” dedi. Onun eleme sakallarıysa sarı ve düzensizdi.

Faith ikisinin de koluna girerek gülümsedi ve “Çocuklar, benim için yere tükürerek diske iyi vuran hoş görünümlü adamlar olmaktan daha fazlası olduğunuzu bilmek iyi bir şey,” dedi. Hokey takımının sahibi olarak bir bayan olmanın avantajları vardı. İki ateşli oyuncu tarafından eşlik edilmek de bunlardan biriydi.

Tyson, Faith'e sahanın diğer ucundan barak “Şu sersemlelere bakın,” dedi. “Daha önce hiç kadın görmediklerini sanırsınız.” En son Faith'i gördüğünde tişörtünü sıyırıp sonra da ne kadar sıkıldığından bahsetmişti. Evet ilk önce Tyson söylemişti bunu ama yalan söylüyordu.

Takımın sabit kalecisi Marty Darche kaskını ön tarafından çekerek yukarı kaldırdı ve saçları yüzüne yayıldı. "Aziz itiraf etmelisin etrafta onun gibi görünen pek fazla kadın yok." Arkasına doğru kendini esneterek "Kahretsin," dedi.

Fotoğrafçı birkaç oyuncuya işaret ederek "Neden biriniz sopasını Bayan Duffy'ye vermiyor?" dedi. Hepsi birden öne atıldı. Marty kıkırdamaların arasından "Benim için bir sakıncası yok," dedi.

Tyson Marty'yi severdi. Özellikle de onun ağzından çıkan saçma sapan şeylere çok gülerdi. Bugün nedense hiçbirini eğlenceli bulmuyordu. Belki yorgun ya da susuzdu. Susadığında ya da yorgun olduğunda mizah duygusunu kaybediyordu.

"Onun fotoğraflarını gördün mü?"

"Evet." Kahrolası fotoğraflar. Ama bugün Faith'e baktığında o kahrolası fotoğraflar aklına gelmemişti. Muzip gülüşünü ve ince belini fark etmişti. Omzunun üzerinden bakıp sıkıldığını söylediği zaman ki bakışını hatırlamıştı.

Defans oyuncularını fotoğraf için etrafını sarmıştı ve Faith gülüyordu. Sesler sahanın üzerinde dalgalanıyordu. Teninin üzerini süpürüp göğsünün sıkışmasına neden oluyordu. Koca omuzlukları ve kayaklarıyla etrafını saran büyük ve hantal bir sürü adamın arasında minyon, çok güzel ve kadınsı görünüyordu.

pistin üzerinden ona bakarken bir Playboy kızı görmüyordu. San Jose'de otelde öptüğü kadını görüyordu. Seksi ağzını kendi ağzının içerisinde ve Faith'in ellerini saçlarının arasında hissediyordu. Faith'in gözlerindeki şehveti ve arzulu öpüşlerini hissedebiliyordu. Bugüne kadar birçok kadını öpmüş ve öpülmüştü ama hiçbiri böyle değildi. Tamamen tüketen bir çaresizlikle çok ateşliydi ve kasıklarının kilitlenmesine sebep oluyordu.

Fotoğrafçı "Bazılarınız öne doğru çıkın çocuklar," dedi. "Böyle güzel."

Pavel, Tyson'ı Valerie ile buluşması için sıkıştıyordu ama Tyson babasının son gözdesiyle buluşmakla ilgilenmiyordu. Özellikle de birkaç ay içerisinde yeni bir kız arkadaş edinme olasılığı varken. Bir de bu, buzun üzerindeki kahkahalarla eğlenerek bir grup hokey oyuncusunu ağzının suyu akan salaklar haline döndüren kadınla takılmak anlamına geliyorsa.

Bunu kanıtlamak için öğle yemeğini yüz kiloluk bir oyuncuyla geçirmeyi tercih ederdi. Bu çekişmeden yaralı ve kanlar içinde çıkabilirdi ama birkaç kesik ve mor göz, acı dolu kasıklardan çok daha iyiydi.

* * *

Valerie masadaki istiridye tabağına uzanarak "İstiridye doğal bir afrodisyak," dedi ve tabağı yerine koydu. "En azından bir tane almalısın Faith. Zararı olmaz hatta faydası olur."

"Hayır teşekkürler anne. Biraz daha eklemek ister misin?" Beyaz tabağa uzanıp masanın ucundan aldı. Annesi acaba daha yüz kızartıcı olabilir miydi? Ne yazık ki cevap evetti.

"Hayır. Teşekkürler."

"Pavel?" Seattle deniz ürünleri ve istiridye dükkânında annesi sevgilisine tabağı uzatırken Faith'in midesi bulanmaya başladı.

Pavel ağzında bir kabuk parçasıyla "Hayır. Teşekkür ederim," diye yanıtladı. Kabuğu açıp kapadı ve bir istiridye parçası ağzına, oradan da boğazına indi.

Faith kafasını çevirerek zar zor yutkundu.

Tyson kulağına eğilerek "Gözlerin olduğundan fazla yeşil görünüyor," dedi.

Faith beyaz ketenle sarılı tabağı masaya koydu ve "İstiridyeden nefret ederim," dedi.

"Neden buradayız o zaman?"

"Çünkü annem gelmek istedi." Beraber yemek yemeğe çıkmak annesinin büyük fikriydi ve Faith isteksizce razı olmuştu. Eğer annesinin ve Pavel'in istirdiyeleri midelerine indirişlerini seyretmek zorunda kalacağını bilseydi, evde kalıp ayaklarını uzatırdı. Bu, canavar Pebbles'la zaman geçirmek anlamına gelse bile.

Faith Tyson'a işaret ederek "Sen de hiç yememişsin," dedi.

“Ben böyle görünen hiçbir şeyi yemem.” Ağzının bir kenarıyla gülümsedi. Sesini alçaltarak kulağına fısıldadı ve “En azından toplum içinde,” dedi.

“Bu bir nevi uygunsuz ve ayrımcı bir yorum muydu?”

Tyson’ın gözleri Faith’inkilerle buluştu ve “Duru-
ma göre. Üstüne mi alındın?” dedi.

“Muhtemelen alınmalıyım.”

Tyson’ın bakışları Faith’in yüzünden teninin görüldüğü boynuna, oradan da pembe elbisesinin ilk düğmesine doğru aşağı kaydı. “Ama sen şey değildin, ha?”

“Hayır. Bana karşı uygunsuz davranıyorsun.” Faith dudaklarını yaladı ve kafasını sallayarak “Daha makul konulardan bahsetmeliyiz.”

“Çok geç.” Tyson tekrar Faith’in gözlerine baktı. “Bazı uygunsuz düşüncelerim var.”

“Sen?”

“Evet.”

“Ne?”

“Birkaç hafta önce yaptığım gibi dudaklarını öpmek ve güneye doğru yola koyulmak.”

Tüm bunları düşünüyor muydu? Faith baldırları arasından yayılan sıkı acıyı bastırmak için bacaklarını birbirine yapıştırdı.

“Ne hakkında konuşuyorsunuz siz?” diye annesi meraklandı.

“Havadan konuşuyoruz.” Garson tabakları kaldırıırken Faith masaya bakıyordu. “Tyson’a Seattle’i beğenip beğenmediğini soruyordum.”

Tyson şarap kadehine uzandı ve koyu lacivert elbisesi Faith’in çıplak koluna değdi. “Vancouver’dan pek farklı değil.” Bir yudum alıp kadehi masaya koydu. “Bir golf turu planlamak riskli olurdu.”

Faith “Ben golf oynamıyorum ama yaz ayları çok daha kuru geçiyor,” dedi. Adeta tenini ısıtan şehveti unutmaya çalışıyordu. Faith “Jules bu yaz bir ara Chinooks golf turnuvası olacağından bahsetmişti. Toplanan para yaralı oyunculara gidiyormuş, Mark Bressler gibi,” dedi.

Pavel kafasını sallayarak “Bu çok trajik,” dedi. “Takım için çok büyük bir kayıp. Kaptanı kaybetmek takımın kalbini söküp almak gibidir.”

Tyson’ın çenesi kitlendi. “Kaptanlar her zaman transfer edilir baba. Bu işler artık senin oynadığın zamanlardaki gibi değil.”

İkisi arasında belli belirsiz bir gerilim oluştu. Pavel kabul ederek “Bu doğru. Artık sadâkat yok,” dedi.

Salata servisi geldi. Faith herkesin salatasına taze çekilmiş karabiber atmasını bekledi ve sonra “Chinooks organizasyonunda herkesin Tyson için çok heyecanlandığını biliyorum. Eğer bu kuzeydeki komşularımızı üzüyorsa...” diyerek omuz silkti ve aklını yanında oturan adamdan almaya çalıştı. “Ru

duruma alıŖacaklardır. Yani demek istediğim Ŗu ki, mesela Jim Carrey durumunun da Ŗstesinden gelmişlerdi." Kucağındaki keten peçeteye uzandı. "Gerçi Kanada bize Jim Carrey'yi ellerinden aldığımız için teřekkŖr etmeli. *Kablo Adam*'ı izlediniz mi?" İzgara etini tereyağı sosuna daldırıp ısırdı. Omuzunun Ŗzerinden Tyson'a baktı ve Tyson neredeyse gŖlŖmsŖyordu. "Ne?"

"*The Cable Guy*?"

"Berbattı."

Tyson kafasını sallayarak "*Me&Myself and Irene*'den daha berbat değildi."

"Bir şans işi olabilir."

Annesi itiraf edercesine "Ben Jim Carrey'yi beğeniyorum," dedi. "şu *In Living Color* show'unda J.Lo ile beraberdi."

Pavel "*The Rockford Files*' ı severdim," dedi.

Valerie kumru gibi "Oh. *The Rockford Files*" dedi. "Jim Rockford'un sarı asma kuşunu çok se-verdim. ŖçŖncŖ kocamın bir sarı asma kuşu vardı. Merlyn'i hatırlıyor musun Faith?"

"Çok hızlı araba kullanırdı."

Tyson koyu renkli yŖn pantolonunun Ŗzerine peçetesini sererken "Ŗç kere mi evlendin?" diye sor-du. Bu sırada eli Faith'in kalçasına değdi. Eğer yer olsaydı Faith kenara kayardı.

Valerie çatalına salata aldığı sırada durup Faith'e ve sevgilisi Pavel'e bakarak "Beş defa ama sadece çok genç ve hassas olduğum için," dedi.

Aslında yedi defaydı ama kim sayıyordu ki. Valerie'nin saymadığı kesindi. Faith konuyu değiştirmek için "Yarın akşam tribünde Detroit maçını izlemek için bize katılacak mısın?" diye sordu.

"Çok isterim. Teşekkürler Faith." Pavel birkaç lokma yedikten sonra "Chinooks bazı maçlarda kazanması zor diye görülüyor ama bazen böyle görünmek en iyisi. Eğer bizim çocuklar karşı tarafın penaltı yapmasını sağlarlarsa, sanırım o zaman final turuna çıkmak için çok şansımız olur. Tahminimce de Pittsburgh'la karşılaşırız," dedi.

Tyson "Bilmiyorum baba," diyerek çatalını aldı ve boş elini de Faith'in baldırının yanındaki sandalyeye yerleştirdi. "Pittsburgh en güçlü iki forvet oyuncusu olmadan oynuyor."

Baba oğul tüm penaltılardan ve power play'lerden bahsederek konuştular. Aslında temelde Pavel'in altın yıllarından ve çıkardığı en iyi oyunlardan bahsettiler. Konuşmaları esnasında birçok defa Tyson'ın eli yanlışlıkla Faith'in kalçasına dokundu. Dokunuşları Faith'in dizlerinde karıncalanmalara ve midesindeki sıcaklığın sıkışıp düğümlenmesine sebep oluyordu.

Pavel "Bir keresinde diski kalabalığın ortasına fırlattım ve gözden kayboldu," dedi ve etinden bir

parça kesti. "Kalenin arkasındaki borulara çarpana kadar gol olduğunu anlamadım."

Valerie "Keşke seni oynarken görebilseydim. Eminim çok iyiydin," diyerek coştı ve tavuğundan ısırdı.

"Annem babamı izlemeyi çok severdi. Bana sosisli sandviç alırdı ve kale arkasında, orta kısımda otururduk. Bu koltukların en iyi yerler olduğunu düşünürdü. En iyi sosisli sandviçler eski Montreal Forum'da satılırdı." O sırada kolunu indiren Tyson'ın eli, yeniden Faith'in baldırına değdi.

Faith'in gözleri açıldı ve avucunun içindeki sıcaklık kucağına yayılırken hızla nefes aldı. Bu sefer dokunuşu bir kaza değildi. "Ben sosisli sandviçten nefret ederim."

Tyson ona baktı ve nefesi sıkıştı. "Nasıl olur da sosisli sandviçten nefret edebilirsin? Sen Amerikalısın."

"Çocukken çok yedim."

"Faith çocukken sosisliye bayılırdı."

Faith'in göğsü sıkıştı ve nefesi daraldı, cevap veremedi. Bir lokma somon balığından aldı ama yutmakta zorlandı. Özellikle de Tyson parmağıyla ileri geri bacağına okşarken. Yemeğe çalışmaktan vazgeçip şarabına uzandı.

Tyson "Yemeğinle ilgili bir sorun mu var?" diye sordu.

Faith Tyson'ın şehvet dolu gözlerinin içine bakarak "Hayır," dedi. Faith daha fazlasını istiyordu. Be-line yayılan sıcak ve ateşli hissiyatın daha fazlasını istiyordu. Başı önde, eğilerek daha fazlasını yapmak istiyordu. Otuz yaşında bir kadındı ve böylesine karmakarışık, karşı konulamaz bir şehvet duygusunu yaşamayalı çok zaman olmuştu. Tyson'ın onu alıp daha ileriye götürmesini istiyordu ve elini masanın altına kaydırды. Avucunun içi Tyson'ın elinin üzerine değene kadar elini onun kolu üzerinde gezdirmeye başladı. Tyson'ın nefesi kesildi. Fakat Faith elini çekmek yerine kurumuş dudaklarını yaladı ve Tyson'ın elini baldırları arasında gezdirmeye başladı.

Annesi "Bence yemekten sonra hep beraber dans etmeye gitmeliyiz," dedi. "Faith her zaman çok güzel dans ederdi."

Tyson, keten elbisesinin altından Faith'in bacağına sıktı ve Faith Tyson'm sıcak elini bacaklarıyla kavradı. Tyson "Sabah erken kalkmam lazım," dedi.

Faith annesine bakarak esnedi ve "Yorgunum," dedi. "Ama siz ikiniz gidin, ben taksiye binerim."

Tyson "Ben seni bırakırım," dedi. Faith Tyson'a baktı ve kısık sesle "Bu uygunsuz olabilir," dedi.

Tyson Faith'in kulağına eğilerek "Sana yapacağım şeyler çok uygunsuz," dedi. "Muhtemelen korkmalısın."

“Yasal olmayan bir şeyler mi planlıyorsun?”

“İlk birkaç seferde değil.” Tyson omuz silkti ve
“Sonrasından emin değilim,” dedi.

BÖLÜM 13

Faith loş solaryum odasının ortasında dururken “Burası boş gibi,” dedi. Kafasının üzerinde yıldızlar gök yüzünü doldurmuştu. Seattle’ın yirmi sekiz kat üzerinde salınıyormuş gibi hissediyordu. “Virgil’le ben Seattle’da pek sık kalmazdık. Bu yüzden Seattle’da pek bir şey yapmadım. Bitkilerin ve bambuların fotoğrafını çektim. Belki de bir kaplan, ‘Who’s That Girl’ filminde Madonna gibi. O filmi hiç sevmem aslında ama o büyük bahçeyi ve kaplanı sevmiştim.”

“Gergin misin?”

Faith dışarı bakmak için pencerenin kenarına ilerlerken seksi pembe Chanel ayakkabılarının topukları fayansın üzerinde tıkırdıyordu. “Anlaşıyor mu?”

“Gergin olduğunda daha fazla konuşuyorsun.”

Faith ellerini pencerenin kenarına koyup Space Needle gökdelenine bakmaya başladı. Tüm gökdelenler çok büyük uçan tabaklar gibi duruyordu. Lokan-

tadan eve dönerken eczanede durmuşlardı ve Tyson prezervatif almıştı. Magnum. "Beni geriyorsun."

Tyson arkasından Faith'e yaklaşarak "Neden?" diye sordu.

Birkaç nedeni vardı. "Şu prezervatifler gerekli miydi?" bunlardan ilkiydi.

"Dar oluşu hoşuma gidiyor."

Oh Tanrım. "Benim için uzun zaman oldu."

Tyson kafasını eğdi, kulağına doğru fısıldayarak "Uzun zaman oldu..." diye sordu.

"Biriyle beraber olmayalı."

Tyson ellerini Faith'in kalçasına koydu, onu göğsüne doğru çekti ve ereksiyon halindeki aletine yasladı. "Virgil'den başka biri mi?"

Faith dönüp Tyson'ın ıslak haline baktı. Çok uzun, güçlü ve hazır durumdaydı. "Virgil bana karşı iyiydi, onu seviyordum ama biz hiç..." devamını getiremedi. Virgil gitmiş olmasına rağmen onu utandıracak bir şey yapmak istemedi. "Evliliğimiz bununla alakalı değildi."

Tyson'ın elleri Faith'in kalçasındaydı. "Hiç seks yapmadınız mı?"

Faith cevap vermedi.

Tyson'ın güçlkle seçilen bakışları camda Faith'in-kilerle buluştu. "Yapılabilecek başka biriyile de mi?"

“Elbette hayır.”

Tyson “Ne kadardır evliydiniz?” diye şüphyle sordu.

Faith kafasını çevirip omzunun üzerinden Tyson’ın hafif ışıkla aydınlanan suratına baktı. “Beş yıl.”

Tyson bir süreliğine sessiz kaldı. “Beş senedir seks yapmadın? Senin gibi görünen bir kadın?”

“Neden inanması zor?” Faith’in dudaklarında sessiz bir gülümseme belirdi ve Tyson’ın çenesine doğru fısıldadı. “Çirkin olduğumu söylemiştin.”

“Sanırım çekici olmadığını söylemiştim.”

“Doğru. Cinsel ilişkide bulunmamaktan ötürü insan çirkinleşmez.” Faith kafasını döndürüp Tyson’ın yüzünü ve çenesini öptü. “Durayım mı?”

Tyson “Hayır. Bu akşam bir tane de takım için alacağım,” dedi ve avucunu Faith’in karnına dayayıp kulağına “kaptan olmak bazen insana sorumluluk yüklüyor,” dedi. Tyson’ın elleri Faith’in göğüs kıvrımlarında dolanmaya başladı ve keten elbisesinin üzerinde göğsünün birini avucuyla kavradı. “Fotoğraf çekimlerinin yapıldığı akşamdan beri seni arzuluyorum.”

Faith’in göğüs uçları Tyson’ın parmaklarının ucunda sertleşti. “O akşam benim de çok şey hissetmeme sebep oldun.” Faith belinden bir kavisle Tyson’a yaslanıp kalçasını da ona doğru bastırdı ve “Yıllardır hissetmediğim türden şeyler,” dedi.

Tyson'ın ağzı aşağı doğru inerek Faith'inkine doğru açıldı. Faith'in arkasında bir sopa gibi sertti. Faith'in ateşli öpüşlerine karşılık verirken kalçalarını sınımsız kavradı ve yavaşça ona doğru dayanmaya başladı. Faith hayatta hiçbir şeyi bu kadar fazla arzuladığını hatırlamıyordu. Bu sıcak ve davetkar, sel gibi göğsünü sıkıştıran istek ve baldırları arasındaki ıslaklığı doruk noktasına çıkaran acı dolu arzu. Tyson yumuşakça göğüslerini sıkıp ovuyordu. Faith ağzını açıp Tyson'ın öpüşlerini adeta bir yudumda içiyordu. Faith'in hayatındaki her şey kaotikti ama bu vahşi ve yasak an, ona çok doğru geliyordu. Büyük bir ihtiyaçla arzuladığı ve çaresizce sahip olması gereken bir şey gibi. Yıldızlar, ışıklar ve hafif bir hava ile sarılı olan bir dünyanın tepesinde gibi hissediyordu kendini. Tyson bu dünyanın içinde en güçlü hissedilen şeydi.

Faith bir elini kaldırarak Tyson'ı kafasının arkasından tutup onu ağzına doğru çekti ve onun öpüşlerindeki sıcaklık Faith'in bedenine yayıldı. Kalbi atmaya ve kabarmaya başladı. Arkasına yaslanıp Tyson'ın kucaklayışındaki sağlamlığın ve sıcaklığın rahatlığına bıraktı kendini. Tyson parmaklarıyla elbisesinin önündeki düğmeleri beline kadar açarken, Faith onun kokusunu ciğerlerine çekiyordu.

Tyson kafasını kaldırdı. Ağırlaşmış ve göz kapakları yarılmıştı. Karanlıkta bile gözlerinde yanan arzu görülebiliyordu. Arkasından ona doğru

bastırıldığı uzun ve sert şeyi de hissediyordu. Tyson büyük ellerini Faith'in elbisesinden içeri kaydırıp ve parmakları Faith'in omuzlarında gezinmeye başladı. Tyson elbiseyi aşağı doğru çekti.

Faith ellerini Tyson'ın kafasının arkasından kaydırırken elbisesi de narin bedeninden aşağı doğru sıyrıldı. Faith beyaz sutyeni, uyumlu iç çamaşırı ve pembe ayakkabılarıyla yarı çıplak kalmıştı. Tyson'ın parmakları onun çıplak göbeğinde dolaşmaya başladı. Faith de ellerini Tyson'ın ellerinin üzerine koydu ve ellerini tekrar göğüslerine doğru götürdü. "Dokun bana," diye fısıldayarak kalçalarını Tyson'ın yün pantolonuna ve aletine dayadı.

"Buradan." Sutyeninin dar dantelleri arasından Tyson'ın parmakları Faith'in göğüs uçlarına dokunduğça daha da sertleşip büzüşüyorlardı ve tatlı bir acıyla kıvranıyorlardı. "Sana buradan dokunmam hoşuna gidiyor mu?"

Faith inleyerek "Evet," dedi.

"Sana buradan dokunmayı çok hayal ettim." Sağ eli karnına ve oradan da pantolonunun üzerinden kasıklarına indi. "Ve buradan. Sana buradan da dokunmamı ister misin?"

Faith kafasını sallayarak "Her yerime," dedi.

Tyson'ın parmakları Faith'in dantel iç çamaşırının içine doğru kaydırıp ve "Tıraş oluyorsun," dedi.

"Senin için sorun mu?"

Tyson kafasını sallayarak ağzını Faith'in boynuna doğru indirdi. "Tek düşündüğüm bu." Tyson'ın parmakları aşağı doğru kayarak etli yerlerinin arasına yöneldi ve arzudan kıvrandığı yerlere dokunmaya başladı.

Faith'in dizleri büküldü ve Tyson onu daha sıkı kavrayarak düşmesini engelledi. Faith'in baldırları arasındaki acı iyice keskinleşmişti ve onu tatmin edebilen tek şey Tyson'ın dokunuşlarıydı.

"Benim için ıslanıyorsun."

"Senin için sorun mu?"

Tyson kafasını sallayarak onu omuzlarından öpmeye başladı. "Seni böyle ıslatmak hoşuma gidiyor," diyerek kaskatı olan aletini ona doğru itmeye başladı.

Faith çok ateşli ve kıvranır haldeydi. Tyson onunla böyle oynasırken orgazm olması çok kolaydı ama daha fazlasını istiyordu. Beş yıldan fazla zamandır yaşamadığı bir şey yaşamak istiyordu. Ona tamamen sahip olmak istiyordu.

Faith yüzünü Tyson'a döndü ve Tyson'ın nemli parmakları onun kasıklarından kalçasına doğru kaydı. Faith ağzını Tyson'ın ağzına doğru kaldırdı ve gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Gömleği pantolonunun içinden çıkartıp yere düşene kadar itti. Ardından da Tyson'ın kucağına çıktı. Göğüslerini Tyson'ın sıcak ve sert göğsüne bastırarak

yasladı ve elleriyle kavrayabildiği kadar onun gergin tenini kavramaya çalıştı. Faith mümkün olduğunca uzun süre sevişmek istiyordu onunla, aynı zamanda da bedeni titreyerek bir an önce rahatlamak için kıvranıyordu. Tyson'ın göğsündeki kıllar Faith'in memelerine değiyordu ve göbeğinin altındaki tüyler belini gıdıklıyordu. Faith onu sanki son yemeğiymiş gibi öpüyordu ve cildi ateşlenip sıklaşıyordu. Faith avucunu Tyson'ın sertleşmiş aletine götürdüğünde Tyson da onun çıplak poposunu okşuyordu. Pantolonunun üzerinden Tyson'ın sıcaklığını hissediyordu. Penisinin sertliğinin her santimini istiyordu ve onu ellerinin arasında sıkıştırdı. Tyson kafasını kaldırarak Faith'e doğru aşağı baktı ve nefesi gürültülü bir şekilde gidip geliyordu. "Daha fazla bekleyemem."

Faith "Evet," diye gidip gelen nefesinin arasından cevapladı. Damarlarından şehvet ve ateş fışkırıyordu. Tyson'a olan ihtiyacı hariç her şeyi yakıp kavuruyordu.

Tyson ayakkabılarını çıkartırken Faith de pantolonunun düğmelerini açıp sert kalçalarından aşağı doğru indirdi. Sıra boxer şortuna gelmişti. Faith avuçlarıyla sıcak kalçasından aşağı doğru şortunu da indirdi. Penisinin ıslak başında bir damla belirdi. "Çok yakışıklı bir erkeksiniz Bay Savage. Yarış bitmeden bu durumu sonlandırmayınız."

"Ben bir profesyonelim." Tyson derin bir nefes

aldı ve ellerini çekti. "Tetiği erken çekmem." Prezer-
vatifi penisine yerleştirdi. "Şu çamaşırlarını çıkart.
Eğer parçalanmalarını istemiyorsan." Faith' e baktı
ve "Ayakkabıların kalsın," dedi.

Çamaşırını bacaklarına indirip ayağından çıkar-
dı. Tyson Faith'e uzanarak onu kendine doğru çekti;
kalçalarına ve baldırlarına uzandı. Sonra da Faith'i
kaldırdı ve o da hemen bacaklarını onun beline do-
ladı. Tyson, Faith'in sırtını serin cama yasladı. Onu
aletinin üzerine doğru oturturken Faith de ellerini
Tyson'un saçlarının arasına daldırdı. Tyson içine gir-
diği an Faith' in kafası bir kıvrınmayla geriye doğru
gitti. Faith nefesini tuttu ve Tyson'm penisinin bü-
yük başı içine doğru kaydı.

"Tyson."

"Merak etme. Senin için güzel olmasını sağlaya-
cağım. Benimle kal Faith. Beni şimdi durdurma."
Tamamen içine girmişti ve doğru söylüyordu. Onun
için iyi olmasını sağlamıştı. Faith'in çıplak göbeği
kasıklarıyla beraber birbirine yapışıyordu. Dışarı çı-
kıp tekrar derinlere girdi. Rahmine değene kadar en
ateşli ve hisli yerlerine dokunuyordu.

Faith "Mmm, evet," diye fısıldadı. "Bu harika
hissettiriyor." Tyson tekrar hareket etti. "Bu şekil-
de. Tam oraya. Durma. Çok iyi gidiyorsun Tyson."
Tyson penisini içeri ve dışarı itiyordu. Tyson daha
hızlı ve güçlü şekilde gidip gelmeye başladıkça

Faith'in de nefesi kesilmeye ve cildi gerilmeye başladı.

Tyson kısık bir homurtuyla "Ne kadar iyi?" diye sordu. Faith derin bir nefes aldı ve Tyson daha da sert gidip gelmeye başladı. Tyson'ın güçlü kasları her kalça hareketinde daha da kasılıyordu.

Faith'in tüm dünyası daralıp, Tyson'la bedenlerinin birleştiği yerde odaklandı. Onu içeriden, G noktasından okşuyordu adeta. Faith'in bedeninden sıvı bir ateş yayılıyordu sanki ve içeriden dışarı doğru yayılıyordu. Bedeninden ateşli gıdıklanmalar fışkırıyordu ve Faith daha önce bu kadar iyi bir seks yaşadığını hiç hatırlamıyordu. Bu kadar yoğun. Belki olmuştu ama Faith hiç bu kadar yoğun bir zevk ile kendinden geçtiğini, hiçbir şeyi umursamadan bu kadar arzuladığını hatırlamıyordu. Faith durmamasını söylemek için ağzını açtı. Ağzından kelimeler dökülemeden ilk orgazm dalgaları bedenini sardı. Onu kızartan ateşler bedenini yalayıp süpürürken inledi ve çığlık attı. Tyson Faith'in bedenine çarparken, Faith'in kalbi de kulaklarında çarpıyordu. Yabanice ve zincirlerinden kurtulmuş halde ateşli bir seks fırtınasıyla Tyson'ın sert penisi Faith'in içerisindeyken elleri ve ağızları birbirine kenetlendi. Çok güzel, yoğun ve acı dolu olduğu halde tatlıydı. Tekrar ve tekrar. Sonsuza dek sürecek gibiydi ve sanki yeterince uzun değildi. Son titremeler sırasında bacaklarıyla Tyson'm belini kavradı.

Tyson'ın nefesi ağırlaştı ve kasıldı. "Faith. Çok güzelsin. Çok sıkı. Tanrım." Ardından, sanki bir kayayı bir tepeden yukarı itip aşağı yuvarlıyormuş gibi uzun bir inleme duyuldu.

Her şey bitip gecenin serinliği Faith'in bedenini serinletmeye başladığında Tyson boynunun kıvrımından Faith'i öptü. Faith "Teşekkürler. Harikaydı," dedi.

Tyson kafasını kaldırıp Faith'in yüzüne baktı. "Henüz bitmedi," dedi.

Faith gülümsedi. "Hayır?"

"Eminim bu olanları sabaha inkâr edeceğiz." Tyson, Faith'i hâlâ sert olan penisinin üzerinden kaldırdı ve ayaklarının üzerine bıraktı. "Gün doğumundan önce bir kutu prezervatifimiz ve uygunsuz seks için altı saatimiz daha var," dedi. Ağzının kenarından bir saç teli çekti. "Eğer bu olanları inkâr edeceksek, en azından gerçekten utanç duyulacak bir şeyler yapalım."

Birkaç saat sonra Faith, Tyson'ın salonunda golf egzersiz alanında duruyordu. Üzerinde Tyson'ın mavi tişörtü vardı ve içinde başka hiçbir şey yoktu. Ayak tırnaklarında kırmızı oje sürülüydü. Sarı saçları sırtından aşağı dökülüyordu ve göz kamaştırıcı derecede güzel görünüyordu. Özellikle de o gece üç defa seks yapmış bir kadın için. En sonuncusu da banyo küvetinde köpükler çeşitli yerlerinde dolanırkenkiydi.

Faith "Şimdi neden golf oyunundan nefret ettiğimi hatırladım," diyerek omuzlarını silktili ve üzerindeki tişört baldırlarından yukarı sıyrıldı.

Tyson'ın onunla ilgili kurduğu tüm fantezilerin kaynağına sahipti. Hatta daha da fazlası. Çünkü yataкта daha yumuşak, ateşli ve iyiydi. Onunla sevişmeden önce ellerine hakim olmak yeterince zor olmuştu. Birkaç saat sonra ondan vazgeçmek zorunda kalacaktı ve bunun kolay olacağına dair kendini kandırmıyordu. Onu sadece bir playboy kızı gibi görüyor olsa muhtemelen kolay olurdu. Harika birer göğüs ve popo olarak. Son birkaç haftadır bir şekilde ondan hoşlanmaya başlamıştı. Hem de çok.

"Göğüslerim engel oluyor."

Tyson arkasında durdu ve "Bırak sana yardım edeyim," dedi. Ellerini kollarının arkasından kaydırarak göğüslerini kavradı. Faith'in tişörtünün arkası Tyson'ın çıplak göğsüne sürtünüyordu. "Şimdi dene."

Faith sopayı sallarken gülüyordu ve top ağlara doğru uçtu. Radar yirmi beş gösteriyordu. "Bu geçen seferden de kötü. İşe yaramadı. Göğüslerim çok büyük."

Tyson yuvarlak ve pembe göğüs uçlarıyla bezenmiş beyaz göğüslerini ağzına alarak "Hiç de büyük değiller," dedi. "Mükemmelsin." Tyson eski bir Levi's pantolon giymişti. Faith arkasını Tyson'ın kasıkları-

na yerleştirdi. Tıpkı solaryumda Tyson'la cama dayanıp harika bir seks yaptıklarındaki gibi. Tyson'ın kafasının üzerinde milyonlarca yıldız ve bedeninin etrafında Seattle silueti vardı. Tyson'ın yaşadığı en vahşi ambiyanstı. Otuz beş yıllık yaşamında bir sürü vahşi ambiyans yaşamıştı. "Senin sadece büyük elleri olan bir adama ihtiyacın var."

Faith kıkırdadı ve çizgiye yeni bir top yerleştirdi. "Tamam ama dikkatimi dağıtmak yok."

"Caddy Shack filmini izlemiştim. Golf oynarken kimse konuşmuyordu."

Faith geri doğru salındı ve Tyson kulağına fı-sıldayarak "Tüysüz şeftalinden yemek istiyorum," dedi. Sopa Faith'in ellerinden kayıp salonun ortasına uçtu. Dönüp Tyson'a baktı ve "Uslu duracağını sanıyordum," dedi.

"Duracağım."

"Biri pozisyon alırken konuşulmaz."

"Fısıldıyordum. Bazı durumlarda buna müsaade edilir." Yeri göstererek "Benim golf antrenman sah-am. Benim kurallarım," dedi.

"Kurallardan bahsetmemiştin." Faith kollarını göğüslerinin önünde birleştirdi ve Tyson'a yeşil parlak gözleriyle baktı. "Diğer kuralların nedir?"

"Kadınlar çıplak oynamak zorunda."

Faith kafasını bir yana eğerek gülümsememeye

çalıştı. "Şu küçük salak golf antrenman sahasında kaç kadın oynadı ki?"

"Şu 'salak' ibaresini es geçeceğim çünkü hoşuma gidiyorsun."

"Kaç kadın çıplak olmak zorunda kaldı Savage?"

"Sadece sen." Tişörtünden kavrayıp onu kendine doğru çekti ve "Sen özelsin," dedi.

Faith parmaklarını Tyson'ın kollarında kaydırды ve omuzlarına dokunmaya başladı. Yüzük parmağındaki pırlanta ışıktaydı. "Saat kaç?"

Tyson o lanet olası şeyi parmağından çıkartmasını ümit ediyordu. Bir şekilde evli bir kadını beceriyormuş gibi hissediyordu. "Üç civarında."

"Gitsem iyi olacak. Yarın bir antrenmanın ve akşam kazanman gereken bir hokey maçın var."

"Antrenman on iki saat sürmüyor." Ellerini Faith'in kalçalarına götürdü ve tişörtünü yukarı kaldırdı. "Uyumak için saatlerim var oysa seks için yaklaşık bir saatim kaldı." Faith'in poposunu sıvazladı ve "İşe koyulmalısın," dedi.

Faith kafasını sallayarak parmaklarını Tyson'ın saçlarının arasında gezdirdi. "Tüm gücünü tüketmek istemiyorum. Detroit'in mavi hattına karşı güce ihtiyacın olacak."

"Yedekte kullanmadığım gücüm var. Ben süper adam gibiyim. Tam bitmiş olduğumu düşündü-

gümde bu yedeğe başvuruyorum ve milleti şaşırtıyorum.”

Faith sanki şaka yapıyormuş gibi güldü. “Sana uğursuzluk getirmek istemiyorum. Siz hokey oyuncularını, hepinizin batıl inançlı olduğunu biliyorum.”

Tyson diğer çocuklar gibi batıl inançlı değildi. Sadece dikkatinin dağıtılmasını istemiyordu. Detroit bütün gücüyle mücadele edecekti ve buna hazır olması gerekiyordu. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak. “Bir kez aklımı oyuna verirsem diskten kolay kolay vazgeçmem.” Faith’i tutup kendine doğru çekti.

Faith bir kaşını kaldırdı ve “Yine sertleşmişsin,” dedi.

“Golf oynayışını izlemek beni azdırdı.”

“O muhteşem geri doğru sallanışım mıydı?”

“Sallanışın berbat.” Tyson kafasını salladı ve yüzünü Faith’in yüzüne doğru indirdi. “O muhteşem popon,” dedi.

“Baban normalde ne zaman eve geliyor?”

“Saat altı gibi burada olur. Daha vaktimiz var.”

Faith elini Tyson’ın dövmesine götürdü. “Bu acı-mış mıydı?”

Faith Tyson’ın beline dokunduğunda Tyson aniden iç çekti. “Kırık bir bilek kadar değil.”

Faith “Bileğini mi kırdın?” diye sordu ve çenesini öpmeye başladı. “Ne zaman?”

“2001. Üçüncü turda. Şeytan'lara karşı oynadığı. mız ikinci oyununda.”

“Buraya ne oldu?” Çenesini öptü ve elini pantolonunun önüne kaydırdı.

“Senin golf oynamanı izlerken sertleştim.”

Faith güldü ve avucunu penisinin başında gezdirmeye başladı. “Onu biliyorum. Çenendeki yara izini soruyorum.”

Bu çok uzun zaman önce olmuştu. Bu aralar hiç bunu düşünmemişti. “Claude Lemieux ve uzun bir sopa. 1998. Colorado'ya karşı sezon dışı bir maç. Yirmi dikiş.”

“Uf.” Faith dudaklarını boynuna götürdü ve diğer eliyle de pantolonunun düğmelerini açıyordu. “Ben hiçbir kemiğimi kırmadım ya da dikiş atılmadı.” Pantolonu kalçalarından aşağı kaydı. “Sadece bir dövmem var.”

Tyson Faith'in sırtındaki küçük playboy tavşanı dövmesini fark etmişti. “Evet ve çok seksi,” diyebilirdi Faith boynunu emerken.

“Virgil nefret ederdi.” Omuzlarını ve göğsünü öpüyordu. “Kimsenin onu bilmesini istemezdi. Zarif kızların dövmesi olmazmış.”

Tyson “Virgil yaşlıydı ve neden bahsettiğini bilmiyordu,” dedi.

Faith Tyson'ın önünde diz çöktü ve aletini elle-

riyle yukarı aşığı kaydırmaya başladı. Yeşil gözleriyle Tyson'a bakarken "Bunu yapmalı çok uzun zaman oldu," dedi. "Eğer hoşuna gitmezse, söyle. Dururum."

Tanrım. Yumuşak dudaklarını penisinin başına dokundurmaya başladı ve Tyson kendinden geçti. "Evet. Eminim. Devam et." Bundan sonra uzun bir süre çok iyi hissedeceği kesindi. Faith onu ıslak ve sıcak ağzına alırken Tyson parmaklarıyla saçlarına dokunuyordu ve bir süre sonra Faith'in gideceğini düşünüyordu. Bir gecede dört defa boşalmak onu bir süre idare ederdi. Ardından Faith inledi. Tatlı ve hoş bir titreşim boğazından yayıldı. Ve Tyson daha fazla düşünmekten vazgeçti.

www.webcanavari.net

BÖLÜM 14

*F*aith'in ve Tyson'ın gökdelen gibi yükselen reklam panoları Seattle şehrinde boy gösteriyor ve Key Arena'nın önünü boydan boya kaplıyordu. Takımın kaptanının önünde duran yeni sahibesinin fotoğrafının altında şu kelimeler yazılıydı; CHINOOKS HOKEYİ. TAKILIN. Bo'nun tüm hayal kırıklığına ve Jules'un utanmaz zevkine rağmen herhangi bir güzellik ya da vahşilik ibaresi yoktu. Ne de ayakla ezilen hayalar.

Maça doğru yaklaşılan günlerde heyecan şehri titretmeye başlamıştı. O perşembe akşamı Key Arena yarı finalin ilk maçı olan Detroit Kırmızı Kanatlar takımına karşı oynanacak oyun için, tika basa dolmuştu. Diskin atıldığı ilk andan itibaren her şey Seattle'ın lehine gelişti. İlk yarıda takım iki gol attı. İkinci yarıda Detroit harekete geçerek bir gol attı ve skoru 2-1 yaptı. Üçüncü bölümde her iki takım da ilk on beş dakika boyunca skoru sabit tutmaya çalıştılar. Diski sahanın bir ucundan diğer ucuna gön-

derdiler ama gol alanına etkili atış yapamadılar Ma-
çın bitişine beş dakika kala Tyson diski keskin ni-
şancı Frankie Kawczynski'ye gönderdi ve o da kaia-
balığın arasından bir vuruş yaptı. Disk kaleci Chris
Osgood'un eldivenlerini sıyrarak ağları boyladı ve
Chinooks ilk maçı 3-1'lik skor ile kapattı.

Maç bittikten on beş dakika sonra Faith, yanın-
da Jules ile oyuncuların bekleme salonuna girdi.
Jules'un üzerinde kot pantolon, Chinooks tişörtü ve
koyu lacivert bir ceket vardı. Eğer tişörtü iki beden
dar olmasaydı alışılmadık şekilde incelikli görüne-
cekti.

Faith odaya girerken gazetecilerden biri "Oyun
hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Elbette çok memnun oldum. Şaşırmadım." Mavi
ve kırmızı Chinooks tişörtünün üzerine yeni aldığı
kırmızı deri ceket giymişti. "Takım buraya gelmek
için gerçekten çok çalıştı."

"Takımla Detroit'e gidecek misiniz?"

Tam cevaplamak için ağzını açmıştı ki "Zan-
net—" Tyson soyunma odasından çıktı. Beyni don-
du ve tüm düşünce akışını kaybetti. Kalçalarını ka-
patan bol bir şorttan başka bir şey yoktu üzerinde.
Bir kaç saat önce onlar da yoktu üzerinde. Birkaç
saat önce tüm o sert kaslara ve pürüzsüz tene do-
kunuyordu. Pantolonu dizlerindeydi ve onu ağzına
almıştı. Düzgün kaslarından bakışlarını çekip kıllı

göğsüne oradan da yüzüne baktı. Tyson mavi gözleriyle Faith'in gözlerine baktı ve bir kaşını kaldırdı.

"Takımla Detroit'e gidecek misiniz?"

Faith'in göğsüne doğru bir ısı yayıldı ve bakışlarını Tyson'dan ayırarak "Hayır," dedi.

Tyson onu o kadar iyi hissettirmişti ki, odanın ucuna hızla koşup ona sarılmamak için kendini zor tuttu. Takımın kaptanıyla yattığı için kendini kötü hissedeceğini düşünmüştü. Kabul edilemez bir durumdu ve hiç de profesyonel değildi. Pişmanlık duymalıydı ama hiç pişman değildi. En azından düşündüğü sebeplerden ötürü değil. En fazla hissettiği şey mide boşluğunda bir yumru halindeki suçluluktuk. Kocasını öleli bir buçuk ay olmuştu ve dün akşam adamın biriyle vahşi ve harika bir seks yaşayıp daha önce hiç hissetmediği şeyler hissetmişti. Eski bir striptizci, playboy kızı, yaşlı ve zengin bir adamın karısıydı ama daha önce hiç kimsenin dokunuşlarını Tyson'ınkiler kadar arzulamamıştı. Ya da aksine arzulamıştı. Bitmişti, Tyson'la olduğu o kısa saatler boyunca ölen kocasını hiç düşünmemişti. Gerçekten düşünmemişti; özellikle de Tyson onu öpüp ona dokunurken. Ona muhteşem bir hayat sunmuş olan ve ölümünden sonra bile onu düşünen kocası, aklından geçen son şeydi.

Gazeteciler Faith'e oyun hakkında ve takımın geleceği ile ilgili birkaç soru daha sordular. Diğer

oyuncular da soyunma odasından çıktı. Odada heyecan hâkimdi ve havayı titretip sesleri yükseltiyordu. Faith cevaplar ve belli belirsiz yanıtlar veriyordu. Ya da Jules'a yönlendiriyordu; ne de olsa o detayları biliyordu. Ama hepsinin ötesinde Faith, tamamen Tyson'ın farkında olmakla meşguldü.

Tyson'ın sesi gürültüyü kesti ve ılık, iç gıcıklayan bir farkındalıkla Faith'in tüyleri diken diken oldu. Midesinde bir gıdıklanma hissetti. Tyson ona Virgil'in çok vermek isteyip de veremediği tek şeyi vermişti. Sadece fiziksel yakınlık sonucu oluşabilecek bir bağlanma. Annesinin sürekli bahsettiği tutku. Kocasıyla yaşayamadığı tek şey. Durdurabileceğinden çok daha güçlü bir şey. O denli tüketen bir şey ki, onu süpürüp bir kasırga gibi darmadağın etmişti.

Faith'in bakışları odanın diğer ucunda etrafı gazetecilerle sarılmış olan Tyson'a yöneldi. Odadaki diğer sesler arasından Tyson'ın "Vancouver'dan aceleyle transfer edilişim çok kolay oldu. Teknik direktör Nystrom iyi bir hokeye ve oyunculara nasıl ilham vereceğini çok iyi biliyor. Herkes her maçta elinden gelenin en iyisini yapıyor," dediğini duydu.

"Takımın yeni sahibi ile daha iyi anlaşıyor musunuz?"

Bakışlarını kaldırıp Faith'inkilerle buluşturdu ve yanağının bir kenarı samimi bir gülümseme ile kıvrıldı. "Bir sorun yok."

Faith kalbinin kabardığını hissetti. Tam göğsünün ortasında. Tam soyunma odasının önünde, oyuncular, antrenörler ve gazetecilerin önünde.

Tyson ona bakmaya devam ederken “Yine de bu sabah gazetede benim tam bir kontrolcü olduğum, eğer kendimi biraz daha bırakırsam sürekli kaba ve asık suratlı olmayacağım yönünde demeç verdiğini okudum,” dedi.

Faith mırıldanarak “Sürekli demedim,” dedi.

Seattle Times gazetesinden Jim “Ne?” diye sordu. “Ne dediniz Bayan Duffy?”

“Sürekli kaba ve asık suratlı demediğimi söyledim.”

Gazetecilerden biri güldü ve “Savage herkesin bildiği gibi huysuzdur. Ne zamanlar asık suratlı olmadığını merak ettim,” dedi.

Tyson onu izliyordu. Eğleniyormuş gibi gülümseyordu ve Faith’in cevap vermesini bekliyordu. Faith kendi kendine seks yaparken diye düşündü. Geçen akşam hiç de kaba ya da huysuz değildi. Harika ve çok çekiciydi. Faith’i güldürmüştü ve inanılmaz ama yanında rahat hissetmesine sebep olmuştu. Faith’in uzun süredir kimseyle yaşamadığı bir şeydi bu. Ayrıca bu gece de kesinlikle asık suratlı değildi. Faith “Önemli maçları kazandığında,” diye cevap verdi.

Biri Tyson’a “Cumartesi akşamı Detroit’teki maç

için stratejiniz nedir?" diye sordu. Önündeki adama cevap vermeden önce son bir kez Faith'e baktı. "Hockey birebir savaş verilen bir oyundur. Sadece bunu aklımızdan çıkarmadan tüm savaşları kazanmalıyız."

Faith Jules'a döndü ve "Yarınki Chinooks Vakfı toplantısını halledebilecek misin?" diye sordu.

Jules Faith'e sonra da odanın diğer ucundaki Tyson'a baktı. Ağzını açtı ve kapadı. Koyu kaşlarının arasında bir çatılma belirdi. "Henüz bir plan yapmamıştım ama istersen ayarlayabilirim," dedi. Onu rahatsız eden bir his vardı.

Faith kafasını sallayarak kapıya doğru yürüdü. "Gerek yok. Kendi notlarımı alabilirim." Koridora adımını attığında dayanamayıp Tyson'a son bir kez bakmak için döndü. Etrafını saran diğer adamlardan daha uzun boyluydu. Geçen akşam yaşanan her şeyi en küçük detayına kadar hatırlıyordu. Karanlık-taki suratını, ellerinin ve ağzının dokunuşlarını. Geçen akşamın suçunu Layla'ya yüklemek istedi ama yapamadı. Kendine dürüst olacaksa bunu yapamazdı. Geçen akşamın tüm sorumluluğu kendisine aitti. Gizli hiçbir amaç, kandırmaca yoktu. Sadece parası için bir erkeği istiyormuş gibi davranmak da yoktu. Geçen akşamki davranışları için Layla'yı suçlayamazdı. Faith tamamen kontrol altındayken bunu yapamazdı.

Faith uzaklaştı ve asansöre yöneldi. Geçen akşam, tamamen istediklerini yapmak ile alakalıydı. Brooklyn Deniz Ürünleri Lokantası'nda oturup, Tyson'ın masanın altından ona dokunmasına izin vermesi ile alakalıydı. Ve kendisinin de ona dokunup, durumu bir adım öteye taşıması ile alakalıydı. Bunları o yapmıştı, Layla değil. Arkasında saklanmak için yarattığı vahşi ve utanmaz kişi değil. Geçen akşam tamamen Faith'in olanlara izin vermesi ve utanmadan davranması ile alakalıydı.

Eve dönerken Virgil'in ölümünden sonraki yaşamı hakkında düşündü. Virgil ölmeden önce hoş ve rahat bir hayat yaşıyordu. Öyle bir hayat ki, çoğu zaman verdiği en büyük karar o gün ne giyeceğine dairdi. O kişi, o Faith asla olayların akıp gitmesine izin vermez ve bir adamın elini alıp kasıklarına götürmezdi.

Bentley'ini park ettikten sonra asansörle üst kata çıktı. Bu kadar kısa sürede hayatı çok değişmişti. Yavaş ve durağan bir hayattan, toplantıların ve etkinliklerin ardı arkasının kesilmediği fırtınalı bir hayata geçmişti. Kararları ne giymesi gerektiğinden o sezon hangi oyuncuya ne kadar ödenmesi gerektiği yönünde radikal olarak değişmişti. Sorumlulukları çok fazlaydı. Eğer durup dinlenmeye ve yaşadıklarını düşünmeye fırsatı olsa herhalde bir kenarda büzüşüp kalırdı. Çatı katının kapısını açıp içeri girdiğinde havlayarak onu karşılayan, Pebbles'dan başka-

sı değildi. Mutfağın ışığı da yanıyordu. Hayret ki an-
nesinin odasından inleme sesleri ya da oturma oda-
sından 'Seks terapisi' sesleri yankılanmıyordu.

Faith mutfağın yanından hole, oradan da odasına
geçti. Ceketini çıkartıp bir sandalyeye attı. Virgil'le
bu eve en son ne zaman geldiklerini hatırlayamıyor-
du ama ondan hiçbir iz yoktu. Ne bir kıyafet, kravat
ne de bir ayakkabı, tarak. Dış fırçası bile banyo mer-
merinin üzerinde yoktu.

Ona ait olan tek şey David Copperfield kopyasıy-
dı. Faith onu son gün büyük evden ayrılırken yanı-
na almıştı. Yatağın üzerine oturup lambalardan biri-
ni yaktı. Faith komodinin üzerinden kitabı alıp koyu
kahverengi cildine dokunurken Pebbles kucasına
atladı. Kitabı burnuna götürerek eski kağıt ve nem-
li deri kokusunu içine çekti. Virgil her zaman paha-
lı parfüm kokardı. Ama kitapta ona dair en ufak bir
iz yoktu.

Pebbles, Faith'in kalçasının yanında üç tur ata-
rak baldırının yanına uzandı. Faith'in gözyaşları dö-
külürken parmaklarını köpeğin kalın tüylerinin ara-
sında gezdirmeye başladı. Virgil'i özlüyordu. Onun-
la arkadaşlığını ve onun erdemlerini özlüyordu.
Ama gözlerini kapadığında hayalini kurduğu rah-
metli kocası değildi. Başka bir adamdı. Kolay kolay
gülümsemeyen bir adam. Ama ağzıyla başka muh-
teşem şeyler yapabilen bir adam. Kollarının arasın-
da güvende hissetmesini sağlayan hoş ve güçlü bir

adam. Odanın bir ucundan ona baktığında midesi-
nin ağırlaşmasına sebep olan adam. Ona doğru gi-
dip sarılma isteği uyandıran adam.

Faith gözlerini açtı ve bir damla yaş yanağından
süzüldü. Kocasını yeni gömmüştü ama kendini baş-
ka bir adamı düşünmekten alıkoyamıyordu. Onun
hakkında ne söylerlerdi? Korkunç bir insan olduğu-
nu mu? Landon'un hep onu suçladığı gibi ahlâksız
ve korkunç bir insan olduğunu mu?

Yas tutmakla ilgili okuduğu bir kitapta bir kişinin
flört etmeye başlamadan önce en azından bir tam yıl
beklemesi gerektiğini okumuştı. Gerçi geçen akşam
Tyson ile yaşanan şeye bir flört denebilir miydi? Ha-
yır. Pek değil. Bir kuvranmayı dindirme, işin ucunu
bırakma ve rahatlama denebilirdi.

Peki ama eğer yaşananlar bunlardan ibaretse bu
akşam hissettikleri neydi? Neden ona doğru gidip
çıplak göğsüne dokunmak istemişti? Özellikle de
bu arzuyu bir gecede dört kez tatmin ettikten son-
ra. Fazla abartmış olmuyor muydu? Eğer yaşananlar
sadece seks ile ilgiliyse bir süre rahat duramaz mı-
ydı? Özellikle de o kadar uzun bir süre beklemiş biri
olarak.

Elini Pebbles'in tüylerine götürdü ve köpek de
dönüp Faith'in karnının üzerine yattı. Seksten daha
fazlası vardı. Onu korkutan başka bir şeyler vardı.
Aşk değildi. Tyson Savage'ı sevmiyordu. Birkaç kez

sevmişti ve nasıl bir his olduğunu biliyordu. Sevgi hoş, sıcak ve huzurlu bir duyguydu — Virgil'e beslediği duygular gibi. Ya da ateşli ve tüketiciydi — daha önceki erkek arkadaşlarına karşı hissettiği gibi. Yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissetmemişti, sanki tek bir yanlış hamlede hayatı ayaklarının altından kayıp gidecekmiş gibi.

Bu sevgi değildi. Bu gerçekleşmeyi bekleyen bir felaketti.

* * *

Ertesi sabah Faith, Chinooks Vakfı'nın direktörü ile buluştu. Adı Miranda Snow'du ve Faith'le buluşmaktan gerçekten çok hoşnut görünüyordu. "Asistanım bugün ofis dışında," dedi Faith'e birkaç broşür uzatırken. "Bunlar Chinooks Vakfı'nın yürüttüğü değişik bağış kampanyaları."

Faith göz attı ve çok etkilendi. Chinooks Vakfı her yıl, eski ve yeni, sakatlanıp tedavi görmesi gereken tüm oyuncular için bir golf turnuvası düzenliyordu.

Miranda "Hali hazırda Mark Bressler'in sigortası tarafından karşılanmayan tüm hastane masraflarını ödüyoruz," diye açıklayarak "ve ihtiyacı olan tüm ek rehabilitasyon masraflarını da," diye ekledi.

Faith eski kaptanla Chinooks yılbaşı partilerinde tanışmıştı. "O nasıl?"

“Vücudundaki kemiklerin yarısını kırdı. Felç olmadı için şanslı.” Miranda masanın üzerine bir kalem koydu. “Bakıcıları tam bir baş ağrısı olduğunu söylüyorlar.”

Miranda’nın bahsettiği ikinci bağış kampanyası nitelikli çocukların buz hokeyi kamplarına gidebilmesi için burs temin edilmesi ile alakalıydı. Üç ana kritere dayanıyordu. Yetenekli olan çocuklar okulda en az 3.00 ortalama tutturmali, vasatin üzerinde hokey oynuyor olmalı ve düşük gelirli bir aileden geliyor olmalıydılar.

Üçüncü kampanya ‘Ümitler ve Dilekler Fonu’ üç aşamalı yaklaşımla Washington’daki çocuk hastanelerine para yardımı yapmakla ilgiliydi. Aşamalar şu şekildeydi; araştırma, finansal yardım ve çocuk hastalıkları konusunda toplum bilinci. Faith üç kampanyanın da basın bildirilerini, tanıtım notlarını okudu ve bir sürü soru sorup bir de yorum yaptı. Her kampanyanın ne kadar para bağışı yaptığını öğrenmek istiyordu. Genel gider ve yönetim masraflarına ne kadar bütçe ayrıldığını öğrenmek istiyordu. Ve yakın gelecekte vakfın planları neydi?

Bazı basın bildirilerini okurken “Sanırım halkla ilişkiler burada epey sıkılmış,” dedi. “Toplumu bize destek oldukları için desteklemeliyiz. Bu vakfın amacı reklam yapmak olmamalı. Ya da daha fazla bilet satmak.” Gloria Thornwell Cemiyeti’nde öğrendiği bir şeydi bu. Ve son zamanlarda buna o da inan-

maya başlamıştı. Bir şahıs ya da kurum doğru sebeplerden dolayı bağışta bulunmalıydı , şöhret için değil. Bazıları sonuç değişmediği sürece fark etmeyeceğini öne sürüyordu. Faith bu argümanı da anlayabiliyordu ama o kadar çok sosyetik tanımıştı ki, sadece dergilerde fotoğrafları yayınlansın diye etkinlik düzenliyor ya da bağış yapıyorlardı.

Miranda şaşırmış görünüyordu. “Katılıyorum. Ben bu konuda hep yalnız kaldım. Bizim departmanda tanıtım konusunda çok agresif olan küçük bir kız var.”

Faith gülümsedi. “Bo. Ben onunla ilgilenirim.”

Ertesi akşam Chinooks’un Detroit maçını izlemek için Bo ve Jules ile bir barda buluştular. İlk yarı oldukça eşit başladı. Chinooks’un on gol vuruşu ve Kırmızı kanatların on iki gol vuruşu oldu. Bitiş düdüğüne iki dakika kala Kırmızı Kanatlar skoru 4-3 yaptı.

İlk arada Faith, Bo ve Jules’a Miranda ile yaptığı görüşmeden bahsetti. Bağış organizasyonları ile daha fazla ilgilenmeye niyeti olduğunu anlattı.

Bo, Becks birasından bir yudum alırken “Senin konuya dahil olman daha iyi reklam anlamına gelir. Ben bu konuyla ilgilenirim,” dedi.

Faith gülümseyerek “Bağışlar için reklamı kısmında rol almak istemiyorum,” dedi. “Eminim her etkinlik için iyi bir reklam ve tanıtım kampanyasına

ihtiyacımız olacak. Fakat gerçekten iyi hedeflenmiş kampanyalar hazırlamak isteyeceğimizi düşünüyorum. Seninle ve Jim'le daha elle tutulur bir şeyler olduğunda bir araya geleceğim.”

Bo omuz silkti ve “Golf turnuvası etkinliği temmuz ayında. Buna ne kadar dahil olmak istediğini bilmemde yarar var,” dedi.

İkinci yarı başlarken Jules gözünü ekrandan ayırıp bara doğru baktı ve “Golf oynuyor musun?” diye sordu.

Faith Tyson'ın evindeki golf antrenman sahasını düşündü. Onun tişörtünü giydiği geceyi. Onun tişörtünün çıplak tenine değen pamuk yüzeyini ve çenesinin altından, yaka kısmından gelen Tyson'ın kokusunu. Topa vururken Tyson'ın onun arkasından durduğu anı düşündü. “Hayır. Ama şu golf aralarından birini kullanabilirim,” diye cevap verdi. Merlot'undan bir yudum aldı. Ekranda Tyson'ı sopasının ucunda disk ile buz pistinin üzerinde kayarken izliyordu. Diski Sam'a gönderdi ve filelerin arkasından diğer tarafa doğru kaydı. Sam diskini tekrar Tyson'a verdi ve Detroit oyuncularından biri tam mavi hattın içinde Tyson'a çarptı. İkisi de diski kazanmak için dirsek dirseğe mücadele ettiler. Tyson'ın kafası geri savruldu ve düdük çaldı. Hakem defans oyuncusunu işaret ettiği sırada Tyson bir elini kaldırmış yüzünü tutuyordu.

Jules masanın üzerinden bara eğilerek "Sopanın ucuyla darbe aldı," dedi.

Tyson elini indirdiğinde kanlar sol kaşından yanağına akmaya başladı.

Faith yüksek sesle seslendiğini fark etmeden "Yüzü olamaz!" diye haykırdı. "Yüzüne vurmayın." Biri karnına vurmuş gibi hissediyordu. Defans oyuncusu penaltı kulübesine doğru kayarken Kırmızı Kanat taraftarları durmadan bağırıyorlardı. Chinooks teknik direktörlerinden biri Tyson'a bir havlu uzattı. Tyson yüzünü silerken bir yandan da büyük ekranda pozisyonun tekrarını izliyordu.

Faith "Hastaneye gitmesi gerekmez mi?" diye sordu. Bo ve Jules delirdiğini düşünürcesine ona bakıyorlardı. Jules işaret ederek "Sadece bir kesik," dedi.

Teknik direktör kaşına bakarken Tyson kanlı havluyu yüzünden çekti. Faith'in midesindeki sıkışma biraz daha artmıştı.

Bo kafasını sallayarak "İyhh. Sanki şah damarına denk gelmiş gibi kanıyor," dedi.

Jules işaret ederek "Şah damarı insanın kalbinde-
dir, yüzünde değil," dedi.

Bo birasını masaya koyarken "Biliyorum lanet olası. Bir durumu imâ etmek için kullanılan abartılı bir söylem bu sadece," dedi.

"Buna salaklık derler."

Faith ellerine masanın üzerine koyarak "Kesin şunu. Tanrı aşkına siz ikiniz kaç yaşındasınız?" dedi ve ekledi "Tyson az önce yüzüne bir darbe aldı ve ciddi olabilir."

Bo kafasını sallayarak "O kadar kötü değil," dedi.

Tyson ve antrenör pistten çıkıp tünele girerken Jules "Üçüncü bölüme kadar onu iyileştirirler ve sahaya tekrar çıkar," dedi.

Faith "Hiç sanmıyorum," diye cevap verdi. Eğer kendisi yüzüne böyle bir darbe almış olsaydı bir sürü ağrı kesici ile tüm geceyi hastanede geçirmesi gerekirdi. Tyson onun kadar koca bir bebek değildi. Ama böylesine bir darbe aldıktan sonra da sahaya tekrar çıkması mümkün değildi.

Ama Jules haklıydı. Ön hatta hücum oyuncuları üçüncü bölüm için yerlerini aldığıında Tyson da onlarla beraberdi. Gözünün kenarında hafif bir şişlik vardı ve beyaz bantla kapatılmıştı. Beyaz tişörtünün önü kan lekesi olmuştu. Fakat kendi sırası geldiğinde gayet de iyi kayıyordu.

Oyunun bitmesine dakikalar kala skor 4-3 Detroit'in lehineydi. Teknik direktör Nystrom son saniyelerde kaleciyi oyundan alıp onun yerine hücum hattını kuvvetlendirdi ama o gece Detroit'in gecesi idi ve disk boş ağılara gönderip, skoru 5-3 yaparak maçı tamamladılar.

Üçü birden bardan ayrılırken Jules bir tahminde

bulunarak "Pazartesi akşamı onları kendi evimizde yeneceğiz," dedi.

Bardan eve varması on beş dakika sürdü. Pebbles ortalarda yoktu, bu da annesinin çoktan yatmış olduğunu gösteriyordu. Faith yüzünü yıkayıp dişlerini fırçaladı ve üzerine Looney Tunes tişörtünü giyerek tek başına yatağa gitti. Şarap ve heyecan onu epey zorlamıştı ve kafasını yastığa koyar koymaz uyudu. Yanı başındaki telefon onu uyandırdığında ne kadar süredir uyuyor olduğundan emin değildi. Karanlıkta telefonun ahizesine uzanırken komodine çarptı ve "Ah. Lanet. Alo?"

"Seni uyandırdım mı?"

Gözleri parladı. "Tyson?"

"Yalnız mısın? Yoksa o köpek yatağında mı?"

"Ne?" Etrafı kolaçan etti ve parmakları Pebbles'in tüylerine dokundu. "Pebbles burada."

Tyson'ın yumuşak gülüşü kulaklarını doldurdu. "Babam orada demektir."

"Ben yattıktan sonra içeri sızıışmış olmalı. Pavel'le mi konuşmak istiyordun?"

"Tanrım hayır."

Faith dudaklarını yaladı. "O zaman neden aradın?"

"Emin değilim."

Faith kafasını çevirip yanı başındaki saatin parlayan ışıklı numaralarına baktı. "Saatin kaç olduğunu biliyor musun?"

Bir an duraklama oldu. "Üçü çeyrek geçiyor."

"Neredesin?"

"Arabamdayım. Sizin binanın önünde."

Faith kalkıp perdeyi açtı. "Şaka yapıyorsun."

"Hayır. Uçağımız yarım saat önce indi. Maçı izledin mi?"

"Evet," derken bacaklarını yatağından kenarından sallandırıyor. "Kaşın nasıl?"

"Beş dikiş attılar."

"Canın acımış gibi görünüyordun."

"Aşağı gelip öpersen çabuk iyileşir."

"Şimdi mi?"

"Evet."

"Giyinik değilim."

"Tamamen çıplak mısınız?"

Karanlığın içinde üzerindeki Looney Tunes tişörtüne baktı ve "Evet. Tamamen çıplak," dedi.

Tyson boğazını temizleyerek "Üzerine bir mont geçir. Söz veriyorum bakmayacağım," dedi.

Faith gülümseyerek kafasını salladı ve "Bizim başımızı belaya sokan bakman değil," dedi.

Tyson kısık sesle "Belayı seviyorsun. Görünen o ki ben de," dedi.

"Senin çıplak halde benim yatağımda olmana sebep olan bir bela. Madem ki çıplaksın, aşağı gelip artık devamını da oluruna bıraksan diyorum."

Bunu yapmamalıydı. Gerçekten yapmamalıydı.
“Bu uygunsuz olur.”

“Hem de çok.”

“Geçen akşam olanları inkâr etmiyor musun?”

“Henüz değil. Ama aklımda üzerinde senin isminin yazılı olduğu birkaç pozisyon var. Sanırım bu geceden sonra yeterince utanç ve pişmanlık duyacak kadar dolmuş olacağız.”

“Beni düşünüyormuşsun gibi konuşuyorsun.”

“Hem de çok.”

O da Tyson’ı düşünüyordu. Bunu yapmamalıydı ama kendine engel olamıyordu. Madem Tyson olanları inkâr etmiyordu, o da etmemeliydi. Fakat şu anda, onun sesini duyarken ve kapının önünde park ettiğini bilirken tek hissedebildiği, şehvet sancılarıyla midesinin büzüşmesiydi. Fısıldayarak “Ben de,” diye cevap verdi. “Bu yaz bir golf turnuvası var. Sanırım biraz çalışmalıyım.”

“Tatlım benim dokuz numara demirimle ne kadar istersen çalışabilirsin.”

“Ceketimi alıp geliyorum.” Telefonu kapattı ve ayağına pantolonunu, üzerine de tişörtünü geçirdi. Şu an için birkaç saat sonra hissedeceği suçluluk duygusu yerine, Tyson’la başını belaya sokma hissi galip gelmişti.

Hızla dişlerini fırçalayıp saçını taradıktan sonra ayakkabılıktaki siyah yağmurluğunu kaptı. Ayağına

bir çift kırmızı ayakkabı geçirdi ve kapıdan çıkarken anahtarlarını yağmurluğunun cebine attı.

Tyson siyah BMW'sini gidecekleri yönün tersine, kaldırımın kenarına park etmişti. Karanlığın içinde bekliyordu ve Elliott körfezinden gelen serin esinti Faith'in bir kaç tutam saçını yüzünün önüne doğru uçuşturuyordu. "Bayan Duffy."

"Bay Savage."

Tyson yan koltuğun kapısını açtı. "Güzel yağmurluk."

Faith, Tyson'ın önünden içeri bir adım attı ve karanlıkta yüzüne doğru baktı. Sol gözünün üstü beyaz bantlarla kaplanmıştı. Saçlarını savuran rüzgâr bu defa Tyson'ın kokusunu taşımıştı. Faith kokuyu içine çekti. Ellerini Tyson'ın göğsüne koydu ve yüzünü ona doğru kaldırdı. Tişörtünün altındaki kasları toplandı ve sertleşti.

Tyson ağzını aşağı götürerek Faith'i öptü. Dudakları Faith'in dudaklarına gömüldüğünde ateşli ve yoğun bir his Faith'e hücum etti ve parmakları kıvrılıp göğsünden ve bedeninden yayılan sıcaklıkla ısınan tişörtünü kavradı.

Eli yağmurluğunun önünden içeri süzülürken diliyle ona dokunuyordu. Sıcak eli göğsünü kavradı ve parmağıyla göğüs ucuna dokunmaya başladı.

Faith tam onu elinden tutup yukarı çıkarmaya niyetlenmişti ki Tyson kafasını kaldırdı ve elini çek-

ti. "İçeri gir," diye adeta emretti. Ya yorgunluktan ya da şehvetten, belki de her ikisi birden, sesi oldukça kırçılı ve sert geliyordu.

Tyson kapıyı açtı ve Faith oturduğunda dönüp Tyson' a baktı. "Benim için ne gibi bükülme pozisyonları düşündün?" diye sordu.

Tyson "Benim yatağımın bir ucundan diğer ucuna kadar kıvrılacağımız pozisyonlar," diye cevap verdi.

Faith diğer ayağını da içeri alıp Tyson'ın geniş yatağını hayal etti. "Bu uzun sürebilir."

"Kesinlikle."

BÖLÜM 15

Faith, omzuna sıcak bir şeyin dokunmasıyla derin bir uykudan uyandı. Göz kapakları aralandı ve yüzünden birkaç santim uzaklıktaki parlak mavi gözlerle karşılaştı. Gözlerinin kenarında gülümseme çizgileri belirdi. Tyson yavaşça omzunu ısırırken gözünün kenarındaki bandajlar kıvrılıyordu.

Ona doğru bakarak “Günaydın,” dedi.

“Saat kaç?”

“Öğleye az kaldı.”

“Aman Tanrım!” Doğruldu ve beyaz çarşaf beline kaydı. “Çok geç olmuş.” Ani bir panik kalbinde düğümlendi ve midesini sıkıştırdı. Bir adamın yatağında en son uyanalı ... ne kadar zaman geçmişti bilmiyordu. Göğüslerini kapamak için çarşafı yukarı çekti ve omuzunun üzerinden Tyson’a bir bakış attı. Gri bir tişört ve şort giymişti. Oldukça rahat ve dinlenmiş görünüyordu. “Giyinmişsin.”

“Koşu bandında 5 km koştum.”

“Ve beni uyandırmadın?”

Siyah şal desenli sırt yastığına yaslanıp ellerini başının arkasında birleştirdi. “Kendinden geçmiş-tin,” derken bakışları çıplak poposuna kaydı. “Saat beşe kadar uyumadın.”

“Sen de.”

“Benim çok fazla uykuya ihtiyacım yok.”

Bir eliyle çarşafı göğsüne çekti ve diğer eliyle de yüzünü ovuşturdu. Kalbi boğazında atarken odaya yayılmış olan birkaç meşe mobilyaya ve büyük kemerli pencereleri örten perdelere baktı. “Antrenmanın yok mu?”

Eğer trafik açıksa yirmi dakikada evde olurdu, üzerinde hiçbir şey olmadan, sadece yağmurluk ile. Dün akşam oldukça iyi bir fikir gibi görünen şey bu gün ışığında oldukça korkunç bir hata gibi görünüyordu.

“Bir süreliğine yok.” Tyson ayağa kalkıp Faith’in saçını omuzlarının arkasına götürdü. “Giderken seni bırakıp dönerken alırım diye düşünmüştüm.”

Faith’in kalbi kulaklarında zonkluyordu. Bir pantolon bile yoktu üzerinde. Bir zamanlar böyle şeyleri umursamazdı ama bu çok uzun zaman önceydi. Farklı bir zaman ve yaşam tarzı. Eskiden farklı bir insandı ama artık o kişi değildi. Alnı stresle gerildi ve panik atak geçirmekten korktu. Böylesi bir yaşamı geride bırakabilmek için çok çalışmıştı.

“Faith?”

Faith, Tyson’a bakarak “Evet,” dedi.

“Söylediğimi duydun mu?”

“Antrenmana gitmen gerek.”

Tyson ağzını onun omzuna yaklaştırarak hafifçe ısırđı. “Dönerken seni almak istiyorum. Bellevue’de keşfettiğim bir İtalyan restoranma götürmek mesele. Servis kötü ama yemekler güzel.”

“Hayır!”

Tyson aniden kafasını kaldırıp Faith’e baktı. Faith’in düşünmesi gerekiyordu. Kendini ve hayatını kontrol altına almalıydı. Takımının kaptanıyla flört edemezdi. Kocasđ yeni ölmüştü. Bunu daha fazla devam ettiremezdi.

Tyson birkaç nefes aldıktan sonra “Tamam,” dedi.

“Demek istediğim...” Ne demek istemişti ki? “Zannettiğim gibi değil. Demek istediğim...”

“Ne demek istediğini biliyorum. Sadece seks yapmak istiyorsun, hepsi bu.”

Bunu mu demek istemişti? Hayır. Evet. Kafatasını geren karmaşıklığın ötesinde hiçbir şey düşünmüyordu.

Tyson omuzlarını silkip ayakkabılarını ve çoraplarını çıkarttı.

“Bu konuda rahatım. Bir sürü kadın hokey oyuncularıyla yatmak ister.” Tişörtünü kafasından çıkar-

tırken hiç de serinkanlı görünmüyordu. Biraz kızgın görünüyordu. Tişörtü odanın diğer ucuna fırlattı ve Faith'in tuttuğu çarşafı aniden çekti.

"Tyson!"

"Şimdi nerede durmamız gerektiğini biliyoruz." Omuzlarından tutup onu yatağa yatırdı.

"Çıldırılmışsın."

Tyson kafasını sallayarak Faith'in üzerine doğru elleri yastıkların yanından gömülene kadar abandı. "Öncesinde sadece kibar olmaya çalışıyordum. Artık bu konuda endişe etmeme gerek kalmadı."

Faith ellerini Tyson'ın göğsündeki sert kaslara götürdü. "Kibar olman hoşuma gidiyor."

"Çok kötü." Suratı Faith'in boynuna doğru gömüldü.

Faith uykuya dalmadan önce iki kere sevişmişlerdi. Sonuncusu Tyson'ın vücut masajı yapan küvetindeydi. Bu da saçlarının berbat halde dağınık olduğu anlamına geliyordu. Tyson boynunu öperken Faith'in kaşları çatıldı. Hayatı tam bir karmaşaydı ve o saçlarını dert ediyordu.

Ilık nefesi Faith'in boynunda ve göğüslerinde dolarken "Artık kibarı oynamak istemiyorum," dedi. Faith tansiyonunun biraz düştüğünü hissetti.

"Nasıl oynamak istiyorsun?" diye sordu.

Tyson'ın ağzı Faith'in boynunda dolarken, ısır-
mak için bir ara durduğunda "Kaba," diye cevap ver-

di. Bacaklarından tutup Faith'i aşığı doğru kaydırıp sağı göğsünü ve meme ucunu emmeye başladı. Hem biraz kızgın hem de şehvet dolu görünüyordu. Diğer göğsünü avuçlarken Faith'in sıcak ağzını kendi ağzına götürdü. Faith'in geçen akşamki sevgilisi gitmişti. Büyük elleriyle her yerini mıncıklayıp okşayan adam gitmişti. Acele etmeden, onun tepkilerini tartarak davranan adam gitmişti.

Tyson, Faith'in diğer göğsüne bakıp sertleşmiş ucunu diliyle uyarmaya başladı. Sert elleriyle yumuşak bedenini adeta yoğuruyordu. Tanrı yardımcısı olsun. Ama Faith'i gerçekten tahrik ediyordu. Faith bir avuç dolusu çarşaf ve yastığı alıp arkasına yaslandı. Boğazından gelen derin bir sesle inledi. Tyson güldü.

"Böyle sert olmaktan hoşlandığını bilseydim," dedi bir yandan Faith'in bedenini ısıırıp öperken "kıbarı oynamakla vakit kaybetmezdim." Kalçasını öpmeye başlayıp bacakları arasında durmadan önce göbeğini öpmeye başladı. Tyson, ağırlaşmış göz kapaklarının ardından kargaşa içerisindeki masmavi parlayan gözleriyle Faith'e bakarken, bir yandan da baldırları arasındaki hassas bölgeyi öpererek Faith'i baştan çıkartıyor ve arzuyla kıvrınmasına sebep oluyordu. Tam çaresizlikten çılgılık atmak üzereyken Tyson emredercesine "Bacaklarını omuzlarıma koy," dedi. Sonra da baldırlarından ayırıp onu ateşli ağzının içine aldı. Az önce göğüslerine gösterdiği neza-

keti artık göstermiyordu. Onu öylesine öpüyordu ki, sanki Faith'in orada bulunma amacı tamamen onu memnun etmektir. Onu ağızyla ve diliyle mest ediyordu. Ve Tanrım, bu da Faith' in çok hoşuna gidiyordu. Layla'yı suçluyordu.

Birkaç dakika içinde ateşli ve vahşi bir orgazm, göbeğinden kasıklarına yayıldı ve içeriden dışarıya doğru adeta yandıgını hissetti. Bu orgazm onu titretmiş ve nefes nefese kalmasına sebep olmuştu. Tyson son ana kadar Faith'le kaldı ve sonra dizlerinin üzerine doğruldu. Ağır bakışları Faith'inkilerle buluştu. Elinin tersiyle ağızını sildi. Sonra da bir prezervatif çıkartıp aletine taktı.

Faith konuşmak için ağızını açtı ama söyleyecek bir şey bulamadı "Teşekkürler. Sanırım," haricinde.

"Bana teşekkür etme. Henüz bitmedi."

Ardından elini penisine indirip Faith'in bacak arasında doğru itmesiyle Faith yatağın yukarisına doğru aniden kaydı. Nefesi derin bir iç çekişle ciğerlerine doldu. "Ben bitti diyene kadar bitmedi küçük hanım."

Faith Tyson'ın keskin yüz hatlarına bakıp ellerini omuzlarının üzerinden kafasının yanına götürdü. Tyson ona kızabilirdi ama o kıyamazdı. Az önce ona hediye ettiği yoğun orgazmdan sonra değil. Ve şu anda içinde olan büyük penisi yine alevler içinde yanmasına sebep olurken ve onu tatmin edebi-

lecek tek şey yine o iken, ona kızamazdı. Faith “Tamam,” diye fısıldadı ve kalçasını kasıp gevşeterek, kasıklarındaki kaslarla penisini kavrayıp hareket etmeye başladı.

Tyson’ın nefesi duyuluyordu. İçine girip çıkar-ken bir yandan da küfür ediyordu. Tekrar ve tekrar penisini daha derinlere sokuyor ve Faith’i sarsı-yordu. Faith’in etrafındaki havanın ağırlaşmasına ve zor nefes almasına sebep oluyordu. Faith bacaklarını Tyson’ın beline doladı. Tyson’ın onu itişlerini karşı-ladı; ta ki bedeni Tyson’ın ağırlığıyla ezilip damar-la-rından şehvetli bir orgazm bedenine yayılana kadar. Tyson kendi fırtınasını yaşarken, Faith arkaya doğ-ru kıvrılıp tutundu.

Her şey bittiğinde her ikisi de sessizce giyindiler. Tyson tişörtünü ve şortunu giydi, Faith de yağmur-luğunu. Eve dönerken ikisi de konuşmadı. Tyson CD çalara Linkin Park CD’si takıp arabanın içini müzik sesiyle doldurdu; böylece her ikisini de can sıkıcı konuşmalar yapmaktan kurtarmış oldu. Tyson kendi düşüncelerine dalıp gitmişti. Faith’in ise hâlâ kafası çok karışık ve ne söylemesi gerektiğini bil-miyordu. İnkâr etmesine rağmen Tyson sinirliydi. Faith onun duygularını incitmişti sanki. Sert miza-cı ve asık suratlı oluşu göz önüne alındığında bu hali oldukça garipti.

Park alanına girdiğinde asansörün yanına yanaş-tı ve müziği kapatıp “Canını yaktıysam kusura bak-ma,” dedi.

Faith “Yakmadın,” diye cevap verdi. Vücudunda bazı yerler çok hassaslaşmıştı ama canı acımamıştı. Hatta tam tersi. “Asıl ben özür dilerim eğer duygularını incittiysem.”

“Faith, ben bir kız çocuğu değilim.” Arabanın içindeki derin gölgeden mavi gözleriyle Faith’e bakıyordu.

“Muhteşem bir kadın beni sadece seks yapmak için kullanmak istediğini söylediğinde duygularım incinmez benim.” Tyson komik olmayan bir ifade ile güldü. “İlk olmana rağmen. Daha önce hiç olmamıştı. Genelde hep tersi olur.”

“Sen de beni sadece seks için kullanmıyor musun?”

Faith’in yüzüne bakarak kapının kilidini açtı ve “Evet. Kullanıyorum. Teşekkürler,” dedi.

* * *

Pazartesi akşamı teknik direktör Nystrom pano-yu işaret ederken Tyson çoraplarını dizlerinin altına doğru çekiyordu. Chinooks’un diğer oyuncularını ya oturuyorlar ya da etrafta ayakta dikilip maçın başlamasını bekliyorlardı. Ortalığı yırtan bant sesiyle beraber Nystrom’un son dakika taktikleri duyuluyordu.

“Atışları bloke edin. Kalemizin önüne geçin.”

Tünelin ötesinde, sahanın içinde Chinooks spi-

keri kalabalığı gaza getirirken hoparlörlerden de Queen yayılıyordu.

Takım soyunma odasından çıkıp sahaya gitmeden önce Nystrom son kez “Kafanızı dik tutun ve gözünüzü diskten ayırmayın,” dedi. Tüneldeki zemin kaplayan matların üzerinden geçtiler. Spiker her oyuncunun numarasını ve oyundaki pozisyonunu anons ediyordu. Tyson sıranın en sonunda duruyordu. Kafasını kaldırıp şeref tribününe baktı. Kırmızı koltuklarda bir sürü kişi vardı ama aralarında Faith yoktu. Spiker Sam’in numarasını ve ismini anons ederken klaksonlar duyuldu. Tyson çıkışa doğru ilerledi. Dün Faith’e onu yemeğe götürmek istediğini söylemişti. Pek de önemli bir şey değildi. Sevişmek için birkaç saat geçirmişlerdi. Faith’in elleri ve ağzı vücudunun her yerinde dolaşmıştı ve Tyson onu sadece bir İtalyan lokantasına götürmek istemişti. Bu çok da şaşılacak bir durum değildi. Herhangi başka bir kadın, çok daha fazlasını da isterdi. Oysa Faith sanki ondan çocuk yapmasını istemiş gibi davrandı. Tepkisi Tyson’ın canını sıkıyordu ve hıncını almak için onunla sert ve kaba bir şekilde sevişmişti. Ama durum geri tepmişti çünkü bu Faith’in hoşuna gitmişti. Faith’in baldırında bıraktığı ısırık izini düşünmeden edemiyordu ve bu Tyson’ı daha da kızdırıyordu.

Diğer oyuncu da anons edilince Tyson bir adım daha ilerledi.

Faith'le seks yaptığını inkâr edeceğini sanıyordu. Bu olanların ona zorluk çıkaracağını düşünmüştü. Ama öyle olmadı. Kimse fark etmezse de olmazdı. Faith fiziksel olarak mükemmel bir kadındı. Tepeden tırnağa sersemletici derecede göz kamaştırıcıydı. Akıllı ve espritüeldi. Fakat onunla ilgili en çekici şey kararlılığı ve iradesinin sağlamlığıydı. Hiç öyle hissetmediği halde dik durup kendinden emin görünebiliyordu. Tyson cesaret, dayanıklılık ve sağlamlığı takdir ediyordu.

Blake sahaya anons edildi ve Tyson bir adım daha ilerledi. Onunla ilgili daha öncesinde Tyson'ı rahatsız eden ufak şeyler bile şimdi ona çekici gelmeye başlamıştı. Lanet olası bir çelişki. Ya da talih. Her neyse buna bir an önce son vermesi gerekiyordu. Buyurun işte! Hayatının en önemli maçlarından birini oynamak için sahaya anons edilmek üzereydi ve o Faith'i düşünmekten vazgeçemiyordu. Kafasını maça vermeliydi. Güzel bir sarışın onunla başka hiçbir şey değil ama sadece seks yapmak istedi diye aklının başından gitmesine izin veremezdi. Sadece yemek olsa bile.

Vlad anons edildiğinde Tyson sahanın ucuna geldi. Başka bir kadınla bu mükemmel bir ayarlama olabilirdi. Fakat Faith herhangi bir kadın değildi. O Chinooks takımının yeni sahibiydi. Tyson'ın sıklıkla unuttuğu bir şeydi bu.

Spikerin "Yirmi bir numara," diye haykıran se-

sini kalabalığın çığlıkları bastırıyordu. Hayranlar ayaklarını yere vurup klakson çalıyorlardı. "Orta sahada oynuyor. Chinooks'un kaptanı. Tyson S-a-a-v-a-a-a-ge!"

Tyson tünelden fırlatılmışçasına kafası önde fişek gibi sahaya çıktı. Cam gibi buzun üzerinde takım arkadaşlarının yanından süratle kayıp geçti ve patenlerini aniden yana döndürüp etrafa buzlar saçarak birden durdu. Hayranları iyice vahşileştiler. Tyson şeref tribününe baktı. Faith korkulukların önünde ayakta duruyordu. Yüzünü tam olarak görmiyordu ama ona baktığını biliyordu. Tyson'ın göğsü sinirden sıkıştı. Orantısız bir sinir midesini yakarak adeta bir delik açtı. Faith'le olan ilişkisi göz önüne alındığında siniri biraz fazlaydı ama yine de göz kapaklarının kısılp gözlerinden kıvılcımlar çıkmasına sebep oluyordu. Kırmızı Kanatların defans hattı için hiç de iyiye işaret olmayan kıvılcımlar.

www.webcanavari.net

BÖLÜM 16

Sabahın erken saatlerinde BAC-111, bulutların üzerinden doğuya doğru havalanırken oval pencere-
relerden içeri ışık süzülüyordu.

Faith, Hokey News dergisinin en son sayısını açtı ve tam önünde oturan Tyson'ı yok saymaya çalıştı. Diğer oyuncular gibi o da koyu lacivert bir takım giymişti. Geniş omuzları tüm koltuğu kaplıyordu. Elinde Seattle Times spor sayfası vardı. Hiç şüphesiz ki dün akşam Key Arena'da Chinooks'un Detroit'i 4-1 mağlup ettiği haberini okuyup kendiyle gurur duyuyordu. Dün akşamki maçta Tyson rüzgâr gibi esmişti ve Detroit defansı onu durduramamıştı. İlk yarının erken dakikalarında bir gol atmış ve iki güzel pasla ikinci ve üçüncü bölümlerde de birer gol atmıştı. Dün akşamki gollerinden sonra eleme turlarında toplam dokuz gol atmış oldu. Toplamda da on dört pas verip puanını yirmi üçe yükseltmişti. Takımın averajına göre en fazla puanı toplayan oyuncu olmuştu ve NHL liginde de üçüncü sıraya yükselmişti.

Bu sabah Faith uçağa binerken Tyson neredeyse ona bakmamıştı. Faith herkesin, ikisinin iyi geçinemediğini düşündüğünü biliyordu. En son beraber olmalarından sonra Tyson'ın rol yapıp yapmadığını merak ediyordu.

Diğer oyuncular onu fark etmişlerdi. Kısa bir merhaba Tyson'ı öldürmezdi. Tabii Tyson'ı çok kızdırmış ve bir daha onunla beraber olmak istememesine neden olmuş olabilirdi.

Faith koridorda dağıtılmakta olan protein yüklü keklerden bir tanesini alıp Jules'a uzattı. Tereyağı gibi görünen püskürtmeli şeyi Jules'a uzatırken "Gerçek tereyağı nerede?" diye söylendi. Tyson'ın bir daha onu görmek istemeyecek oluşu neden onu bu kadar kızdırıp koltuğunun arkasına bir tekme atma isteği uyandırıyordu? Zor. "Okuduğuma göre hokey oyuncularının günde en az üç yüz elli kalori protein tüketmeleri gerekiyormuş," diye geveledi. "Bu kadar çok kalori aldığını düşünebiliyor musun? İyhh bir de tereyağı verdiklerini zannediyorlar," diyerek önündeki tepsiyi indirdi ve kekini tepsiye koydu. Yanlış bir şey mi yapmıştı? Yani toplum içinde onunla yemek yememek dışında? "Eğer o kadar çok kalori alabilecek olsaydım emin ol ki kekim gerçekten tereyağlı olurdu. Ve içinde çikolata parçaları. Ya da daha iyisi fındıklı muzlu bir kek olurdu." Tyson'ın gazetesi hışırdadı ve Faith'in göğsünde bir sıkışma oldu. Eğer Tyson artık onunla beraber olmak istemi-

yorsa, Faith onunla nasıl yüzleşecekti? "Ah bir de tabii tüm keki gerçek latte ile kaplardım. Yağsız, şeker-siz ve çırpılmış cılız keklerle son verirdim."

Jules Faith'e bakarak "Sen iyi misin?" dedi.

"Evet." Evde kalmış olmayı dilerdi. "Neden?"

"Bir kek için mantıksızca üzgün görünüyorsun da."

Faith kekinden bir parça kopartıp ağzına tıktı. Hayır bir kek için mantıksızca üzgün değildi. Mantıksızca üzgündü çünkü önünde oturup gazetenin sayfalarını çeviren adam geçen akşam onu garajına üzerinde sadece yağmurlukla bıraktığından beri onunla konuşmuyordu. Evet, tamam. Bir nevi sadece seks yapmak istediğini açıkça belirtmişti ama yine de arayabilirdi. Bu sabah merhaba diyebilirdi.

"Sadece kibar olmaya çalışıyordum. Artık bu konuda endişe etmeme gerek yok," demişti ve Faith de ciddi olduğunu düşünmüştü. Mantıksız derecede sinirliydi çünkü o Tyson'ın son derece farkındayken, Tyson'ın onun varlığından bile haberdar olduğundan emin değildi.

Faith kekini yerken küçük bir şişe organik portakal suyu şişesinin kapağını açtı. Jules'un onu, takıma Detroit'e giderken eşlik etmesi ile ilgili ikna etmesine izin vermemeliydi. Önündeki koltuktan gelen gazete hışırtısı Faith'in dikkatini koridor tarafından görünen Tyson'ın dirseğine yöneltti. Plastik meyve

suyu şişesini ağzına götürüp bir yudum aldı. Dün akşamki maçın heyecanı direkt başına vurmuştu. Chinooks'un Detroit'i hezeyana uğratışı tüm stad-yumu ayağa kaldırmıştı ve Faith'in tüyleri diken di-ken olmuştu. Organize olmuş bir kaos yerine yete-nek ve çok çalışmanın izlerini görmüştü. İyi yönetil-miş bir oyun taktığı ve hassasiyet. Böylesine kontrol dışı olan bir otokontrol. İlk defa Virgil'in hokey aş-kını anlamıştı.

Dün akşam son düdük çalıp maç bittiğinde ve arenadaki hayranlar çılgına döndüğünde Jules Faith'e, takımla çok az seyahat ettiğini ve bunu daha sık tekrarlamasını göz önünde bulundurması gerek-tiğini söylemişti.

Şimdi gün ışığında Tyson onu yok sayarken arka koltuğunda oturuyor olmak hiç de iyi bir fikir gibi görünmüyordu. Biraz aceleyle verilmiş bir karar ol-muştu. Tıpkı evinden sadece bir yağmurlukla koş-a-rak çıkması gibi.

Meyve suyunu tepsinin üzerine bıraktı. Tepesin-deki ışık parmağındaki pırlanta alyansını parlatıyor-du. Üç mükemmel pırlanta parmağında parlıyordu. Bu yüzük her zaman kendini önemli, şık ve zengin hissetmesine sebep olmuştu. Şimdi ona bakarken sadece kafası karışıyordu. Sanki bir sürü farklı yöne doğru çekiliyordu ve hangi tarafa gitmesi gerektiği-ni bilmiyordu. İki ay önceki kişi değildi artık. Hayatı tamamen farklıydı. Yemek planlarından ve yaşlı ko-

casının ihtiyaçlarından daha fazlası vardı artık. Artık Chinooks organizasyonunun nasıl işlediğini ve hokey oyununun kurallarını anlamaya başlamıştı. Bağış fonları adına çalışmak için sabırsızlanıyordu.

Hayatının bazı alanları kontrol altındayken bazı alanları tamamen kontrolden çıkmıştı. Ve baldırının kesesinde bunu kanıtlayabilecek bir morluk vardı. Henüz otuzuna yeni basıyor olmasaydı orta yaş krizine girdiğini düşünecekti. Seks yaşamı tamamen Layla'nın kontrolünde idi. Ki bu tam bir saçmalıktı. Faith bir seks yaşamı olmasından dahi cehennem kadar suçluluk duyuyordu. Ama görünen o ki bu işe yaramıyordu; çünkü tekrar Tyson'la beraber olmayaağı düşüncesi onu çileden çıkartıyordu.

Uçağın ekranları açıldı ve son James Bond filmi gösterilmeye başlandı. nndeki koltukta Tyson gazetesini tutmuştu ve Faith de meyve suyundan içiyordu. Tyson'la seks yapmak ilk baştan beri kötü bir fikirdi. Bunu başından beri biliyordu. Eğer fark edilirse büyük bir utanç duyardı. Takım da bu durumdan çok kötü etkilenirdi. Ayrıca Tyson'ın kariyerinin berbat olma olasılığı da vardı. Bu düşüş onun için korkunç olurdu. Faith'e göre Tyson'ın bu ilişkiyi bitirmesi en iyisi olacaktı. Onun için, Tyson için, hem de takım için. Ama ne yazık ki bedeni en iyi olan şeyi istemiyordu.

* * *

Faith, Virgil'in ona aldığı siyah elbisesinin kırmızı düğmelerini kapatıyordu. Bu elbiseyi evliliklerinin ilk yılında Çin'e yaptıkları seyahatte almıştı. Elbisenin arkasında siyah bir ejderha nakışı vardı. Kırmızı Valentino marka yüksek topuklu kırmızı ayakkabılarını giymişti. Saçlarını kırmızı çubuklarla tutturup gözlerine siyah kalem çekmişti. Bir peçeteyle koyu kırmızı rujunu hafifçe düzeltti. Çikolata parçacıklı bir kek lavabonun kenarında duruyordu. Ambalajını açıp rujunu bozmamaya özen göstererek ağızına tıktırdı. Tüm günü otelin güzellik salonunda komple masaj, manikür ve pedikür bakımı ile geçirdikten sonra odasına döndüğünde kek onu bekliyordu. Pembe ve beyaz çizgili bir kutunun içinde kahve masasının üzerinde duruyordu. Üzerinde yerel bir pastanenin logosu vardı.

Gülümseyerek Jules'u düşündü. O sabah tamamen farklı sebepten ötürü kepekli yerine çikolata parçalı kek için söylenip durmasından dolayı tüm gün şehirde çikolatalı kek aramış olabileceğini düşündü.

Küçük siyah çantasına kırmızı rujunu atarken kapı çaldı. Aynada kendine baktıktan sonra oturma odasına yürüdü.

Kapıyı açtığı anda, Jules "İyi görünüyorsun," diyerek Faith'i baştan aşağı süzdü. Jules siyah bir pantolon ve kırmızı ipek bir gömlek giymişti. Jules için sakın renklerdi. "Uyumluyuz." İkisi asansöre doğru

yürürken Faith "Yemekte kimler olacak?" diye sordu.

Jules "Takımın çoğu," diye cevaplarırken asansörün yukarı düğmesine bastı ve asansöre bindiler. Seyahat acentesi teknik direktörler lobisindeki özel şarap odasını ayırtmıştı. Teknik direktörler lobisi yetmiş üç katlı Detroit Marriott'un çatı katındaydı. Restoranın nefes kesen panoramik bir Detroit ve Kanada manzarası vardı. Faith ve Jules içeri girdiğinde neredeyse herkes masadaydı ve mezelerden atıştırıyorlardı. Hepsi tarz takım elbiselerini giymiş ve kravat takmışlardı. Eğer dağınık görünen sakalları ve yüzlerindeki yara bereler olmasa, sıradan iş adamları gibi görünüyorlardı.

Tyson masanın en uzak ucunda ayakta durmuştu ve bir eli Daniel'in sandalyesine yaslanmış, bir yandan genç adamla konuşuyor bir yandan da masanın beyaz örtüsü üzerinden diğer eliyle ona bir şeyler anlatıyordu. Beyaz mavi çizgili bir gömlek giymişti ve yakası açıktı. Konuşurken bir an bakışları Faith'inkilerle buluştu ve eli durdu. Uzun masanın ortasında teknik direktör Nystrom ve Darby'nin arasına otururlarken mavi gözleriyle onları izliyordu. Karşılarında Sam ve Blake vardı.

Blake "Bu akşam çok güzel görünüyorsunuz Bayan Duffy," diye iltifat etti. Blake'in kıllı yüzünden iyi bir bakış daha almıştı. Hâlâ şu talihsiz Hitler bıyığı ve ona uygun çene sakalı duruyordu.

“Teşekkür ederim Bay Conte,” diye gülümseyerek cevap verdi ve şarap listesini açtı. Gözlerinin kenarıyla Tyson’ın, Sam’in birkaç sandalye ötesinde, masanın ucundaki son boş koltuğa yönelip oturuşunu izliyordu. “Tüm günü masajda geçirdim. Masörün elleri muhteşemdi. Sıcak yağ ve ısıtılmış taş kullandı. Ölüp cennete gittiğimi sandım. Çok rahatlamıştım. Resmen ağzımın suyu aktı.” Bakışlarını kaldırdığında kendisine bakmakta olan kafalarla karşılaştı. “Hem kırmızı hem de beyaz şarap mı ısmarlayacağız?”

Teknik direktör Nystrom kravatını düzelterek “Elbette,” dedi.

Darby “Oyunculardan çoğu maçtan önceki gece içki içmezler,” dedi. Faith nedense bunun doğru olmadığını biliyordu.

“Tam tahıllı kek. Portakal suyu. Beyler siz hiç tehlikeli yaşamıyorsunuz.” Elini Jules’un koluna koyarak “Ah sana kek için teşekkür etmeyi unuttum,” dedi.

“Ne keki?”

“Odamdaki çikolata parçalı kek. Gerçekten çok hoştu. Teşekkürler.”

Jules menüyü açarken “Sana güzellik salonunda rezervasyon yaptırdım ama kek ile ilgili bir şey bilmiyorum. Belki otelin ikramıdır. İş organizasyonlarının yapıldığı bir otelde kek ikramı almak?”

Faith arkasına yaslandı ve masanın ucuna doğru Tyson'a baktı. Boş gözlerle menüyü okurken suyundan bir yudum aldı.

Blake garsona siparişini verirken "Bana kek vermediler," dedi. "Sana Sam?"

Sam kafasını sallayarak "Hayır," dedi ve tavada kızartılmış levrek siparişini verdi.

Faith "Bana çikolatalı kek gönderdin mi Darby?" diye sordu.

"İstediğini bilmiyordum."

"Bu garip." Faith bir an için Tyson'ı düşündü ama sonra hemen bu düşünceden vazgeçti. Gazetesiyle o kadar meşguldü ki onun arkasında oturduğunun farkında olduğundan bile şüpheliydi; onun söylediği bir şeye en ufak şekilde dikkat etmemiştii belki de. Şaibeleri kafasından uzaklaştırarak Sezar salatası, tavuk ve 1987 Alman beyaz şarabı ısmarladı.

Faith'in etrafını yarın akşamki maçla ilgili konuşmalar sarmıştı. Teknik direktörler ve oyuncular Zetterberg ve Datsyuk'u nasıl kontrol edebileceklerini konuşuyorlardı. Geçen sene final turunda Penquenlere çifte bela olan ölümcül tehdit. Faith yemeğini yiyip şarabını içiyordu ve sıradan birkaç soruyu yanıtlıyordu. Yemek sırasında birkaç defa kendini Tyson'ı izlerken buldu. Etrafındaki diğer adamlarla şakalaşıp konuşmasını ve büyük bonfilesini keserken ya da suyuna uzanırkenki ellerini izliyordu.

Darby "Maçtan önce ne yapacaksınız?" diye sordu.

Faith gözlerini Tyson'ın parmaklarından ayırıp "Bilmiyorum. Eminim buralarda alışveriş yapılacak güzel yerler vardır. Gerçi yeterince yaptım," dedi.

Daniel "Yeni bir gazino açıldı," diye tavsiye etti.

"Nevada'da doğup büyüyünce kumar bir şekilde çekiciliğini kaybediyor," diye cevap verdi Faith.

Teknik direktör Nystrom "Nehir kenarında insanlar paten kayarken gördüm," dedi.

Faith kafasını sallayarak "Paten kaymıyorum," dedi. Yirmi iki şaşkın surat sanki hayret verici bir şey söylemiş gibi ona bakıyordu. Sanki maaşları elli dolara düşmüş gibi şaşkın bakıyorlardı. "Şu aralar ders almayı planlıyorum," diye durumu kurtarmak için yalan söyledi. "Belki yarın yüzmeye giderim."

Sam bilmek istercesine "Ne zaman gidersiniz yüzmeye?" diye sordu. Faith "Genelde sabahları gitmeye çalışıyorum. Lisede yüzme takımında kelebek stilinde yüzüyordum," diye cevap verdi.

Teknik direktör Nystrom Sam'e "Geçen sene dizini incitmiştin ve yarım sezon oyun dışı kalmıştın," diye hatırlattı. "Havuzdan uzak dur."

Sam gülümseyerek "Serbest stil yüzüyordum da ondan," dedi. Masanın diğer ucundan biri "Buz pistinde de problemin bu," diye hafif İsveç aksanıyla seslendi. "Çok fazla serbest stil ve kendini penaltı kulübesinde buluyorsun."

"En azından bir stilim var Karlsson."

Faith masanın ucunda oturan Johan Karlsson'a baktı. Jules'dan daha herbat giyinmişti. Siyah sarı çizgili bir gömlek, kalın sarı bıyıklar ve Will Farrell tipi kabarık saçlar.

Logan Dumont da ağız dalaşma katılarak "Evet yumurta yiyen stili," diye takıldı.

"Kapa çeneni çaylak. Sen parlak ligden dışarıdasın."

Faith'in yumurta yiyen ya da parlak ligin ne olduğuna dair en ufak bir fikri yoktu ama belli ki iyi bir şey değildi.

Blake Sam'e "Logan'ın aletleri karmakarışık halde çünkü çenesinde sadece çarpık çurpuk bir tutam sakal büyütebiliyor," dedi.

Faith, Logan'ın bahsi geçen 'aletleri' meselesinin üstü örtülü şekilde başka bir anlama geldiğini düşündü. Masadaki adamları tanıdığı kadarıyla bundan emindi. Tavuğundan bir lokma daha aldı ve çatalını tabağının yanına bıraktı.

Logan geri misilleme yaparak "En azından benim yüzümdeki bir tutam sakal Jenna Jameson'ın kasıklarına benzemiyor," dedi.

Faith gözlerinin kısıldığını hissederek uygunsuz gülümsemesini gizlemek için peçetesini ağzına götürdü.

Teknik direktör Nystrom "Tanrı aşkına Dumont, Bayan Duffy aramızda," diye uyardı.

Acemi Dumont "Kusura bakmayın," diyerek özür diledi.

Faith peçetesini ağzından çekerek "Özrünüz kabul edilmiştir," dedi ve bakışları Logan'dan uzaklaşarak masanın ucundaki Tyson'ın bakışları ile buluştu. Tyson da masanın diğer ucundan ona bakıyordu. Mavi gözlerinden ne hissettiğini anlamak mümkün değildi. Onu en son gördüğü geçen akşamki öfkeden de şehvetten de eser kalmamıştı. Hiçbir şey. Faith kalbinde bir şeylerin sıkıştığını hissetti.

Onlar ne bir çiftti hatta ne de flört ediyorlardı. İlişkileri tamamen fizikseldi. Peki o zaman neden Tyson'ın ona boş gözlerle bakıyor olması onu bu kadar rahatsız etmişti?

Faith tabağının yanındaki el çantasına uzandı ve Jules'a dönerek yorgun olduğunu söyledi. "Tatlıyı es geçeceğim."

Jules "Sana odana kadar eşlik edeyim," dedi.

Faith ayağa kalkarak "Hayır. Sen kal," dedi. "İyi akşamlar beyler. Çok iyi vakit geçirdim. Yarın arena da görüşürüz," dedi ve lokantadan ayrıldı. Giderken arkasına dönüp bakmamak için kendini zorladı. Birkaç dakika sonra odasındaydı ve çantasını masanın üzerine bıraktı. Televizyonu açtı ve kumandanın yukarı düğmesine basarak TCM kanalına gelince

durdu. *Erkekler Sarışın Sever* adlı bir program vardı. Virgil klasikleşmiş filmlerin ve Marilyn Monroe ve Sophia Loren gibi yıldızların hayranıydı. Faith klasik filmlerle pek de ilgilenmezdi. Kanalı değiştirdi.

Kapı çalındı. Kumandayı koltuğun üzerine bıraktı. Jules olabileceğini düşünmüştü ama Tyson'ı kapının eşiğinde görünce o kadar da şaşırmadı.

Kapı deliğinden dışarı bakarken "Kim o," diye seslendi.

Tyson bir kaşını kaldırarak kollarını göğsünün önünde kavuşturdu.

Faith hâlâ biraz kızgındı; belki mantıksızdı ama onu içeri hemen almak istemiyordu.

Tyson "Bana baktığını biliyorum. İstersen kapıyı da aç," dedi.

Faith "Ne dedin?" diyerek kapıyı açtı.

Tyson cevap vermek yerine Faith'in üzerine doğru bir adım atarak içeri girdi. Faith bir adım geri attı.

Faith tam "Yorgunum ve—" derken Tyson iki elini Faith'in yüzüne götürerek ona doğru yönelip konuşmasına engel oldu. Kapı, arkasından yavaşça kapandı. Parmakları Faith'in yanağını okşuyordu. Dudakları Faith'inkilere dokunarak öpmek yerine adeta bir tutkuyla onu hissetmeye çalışıyordu.

Faith'in dudaklarının arasından "Sam'le paten kaymak yok. Ben sana öğretirim," dedi.

Paten kaymayı öğrenmekle ilgili ciddi değildi zaten. “Düşüp bir yerimi incitmek istemiyorum.”

“Bunun olmasına izin vermem. Ve bir daha vücut masajı istediğinde beni ara.”

Faith neredeyse gülümseyerek “Yokmuşum gibi davranmak konusunda bu kadar başarılıyken bu nasıl olacak?” diye sordu.

Tyson dudaklarını Faith’inkilerde gezdirirken “Bunun için bir ödül almalıyım,” dedi.

Faith ellerini Tyson’ın göğsüne koyarak itti ve “En azından bir merhaba diyebilirdin,” dedi.

“Hayır diyemezdim.” Tyson ellerini iki yanına indirerek kapiya dayandı ve “Riske atamazdım,” dedi.

Faith odanın diğer ucuna yürüyerek televizyonu kapattı. “Bu da ne demek oluyor?”

“Sana merhaba dediğimde on kilometre içerisindeki herkesin seninle seviştiğimizi anlayacağından korkuyorum demek oluyor.”

Faith televizyonun kumandasını masanın üzerine bıraktı. “Ah.”

Tyson ona doğru yürürken “Ve şu demek oluyor,” diye devam etti “on kilometre içerisindeki herkesin seni en son çıplak gördüğüm akşamı hatırladığını fark etmesinden korkuyorum. Ve sana karşı biraz sert olduğumu, bundan dolayı üzgün olmam gerektiğini ama çok güzel olduğu için hiç üzgün olmadı-

ğımı fark etmelerinden korkuyorum. Ayrıca seninle yaşadığım her an çok güzel ve bunun da herkes tarafından fark edileceğini düşünüyorum. Ve seni tekrar nasıl çırl çıplak bırakabilirim onu düşünüyorum.”

Faith dudağının kenarını ısırıldı. Tek yapması gereken kendini göstermekti ve Faith soyunmaktan çok daha fazlasını yapmaya hazırıldı. “Buraya gelerek çok fazla risk aldın.”

Tyson, Faith’in ellerine uzanıp öpmeye başladı. “Herkes hâlâ lokantada. Ayrıca hiçbirimiz bu katta değiliz.” Faith’i kendisine doğru çekti. “Keklerini aldın yani.”

“Kekleri sen mi gönderdin?”

“Kepekli ve düşük kalorili keklerle kendini harcamana izin veremezdim. Enerjinin tam olmasını istiyorum.”

Faith’in, Seattle’in göbeğinde bir evi ve bir hokey takımı vardı. Ne yapacağını bilmediği kadar da çok parası. Yine de iki dolarlık bir kek için deli gibi gülmüşmekten kendini alamıyordu. “Teşekkür ederim.”

Tyson Faith’in elbisesinin düğmelerini çözmeye başladı. “Çok gizli amaçlarım var.”

Faith saçındaki çubuklara uzanarak saçlarını serbest bıraktı. “Şaşırtıcı.”

“Pazartesi akşamı hayatımın en iyi maçlarından birini oynadım. Genelde batıl inançlarım yoktur

ama bir şekilde bir akşam önce geçirdiğim gece ile alakası olduğunu düşünüyorum.”

Faith çubukları masanın üzerine bıraktı ve saçları sırtına döküldü.

“Her maçtan önce benimle şans için sevişmelisin ya da seni lanetlerim.” Tyson Faith’in elbisesinin önündeki düğmeleri açarken “Doğru şeyi yapmak istediğini biliyorum,” dedi.

Faith “Bir tane de takım için ister misin?” diye sorarken gömleğini pantolonunun belinden yukarı sıyırdı.

“Senin sıran.”

“Evet ama ya...” Faith bir elini kaldırdı ve “Bunun olacağını söylemiyorum ama ya eğer seviştikten sonra maçı kaybederseniz? O zaman şanssızsın demektir,” dedi.

Düğmelerin arasından Faith’e doğru bunu hiç düşünmemiş gibi baktı ve “Tatlım seninle seks yapmak beni dünyanın en şanslı erkeği yapıyor,” dedi.

“Teşekkürler. Sanırım.”

Tyson omuz silkip düğmeleri çözmeye devam etti. “Eğer kaybedersek o zaman takımda bir başkası oyunu berbat etmiş demektir. Bizim hatamız olmaz. Biz payımıza düşeni yapmış olacağız.”

Faith güldü. “Ve payımıza düşeni her maçtan önce mi yapmalıyız?”

Tyson kafasını sallayarak "En az bir kez," diye cevap verdi. Tyson elbisesini Faith'in omuzlarından aşağı çekti ve elbise ayaklarının dibine yere düştü.

Faith elbisesini ayağıyla kenara iterken Tyson'ı göğsünden itip "Bir yere ayrılma," dedi.

Ayağında kırmızı Valentino ayakkabıları, siyah dantel sutyen ve çamaşırı ile odadan çıktı ve kolsuz bir sandalye ile geri döndü. Odanın ortasına sandalyeyi yerleştirdi ve "Buyurun oturun Bay Savage," dedi.

"Ne planlıyorsun sen?"

"Hokey takımımın kaptanının lanetlenmemiş olduğuna emin olmak için payıma düşeni yapmayı planlıyorum." Müzik setine doğru yürüdü ve hard rock müzik çalan bir frekans açtı.

Her striptiz kulübün favorisi olan parçalardan biri hoparlörlerden yankılanıyordu. Faith "Üzerime biraz şeker dök" isimli bu parçayla hatırlayabildiğinden çok daha fazla defa dans etmişti. Bu defa kendinden başka biri olmak zorunda değildi. Hem kendini hem de Tyson'ı memnun etmek istiyordu. Tyson'ın başını döndürüp nefesini kesmek istiyordu. Tıpkı geçen akşam Tyson'ın ona yaptığı gibi. Arkasını dönüp hâlâ sandalyenin yanında dikilip kendisine bakmakta olan Tyson'a göz attı.

"Sana oturmanı söyledim." Bir elini ensesinden saçlarına doğru götürürken diğer elini karnında

gezdirmeye başladı. Bir erkek için dans etmeyeli yıllar olmuştu. Ama unutmamıştı. Tyson'a doğru yürüdü. *Adım adım dur...adım adım dur.* Tyson onu tepeden tırnağa süzerken Faith de kendi bedenine dokunuyordu. Bakışları da olabildiğince seksi ve duyarlardı.

Tyson'ın bakışları Faith'in vücuduna doğru kaydı ve ellerine takıldı, oradan da ayaklarına indi. "Ayak-kabıların hoşuma gidiyor."

"Teşekkürler." *Adım adım dur...adım adım dur.* "Eminim kuralları iyi biliyorsundur."

Tyson sandalyeye otururken "Kural yok," dedi.

Faith seksi bir gülümseme ile gülümsedi ve "Dokunmak yok," dedi. Faith'in parmakları karnından yukarı doğru hareket etti ve göğüslerini kavradı. "Ben sana dokunabilirim. Sen bana dokunamazsın."

Tyson'ın parlak mavi gözleri Faith'e bakakaldı. "Ha. Şu kurallar."

Faith Tyson'ın etrafında yürümeye başlarken sırtıyordu. Arkasından öne doğru eğildi ve ellerini Tyson'ın göğsünde gezdirmeye başladı. "Çok ateşliyim ve yapış yapış oldum," diye Tyson'ın kulağına fısıldadı. "Tepeden tırnağa." Tyson'ın etrafında dolaşmaya devam ediyordu ve birden kucağına oturdu.

Tyson ellerini Faith'in çıplak sırtına götürüp onu kendine doğru çekti ve yüzünü göğüslerinin arasına götürdü.

Faith Tyson'ın ellerini arkasından çekerek "Dokunmak yok," diye hatırlattı. Faith'in iç çamaşırının küçük ağı Tyson'ın fermuarından sadece birkaç santim uzaklıktaydı; kucığında oturuyordu. Ellerini Tyson'ın göğsünde dolaştırmaya başladı. Kalçalarını sallıyordu. Git gide Tyson'ın aletine yaklaştırıyordu kendini ve her seferinde de geri çekiyordu.

Tyson göğsünden derin bir şekilde inledi ve derin bir nefes aldı. "Dokun bana Faith."

"Dokunuyorum."

"Daha aşağı."

Faith, onun istediğini yapmak yerine ayağa kalktı; elleri ve bedeni ile Tyson'ı çileden çıkarmaya devam etti. Tyson'ın kravatını ve gömleğini çıkartıp bedeninden sıyrıldı. Dantel sutyeninden sertleşmiş göğüs uçları Tyson'ın göğsüne değiyordu.

Tyson ona doğru uzandığında Faith ellerinin arasından kurtulup dans etmeye devam etti. Tyson "Bu beni öldürüyor," derken sesinde şehvetli bir kıvrınma vardı. "Gel küçük elini pantolonumda gezdir. Ben de sana dokunayım."

"Gerçekten baştan çıkarıcı ama eminim ki bu kurallara aykırı." Faith arkasını dönüp Tyson'ın kucığına oturdu. Tyson'ın elleri Faith'in çıplak sırtında gezindi ve sutyenini çözdü.

"Bu kesinlikle kurallara aykırı."

"Kuralların canı cehenneme." Tyson Faith'in sır-

tını öptü ve ellerini karnında gezdirmeye başladı.
Çıplak göğüslerini kavrayıp "Biz kurallara göre oy-
namıyoruz," dedi.

BÖLÜM 17

Çamaşırımın içine telefon numarasını sıkıştıran adamların sayısını duysan şaşırırdın.”

Tyson hiç şaşırmazdı. Faith kafasını Tyson’ın çıplak göğsüne dayayıp uzanmış ve parmaklarıyla göbeğini okşuyordu. Tırnaklarının ucu göbeğini, belini ve kasıklarını uyarıyordu. Vakti olsaydı onunla tekrar sevişirdi. Vakti olsaydı kesinlikle onun için tekrar dans etmesini isterdi. Faith çok güzel ve erotikti ve Tyson dansını çok beğenmişti. “Herhangi birini aradın mı hiç?”

Faith Tyson’a baktı ve gözlerini devirdi. “Elbette hayır. Sanki striptiz kulübünde tanıştığım bir adamla çıkarmışım gibi konuştun.”

“Birkaç kez bir striptiz kulübüne takılmıştım.”

“Hiç şaşırmadım. Arıların piknik alanından etkilenmesi gibi müzisyenler ve İskoçlar da striptiz kulüplerinden etkileniyor.”

Tyson kendini savunurcasına “Birkaç senedir hiç

gitmedim,” dedi. Neden açıklama yaptığını bilmiyordu. Faith’in pürüzsüz sırtında elini gezdirdi. “Babam hâlâ striptizcileri çok beğenir.”

“Bu anneme olan ilgisini açıklıyor.”

“Annen striptizci miydi?” Buna da şaşırmamıştı.

“Evet. Striptizciydi. Bazen de kokteyl garsoniyeri.”

“Çok çalışmışa benziyor.”

“Çok çalıştı. Çok da oyun oynardı. Çok fazla yalnız kaldım.”

“Baban nerede?”

Faith ayağını Tyson’ın bacaklarının arasına dayarken bacağı tehlikeli şekilde aletine yaklaştı.

“Babamı küçüklüğümden beri görmedim.”

Tyson, Faith’i sırtının üzerine yatırdı ve suratına baktı. “Onu bulmaya hiç çalışmadın mı?”

“Neden ki? O beni tanımak dahi istemedi. Ben neden onu tanımaya çalışayım ki?”

Güzel nokta.

Faith suratından bir tutam sarı saç çekti. “Ya senin annen?”

Tyson sırt üstü uzandı ve tavana bakmaya başladı. Annesi hakkında konuşmaktan hoşlanmıyordu.

“Ne olmuş ona?”

“Nerede yaşıyor?”

“Beş yıl önce öldü.”

“Üzgünüm.”

Tyson yastığın kenarından Faith'e baktı.

"Üzülme. O üzgün değildi." Tyson bakışlarını Faith'in güzel yüzüne kaydırды. Yeşil gözlerine ve uzun kirpiklerine. Mükemmel burnuna ve dolu pembe dudaklarının kıvrımlarına. "Babam her zaman annemin deli olduğunu söylerdi çünkü babam annemi hiç anlamadı."

Faith Tyson'a doğru döndü ve "Sen anladın mı?" diye sordu.

Tyson omuz silkti ve "Annem çok duygusaldı. Bir dakika güler sonra ağlardı. Boşanmalarını hiç atlatamadı. Ve sanırım boşandıktan sonra yaşama dair hiç ilgisi kalmadı."

"Ne zaman boşandılar?"

"Ben on yaşımıdaydım."

Faith Tyson'ın yüzüne baktı ve "Ben on yaşımıdayken annem üçüncü kocasından boşanıyordu," derken yüzündeki gülümseme biraz buruktu. "Y kulübünde dans dersine bisikletimle giderdim. O zamanlar bunları düşünmeme gerek yoktu."

Tyson pembe bisikletiyle at kuyruklu küçük bir kız çocuğunu hayal etti. "Ben yılın on iki ayı hokey oynardım."

"Güzel, tüm emeklerinin karşılığını almışsın."

Tyson'ın hayatındaki boşlukları kapatacak bir sürü iyi antrenörü olmuştu. İyi adamlardı; aynı za-

manda da iyi akıl hocasıydılar. Tyson Faith'in de hayatında ona yol gösterecek birileri oldu mu diye merak etti. Olmadığına emindi. "Sen de dans derslerinin karşılığını almışsın."

Faith güldü. "Evet ama çocukken öğrendiğim hareketlerle değil. Tamamen yeni hareketler öğrenmem gerekti."

Tyson Faith' in dans edişini seviyordu. Özellikle bu geceki. Pazartesi akşamı çok iyi bir hokey maçı çıkartmış olmasına rağmen bu durumun seks ile bir alakası olduğunu düşünmüyordu. Bunu sadece Faith'le tekrar beraber olabilmek için bir bahane olarak kullanmıştı. Ellerin altındaki Faith'in cildinin hissiyatını seviyordu. Faith'in içine girdiğinde yüzünde beliren hazzı da seviyordu. Kısa sürede onun şehvet seslerine bağımlı olmuştu. Bunu ona verenin kendisi olduğunu bilmek hoşuna gidiyordu. Kendi kendine ona ayıracak zamanı olmadığını söylediği günlerde bile onunla takılabiliyordu.

Tyson doğrulup yatağa oturdu ve elleriyle yüzünü ovuşturdu. Faith tam bir bağımlılıktı. Yoksa neden onunla olabilmek için her şeyi riske atsındı ki? Bu durumu başka türlü nasıl açıklayabilirdi?

Faith Tyson'ın arkasına dolanıp kollarını omuzlarına doladı ve "Bu kadar erken mi gitmen gerekiyor?" diye sordu. Göğüsleri Tyson'ın çıplak sırtına değiyordu. Tyson arkasını dönüp onu şilteye yatırmamak için kendini zor tuttu.

“Yokluğum fark edilmeden gitmem gerekiyor.” Bisikletli küçük kız ile ilgili başka sorular sormak istiyordu. Tüm gece kalıp öğrendiği diğer hareketleri keşfetmek istiyordu.

Faith Tyson’ın boynundan yumuşakça öptü. “Seni özleyeceğim.”

Tyson Faith’in gözlerinin içine baktı ve onu gerçekten ne kadar özleyeceğini merak ederek “Yarın akşam işten sonra görüşürüz,” dedi. “Kazanmam gereken bir maç var. Ve sonrasında birkaç tane daha.”

Faith arkasına yaslandı ve kollarıyla dizlerini kavradı. Tyson ayağa kalkıp giyinirken onu izliyordu. “Kupayı kazandıktan sonra ne yapacaksın? Uzun bir tatil yapacak mısın?”

“Hiç böyle uzun ölçekli planlar yapmam.” İç çamaşırını giydi ve aletini düzeltti.

“Kazandıktan sonra ne yapacağını hiç düşünmedin mi?”

“Elbette düşündüm. Kazandıktan sonra kupa kafamın üzerinde sahayı boydan boya kayarak turlayacağım.” Tyson pantolonunu çekerken Faith’e bakıyordu. Yatağın ortasında çıplak oturmuş, mükemmel görünüyordu. “Hep kazanmaya odaklandım. Kendimi bildim bileli bu benim hedefimdi.” Bunun ötesini gerçekten hiç düşünmemişti. “Çok çalışıp formda kalmaya devam edeceğim. Takımdaki diğer oyuncular gibi şişmanlamayacağım.” Ya-

tağın ucundan gömleğini alıp kollarından geçirdi. Düğmelerini iliklerken Faith'i bikinileri içinde uzun bir sahilde şezlonglarda uzanırken hayal ediyordu. Belki de kafasında büyük bir şapka ve güneş gözlükleriyle.

Tyson'ın kaşları çatıldı. Faith onunla تنها bir lokantada akşam yemeği yemek dahi istememişti. Ne istediği konusunda çok netti ve bu konuda haklıydı da. Aralarında gizli bir seksten başka hiçbir şey olamazdı. Ve gerçekten çok güzel kucak dansı. Özellikle de tüm Seattle'ı kaplayan o posterlerden sonra. Bugüne kadar bir magazine hiç konu olmamıştı ama Mazatlan sahillerinde Chinooks'un sahibi ile fotoğraflarının çekildiğini hayal etti ve bu bir ilk olabilirdi. Neden bunları hiç düşünmüyordu?

Faith Tyson'ın gömleğini ilikleyişini izlerken kaşlarının çatılmasına neyin sebep olmuş olabileceğini düşündü. "Kararlı hedeflere sahip olmanın ne demek olduğunu biliyorum." Yataktan kalkıp otelin bornozlarından birine uzandı. "Benim hayattaki tüm hedefim çok zengin olup faturaları nasıl ödeyeceğim konusunda hiç endişelenmemektir."

"Hedefine oldukça ulaştımsın." Tyson son düğmeyi de ilikledi ve gömleğini pantolonunun içine sokuşturdu.

"Evet ulaştım. Ve ulaştıktan sonra da bir nevi amaçsız hissetmeye başladım. Şimdiye kadar, ne ka-

dar amaçsız olduğumu pek fark edemedim." Kollarını bornozdan içeri geçirdi ve kuşağını beline bağladı. "Şimdi yeni bir amacım var. Daha iyi bir amaç ve kırk yıl düşünsem sahip olabileceğimi düşünemeyeceğim bir şey. Bu gerçekten ürkütücü ama hoşuma gidiyor. Ki bu da biraz ürkütücü."

Tyson Faith'e bakıp sonra tekrar deri kemeriyle ilgilenmeye koyuldu. "Nedir o?"

"Chinooks. Gerçekten de asla bir hokey takımının sahibi olacağım aklıma gelmezdi. Gelse bile bir gün hokeyi sevebileceğimi hiç düşünmezdim." Faith kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. "Bu çok büyük bir sorumluluk. Son birkaç yıldır hep başkalarının bir şeyleri çekip çevirmesine izin veriyordum. Şimdiyse sorumluluğu sevmeyi öğreniyorum. Chinooks'un sahibi olmak o kadar hoşuma gidiyor ki, sözleşmeleri ipe çekiyorum."

Tyson Faith'e baktı ve "Kimlere bakıyorsunuz?" diye sordu. "Birkaç iyi olasılık var. Döndüğümde Darby ile bant kayıtlarının üzerinde çalışıp çift yönlü bir kaç defans oyuncusu üzerinde karar vereceğiz."

Tyson gözlerini odada dolaştırırken güldü. "İki yönlü defans oyuncusunun ne demek olduğunu biliyor musun?"

Faith omzunu silkerek "Hem defans yapabilen hem de gol atabilen oyuncu. En azından ben öyle olduğunu düşünüyorum," dedi.

“Doğru. Hemen hemen bu demek.” Tyson Faith’e doğru yürüdü ve “Gözlerini açık tut ve sağlam burnu olan iyi bir oyuncu seç. Hızına fazla takılma. Kayma konusunda kendini geliştirebilir,” dedi ve belinden kavrayıp kendisine doğru çekti. “Seattle’a dönene kadar görüşemezsek formunu kaybetme,” diyip alnından öptü.

“Beni düşünecek misin?”

Tyson kafasını salladı. “Seni düşünmemek için çok çaba sarf edeceğim.”

* * *

Kalkış için hazırlanan BAC-111’in kabininde otuzdan fazla horlayan adamın sesleri ve homurtuları uçağı dolduruyordu. Saatler önce Chinooks, Detroit’e karşı 3-4’ lük bir yenilgi almıştı. Beşinci maça iki gün kala Tyson, Detroit oyuncusu Darren McCarty’den aldığı darbe sonucu yaralanmıştı ve Faith bu iki gün boyunca iyileşmek için tamamen dinlenmesi gerekeceğini düşünüyordu.

Birkaç gün sonra Tyson pistin kenarında McCarty’ye bir darbe indirmişti ve Red Wings takımını adeta buza gömmüştü. O akşam basına “McCarty beni kafam öne eğikken yakalamıştı. Daha sonra ben de onu diskleyken yakaladım,” diye açıklama yaptı.

O akşam geç saatlerde Faith, Tyson’ın aldığı darbeleri yakından görmüştü. Sağ tarafı mavi ve siyah

morluklar içerisindeydi. Sirtında kırmızılıklar vardı ve karnı sertleşmişti. Bir hokey oyuncusundan ziyade bir beyzbol sopasından darbe almış gibi görünüyordu. Tyson fena halde hırpalanmıştı ve acılar içerisindeydi. Takip eden günlerde sevişirlerken Faith üste çıkmayı akıl edecek kadar düşünceliydi.

Beşinci maça kadar Tyson bir şekilde iyileşmişti ve Chinooks kendi evinde 3-1'lik galibiyet aldı. Altıncı maç yine Detroit'te, Joe Louis Arena' da oynanacaktı. Maçın bitişine üç saniye kala Daniel bir gol attı ve Chinooks final turunda Pittsburgh'un Penguinleri ile karşılaşmak ve kupa mücadelesi etmek için üstünlük sağladı.

Kazanıp final turuna atlamış olmanın heyecanı ile takım BAC-111 uçağına sevinçle giriş yapıp, Bollinger bir şampanya ile durumu kutladılar. Uçak havalanınca teknik direktör Nystrom ayağa kalktı ve uzun boyundan dolayı hafifçe eğilerek "İki ay önce Virgil Duffy öldüğünde yeni patronun kupadaki şansımızı nasıl etkileyeceğini merak edip bu konuda endişeleniyorduk," derken herkes sessizlik içinde konuşmayı dinliyordu. "Ne zaman bir değişim olsa bu durumu dikkate almak için bir sebep olur. Bu akşamdan sonra sanırım gönül rahatlığıyla Bayan Duffy'nin, Virgil'in yerini hakkıyla doldurduğunu söyleyebiliriz. Sanırım Virgil de onunla gurur duyardı. Kendisine resmen takıma hoş geldiğini söylemek isteriz." Yan tarafta oturan Darby'ye

döndü ve uzattığı mavi formayı aldı. Formayı çevirip Faith'e omuzlarında DUFFY, sırtında da 1 numara yazılı formayı gösterdi. "En yeni Chinooks üyesine merhaba demek istiyoruz."

Faith ayağa kalkıp koridora yürüdü. Formayı aldı ve gözlerinin içi batmaya başladı. "Teşekkürler koç." Dönüp kendisine bakmakta olan pejmürde, saçlı sakalı birbirine karışmış suratlara baktı. Tyson'la göz göze geldiğinde her iki yanağının hafif bir gülümseme ile kıvrılmış olduğunu gördü. Kalbi hızla çarpıyor, gözleri doluyordu. Küçük bir kız gibi ağlamak istemiyordu.

"Virgil'in hokey takımını bana bıraktığını fark ettiğimde en az sizler kadar ben de şaşırmıştım. Bu sorumluluğun benim için çok fazla olacağını düşünerek herkes kadar ben de endişe etmiştim. Ve her şeyi berbat etmekten korkmuştum." Yutkundu ve formayı koluna astı. "Asistanımın ve diğerlerinin de yardımıyla iyi iş çıkarttık. Bunu söylemekten gurur duyuyorum. Sizlerle de gurur duyuyorum ve eminim Virgil de bizimle gurur duyuyordur." Daha ilham verici bir konuşma yapması gerektiğini düşünüyordu ama kafası bulandı. Takımın önünde ağlayarak kendini rezil etmeden önce "Teşekkürler," deyip Jules'un yanındaki koltuğuna oturdu. O an Tyson'm kucasına kıvrılıp yüzünü boynuna yaslamak ve orada kalmak çok istedi.

Sabahın üçünde siyah bir Beemer kapısının

önünde durduğunda Faith'in üzerinde mavi bir forma vardı ama bu sefer çantasına yedek eşyalar koyup yanına almıştı.

Birkaç gün boyunca yaşamları rahat içerisinde, sanki gerçek bir çiftlermiş gibi bir arada geçti. Tyson gündüzleri antrenmanlara gidiyordu. Faith de ya ace-milerin bant kayıtlarını izliyor ya da Chinooks organizasyonundan Miranda Snow ile buluşuyordu. Jules ya da annesi ile öğle yemeği yiyordu. Akşamlarıysa Valerie ile Pavel'in programlarına göre ya Tyson ona geliyordu ya da o Tyson'a gidiyordu. Yer yüzünde gizli ilişkilerinden haberdar olan tek yaratık Pebbles'di. Pebbles gözlerini Tyson'a diktiği an ona âşık olmuştu. Tyson kapıdan girer girmez ayaklarına dolanıyordu ve Tyson güçlükle yürüyebiliyordu. Ve Tyson oturur oturmaz da kucağına atlıyordu. Tyson bu durumlarda Faith'e bir şeyler yapmasını istercesine bakıyordu. Ama Pebbles her seferinde Faith'e havlıyordu. Pebbles Tyson için tam bir baş belasıydı. Ama Faith bu küçük yaratığı suçlayamıyordu.

Tyson ve Faith bir kez tartışmışlardı. O da Virgil ile ilgiliydi. Evindeki bir golf dersi sırasında Tyson Faith'e atış yapmayı öğretirken Faith kırmızı bir korse ve kenarlarından bağcıklı şort iç çamaşırını giymişti. Faith Tyson'ın etkileneceğini düşünmüştü ama aksine Tyson o gün gergindi.

"Ne zaman şu yüzüğü takmaktan vazgeçeceksin?" diye sordu Faith yeni bir atış için hizalanırken.

“Seni rahatsız mı ediyor?”

Tyson omuz silkti ve birasını barın üzerine bıraktı. Üzerinde eski bir Levi's pantolon ve kolsuz atlet vardı. Saçları Faith'in parmaklarından darma-dığın olmuştu ve gayet hoş görünüyordu. “Sürekli Virgil'in karısı olduğunu hatırlatıyor.”

Faith sopayı askıya astı ve Tyson'a döndü. “Görünen o ki seni rahatsız ediyor.”

“Sanırım çoğu erkeği rahatsız ederdi. Seninle ya-tıyorum ve sen başka bir adamın yüzüğünü takıyor-sun.”

Faith Tyson'ın mavi gözlerine baktı. Sinirli ve hassas görünüyordu. Anlamadı. “Virgil öleli sadece iki ay oldu.”

“Tam olarak. Buraya gelip benimle seks yapabi-lirsin ama o yüzüğü çıkartamazsın, ha?”

Faith birden kendini çıplak hissetti ve kanepenin üzerinde duran elbisesine yöneldi “Seks ile ilgili suç-luluk duyuyorum Tyson. Beş yıl boyunca benim ko-camdı o.”

“O senin ev arkadaşındı.”

“Benimle ilgileniyordu.”

“Seni satın aldı çünkü alabilecek gücü vardı.”

“Tamam kendimi ona sattım.” Elbiseyi alıp Tyson'a döndü. “Bu da beni ondan daha iyi yapmaz.”

“İlişkide tüm gücü elinde tutan sen değildin. Oydu.”

Bu doğruydur. Faith ve Virgil arkadaşlardı ve iyi anlaşıyorlardı ama tek yetkili hep Virgil'di. "Bana karşı iyiydi. Tanıdığım bir çok erkekten daha iyi."

"O zaman hayatındaki adamlar berbatmış." Tyson kollarını göğsünün önünde birleştirdi.

Bu da doğruydur.

"O gitti artık Faith."

Faith elbiseyi kafasından geçirip kollarını geçirdi ve "Biliyorum," dedi.

"Ona hiçbir şey borçlu değilsin."

"Senin için bunu söylemesi kolay." Faith elbisesinin düğmelerini iliklemeğe başladı. "Hayatımın sonuna kadar bana yetecek kadar para ve hokey takımını bıraktı. Ve seninle her beraber olduğumda kocama ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum." Parmakları düğmelerle adeta mücadele ediyordu. "Korkunç derecede suçlu hissediyorum. Ama en kötüsü de hiç suçlu hissetmediğim için suçluluk hissettiğim zamanlar." Faith kafasını kaldırıp Tyson'a baktı. "Belki de Landon benimle ilgili haklıydı. Ben utanmaz bir hazine avcısıyım. Gerçek olan bu. Ama ben zamanla utanmaz biri olmaktan vazgeçeceğimi sanmıştım."

Tyson "Eğer utanmaz biri olsaydın burada dikilmiş böylesine delirmiş olmazdın," diyerek kafasını salladı. "Sen otuz yaşındasın. Genç ve güzelsin ve yıllardır bir kabuğun içinde yaşıyordun. Tanrı aşkı-

na beş yıldır rahibe gibi yaşıyordun. Tekrar hayata dönmek istediğin için suçluluk duymamalısın.”

“Ben zaten hayattaydım. Sadece bu senin onaylayacağın türden bir hayat değildi.” Faith Tyson’ın hâlâ kızgın olan gözlerinin içine baktı. “Hayatımın büyük bir kısmında yaptığım şeylerle ilgili kötü hissetmemeye çalıştım. Çoğu zaman utanmazın tekiydim. Hayatta kalmak için ne yapmam gerekiyorsa onu yaptım. Ve çoğu zaman da kötü hissetmedim. Ama seninle beraber olmak hayatta kalmakla ilgili bir mesele değil. İyi hissetmekle ilgili. Şöhretimi riske atmakla ilgili. Sahip olduğum şeyleri ve senin kariyerini riske atmakla ilgili. Ve ne kadar bencilim ki bunu hâlâ yapıyorum.”

Tyson bir iki adım öne atıp Faith’i bileklerinden kavradı ve “Gitme,” dedi.

“Neden kalmam gerektiğini söyle.”

“Çünkü benim kariyerime ve senin ününe gelebilecek olası bir zararın dışında gayet bencilim ve burada olmanı istiyorum. Eğer bunu istemeseydim her şey daha kolay olabilirdi. Ama bununla mücadele etmekten haftalar önce vazgeçtim.”

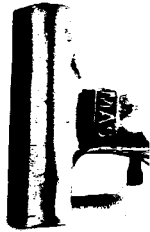
Faith kollarını iki yana indirmiş Tyson’a bakıyordu. Kaşındaki dikişler alınmıştı. Sağ kaşının yanında çirkin, kırmızı bir iz kalmıştı. Ne kadar süre Tyson onu isteyecekti? Ne kadar sürebilirdi? Ona sormak istedi. Bunun yerine kollarını beline dolayıp kafasını

göğsüne yaslayarak ona sarıldı. Eliyle Faith'in sırtını sıvazlarken Faith, Tyson'ın kalbinin güçlü atışlarını duyuyordu. Burada durmak Faith'in çok hoşuna gidiyordu. Bedeni Tyson'inkine yapışmış olarak onun sakinleştirici sıcaklığını hissetmek ona çok iyi geliyordu. Bu yaşananların bir felaketle sonuçlanmayacağına kendini ikna etmek üzereydi.

Yarın akşam Penguenlere karşı ilk maçı oynayacaklardı. Bunu düşünmesi gerekiyordu; göğsündeki ağrıyı ya da boğazındaki düğümlenmeyi değil. Defans oyuncularını ile ilgili endişelenmeliydi, midesindeki korku hissiyle ilgili değil. Kabul edilemez olanın gerçekleşmiş olmasından kaynaklı dehşet verici bir korku vardı ruhunu saran. Tüm güzel his ve sebeplerin ötesinde, onlara karşı olan her şeyin ötesinde, Tyson'a sırlıslıkla âşık olmuştu.

Beş yıldır ilk defa nikâh yüzüğü parmağına yük olmaya başlamıştı. Aniden bir adama âşıkken başka bir adamın yüzüğünü takmanın doğru olmadığını düşünmeye başladı.

Ertesi sabah erkenden eve döndüğünde yüzüğünü çıkarttı ve Virgil'in ona aldığı diğer mücevherlerin yanına yerleştirdi. Kutudaki harika taşlar ışığın altında parlıyordu. Fakat her zaman Faith'e sundukları sıcaklık ve rahatlık hissini vermiyorlardı artık. Eli ağır pırlantalar olmadan çıplak gibi görünüyordu. Ama hafiflemişti. Özgürleşmişti ve daha doğ-

ru yaptığını hissediyordu. Artık geçmiş ve Virgil'i unutmaya gerekiyordu.

Günün geri kalanında Tyson'la olan ilişkisini ve durumu düşünmemeye çalıştı. Sadece âni yaşayacaktı. Sürebildiği kadar sürmeliydi. Yine de kalbinin bir köşesinde işlerin bir şekilde onların istediği gibi gitmesini arzuluyordu. Beraber olmanın bir yolunu bulacaklardı. Ama aklı bunun tam tersini söyleyip daha gerçekçi mesajlar veriyordu. Bu ilişki kalp kırıklığı ile sonlanmaya mahkûmdu. Ama eğer yeterince dikkatli olursa, belki de onu tamamen kaybetmesi gerekmezdi.

Fakat o öğleden sonra kalbinin Tyson'a ait olmayan kısımlarını da çalan bir paket geldi evine.

Kutu beyaz bir paket kâğıdı ile kaplanmış ve pembe beyaz çizgili bir kurdele ile bağlanmıştı. Pembe benekli kutunun içinde bir çift pembe buz pateni vardı. Beden yedi. Valentino ayakkabıları ile aynı numara.

Üzerindeki kartta basitçe '*Düştüğünde ben seni yakalarım*' yazıyordu. İmza yoktu ama patenlerin kimden geldiğini biliyordu. Koltuğa oturup kutuyu kucağına koydu. Gözyaşlarını tutamıyordu ve boğazı yanıp kaşınıyordu. Gözyaşlarını durdurmak için başarısızca mücadele etti ve kalbinin kabarmasına engel olamadığı gibi gözyaşlarına da engel olamadı. Tyson'a âşıktı. Bu imkânsızdı. Uygunsuzdu ve bu durumdan hiç memnun değildi.

Annesi oturma odasına yürürken "Nedir o?" diye sordu.

Faith başını öne eğerek "Hiçbir şey," dedi.

"Kesinlikle hiçbir şey değil."

Faith ıslak yanağını BCBG tişörtünün omuzuna sildi ve "Biri bana paten yollamış," diye cevap verdi.

"Kim?"

"Bilmiyorum."

"Gerçekten mi? Sence buna daha ne kadar devam edebileceksin?"

"Neye?"

"Tyson'la gizli ilişkine."

Faith kafasını kaldırdı ve annesine bakakaldı. Bugulu bir zebra deseni ve siyah kolsuz tişört giymişti.

"Ben salak değilim Faith. Pavel de değil. İkizinin ortadan sıvışıp gizli gizli buluştuğunuzu biliyoruz. İşinize karışmak istemedik." Masanın üzerindeki kutudan bir mendil çıkartıp Faith'e uzattı. "Sil gözlerini. Rimelin akacak."

Faith mendili alıp gözlerinin kenarına bastırdı.

Valerie koltuğa oturduğunda Pebbles da kucığına atladı ve "Bana kendin gelip anlatasın diye bekliyordum. Sana yardımcı olabilirdim. Belki biraz anne tavsiyesi verirdim."

"Saldırı değil anne ama sen yedi kez evlendin. İlişkilerle ilgili nasıl bir tavsiyede bulunabilirsin ki?"

Pebbles Valerie'nin yanına kıvrıldı, adeta gözde kız olduğunu kanıtlamak istercesine. "Sana hangi hataları yapmaman gerektiğini söyleyebilirdim. Mesela asla evli bir adamla beraber olmaman gibi. Nadiren karılarını terk ederler. Tam tersini söylediler de."

"Anne bunun benim durumumla hiçbir ilgisi yok."

"Doğru." Valerie'nin eli Pebbles'in tüylerinin arasına kaydı ve okşamaya başladı. "Ya da denizcilerle. Bu adamlar dünyanın çeşitli limanlarına seyahat ederler ve fahişelerle takılmaya bayılırlar. İğrenç herifler."

"Anne yine alakası yok."

Valerie sanki acı çeken kendisiymiş gibi iç çekti. "Yani sanırım anlatmaya çalıştığım, Tyson'la olan ilişkin zor olabilir ama imkânsız değil."

"İmkânsız gibi geliyor bana."

"Onu seviyor musun?"

Ona karşı hissettikleri o kadar taze ve yeniydi ki bu konuda konuşmak istemiyordu. "Onu sevmek istemiyorum."

"İyi, ben de yüzümde kırıksıklıklar istemiyorum ama bu konuda yapabileceğim bir şey yok."

"Tyson ve kırıksıklıkları bir mi tutuyorsun?"

Valerie çıplak omuzlarından birini silkti ve ko-

nuştı: "Bedenin bir şekilde tepki verecek ve senin bu konuda yapabileceğin bir şey yok. Kimden etkilendiğini kontrol edemezsin. Ve kalbinin kimi istediğini de kontrol edemezsin."

Birkaç hafta önce tüm bunların bir sürü zırvalık olduğunu söylerdi annesine. Ve kendisi de böyle olduğuna inanırdı. "Ama kalbimin onu istemesini istemiyorum. Şu anda hiçbir adama âşık olmak istemiyorum. Henüz çok erken." Faith özellikle de karmaşık olan bir ilişki istemiyordu.

"Biliyorum Virgil'i sevdin, o senin kocandı. Ama asla senin erkeğin olmadı."

Faith annesinin siyah göz kalemiyle boyanmış yeşil gözlerine baktı ve "Bu da ne demek?" diye sordu.

"Şu demek; odanın diğer ucundan ilgin çeken adam ya da midenin sıkışmasına sebep olan adam değildi. Virgil sana karşı kibar davranmış olabilir ama tüm bir öğleden sonra yanı başında beraberce yatmayı arzuladığın adam o değildi."

Tyson'un yanında kıvrılıp yatmak Faith'in en çok sevdiği şeylerden biriydi. "Sen Pavel için böyle mi hissediyorsun?"

Valerie kafasını salladı ve "Pavel bir kadının âşık olabileceği türden bir adam değil. O bir kalp kırıcı. Ben yeterince olgunum ve onun ne olduğunu görebilecek kadar tecrübem var. Ama yine de harika bir

arkadaş ve biz çok eğleniyoruz. Sadece oğlunun kupa-
payı kazandığını görmek için burada.” Valerie par-
maklarını Pebbles’in tüyleri arasında gezdiriyordu.
“Tyson babası gibi değil. Pavel Tyson’ın sana ilgisi
olduğunu düşünüyor.”

Faith Tyson’ın ne hissettiğini bilmiyordu. Bun-
dan hiç bahsetmemişti. Tyson’ın onunla sevişmek-
ten hoşlandığını biliyordu. Bu aşıkardı. Ve düşünce-
li hediyeler de veriyordu. Bunun bir anlamı olmalıy-
dı. Ama bir seçim yapması gerekse, kesinlikle kariye-
rini seçeceğini biliyordu. Faith bunu anlayabiliyordu.
Hokey Tyson’ın bir parçasıydı. Hokey, damarlarında-
ki kan gibi bedeninde akıyordu. Tyson’a güç ve amaç
veriyordu. Faith Tyson’ın bu arzulu hali ve kendini
adayışını seviyordu. Bu iki şey aynı zamanda onları
ayıran şey olacaktı.

* * *

Stanley Kupasının ilk final maçı Pittsburgh’un
Penguenleri ile Seattle’in Chinooks takımı arasında,
Chinooks sahasında oynanıyordu. Key Arena tama-
men dolmuştu. Serin bir esintiyle beraber coşkuy-
la çılgınlık atan on beş binden fazla ateşli seyircinin
heyecanı stada yayılıyordu.

İlk bölümün başlarında Penguenler diske hakim
olmalarına rağmen ikinci ve üçüncü bölümlerde
Chinooks üstünlüğü sağladı. Faith tribündeki oda-
dan maçı izlerken kalbi ağzında atıyordu adeta. Maç
Chinooks’un 3-1’lik galibiyeti ile sonuçlandı.

Elemelerin ikinci oyunu Pittsburgh sahasında, Mellon Arena'da oynandı. Penguenlerin kendi sahalarında oynamalarının avantajı dışında ikinci tur da birinci turun tekrarı gibiydi. Chinooks'un kalecisi Marty Darche yirmi altı vuruştan yirmi beşini kurtardı. Tyson, Logan Dumont'un sopasıyla sahanın ortasından bir atışla skoru 3-1 yaptı ve maç Chinooks'un galibiyeti ile sonuçlandı. Pittsburgh'dan eve dönüş yolculuğu, zafer sarhoşluğu ile geçti ama yine de ihtiyatlıydılar.

Gecenin devamında Faith, Tyson'ın yanında, onun sıcak bedeninin yanında kalbine yakın yatar-ken gelecek ile ilgili iyimser hissetmeye başladı. Bir şekilde belki her şey istedikleri gibi olabilirdi. Nasıl olacağı konusunda emin değildi ama final turları bittikten sonra belki beraber bir yerlere gidebilirler ve çözüm bulabilirlerdi.

Ertesi öğleden sonra Jules ve Chinooks Organizasyonu ile görüşmesinden eve dönerken de hâlâ olasılıklar üzerine düşünüyordu. Belki ilişkileri birkaç yıl daha gizli kalabilirdi.

Binaya girdiğinde resepsiyonda bir kart onu bekliyordu. İsim yazmıyordu ama "*Saat 18:00'de benimle Virgil'in Key Arena'daki ofisinde buluş*" yazıyordu. Bu garip bir teklifti. Tyson o saatte arenada maç için hazırlanıyor olacaktı. Tyson'ın da en az kendisi kadar, beraber görünmemek konusunda dikkatli olduğunu biliyordu. Onunla arenada buluşmasını istemesine neyin sebep olduğunu merak etti.

Saat beş buçukta takımın formasını giydiğinde sebebin gerçekten önemli bir şey olabileceğini düşündü. O akşam arenadaki ofisten içeri girdiğinde Faith'in masasında ayaklarını masanın üzerine uzatarak oturan kişi Tyson değildi.

Landon "İçeri gir ve kapıyı kapat," derken özellikle kendini beğenmiş bir gülümseme ifadesi renksiz dudaklarından yayılıyordu.

Faith kıpırdamadı. Yeryüzünde onu gerçekten korkutabilen tek adamın soğuk gözlerine bakakaldı. "Konuşacak bir şeyimiz yok."

Landon ayaklarını masadan indirdi ve Faith'e doğru bir dosya uzattı. "Bu konuda yanılıyorsun Layla. Erkek arkadaşını ve babamın takımını ne kadar çabuk bana satacağın hakkında konuşacağız."

Faith dosyaya doğru yürürken kalbi kaburgalarına doğru güm güm atıyordu. Dosyanın içinde Tyson'la beraberken çekilmiş fotoğrafları vardı. Dört tane fotoğraf vardı. Ama en kötüsü de üzerinde sadece yağmurluğu varken Tyson'm arabasına indiği akşam çekilen fotoğraftı. Gece karanlık olmasına rağmen arabanın yanında Tyson'ın eğilip Faith'i öperken ve bir eliyle de göğsünü kavrarken çekilen fotoğrafı çok netti. Faith'in midesi bulanmaya başladı. Her an masanın ortasına ve Landon'ın gri takım elbisesine kusabilirdi.

"Takım için yüz yetmiş milyon dolar ödemek istemediğimi düşünüyorum."

Faith cevabı bildiği halde "Satmazsam ne olur?" diye sordu.

"Fotoğrafları gazetelere gönderdikten sonra, şehrin her yanındaki reklam panolarına asacağım."

Faith yanılmıştı. Landon'ın sadece Seattle Times gazetesine göndermekle tehdit edeceğini düşünmüştü. Tyson'la beraber çekilmiş bu fotoğraflardan herhangi birini şehirdeki reklam panolarına asılı olarak görmek midesinin panik ile ağrmasına sebep oldu. "İnsanların beni böyle görmesini umursadığımı düşünmene sebep olan nedir ki? Hayatımda çok daha aşağılayıcı durumlarda kaldığım oldu."

"Umursadığını düşünmüyorum. Sen bir strip-tizcisin ve hiç ahlâkın yok, utanmazın tekisin. Ama kaptanı ve takımın geri kalanını utandırmak istediğini hiç sanmıyorum. Özellikle de kupayı kazanmak üzerelerken."

Faith ona ve yapabileceklerine inandı. "Baban hep küçük, önemsiz bir adam olduğunu söylerdi."

Landon'ın gözleri kısıldı ve "Babam bir deliydi ve ağzının tadını da hiç bilmiyordu," dedi. Ayağa kalktı ve "Avukatlarım gerekli evrakları yarın sana gönderecekler. İmzalayıp en kısa sürede bana ulaştır yoksa fiyat daha da ucuzlar. Aslında takımı bana hediye edersin diye düşünmüştüm ama Tanrı korusun insanlar bir şekilde ilişkimiz olduğunu falan düşünürler."

Para Faith'in umrunda değildi. "Takımla ne yapacaksın?" Bunun gerçek olduğuna inanamıyordu. Şimdi olamazdı. Boğazı düğümlendi ve kuruyan dudaklarını yaladı. "Takımı taşıyacak mısın?"

Landon kafasını salladı. "Buna gerek kalmayacak. Takım çok başarılı bir eleme sezonu çıkardı. Seattle'da tutacağım." Landon tekrar gülümsedi. "Erkek arkadaşın için aynısını söyleyemeyeceğim. Detaylar üzerinde çalıştıktan sonra transfer edilmesini sağlayacağım."

Vuruşlar gelmeye devam ediyordu. Bu seferki tam kalbinin ortasına indi. "Neden? Virgil'in onu takıma almasına neden olan tüm meziyetlerini kullanıyor."

Landon kafasını geri doğru yasladı ve donuk bakışlarıyla Faith'e bakarak "Babamın Bay Savage'i kârısını becermesi için takıma aldığını hiç sanmıyorum," dedi.

"Sadece benden nefret ettiğin için takıma kupayı kazandıran kaptanını transfer mi ettireceksin?"

"Ne yazık ki. Bay Savage'in seninle ilişkisi var ve ne seni ne de onu takımımın yakınlarında görmek istemiyorum."

Faith bu hayatta korktuğu tek adama bakıyordu ve yine bu hayatta âşık olduğu tek adamı düşünerek yalan söyledi. Faith omzunu silkti ve "İstersen onu Toronto'ya gönder, hiç umrumda değil," diye li-

gin en kötü takımının adını verdi. "Gerçi onu alacaklarından şüpheliyim. Tyson bu aralar Kanada'da pek sevilmiyor. Zaten alçağın hak ettiği şey de bu. Kaybeden bir takımda ondan nefret eden taraftarlar önünde oynamak zorunda kalmak."

"Onun senden çoktan sıkıldığını söyleme bana!"

"Daha saygın biriyle beraber olmaya karar vermiş," diyerek Landon'ın inanacağına emin olduğu bir yalan uydurdu. "Birçok adam bir striptizciyle takılmak ister ama çok azı yatak odasının dışında bir ilişkiye evet der." Faith omzunu silkti ve fotoğrafları gösterdi. "Bu fotoğraflar eski haber Landon. Ben ve kaptan artık..."

Omuz silkme sırası Landon'a gelmişti. "Bu demek oluyor ki kaptan zannettiğimden daha akıllıymış. Belki Bay Savage'ı takımda tutarım. Bana kupayı getirmesine bağlı."

Landon şimdilik Faith'e inanmıştı. Belki de biraz fazla kolay. Ama Faith hakkında ne düşündüğü göz önünde bulundurulduğunda buna hiç de şaşırmamıştı.

Landon "Bu senin durumunu değiştirmez," diye ekledi. "Yarın kontratları imzala yoksa ertesi gün fotoğraflar basma ulaşır."

Landon'ın ellerini kupanın üzerinde hayal etmek Faith'i şu an hissettiğinden daha da fazla hasta ediyordu. Bir şey söylemek zorundaydı. Ya da bir şey

yapmalıydı yoksa Landon kazanacaktı. Faith'in tek söyleyebildiği "Benim yüz yetmiş milyon dolarlık bir takımdan bu kadar kolay vazgeçmemi mi bekliyorsun? Bu şekilde?" idi. "Ne yani? Tyson Savage'i ve takımdaki diğer çocukları utandıracak bir kaç fotoğrafı mı?"

Landon "Evet," diyerek Faith'in blöfüne karşılık verdi. Faith'in yanından geçerek kapıda durdu ve "Tribündeki son gecenin tadını çıkar Layla. Yarından sonra orası benim," dedi.

Teknik olarak birkaç ay içerisinde satış tamamlanana kadar onun olamazdı ama Faith tartışacak durumda değildi.

Faith "Basın duyurusunu ne zaman yapacaksın?" diye sordu.

"Kupayı elime aldığım akşam."

BÖLÜM 18

Chinooks takımı anons edildiğinde Faith tribünde oturuyordu. Teker teker sahaya kayarak giren oyuncular kendilerini taraftarların uğuldayan tezahürat seslerinin ortasında buluyorlardı. Faith'in yüzü ısınıyor ve midesi bastırduğu duygulardan dolayı yanıyordu. Sam, Marty ve Blake. Onun takımı. Onun oyuncuları. İki aydır tanımaya başladığı çocuklar. Tansiyonu yükselip kafa tasına basınç yapıyordu. Tüm olanları düşündüğünde hiçbir şey gerçekmiş gibi gelmiyordu.

Bir yolu olmalıydı. Her şeyi kaybetmesini engelleyebilecek bir şey olmalıydı. Ama aklına hiçbir çıkış yolu gelmiyordu.

Landon onun ofisinden ayrıldığında Faith'in içinden gelen ilk şey koşmak olmuştu. Eve koşup, yorganı kafasına geçirmek ve her şey yoluna girecekmiş gibi davranmak. Etrafındaki herkes bu akşam onun orada oturup hiçbir şey olmamış gibi maçı izlemesini bekliyordu.

Jules "Bir bardak şarap ister misin?" diye sordu. Faith Jules'a baktı. Şeftali rengi ve yeşil bir gömlek giyen ve besbelli hâlâ metroseksüel bunalımda olan asistanına baktı. Jules'a ne olacaktı?

"Faith?"

"Evet."

"Şarap ister misin?"

Faith kafasını sallayarak "Hayır," derken sesi oldukça uzaktan geliyordu.

Spiker "Yirmi bir numara," diye seslendiğinde arenayı sesiyle doldurdu ve Faith birden irkildi. "Chinooks'un kaptanı Tyson S-a-a-a-v-v-a-a-a-a-ge!"

Tyson sahaya çıktığında kalabalık iyice coştı. Kalabalığın çığlıkları Faith'in göğsünde sıkışan hıçkırarak ağlama isteğini iyice bastırıyordu. Tyson sahanın etrafını bir eli havada turladı. Şeref tribününün altından geçerken yukarı bakıp gülümsedi. Faith'in kalbi oracıkta paramparça oldu. Dudaklarının arasından keskin bir ağlama sesi çıkmak üzereydi ki Faith ayağa kalktı. Ağzını eliyle kapatıp lavaboya koştu. Giderken karşısına çıkan annesine ve Pavel'e çarparak geçmek zorunda kaldı. Arkasından kapıyı kapattı ve kollarıyla midesini kavradı. İlk hıçkırıklar boğazından fışkırmak üzereydi. Annesi kapının ardından "Neyin var Faith?" diye seslendi.

Faith "Hiçbir şey" diye cevap verebildi. "Hasta

hissediyorum." Yeni bir hıçkırık dalgası daha geliyordu. Faith orada kalamayacağını hissetti. Eve gitmesi gerekiyordu. "Çantamı getirebilir misin anne?" Lavaboya dönüp aynada kendine baktı. Kırmızı yaknaklarına ve yaşlı gözlerine baktı. Havluyu soğuk suyun altına tuttu ve yüzünü sildi. Annesi içeri girdi ve çantasını uzattı.

Valerie "iyi görünmüyorsun," dedi. "Tekrar grip mi oluyorsun?"

"Evet. Eve gitmem gerekiyor."

"Jules'a haber vereyim seni bıraksın."

Faith'in en son istediği şey asistanının önünde dağılmaktı. "Hayır. Kendim gidebilirim."

Faith aceleyle dışarı çıkarken annesi arkasından "Eve gidince beni ara," dedi.

Faith sendeleyerek asansöre bindi; aşağı düğmesine basarken gözleri kararıyordu. Eve varana kadar kendini olabildiğince bırakmamaya gayret etti. Fakat evden içeri girer girmez dağıldı. Gözyaşları yaknaklarından süzölmeye başladı. Üzerinden formayı ve kot pantolonunu çıkartıp kendini yatağa attı ve yorgani kafasına çekti. Jules eve rahat gidip gitmediğini öğrenmek için aradığında sesinin tuhaflığının hasta olmasından kaynaklandığına onu ikna edebildi. Telefonu kapatıp yorgani kafasına geçirdi. Her şeyi kaybetmişti ve hayatında hiç bu kadar perişan hissetmemiştir. Landon her şeyini almıştı ve şimdi

bomboş kalmıştı. Ruhunda yanıp tutuşan keder dışında. Tam da takımın sahibi olmanın tadını çıkartmaya başlamışken, tam da Chinooks federasyonuna dahil olmaktan keyif almaya başlamışken, Landon hepsini elinden almıştı. En kötüsü de Tyson'ı elinden almasına da kendi rızasıyla sebep olmuştu.

Yeniden bir çocuk gibi hissediyordu. Yalnız ve mutsuz. Bu iki şeyi bir arada hissetmemek için çok çalışmıştı ama buyurun işte, ikisi de geri dönmüştü.

Bir hıçkırık daha göğsünü sıkıştırıyordu. Layla tekrar kafasının içine süzülerek girdi ve Landon'ı öldürtmenin ne kadara mâl olacağını düşündü. Ölme-yi hak ediyordu. Onun gibi insanlar olmadan dünya çok daha güzel bir yer olurdu. Elbette Faith bunu asla yapmazdı. Sadece bunu yapabilecek türden bir insan olmadığından değil, aynı zamanda hapishane-den çok da korkardı.

İki ay. Virgil öleli sadece iki ay olmuştu. Fakat hayatı o kadar hızlı değişmişti ki, çok daha uzun bir süre geçmiş gibi geliyordu. Başka bir insan gibi hissediyordu kendini. Daha güçlü. Kendinden emin ve inançlı.

İki ayda kazanılan onca şey hepsini kaybetmek içinmiş. Sırılsıklam âşık olduğu adamı kaybetmek için de çok kısa bir süre. Son beş yıldır kendini bir adamın sorumluluğuna teslim etmişti. Şimdiyse takımını bir başkasına veriyordu.

Tek kelimeyle hiçbir seçeneği yoktu. Ne kendini ne de Tyson'ı kurtaracak ve takımı elinde tutmasını sağlayacak bir çözüm bulamıyordu. Landon'a istediklerini vermek zorundaydı. Bir eliyle yanağını silerken bir yandan da Tyson'a olanları anlatsa ne düşünür acaba diye merak etti. Ne söyleyip ne yapacağını tahmin edebiliyordu. Landon'ı öldürmek isterdi, tıpkı kendisi gibi. Ve tıpkı kendi yaptığı gibi takımın geri kalanı için en iyi olanı yapmayı tercih ederdi. En nihayetinde yine de Chinooks'u satması gerekecekti. Yine de sevdiği adamı kaybedecekti.

Her ikisine birden sahip olamayacağını başından beri biliyordu. Bir gün biteceğini biliyordu. Bir tokat gibi suratına çarpıp hayatını alt üst edeceğini de biliyordu. Ama Tyson için bu şekilde olmayabilirdi. Onu bu şekilde etkilememeliydi. Ve eğer ona fotoğraflardan ve Landon'ın şantajından bahsetmezse Tyson böyle etkilenmezdi.

Tyson'ın hayaline ulaşmasına az kalmıştı. Tüm hayatı boyunca başarmak için çok çalışıp beklediği hedefine ulaşmasına az kalmıştı. En son endişelenmesi gereken şey Seattle Times gazetesinde çıkacak olan fotoğrafları olmalıydı. Özellikle de şimdi. Faith Tyson'ı ve takımdaki diğer çocukları utandırmak istemiyorsa yarın eline ulaşacak olan satış niyet sözleşmesini imzalaması gerekiyordu. Tyson Faith'in takımı satmaya neden razı olduğunu asla bilmeyecekti.

Geçen seferki satıştan hatırladığı kadarıyla satış niyet mektubu için ilk aşamasıydı. NHL komisyon üyelerinin satışı onaylaması birkaç hafta sürüyordu. Tüm işlemler tamamlandıktan sonra satış gerçekleşmiş olacak ve Landon takımın yeni sahibi olacaktı.

Faith yorganı üzerinden attı ve yatak odasındaki büyük pencerelere doğru yürüdü. Key Arena'nın ışıkları görünüyordu. Tyson oradaydı. Diske vurup, dirsek mücadelesine giriyor ve yere tükürüyordu. Faith'in de orada olması gerekiyordu. Tüm takım oradaydı, artık onun olmayan takım. Kalbinin böylesine paramparça olacağını hiç düşünmemişti.

Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu. Elinin tersiyle yanaklarını sildi. Faith ve Tyson çok dikkatli olduklarını zannediyorlardı. Ya Faith onun evine gidiyordu ya da Tyson onun evine. Yol boyunca neredeyse birbirleriyle hiç konuşmuyorlardı. Valerie ve Pavel fark etmişlerdi çünkü onlarla beraber yaşıyorlardı.

Haberleri olmadan, gizlice birinin onları takip edip fotoğraflarını çektiği düşüncesi gerçekten tüyler ürperticiydi. Kendini tecavüz edilmiş gibi hissetti. Ne tür bir insan sabahın üçünde birilerini takip ettirip fotoğraflarını çekertirmek için adam kiralayabilirdi ki?

Kazanmaya şartlanmış bir insan elbette. Ve kazandı da. Landon kazanmıştı. Faith oynadığını bile

fark etmediği bir oyunu kaybetmişti. Ve bu bir şaka değildi. Bu onun hayatıydı. Landon'ın ona bu yaptığı midelerini bir asit gibi yakıyordu.

Alnını cama dayadı. O çok mutlu olduğu anlar sadece bu sabah mıydı? Tyson'la beraberdi ve ağrıyan kaslarına masaj yapıyordu. İlişkilerinin bir felaketle sonuçlanacağını başından beri biliyordu. Ama bu şekilde olacağını hiç düşünmemişti. Faith için çış görünmüyordu. Landon'a istediklerini vermeye mecburdu.

Tyson'ı ruhunun derinliklerine kadar seviyordu. Tyson'ın ona karşı nasıl hissettiğini bilmiyordu. Onunla seks yapmayı sevdiğini biliyordu ama hayatta seksin sevgi anlamına gelmediğini öğreneli çok olmuştu. Tyson, Faith'in takımı satacağını öğrendiğinde çılgına dönecekti ama üstesinden gelirdi. Onunla bir daha görüşemeyeceklerini öğrendiğinde de çılgına dönecekti. Fakat Faith bunun da üstesinden geleceğine emindi.

Pencereden yatağa doğru yöneldi ve tekrar yatağa kıvrıldı. Tavana bakarak gelecek hafta eleme maçlarını nasıl atlatacağını düşünmeye başladı. Satıştan haberdar olduklarında onu özleyecekler miydi?

Ya sonraki hafta? Sonraki ay ve daha sonraki aylar? Faith, Valerie ve Pebbles. Belki de seyahate çıkmalıydı. Ya da taşınmalıydı. Seattle'dan, Chinooks'dan ve Tyson'dan uzaklara. Onları görmekten duyacağı acıdan uzaklaşması gerekiyordu.

Ve Jules. Jules ile ilgili ne yapacaktı? Onunla çalışmak için Boeing'deki işinden ayrılmıştı. Landon'ın Jules'u takımda tutacağına dair en ufak bir belirti yoktu. Faith onu tutabilirdi ama ne olarak? Ayakkabı sorumlusu? Jules bundan nefret ederdi.

On biri on gece Faith'in baş ucundaki telefon çalmaya başladı. Bu Tyson'dı. Her maçtan sonra ya Tyson ona geliyordu ya da Faith onun evine gidiyordu. Bu gece Faith telefona cevap vermedi. Faith televizyonda bir haber kanalını açtı ve Chinooks'un üçüncü tur maçı kaybettiğini öğrendi. Sonraki maç Pittsburgh'da oynanacaktı.

Ertesi sabah beşte Tyson tekrar aradı. Faith Tyson'ın uçağa binmek üzere olduğunu anladı. Onunla bir şekilde yüzleşmesi gerekecekti. Onunla yüzleşip bir daha görüşemeyeceklerini söylemesi gerekecekti ama zamana ihtiyacı vardı. Hakikâti kabullenmek ve inandırıcı bir yalan uydurmak için zamana ihtiyacı vardı.

O gün öğleden sonra Faith annesini ciddi bir soğuk algınlığı ve ateşli hastalığı olduğuna inandırdı. Zaten berbat görüldüğünden bu pek de zor olmadı. Tüm günü ve geceyi yatakta geçirdi. Chinooks'un kazandığı dördüncü tur maçını yataktan izledi.

Tyson o gece ve ertesi sabah da aradı. Bir sürü mesaj bıraktı. Fakat Faith onu geri aramadı. Jules Faith'i ziyarete geldi. Faith hasta taklidi yapmak ko-

nusunda ödöl alması gerektiğine karar verecek kadar iyi numara yapıyordu. O akşam Landon'ın ailesinin şeref tribününü kullanacağını söylemesi gerekiyordu. Jules ve annesinin de balkon kısmında oturması gerekecekti. Virgil'in verdiği bir söze dair yarım yamalak bir yalan uydurdu ama Jules buna inanmadı. Defalarca, bilmesi gereken kötü bir şey olup olmadığını sorup durdu. Ve Faith de defalarca yalan söyledi.

O gece Landon ve ailesi Key Arena'da maçı izlerken Faith de birkaç blok ötedeki evinden izliyordu. Chinooks beşinci tur maçını kaybetti. Zaten kırık olan kalbi bir kez daha kırıldı. Fakat daha kötüsü, çalan telefonun ucundaki kişinin Tyson olduğunu bilmesiydi. Kalbinin daha fazla acı çekebileceğini hiç düşünmezdi ama geçen birkaç gün bu konuda yanıldığını kanıtladı. Tyson aramaktan vazgeçmişti. Bu durum onun kızgın mesajlarını dinlemekten daha tahrip ediciydi. Chinooks altıncı tur maçını da kaybetti. Faith'in takımı adeta çöküyordu ve onun yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Chinooks'un Pittsburgh'daki mağlubiyetinden sonraki sabah, Faith öğleden önce duş aldı ve dişlerini fırçaladı. Annesi Pavel ile beraberdi, muhtemelen Tyson'ın evinde ve Faith de yalnızdı. Faith telefonunu kontrol etti ama Tyson aramamıştı. Cevap vermeyecekti zaten. Belki yoluna devam etmeye karar vermiştir diye düşündü. Belki onu unutmuştu bile.

İsteddiği de zaten buydu ama bu kadar çabuk olmasını beklemiyordu.

O sabah saat on sularında apartmanın megafonundan biri aradı. "Eğer beni içeri almazsan," derken ses tonunda hem bıkkınlık hem de yorgunluk hissi vardı. "Polisi arayıp bir bomba ihbarı vereceğim ve tüm bina boşaltılmak zorunda kalacak." Faith'in kalbi Tyson'ın sesiyle beraber göğsünden dışarı fırlayacak gibi çarpmaya başladı.

"Blöf yapıyorsun."

"Şemsiyeni al. Dışarıda yağmur yağıyor."

Faith'in onunla er ya da geç konuşması gerektiği. Sadece daha sonraki bir zamanda olmasını ümit etmişti. "Pekâlâ." Tyson bir dakikadan az bir sürede Faith'in kapısında belirdi. Oldukça bitkin ve kızgın, aynı zamanda da çok sevimli görünüyordu. Faith'in kalbi sıkışarak duracak gibi oldu.

"Hiç de ölüyormuş gibi görünmüyorsun," derken gözleri kısıldı ve hiddetle Faith'e bakarak "öyleyse neden benden kaçıyorsun?" diye sordu.

Faith "İçeri gel," dedi ve arkasını döndü. Tyson da Faith'in arkasından oturma odasına doğru ilerledi. Pebbles Tyson'ın ilgisini çekmek için atlayıp zıplayıp duruyordu. Faith köpeği terasa çıkarıp arkasından kapıyı kapattı.

Faith kendini kaybetmeden önce dönüp Tyson'a "Artık seni sevemem," dedi.

Tyson ellerini kalçasına koydu ve Faith'e bakarak "Neden?" diye sordu.

Tyson'ın elleri iki yana düştü. Gitmek yerine birkaç dakika boyunca Faith'e baktı ve "Artık hiç mi?" diye sordu.

"Ne?"

"Beni artık sevemeyeceğini söyledin."

Lanet. "Artık seninle beraber olamayacağımı kastetmiştim."

"Söylemek istediğin bu değil."

Faith kapıya doğru yürüdü. Tyson'ın önünde parçalara ayrılp kendini kaybetmeden önce onu daire-sinden çıkartması gerekiyordu. "Seni sevmiyorum ve seninle beraber olamam."

Faith yanından geçerken Tyson kolunu kavradı ve gözlerinin içine bakarak "Sevgiden bahsedip duruyorsun. Beni mi kendini mi ikna etmeye çalışıyorsun?"

Tyson'ın elinden kurtulmaya çalıştı ama beceremedi "Dur."

"Denedim," derken bir elini Faith'in yanağına götürdü. "Yapamıyorum." Alnını Faith'in alnına yaklaştırdı. "Geçen birkaç gün iyi olup olmadığını bilmeden merak içinde cehennem gibi geçti."

"Ben iyiyim."

"Ben değilim."

Tyson'ın dudakları Faith'inkilere değdiğinde Faith derin bir nefes aldı ve "Tyson gitmelisin," dedi.

"Henüz değil." Tyson'ın ağzı açıldı ve Faith öpücüklerini her yerinde hissetmeye başladı. Adeta üzerine dökülüyordu. Sıcaklığını göğsünde ve karnında hissediyordu. Olabildiğince hareketsiz duruyordu. Ona dokunmamaya ya da öpmemeye çabalıyordu. Tyson "Sana ihtiyacım var," diye fısıldadı.

Faith ellerini kaldırdı ama ona son bir kez dokunmak için yanıp tutuşan arzusuna yenik düşmeden ellerini iki yana indirdi. Faith'in boğazında hıçkırıklar düğümlendi.

Tyson diğer elini de Faith'in yanağına götürdü. Faith'i öperken elleriyle de yüzünü tutuyordu. Uzun uzun ve derin öptü. Birkaç işkence dolu dakikadan sonra Faith, Tyson'ın kollarından tuttu ve kafasını yana eğdi. Artık kendini durduramıyordu. Kalbinin çarpıntısına engel olamıyordu. Damarlarındaki ateşli arzu hissine de engel olamıyordu ve karşı koymaktan vazgeçti.

Tyson boğazından derin bir şekilde inledi. Haz ve sahiplenme hissiyatının sesiydi bu. Dili Faith'in ağzına girdi. Tyson'ın öpüşleri Faith'in ruhunda ve kalbindeki tüm açlıkları besliyordu. Tamamen ona ait olan ve ona âşık olan yerleri besliyordu. Tyson kafasını kaldırdığında Faith'e baktı ve "Neden anlatmaya başlamıyorsun? Neden benden kaçıyordun?"

diye sordu. Parmaklarıyla yanaklarını okşuyordu. "Bu sefer gerçeği söyle."

Onu söyleyemeyecek kadar çok seviyordu. "Yapamam."

"Bana her şeyi söyleyebilirsin."

Faith kafasını salladı ve "Çok kötü," dedi.

"Başka birini mi buldun?"

"Hayır!"

Tyson gözlerini kapatmıştı, açtığında rahatlamış görünüyordu. "Ne o zaman?"

"En iyisi bilmemen."

"Neden buna benim karar vermeme izin vermiyorsun?"

Faith'in gözleri yaşlarla dolarken kafasını tekrar salladı. "Durumu öylece bırakamaz mısın? Neden daha iyi olacağına dair benim sözüme inanmıyorsun?" Layla ona ihtiyacı olduğu zamanlar neredeydi? Sert mizaçlı Layla. Sorgulamalara karşı koyup inandırıcı yalanlar üretebilen Layla neredeydi?

Tyson savaşçı hokey oyuncusu edasıyla kollarını göğsünün önünde birleştirdi ve "Ağzındaki baklayı çıkarana kadar bir yere ayrılmayacağım," dedi.

Bir kez ona söylediğinde zaten gidecekti. Belki öfkelenecekti ama cevabını almış olacaktı. "Landon'ın elinde fotoğraflarımız var."

Tyson'ın kolları iki yana düştü ve bir kaşı alına

doğru kalktı. "Virgil'in oğlu?"

Faith kafasını salladı. "Takımı ona satmak zorundayım aksi taktirde fotoğrafları basına verecek ve tıpkı reklam fotoğraflarımız gibi şehirdeki panolara asacak."

"Takımı ona mı satıyorsun?"

"Mecburum."

Gözlerindeki rahatlamanın yerini öfke aldı ve "Cehennem olası," dedi.

"Başka seçeneğim yok."

Tyson bir adım geri atıp burnundan derin bir nefes aldı. Pebbles balkonun camına doğru zıplıyordu. Tyson kapıya yürüyüp Pebbles'ı içeri aldı.

"Seçeneğin var. Ben bir şeyler düşüneceğim."

"Bunu çözemezsin Tyson. Söylediğini yapacak. Blöf yapmıyor. İstedini elde etmek için seni mahvedecek."

"Beni mahvedemez Faith. " Arka ayaklarının üzerine zıplayan Pebbles'a işaret ederek "Otur kıcının üzerine," diye azarladı.

Pebbles havlamayı kesip oturdu. Faith kafasında daha önemli şeyler olmasaydı bu durumdan etkilenirdi. "Seni transfer ettirmeyi planlıyordu ama sanırım artık görüşmediğimizi söyleyerek onu ikna ettim. Sanırım bu fikrinden vazgeçti. Bu durumda burada olman çok riskli. Gitmelisin. Her ihtimale kar-

şı dikkatli olmanda fayda var.”

Faith bir nebze olsun memnuniyet ifadesi görmeyi bekliyordu. Ama tam aksine Tyson’ın bakışları biraz daha sertleşti. “Ve sen bana bu olanların hiçbirinden bahsetmeyecektin, öyle mi?”

Tekrar Faith’in gözleri dolmaya başladı ve “Hayır,” dedi.

Ölüm sessizliği ile Tyson “Kahretsin. Neden peki?” dedi.

Faith bu durumu açıkladığını sanıyordu. “Çünkü bu aralar düşünmen gereken bir sürü başka şey var.”

“Peki sen ne düşünüyordun? Kendini kurban edip hokey takımını satmayı mı?”

Faith gözlerinden aniden süzülen yaşları eliyle sildi ve “Senin için kupayı kazanmanın ne kadar önemli olduğunu biliyorum,” dedi.

“Peki ya sen? Benim için önemli olmadığını mı zannediyorsun?”

Faith donup kaldı ve elleri iki yana düştü.

Tyson çok sinirlenmiş bir halde ellerini göğsünün önünde birleştirdi ve “Gördüğüm kadarıyla öyle,” dedi. Faith’e çok kızgındı. “Kendini küçümsüyorsun. Yoksa küçümsediğin ben miyim?”

“Elbette seni küçümsemiyorum.” Faith kafasını salladı. Kafası çok karışmıştı. “Neden bana bu kadar kızdın?”

Tyson inanamayarak “Neden mi?” diye tekrarladı. “Son birkaç gündür cehennemde gibiydim. Neredeyse asistanını tartaklayacaktım. Çünkü o seni görebiliyordu oysa ben göremiyordum. Merak ve bıkkınlık içerisinde etrafta dolanıp duruyordum. Ve tüm bunlar olmayabilirdi.”

Şimdi de inanamayan Faith idi. Zavallı Jules’u neredeyse tartaklıyormuş. “Nasıl?”

“Bana bu durumdan bahsetmeliydin. Bu durumla ilgilenmeme izin vermeliydin. Bu beni de ilgilen-diriyor. Allah aşkına gerçekten de benim kıcımlı kurtarmak için hokey takımını satmana razı geleceğime inanıyor muydun?”

Tyson komik olmayan bir şekilde güldü ve “Benimle ilgilenmek mi istiyorsun?”

“Evet.”

“Bunu yapmana izin verirsem bu beni nasıl bir adam yapar sence?”

Faith ne demek istediğini anlamamıştı.

Tyson konuya açıklık getirmek için “Bu beni korkak yapar,” dedi.

“İş bitti.” Tyson’ın kıcını kurtarmıştı ve şimdi de o kalkmış korkak olmaktan bahsediyordu. Ne minnettarlık ama. “Satış niyet sözleşmesini imzaladım.”

“Hatırladığım kadarıyla daha önce de bir tane imzalayıp sonrasında vazgeçmiştin.”

Tyson Faith'e doğru yürüdü ve "Bana inanıyor musun?" diye sordu.

"Ne için?"

"Bana inanıyor musun Faith?"

Tyson için çok önemli gibi görünüyordu ve Faith "Evet," dedi.

Tyson elini pantolonunun cebine soktu ve araba-
sının anahtarlarını çıkardı. "O zaman yarın yedinci
tur maçına patenlerinle gel."

"Landon şeref tribününü bana yasakladı."

"Fark etmez. Sen patenlerinle gel. Kazandığımız-
da da piste in."

"Ne yapacaksın?"

"Emin değilim. Hâlâ doğru düzgün düşüneme-
yecek kadar sinirliyim. Kimse beni ya da bana ait
olan bir şeyi tehdit edip öylece yoluna devam ede-
mez," diyerek kafasını salladı. "Son birkaç gündür
delirttiğin gibi beni bir daha asla delirtme." Faith'i
sıkıca tutup öptü ve kapıdan çıktı.

"Senin olan?" Faith'in yanağında bir gülümse-
me belirdi. Son birkaç gündür içerisinde yaşadığı
karanlığı aydınlatan bir gülümseme. Faith aceleyle
Tyson'ın arkasından yetiştirdi ve "Senin olduğumu mu
düşünüyorsun?" diye sordu.

"Benim olduğumu biliyorum." Evden çıkıp asan-
söre yöneldi. "Ve Allah aşkına, Landon'ın gönderdi-
ği hiçbir kağıdı artık imzalama, ha?"

BÖLÜM 19

Büyük Arena'nın hoparlörlerinden "Biz şampiyonuz," sesleri yükseliyordu. Çığlık çığlığa bağırıp ayaklarını yere vuran on dört bin fanatik hayranın sesleriyle karışıyordu. Tyson piste çıktığından kako-foni gürültü arka planda yok oluyordu. Şeref tribününe baktığında Duffy'lerin, sanki onların hakkıymış gibi orada oturduklarını gördü. Tyson, onu ve Faith'i takip ettiren adama baktığında göz kapakları aralandı ve midesi öfkeden gerildi. Hayatlarını mahvetmek için bayağı fotoğraflar çektiren adama bakıyordu. En azından denemişti.

Landon Faith'i ürkütmüş olabilirdi ama Tyson bu kadar kolay korkmazdı. Landon Duffy'den çok daha büyük ve güçlü adamlarla karşı karşıya gelmişti ama henüz hiçbir kavgayı kaybetmemişti. Ve bunu da kaybetmeyecekti. Hayatındaki en önemli kavgaya buydu ve olasılıklar konusunda enine boyuna düşünmüştü. Landon'ı öldürtmek dışında sadece bir seçenek vardı. Tek bir seçenek.

Stanley Kupası'nı kazanması gerekiyordu. Ve bunu ek süreye kalmadan yapması gerekiyordu. Pittsburgh son üç maçı ek sürelerde kazanmıştı.

Tyson iki kere karşılaşma çemberinin etrafını turladı ve içeri kaydı. İki haftada yedi kere Sidney Crosby'ye karşı oynamıştı. 'Çocuk Sid' yirmi iki yaşındaydı ama yüzündeki tüyler on üç yaşındaki bir çocuğunkiler gibiydi. Fakat çocuğun yaşı ve suratında bıyığa benzeyen herhangi bir şey olmamasının yetenekle hiçbir alakası yoktu. Sağlam vuruşları vardı, hızlı kayıyordu ve şimdiden NHL'nin en iyi ilk beş oyuncusu arasındaydı.

Tyson "Kaybetmeye hazır mısın Cindy?" diye seslendi.

"Seni yerle bir edeceğim moruk."

Tyson güldü ve "Evlat benim hayalarımda senin suratındakilerin tamamından çok daha fazla tüy var," diyerek pozisyonunu aldı ve gecenin ilk vuruşu için beklemeye başladı. Faith, Arena'da bir yerlerdeydi ama şimdi onu düşünmeyecekti. Her şeyin planladığı gibi gitmesi için maça konsantre olması gerekiyordu. Teker teker oynaması gerekiyordu.

Disk atıldı ve oyun başladı. İki takım da kazanmak için sahadaydı. İki takım da büyük ödülün peşindeydi ve şartlanmışlardı. Tyson kolay olmayacağını biliyordu.

İlk bölümde Daniel, Chinooks'un power play ka-

zandığı bir anda bir gol attı. Fakat ilk bölümün son saniyelerinde Çocuk Sid Tyson'ın korktuğu gibi durumu toparladı. Fiziksel olarak çok çekişmeli bir oyun, zamanla işkenceye dönüşebilirdi.

İkinci bölümde Chinooks'un forvetleri diski panoların önünde dolaştırıyordu. İlk birkaç saniye içinde Tyson bir açık fark etti ve diski Penguenler'in kalesine gönderdi. Disk geniş bir açıyla yön değiştirdi. Daniel diski takip etti, pası Blake'e verdi ve o da ağlara gönderdi. Sirenler çalmaya ve "Rock'n Roll Bölüm 2" sesleri yankılanmaya başladığında oyuncular Blake'in etrafında toplandı ve sırtına hücum ettiler.

Tyson kulübeye kayarak gitti ve ağzına su püskürttü. Büyük ekranda gol tekrar gösterilirken hakemler sahanın ortasında konuşuyorlardı.

Faith oralarda bir yerdeydi. Tyson tükürdü ve Faith'in ona çektiği cehennem acısını düşündü. Landon ve o fotoğraflar, tek başına katlanmak zorunda kaldığı şeyden sonra neredeyse bir rahatlama gibi gelmişti ona. Kendi kendine yaşadığı kuruntular Faith'in ölümcül bir hastalığa yakalanmış olmasından, ondan sıkılmış olmasına hatta hayatında başka birinin olma olasılığına kadar gitmişti. Yeryüzünde Faith'e hissettiklerini hissettirebilecek başka bir kadın daha yoktu. Daha önce kimse ona varlığıyla hayatının daha anlamlı olduğunu hissettirmemişti. İnsanlarla dolu bir odada kimseyi gözleri onu

aradığı gibi aramamıştı. Tyson sadece o gülümsediği için gülümseme isteğini daha önce hiç tatmamıştı.

Kimse Faith gibi elini kolunu bağlı hissetmesine sebep olmamıştı. İki gün boyunca Faith'i aramamıştı. Kendi kendine onu unutması gerektiğini söylemişti. Bir kadının dikkatini dağıtmamasının onun için daha iyi olduğunu tekrarlamıştı kendine. Ardından, kendisi bile nasıl olduğunu fark edemeden, kendini onun kapısının önünde tehditler savururken bulmuştu.

Belki de babası onun hakkında söylediklerinde haklıydı. Belki de Tyson yaşlı adamdan çok annesine benziyordu. Son haftalar onu delirtse de, annesinin hastalıklı kısmına değil ama duygusal kısmına benziyor olabilirdi. Belki de annesi Pavel'i, onun Faith'i sevdiği gibi seviyordu. İnsanın iliklerine kadar işleyen, üstesinden gelinemeyecek bir arzu ile.

Brookes karşılaşma çizgisine doğru kaydı ve Tyson yüzündeki teri havluya sildi. Dikkatli bakışlarla diskin yere düşmesini izliyordu. Crosby diske vurdu ve Tyson takım arkadaşlarına "Daha hızlı çocuklar," diye seslendi.

Stanley Kupası arena binasında kazanan takıma takdim edilmek üzere bekliyordu. Tyson bu noktaya gelebilmek için hayatı boyunca çok çalışmıştı. Bir iki defa hedefine bu kadar çok yaklaşmıştı ama sonuca hiç bu kadar yaklaşmamıştı. İsmi unutulmaz

kılmaktan daha fazlasıydı istediği. Bu gece yaşı basının yapamadığını yapmaktan çok daha fazlasının peşindeydi.

Bir buçuk dakika kadar sonra Tyson panoların üzerinden atlayıp oyuna katıldı. Logan diski ona gönderdi. İkinci bölümün bitmesine sadece bir buçuk dakika kalmıştı. Tyson sahanın bir ucundan diğer ucuna kayarak Penguen oyuncularından biriyle panolara doğru mücadeleye girdi. Arkasından itilip kakılıyordu ve sırtından bir darbe aldı. Arkasını döndü ve siyah kaska doğru yeltendi. Sopası yere indiğinde Penguen takımının mücadele oyuncularından biri de yere düştü. Düdük çaldığında itişip kakışmalar da kesildi. Sam hariç. Köşede defans oyuncularından biri ile dalaşıyordu. Dört oyuncu da üçer dakikalık penaltı aldı. İkinci bölümün son dakikalarını penaltı kulübesinde geçirdiler.

Tyson kulübede otururken "Aptalca penaltılar almaktan vazgeçersen şu maçı kazanabiliriz," dedi.

Sam de, onun da kulübede olduğunu hatırlatıp patenlerinin arasına tükürdü. "Sen de buradasın."

Hakem uyarı düdüğü çaldı.

"Evet. Ben de."

Chinooks penaltı kırıcılarını sahaya göndermişti. Fakat her iki takım da 3-3'lük skoru değiştiremedi.

Üçüncü bölümde Penguenler bir gol attı ve da-

kikalar ilerledikçe skor adeta asılı kaldı. Tyson çok yorulmuştu. Uzun turlar atmaktan bacakları lastik gibi olmuştu. Son istediği şey maçın uzatmalara kalmasıydı.

Değişim sırasında kulübedeki yerini aldı ve yüzünü kuruladı. Faith'i ve onun kıcını kurtarmak için takımdan vazgeçişini düşündü. Dün bu yüzden çılgına dönmüştü. İtiraf etmek gerekirse bugün biraz saygı duyuyordu. Bir hokey takımından ve milyonlarca dolardan bir anda vazgeçmek oldukça fazla bir sevginin göstergesiydi.

Saate baktı; sahaya çıkması için iki dakikası kalmıştı.

Pittsburgh oyuncularını diskin etrafına hücum etmişlerdi. Chinooks kendi kalesinin önünde savaşıyordu. Yarım saniye kala Blake diski kurtardı ve Tyson piste atladı. Blake, Vlad'e gönderdi ve Vlad de Tyson'a gönderdi. Son saniyeler sayılırken Tyson diski hızla Pittsburgh kalesine gönderdi. Disk kalecinin eldivenlerinin arasından kayıp ağırları boyladı. Düdük sesi duyuldu ve arenadaki seyirciler adeta deliye döndüler. Seattle kulübesindeki tüm oyuncular piste fırlayıp birbirinin üzerine atlamaya başladı. Sahanın içinde kornalar çalıyordu. Tyson'ın kulakları çınlıyor ve kalbi gümbürdüyordu. Derin bir nefes aldı ve bir grup oyuncunun arasına dizlerinin üzerine çöktü. Bir kız çocuğu gibi ağlamamak için kendini zor tutuyordu.

Faith üzerinde Chinooks forması ile tünelden yürüyordu. Beyaz fırfırlı bir etek ve Tyson'ın ona verdiği pembe patenlerini giymişti. Penguen takımının oyuncuları hızla yanından geçerlerken kenara çekildi. Kalabalığın arasından ve güvenlikten geçebilmek on beş dakikasını almıştı. Tünel girişine geldiğinde takım ilk şampanyasını patlatmış birbirlerinin üzerine sıkıyorlardı. Oyuncular kasklarını çıkartıp şampiyon şapkalarını takmışlardı. Faith'in gözleri kaptanı aradı ve buldu. Tyson'ın elinde kocaman bir şişe vardı ve ağız dolusu bir yudum aldı. Ardından sallayarak Sam ve Blake'in üzerine püskürttü. Faith ona bakarken kalbi yerinden çıkacakmış gibi oldu ve gözleri doldu. Maçın bitiminde tünelde beklemesi gerektiği dışında ne planladığına dair en ufak bir fikri yoktu. En son geçen akşam ve bu sabah konuşmuşlardı. Ama ona hiçbir şey söylememişti.

Kırmızı halının buz pistine serilişini izlerken Faith' in gözleri dolu doluydu. Bir metre boyundaki Stanley Kupası parlatılmış ve üzerine kahramanların ve savaşçıların isimleri yazılmış olarak *Hockey Hall of Fame* yöneticileri Philip Pritchard ve Craig Campbell tarafından taşınıyordu. Her ikisi de mavi takım elbise ve beyaz eldiven giymişlerdi. Faith takımıyla ve Tyson'la gurur duyuyordu.

Yöneticiler kupayı Tyson'a takdim ettiler. Ve Tyson, hokeyin en prestijli ödülünü kafasının üzerine kaldırarak kabul ederken arkadaşları şampanyayı

Tyson'ın gözüne püskürtüyordu. Kupayı aşağı indirirken gülüyordu. Dudaklarını soğuk gümüşe dayadı ve kupayı öptükten sonra tekrar kaldırdı.

Tyson kupa elinde sahada tur atarken taraftar çığına döndü. Birkaç dakikalığına Faith onun, istediği gibi tünelin girişinde beklediğini unutmuş olmasından korkmuştu ki Tyson tünelin önünden geçerken içeri doğru bakıp daha da gülümsedi. Faith'e göz kırparak kupayı Daniele'ye verdi. Anında Tyson'ın suratına bir mikrofon uzatıldı. Gözlerindeki şampanyayı sildi. ESPN'den bir muhabir "Bu akşam kazanmak nasıl bir his?" diye sordu.

"Müthiş," diye cevap verirken kafasındaki şapkanı düzeltti. "Hepimiz bu an için çok çalıştık ve bunu hak ettik. Bu takım bazı zorluklar atlattı. Ama bu durum hepimizi daha güçlü kıldı. Ve biliyorum ki hepimiz Bressler'in de bu mutlu anı paylaşmak için aramızda olmasını dilerdi."

"Bu akşam size bu gayreti veren neydi?"

"Pittsburgh çok iyi bir takım. Hiç vazgeçemediler. Sadece şunu söyleyebilirim ki, kendi sahamızda oynuyorduk ve böylesine bir kalabalık önünde maçı kaybetmek gibi bir olasılık olamazdı."

Sam arkasından Faith'e doğru yaklaştı. Elinde kocaman bir şampanya şişesi vardı. Ağzında da yakılmış bir sigara. "Kazandığımıza inanabiliyor musunuz Bayan Duffy? Bu gerçekten inanılmaz."

Sam kafasını sahaya doğru eğdi. Kupa elden ele dolaşıyordu. Oyuncular teker teker kupayı öpüp şampanyayla baştan aşağı yıkıyorlardı. "Dışarı geliyor musunuz?"

Faith Sam'in omzunun üzerinden Tyson'a doğru baktı ve "Henüz değil," dedi. Sam tünelden çıkarken Faith stadi dolduran taraftarlara baktı. Ardından gözlerini şeref tribününe kaldırdı. Boştu. Landon'ın gitmiş olduğunu düşündü.

Haklıydı. "Burada ne yapıyorsun Layla?" diye arkasında yaklaşarak sordu Landon. Faith omzunun üzerinden dönüp Landon'a baktı. "Neye benziyor yeni yetme? Takımımın kupayla geçişini izliyorum."

"Senin takımın değil."

Landon'ın donuk gözlerine baktığında göğsündeki tansiyonun hafıflediğini hissetti.

Günün sonunda belki Chinooks'u elde edememiş olacaktı ama gerçekten âşık olduğu tek adama sahip olabilecekti. Faith içini çekerek "Çok sıkıcısın. Sen ve senin adını taşıyan tüm ailen," dedi.

Blake ve Vlad biraz daha şampanya ve sigara için tünele girdiklerinde "Lanet olsun," diyerek bakakaldılar. Faith'e bakarak "Bunu yapabildiğine inanmıyorum," dediler.

"Ne?"

Tyson'ı ve bir grup gazeteciyi işaret ederek konuştular: "Aziz az önce emekli olduğunu açıkladı. Bu son maçıymış."

Şaşkınlıktan Faith'in çenesi düştü ve kaşları alınına kadar kalktı. Tyson durumla ilgilenip takımını geri alacağını söylediğinde kariyerinden vazgeçebileceği aklının ucundan bile geçmemişti. "Yapmasa iyi eder."

Landon "Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Eğer tekrar vazgeçmeyi denersen fotoğrafları tüm gazetelere göndereceğim," dedi.

Tyson gazetecilerden ayrılarak kırmızı halıdan yürüyerek Faith'e doğru yaklaştı.

Tyson yaklaşırken Faith "Emekli olmana izin vermeyeceğim," dedi.

"Tyson gülerek "Ne?" dedi ve Faith'in de kafasına bir şampiyon şapkası geçirdi. "Seni duyamıyorum." Landon'a baktığında Tyson'ın suratı ciddileşti ve "Tüm olanlardan sonra takımı satmayacağını ona söyledin mi?" diye sordu.

Faith kafasını salladı.

Landon Tyson'a garanti verircesine "Satacak," dedi. "Bir satış niyet mektubu imzaladı."

"Evet ve bunlardan birini daha önce de imzalamıştı Bay Duffy. Bilirsiniz bu anlaşmalar her zaman bozulabilir. Eğer bir hokey takımı istiyorsanız duyduğum kadarıyla Vahşiler satılmış. Bu sadece bir dedikodu tabii. Tıpkı Faith'in Chinooks'u satacağına dair yayılan dedikodu gibi."

Landon'ın çenesi kasıldı ve "İkinizi de mahvedeceğim," dedi.

“Tyson Faith’in elinden tuttu ve “Deneyebilirsin,” diyerek Faith’i tünelden çıkarttı; kırmızı halıda yürümeye başladılar. Bir kahkaha ile “Nasıl bir geri zekalı,” diye güldü.

Faith Tyson’ın yanından yürürken ayak bilekleri titriyor ve kalbi gümür gümür atıyordu. “Güldüğüne inanamıyorum. Sana inanmam gerektiğini söylerken emekli olmaktan hiç bahsetmemiştin. Şimdi oraya gidip tüm o gazetecilere şaka yaptığını söyleyeceksin.”

Tyson elini Faith’in sırtına götürdü ve kulağına eğilerek “Seni seviyorum Faith,” dedi.

Tatlı ve şampanya kokuyordu. Nefesinin sıcaklığı ve sözlerinin sıcaklığı kalbini eritti. Şoktan ayakları birbirine dolanıyordu. Patenlerin üzerinde dengede durmakta zorlanıyordu. Tyson’ın mavi gözlerine bakarak “Ben de seni seviyorum,” dedi.

“Benim için hokeyi bırakmana izin veremeyecek kadar çok seviyorum seni.”

Tyson, Marty kaleci üniforması ile elinde kupayla yanından geçerken bakışlarını Faith’den bir an için ayırdı. “Tüm hayatım boyunca hokeyi bu an için oynadım. Şu an buradayım. Fark ettim ki bu yetmez. Ben daha fazlasını istiyorum.” Tekrar Faith’in suratına baktı ve devam etti: “Hayatımda olmanı istiyorum.”

Faith de bunu istiyordu. Hiçbir şeyi istemedi-

ği kadar çok. Paradan, güvende olmaktan ve büyük parlak pırlantalardan daha fazla. "Başka bir yolu olmalı."

Tyson kafasını salladı. "Hayır bu bana çok doğru geliyor. Kariyerimin böyle büyük bir atışla tamamlanmasını istiyorum. Birkaç yılı daha, bu akşamki zaferi arayarak geçirmek istemiyorum. Tekrar yakalamaya çalışarak diğer adamlar gibi olmak istemiyorum. Babam gibi olmak istemiyorum. Tam zamanı."

"Emin misin?"

Halının sonuna geldiklerinde "Evet," dedi ve "bu da demek oluyor ki bir işe ihtiyacım olacak," diye ekledi.

"Evet?"

"Evet. Ve hokeyden başka bir işten anlamadığıma göre işsiz kalacağım demektir."

"Bir benzin istasyonunda yardımcı aranıyor yazısı görmüştüm."

Tyson güldü ve "İkinci bir profesyonel keşifçiye ihtiyacın olur diye düşünmüştüm." Tyson pistin ortasında durdu ve koluyla Faith'in sırtından kavradı. Kalabalık çılgına dönmüştü. Faith'in yüzüne baktı.

Faith, "Ne yapıyorsun?" dedi.

"O fotoğrafları eskimiş bir haber haline dönüştürüyorum." Ve uluslararası kanalda Faith'i şehvetle öpmeye başladı, tüm Chinooks takımının ve on dört

bin seyircinin önünde. Faith kendinden geçene kadar Tyson öpmeye devam etti; ta ki herkesin durumu anladığından emin olana kadar.

Samı hariç herkes: "Benim sıram."

Tyson kafasını sallayarak Faith'i doğrulttu. "Akıldan bile geçirme."

Alexander Dumont kupayı kafasının üzerine kaldırdı ve Tarzan çılgılığı atarken Logan da yeni bir şişe Moet şampanyayı sallıyordu. Tyson, şampanya kokan ağzını Faith'in kulağına yanaştırdı ve "Bu geceyi daha da iyi yapabilecek tek bir şey var," dedi.

"Ne?"

"Sen ve ben. Sıcak bir duş ve gerçekten uygun-suz davranışlar."

www.webcanavari.net

:)